

1

1980

بۇلار

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى

AltunQizik

بۇلاق

(ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى)

1

AltunOq

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۈرۈمچى

1980

بۇلاق

(ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى)

(ئومۇمى 1 - سان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تۈزدى ۋە نەشر قىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسى تارقىتىدۇ

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1980 - يىلى 8 - ئاي 1 - نەشرى

1981 - يىلى 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

كىتاپ نومۇرى: M100980376

باھاسى: 0.66 يۈەن

Altunq

شۇ يېغىر كىلاسسىك ۋە دىبىياتقا مەلۇم سى - « بۇلاق » نىڭ
 دۇنياغا كۆز ئېچىشى بىلەن بۇنىڭ غۇللەپ ياخشى تارقان ۋە دىبى
 سىنىڭ غۇلزارىغا يېڭى كىرىش قوشۇلغۇسى ، ھەممىز ئۇلار
 يەنە بىر مەنى شۇزۇق ھەممە ئىش كۆپە يىگىسى . مەن « بۇلاق »
 نىڭ ئىش قىلىنغانلىقىنى قىزىق تېمىمىز !
 « توت كىشىلەر كۆرۈڭ ، تارمار قىلىنغاندىن كېيىن .
 ئېنىق دىگەن ھەممەت ھەممىنىڭ ۋە دىبىيات - سەنئەت ئىشلىرى
 جۇمھۇر ئۇرۇپ راۋاجلىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى . ئۇ يېغىر
 مىللىتى ھەممىگە ئىزدەنگەن بىلەن تەلەپكە ئۇلارنىڭ ئۇزاق
 تارىخقا ، پارلاق مەدەنىيەت ، مول ۋە دىبىيات - سەنئەت
 ھەرىكەتلىرىگە . بۇ ۋە دىبىيات مىراسى ، بۇ تىل ھەممىز
 مىللىتىنىڭ ۋە دىبىيات غەزەپىمىزگە ئېسىل بايلىق . پارتىيە
 نىڭ دىكىلىرى ئاساسىدا يېڭى يارىتىش ، « قەدىمقى
 بۇگۈن ئۇلارنىڭ ھەممىسى قىلدۇرۇش ، ۋە ۋە دىبىيات مىراس -
 مەلۇم قىلىش ، تۇپلاش ، رەتلىش ، تەتقىق قىلىش
 قوشۇمىدىكى قاتتىق ، سىياسەتلىرى ۋە سىياسەتلىرى ئىجرا قىلىپ ،
 كىلاسسىك ۋە دىبىيات ۋە ھەممىز دىبىيات مىراسلىرىغا .
 تەتقىق ۋە سىياسەت قىلىپ ھەممىز بېيىتىپ ، مەدەنىيەت
 قىلىش سىياسەتلىرى زامانىۋىلاشتۇرۇش قورۇپ
 لۇشى ئۇلارنى تېخىمۇ ئۇلارنىڭ ھەممىسى قىلدۇرۇپ
 مەنئەلەردىم .

يارتىمىزنىڭ رەھبەرلىكىدە، كۆپچىلىكنىڭ قۇبۇقىدا ساھە دە
 ئۇزاقتىن بۇيان غەربىي قىلىپ كېلىۋاتقان تەتقىقات -
 جەرياننىڭ دادىلىق شەرتىدە، ماركسىزىملىق پىرىنسىپ
 ئۇقتىمىزگە رەھبەرلىك قىلىشقا چىلىش قىلىپ، كىلاسسىك
 غەربىي قۇبۇقىدىكى ئۇقتىمىزغا دېيىۋاتقان جەھەتتىكى
 توپلامىنى، رەتلىش ئىشلىرىنى شەم بولۇپ كەتتىكى
 تەتقىقات ھەرىكىتىنى ئۈمۈمىيۈرلۈك قانات يايدۇرۇپ -
 مۇستەھكەم، ئۇنى توتۇپ زامانىۋىلاشتۇرۇشقا
 ئىبارەت ئۇلۇغ ئىشلىرىغا ھەممەت قىلىدۇ دەپ
 مېنىڭ يېڭى توپلام يارىتىشلىرىنى ئۈمۈمىي قىلىپ
 «بولاق»، نىڭ تۇنجى بۆلۈمىدە
 چىقىپ تۇرۇشىغا، ياخشى چىقىشىغا تەلەپ كەلگەن.

ئىسمائىل ئەمىن
 1980 - يىلى 9 - ئاينىڭ

مۇندەرىجە

	كىلاسسىك ئەدىبىيات تەتقىقاتىنىڭ يېڭى باھارىنى قىزغىن كۈتۈۋالايلى.....	1
9	ئەدىبىي مىراس ھەم ۋەسىقىلىرىمىز.....	9
	ئەمىن تۇرسۇن.....	
7 6	زەلىلى ۋە ئۇنىڭ «سەپەرنامە» سى.....	7 6
	ئابدۇشۈكۈر تۇردى.....	
	غەربىي (تۇردۇش ئاخۇن) ۋە ئۇنىڭ ئەسەر-رى — «كىتاپ غەرب».....	1 1 4
1 4 3	«مۇھاكىمە تۇل لۇغەتەين» دىن پارچىلەر... ئا.ت. ئۆتكۈر.....	1 4 3
1 6 2	ئەخمەتشا قارىقاشى ۋە ئۇنىڭ مەشھۇر مۇخەممىسى تۇردى سامساق.....	1 6 2
1 7 4	«ئىرق پۈتۈك»..... ئىبراھىم مۇتەئىي.....	1 7 4
1 8 6	«ئەپسانە ۋە رىۋايەت»..... تۇرغۇن ئالماس.....	1 8 6
	«راك» مۇقامغا سېلىنغان كىلاسسىك شېئىرلاردىن تاللانمىلار.....	2 0 5
2 1 3	ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى توغرىسىدا.....	2 1 3
	غۇجەخمەت يۇنۇس.....	
2 2 2	موللا زەيدىن گەپچى..... مەخمۇت زەيدى.....	2 2 2

- 2 4 2 ..... ئاتا ۋە سېپىتى (چۈچەك)
- 2 5 6 ..... ئىلى خەلق تىرى قوشاقلىرى
- 2 6 8 ..... لوپنۇر خەلق قوشاقلىرى مەرسۇلتان
- 3 0 7 ..... خەلق ماقال - تەمسىللىرى
- 3 1 1 ..... ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ كاتولوگى
- ..... ھاجى نۇراجى
- ..... ئادەتتە ئۇچرايدىغان ئەرەپ - پارس سۆزلىرىگە
- 3 5 7 ..... قىسقىچە ئىزاھات

كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىنىڭ يېڭى باھارىنى قىزغىن كۈتۈۋالايلى

مەتەنەن يۈسۈپ

ئىلىم - پەنگە يۈرۈش قىلىۋاتقان 80 - يىللارنىڭ باشلىرىدا -
ئىشى بىلەن ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى — «بۇ-
لاق» نىڭ نەشر قىلىنغانلىقى كىشىنى خوشال قىلىدىغان تارىخىي
ئەھمىيەتلىك ئىش. ئەدەبىيات - سەنئەتنى گۈللەندۈرۈش يولىدا
بېسىلغان بىر دادىل قەدەم.

دېڭ فۇجۇشى جۇڭگو ئەدەبىيات - سەنئەتچىلىرىنىڭ 4 -
نۆۋەتلىك قۇرۇلتىيىدا ئېچىش نۇتقى سۆزلەپ: يېڭى دەۋردىكى
ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلىرىمىزنى گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن نەزىرىيە،
ئىدىيە، سىياسى جەھەتتىن ئېنىق فاڭجېن كورستىپ بەردى. بىز
كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىنى كەڭ قانات يايدۇرۇشتا مۇشۇ
فاڭجېننى قىبلىنامە قىلىمىز.

مەشھۇر ئۇيغۇرشۇناس فېڭ جىياشېڭ: «شىنجاڭ مەملىكىتى -
تىمىزنىڭ باشقا ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرى بىلەن ئوخشە -
مايدۇ. ئۇ تارىختا مەدەنىيەت رايونى بولۇپ كەلگەن» دەپ

كۆرسەتكەن. بىز مۇشۇ ئوبېكتىپ مەۋجۇدىيەت ئاساسىدا، قەدىمقى زامان، يېقىنقى زامان كىلاسسىك ئەدەبىيات - سەنئەت مىراسلىرىدا - مىزنى سېستىمىلىق ھالدا تەتقىق قىلىپ، زامانىمىز ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشىمىز، كۈنىدىن يېڭىنى يارىتىپ، ئەدەبىيات - سەنئەتنى 4 نى زامانىۋىلاشتۇرۇشقا ياخشى خىزمەت قىلدۇرۇشىمىز لازىم.

مەملىكىتىمىز يېڭى تارىخىي دەۋرگە قەدەم قويدى. ئىلىم - پەن تەتقىقات خىزمىتىمۇ يېڭى تارىخىي دەۋرگە قەدەم قويدى. پۈتۈن خىزمەتنىڭ مۇھىم نۇقتىسى 4 نى زامانىۋىلاشتۇرۇشقا يۆتكەلدى. 4 نى زامانىۋىلاشتۇرۇش ئۈچۈن خىزمەت قىلىش - ھەر مىللەت ئەدەبىيات - سەنئەت خادىملىرىنىڭ مەركىزىي ۋەزىپىسى بولۇپ قالدى. "مەدەنىيەت رايونى" ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىدىغان دەۋر يېتىپ كەلدى. كۆمۈلۈپ ياتقان مول ۋە قىممەتلىك بايلىقنى خەلققە تەقدىم قىلىدىغان پەيت يېتىپ كەلدى. بىز چوقۇم "مەدەنىيەت رايونى" نى يېڭى دەۋرنىڭ مەدەنىيەت گۈلزارىغا ئايلاندۇرا - لايىمىز.

بىزنىڭ كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىنى كەڭ قانات يايدۇرۇشتىكى مەقسىدىمىز پۈرۈلپتارىياتنىڭ باي، جەڭگىۋار مەدەنىيىتىنى بەرپا قىلىش، سوتسىيالىستىك ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ گۈللىنىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش؛ خەلقنىڭ سوتسىيالىستىك زامانىۋىداشتۇرۇشقا قاراپ يۈرۈش قىلىش داۋامىدىكى ئۇلۇغ كۈرىشىنى، خەلقنىڭ تارىختىكى ئۇلۇغ رولىنى، بايلىق يارىتىشتىكى ئىجىدا دىي روھىنى ئىلمىي ئاساستا ئەكس ئەتتۈرۈش؛ ئەجداتلىرىمىزنىڭ ئىسىل مەدەنىيەت مىراسلىرىدىن شۇ مەقسەت ئۈچۈن ئەينەك سۈپەتتە پايدىلىنىش.

لېنن «ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ۋەزىپىلىرى» دىگەن كەسىرىدە
”پۇرولېتارىيات مەدەنىيىتى ئاللىقانداق نامەلۇم جايلاردىن كېلىپ
چىققان نەرسە ئەمەس، شۇنداقلا، ئۆزلىرىنى پۇرولېتارىيات مەدە-
نىيىتىنىڭ مۇتەخەسسسىلىرى دەپ ئاتىۋالغان كىشىلەر تەرىپىدىنلا
ئويلاپ چىقىرىلغان نەرسىمۇ ئەمەس، شۇنداق دەپ ھىساپلاش
پۈتۈنلەي خاتا. پۇرولېتارىيات مەدەنىيىتى ئىنسانىيەتنىڭ كاپىتا-
لىزىم جەمىيىتى، فېئوداللىزىم جەمىيىتى ۋە تورىلەر جەمىيىتىنىڭ
زۇلۈمى ئاستىدا يارىتىپ چىققان پۈتۈن بىلىم زاپاسلىرى تەرەق-
قىياتىنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى بولۇشى كېرەك“ دەپ كۆرسەتكەن.
مىراسلارغا ۋارىسلىق قىلىش — يېڭى ئەدەبىيات - سەنئەتنى
راۋاجلاندۇرۇشنىڭ زورۇر شەرتى ۋە ئەدەبىيات - سەنئەت تەرەق-
قىياتىنىڭ ئۆبېكتىپ قانۇنىيىتى.

يولداش ماۋزېدۇڭ: ”بىز بارلىق ئىسىل ئەدەبىيات - سەن-
ئەت مىراسلىرىغا ۋارىسلىق قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئەچچىدىكى پايدىلىق
نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى تەنقىدىي يوسۇندا قوبۇل قىلىپ، ئۇنى
ئۆز زامان، ئۆز ماكانىمىزدىكى خەلق تۇرمۇشىدىن ئېلىنىغان
ئەدەبىيات - سەنئەت خام ئەشياسلىرىدىن ئەسەرلەر يارىتىشتا ئەينەك
قىلىشىمىز لازىم“ دىگەن ئىدى.

ۋە تىنىمىز جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى بىرلىككە كەلگەن، كوپ
مىللەتلىك ئۇلۇغ بىر دولەت. مەملىكىتىمىزنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت
مىراسلىرى مول ۋە رەڭگا - رەڭ بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇزاق
تارىخقا ئىگە. ۋە تىنىمىزدىكى قىممەت باھالىق ئەدەبىيات - سەنئەت
مىراسلىرىنىڭ ئايرىلماس تەركىۋى قىسمى بولغان ئۇيغۇر كىلاس-
سىك ئەدەبىياتىمۇ ئۇزۇن يىللىق تارىخقا ئىگە بولۇپ، ئۇ مەم-
لىكىتىمىزنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت غەزنىسىگە قوشۇلغان قىممەت

باھالىق بايلىقتۇرۇ. بىز ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان ئىسىل ەراسلارنى قالدۇرۇپ كەتكەن ە شەھۇر مۇتەپەككۇر، شائىر، ئالىملىرىمىز ئېلىمىزنىڭ باشقا ئاناقلىق ەدىپلىرى بىلەن بىر قاتاردا دۇنيا ەدىمىياتى تارىخىدەمۇ ئالاھىدە چوڭ شوھرەت قازىنىپ كەلمەكتە. ئۇزۇن زامانلاردىن بېرى تارقىلىپ كېلىۋاتقان «ئوغۇزنامە»، «دىۋان لۇغەت تۈرك»، «قۇتاتقۇبلىك» كە ئوخشاش نۇرغۇنلىغان ئىلمىي قىممەتكە ئىگە ئولمەس ھاياتىي كۈچكە ئىگە ئەسەرلىرىمىز بۇنىڭغا دەلىل بولالايدۇ. مانا بۇ ھاياتىي كۈچكە ئىگە بولغان بەدىئىي ئىلمىي نەزىرىيەۋى ئەسەرلەردە، ەرقايسى تارىخىي دەۋرلەردىكى رىيال ھايات، غايە - ئىدىيە، قانۇن نەزىرىيەلەر چوڭقۇر چۈشەندۈرۈلگەن بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ەل بەدىئىي ئىستىداتمۇ ئۆزىنى كۆرسەتكەن. كىشىلەر قەدىمقى دەۋردىكى مۇتەپەككۇر شائىرلىرىمىزنىڭ تارىخىي ۋەقەلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ئەسەرلىرىنى قانچە ئوقۇسىمۇ زېرىكمەيدۇ. سەۋىۋى، ئۇنىڭ چوڭقۇر ئىلمىلىققا ئىگە ئىكەنلىكىدە؛ شۇ زامان، شۇ ماكاندىكى ئىجتىمائىي ھاياتنى چىنەلىق بىلەن تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈپ بىرەلىگەنلىكىدە.

ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ ئۇزۇن تارىخىي جەريانىدا بارلىققا كەلگەن، ئەمگەكچى خەلقنىڭ تۇرمۇشى ۋە كۆرىشى بىلەن زىچ باغلانغان نۇرغۇنلىغان ئەپسانە، رىۋايەتلىرى بار. تارىختىكى زور ئۆزگىرىشلەر، زور يېڭىلاش ەركەتلىرىدە نۇرغۇن قەھرىمان شەخسلەر، مۇتەپەككۇرلار، شائىرلار، پەيلاسوپلار، تارىخشۇناسلار، ئەدىبىيات - سەنئەت ئالىملىرى مەيدانغا كەلگەن. مانا بۇلارنىڭ ەممىسى شۇ تارىخىي دەۋرلەردە مەلۇم ئىلغار روللارنى ئوينىغان، بىز ئۇلارغا تارىخىي ماتىرىياللىرىمىز نوقتىئىنەزىرى بىلەن مۇئەييەن تارىخىي باھا بېرىشىمىز كېرەك.

ستالىن: يازغۇچىلارغا "ئىنسان روھىنىڭ ئىنژېنېرى" دەپ

باھا بەرگەن. بۇ ئىنتايىن توغرا، ئۇلۇغ باھادۇر.

ماركس 1844 - يىلى يازغان «ئىقتىسادىي ئىلىم پەلسە - پىلىرى» دىگەن ئەسىرىدە: «ئىنسان ئىلمى» نى ئوتتۇرىغا قويغان. «ئەدەبىيات ئىنسان توغرىسىدىكى پەن» دەپ كۆرسەتكەن. ماركس ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان «ئىنسان ئىلمى» نى تارىخ ئىلمى ۋە ئەدەبىيات - سەنئەت بىلەن بىۋاسىتە باغلىغان.

مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندىمۇ ئەدەبىيات - سەنئەت تەتقىقات خىزمىتى — يېڭى دەۋردىكى پەنگە يۈرۈش قىلىۋاتقان يېڭى ئا - دەملەرنىڭ، ھەرقايسى سەپلەردە جەڭ قىلىۋاتقان قەھرىمانلار - نىڭ روھىي ھالىتىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتىمۇ مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. بىز ئىلىم - پەنگە يۈرۈش قىلىپ، سوتسىيالىستىك مەنىۋى مەدە - نىيەت گۈلزارىنى يارىتىشتا ئۈچ چوققىغا چىقىشىمىز كېرەك. بۇ ئىددىيە - نەزىرىيە چوققىسى، ئىلىم - پەن چوققىسى، ئەدەبىيات - سەنئەت چوققىسى. بۇ ئۈچ چوققىغا يېتەلمىسەك، 4 تە زامانىدۇ - لىشىش بىر قۇرۇق گەپ بولۇپ قالىدۇ.

80 - يىللار ئەدەبىيات - سەنئەت ئىلمىي تەتقىقاتى بويىچە يېڭى چوققىغا قاراپ قەدەم تاشلىشىمىزنىڭ باشلىنىشى بولىدۇ. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ كىلاسسىك ئەسەرلىرى قەدىمقى زامان ئۇيغۇر - لىرىنىڭ ئەدەبىياتقا بولغان تونۇشى ۋە تەتقىقات ئەھۋاللىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپلا قالماي، شۇنىڭ بىلەن قەدىمقى زامان ئەدە - بىيات نەزىرىيىسىنىڭ راۋاجلىنىش سەۋىيىسىنىمۇ ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. مەسىلەن، 11 - ئەسىردىكى ئاتاقلىق ئالىم، شائىر يۈسۈپ خاس ھاجىپ، مەشھۇر مۇتەپەككۇر، تىلشۇناس مەھمۇد قەشقىرى، 13 - ئەسىردىكى ئاتاقلىق شائىر ئەخمەت يۈكەنەكى، 15 - ئەسىر - دىكى مەشھۇر شائىر ناۋايى، لۇتقى ..... 17 - 18 - ئەسىرلەردە

ياشىغان زەلىلى، خىرقىتى، نوبىتى، نازارى قاتارلىق ئەدىپلەردە -
مىز ئوزلىرىنىڭ ئەسەرلىرى ئارقىلىق ۋە تىمىمىزنىڭ مەدەنىيەت
غەزىمىسىنى بېيىتىپلا قالماستىن، بەلكى ئەدىبىيات - سەنئەت
نەزىرىيىسى جەھەتتەمۇ ئوزلىرىنىڭ قىممەتلىك نۇقتىمىنەزەرلىرىنى
ئوتتۇرىغا قويغان. بۇ ھەقتە كوزىگە كورۇنەرلىك نەتىجىلەرنى
ياراتقان. مىز بۇ قىممەتلىك ئەدىبىي مىراسلىرىمىز ئۈستىدىكى
ئىلمىي تەتقىقات خىزمىتىمىزنى تېخى ئەستايىدىللىق بىلەن سېس -
تىمىلىق ھالدا ئېلىپ بارالمايدۇق.

لىن بياۋ، "4 كىشىلىك گۇرۇھ" فاشىستىك دىكتاتورىدا يۈر -
گۈزگەن يىللاردا بىزنىڭ بۇ خىزمىتىمىز ئولۇم گىرداۋىغا كېلىپ
قالدى. نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك بايلىقلىرىمىز يوقالدى، تەتقىقات -
چىلىرىمىز كاردىن چىقىرىلدى. بىز بۇ ئېچىنىشلىق تەجرىبە - سا -
ۋاقتى ئەستە مەھكەم تۇتۇشىمىز، بۇ ساھەدىكى ئىلمىي تەتقىقات
خىزمىتىمىزدە سولدىن ياكى ئوڭدىن كېلىدىغان ھەر خىل كاشە -
لىلارنى سۇپۇرۇپ تاشلاپ، ئوتتۇرىدىكى تەجرىبە - ساۋاقلارنى
يەكۈنلەپ، ماركسىزىمنىڭ تارىخىي نۇقتىمىنەزىرى بويىچە كوپ -
لىگەن پاكىتلىق ماتىرىياللارغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، كونكرىت ۋە
تارىخىي رەۋىشتە تەھلىل، تەتقىق يۇرگۈزۈشىمىز لازىم. لىن بياۋ،
"4 كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ فاشىستىك دىكتاتورىسى ھوكۇم سۇرگەن
ئون نەچچە يىلنى ھىساپقا ئالمىغاندا، ئازاتلىقتىن بۇيانقى 30
يىل جەرياندا پارتىيە رەھبەرلىگىدە ئەدىبىي مىراسلارنى رەتلەش،
تەتقىق قىلىش جەھەتلىرىدە بەزى خىزمەتلەر ئىشلەنگەن بولسىمۇ،
لېكىن بىزنىڭ بۇ مىراسلارغا ۋارىسلىق قىلىش، تەتقىق قىلىشنىڭ
مۇھىملىغىغا بولغان تونۇشىمىز تېخى تولۇق بولمىدى. ئۇيغۇر
خەلقىنىڭ ئۇزۇن يىللىق ئەدىبىيات تارىخىنىڭ ئوبېكتىپ قانۇ -

نېيىتىنى ۋە خۇسۇسىيىتىنى تونۇش ۋە يەكۈنلەش — سوتسىيالىستىك يېڭى ئەدەبىياتنى راۋاجلاندۇرۇش، شۇنىڭدەك مىللى ئالاھىدىلىككە ئىگە ماركىستىك ئەدەبىيات نەزەرىيىسىنى بېيىتىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. لېكىن بىز قەدىمقى زامان ئەدەبىي - سەنئەت مەراسىملىرىنى تەتقىق قىلىشتا، ئەلۋەتتە ماركىچە مەيدان، كوز - قاراش ۋە ئۇسۇللىرىنى قوللىنىپ، ئۇنىڭدىن ئىلمىي يەكۈن چىقىرىپ، ئەدەبىي مەراسىلارغا تەنقىدى ۋارىسلىق قىلىشىمىز لازىم. بۇ يەردە ئۇنى سوتسىيالىستىك يېڭى ئەدەبىيات - سەنئەت ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش كوزدە تۇتۇلدۇ. شۇڭا كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىمۇ سوتسىيالىستىك يېڭى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ تەركىۋى قىسمى بولۇپ ھېساپلىنىدۇ.

ئېنگېلس ئونىڭ «ئائىلە، خۇسۇسى مۈلۈك ۋە دولەتنىڭ كېلىپ چىقىشى»، «ليودۋىگ فېيرباخ ۋە نېمىس كىلاسسىك پەلسە - پىسىنىڭ ئاخىرى» دېگەن ئەسەرلىرىدە تامامەن تارىخىي ھادىسىلەر - نى تەتقىق قىلىپ چىققان. ئۇنىڭ تەتقىقات ئۆبېكتى «قەدىمقى» بولغانلىغى بىلەن ئۇ ماركسىزىمنىڭ مۇھىم كىلاسسىك ئەسەرلىرى قاتارىغا كىرەلمەي قالغىنى يوق. ئىلمىي تەتقىقات ئۆبېكتى جە - ھەتتىن ئېيتقاندا، «قەدىمقى بىلەن» ھازىرقى «نى مۇناسىۋەتسىز دەپ قاراش، ئەمەلىيەتتە بىر خىل مېتافىزىكىلارچە كوزقاراش ياكى تارىخىنى ئىنكار قىلىش بولۇپ ھېساپلىنىدۇ. شۇڭا تەتقىقات خىزمىتى ئېلىپ بېرىشتا، بىزدە تەكرار ئۇگىنىش، يۈكسەك ئىلمىي تەلەپچانلىق پوزىتسىيىسى بولۇشى لازىم. شۇنداق بولغاندىلا قەدىمقى زامان كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتىنى كەڭ قانات يايدۇرۇشتا بىر ھەقىقى ئىلمىي يول ئېچىپ، يېڭى ۋەزىيەت يارىتالايمىز.

“4 كىشىلىك گۇرۇھ” يوقىتىلغاندىن كېيىنكى بۇ بىرنەچچە يىل ئىچىدە مەملىكىتىمىزنىڭ جۇملىدىن شىنجاڭنىڭ ئىلىم - پەن، تەتقىقات، ئەدەبىيات - سەنئەت مۇنبىرىدە جانلىنىشلار بارلىققا كەلدى. “4 كىشىلىك گۇرۇھ”نىڭ بۇ ساھەدىكى جىنايەتلىرى ئېچىپ تاشلاندى، جەمئىيەتتە ياخشى كەيپىيات يارىتىلدى. مۇ - شۇنداق ياخشى ۋەزىيەتتە كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللانغۇچى كەسپىي ۋە ئىشنىن سىرتقى خادىملارنىڭ ئالدىغا يېڭى، ئورۇنلىمىسا بولمايدىغان جەڭگۋار ۋەزىپىلەر كەينى - كەيى - نىدىن قويۇلماقتا. 1500 يىلغا يېقىن ۋاقىتتىن بېرى توپلىنىپ كەلگەن ئەدەبىي ئەسەرلەر بىزنىڭ تەتقىق قىلىشىمىزنى، ھازىرقى ئادەملەر ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشىمىزنى كۈتۈپ تۇرماقتا، ھەتتا ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزىلىرى يوقىلىش ئالدىدا تۇرغاچقا بىزنىڭ قۇتقۇزۇۋېلىشىمىزنى كۈتمەكتە.....

ھازىرقى سوتسىيالىستىك مەدەنىيەتنى بېيىتىش، يېڭىنى يارىتىش خىزمەتلىرى ئىنتايىن جاپالىق، سەۋىر - تاقەت، چىدام - غەيرەت ۋە پۇختىلىق، جاۋاپكارلىق، قىسقىسى ئىنقىلاۋىي روھ ۋە ئىلمىي پوزىتسىيە تەلەپ قىلىدىغان خىزمەت. ئىشلىنىشكە بولىدۇكى، بارلىق تەتقىقات خادىملىرىمىز، كەڭ ئامما پارتىيە رەھبەرلىگىدە زىچ ئىتتىپاقلىشىپ كۈرەش قىلىدىغانلا بولساق كىلاسسىك ئەدە - بىيات - تەتقىقات خىزمىتىدە چوقۇم زور نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈ - رەلەيمىز ۋە 4 نى زامانىۋىلاشتۇرۇشقا يېڭىدىن - يېڭى توھپىلەرنى قوشالايمىز.

كىلاسسىك ئەدەبىيات - تەتقىقات خىزمىتىدە قولدىن ئاز - تولا ئىش كېلىدىغان يولداشلارنىڭ ھەممىسىنى «بۇلاق» ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا تەكلىپ قىلىمىز. «بۇلاق» قايناپ - ئېتىلىپ ئېقىپ تۇرسۇن، يېڭى دەۋرىمىز ئۈچۈن مول مەۋە - شەرۋەت بەرسۇن!.....

ئەدەبىي مىراس ھەم ۋەسىقىلىرىمىز

ئەمەن تۇرسۇن

ئۇيغۇر خەلقى مەدەنىيەت ۋە سەنئەتتە تارىخى ئەڭ ئۇزاق مىللەتلەردىن بىرى، شۇنىڭدەك تۈركى تىلدا سۆزلەشكۈچى مىللەتلەرنىڭمۇ ئەڭ قەدىمقىسى ھېساپلىنىدۇ.

ئۇيغۇر خەلقىمۇ باشقا مىللەتلەرگە ئوخشاشلا ئۆز بېشىدىن ئۇزاق تارىخى جەريانى كەچۈردى؛ بۇ ئۇزاق تارىخى تەرەققىيات جەريانىدا، ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت - سەنئەتنى ياراتتى؛ شۇنداقلا، ئۇلۇغ، شانلىق جۇڭ - خۇا مەدەنىيىتىنىڭ باي غەزىنىسىگە ئۇزاق تارىخلىق خەلق بولۇشقا مۇناسىپ چوڭ ھەسسەلەرنى قوشتى.

بارلىق مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەتلىرى ئورتاق تەرەققىيات قانۇنىيەتلىرىگە ئىگە. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ھەر مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلىرى ۋە ئۆزگىچە مىللى شەكىلى ھەم مىللى ئۇسلۇبى بولىدۇ. بۇ ئالاھىدىلىكلەرنى شۇ مىللەتنىڭ تارىخى تەرەققىياتىدىكى ئۆزگىچىلىكلەر بەلگىلىگەن؛ شۇڭا ھەر بىر مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس تەرەققىيات قانۇنىيەتلىرىمۇ بولىدۇ.

ئۇيغۇر خەلقى ئوزنىڭ ياشىغان جۇغراپىيىلىك شارائىتى ۋە يېڭىلىقلارنى تېز قوبۇل قىلىش ئادىتى سەۋىيىسى بىلەن، شەرق-تىن — ئىچكى ئۆلكىلەر مەدەنىيىتىدىن ۋە غەربتىن — ئارىيانلار ياكى ھىندۇ-ئىران ۋە ئەرەپ مەدەنىيىتىدىن نۇرغۇن يېڭىلىقلارنى قوبۇل قىلدى. نەتىجىدە، ئالاھىدە تىپتىكى يەنى مەركىزىي ئاسىيا تىپىدىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى شەكىللەندۈردى. ئۇيغۇر ئەدەبىياتى - سەنئىتى ئەنە شۇ مەدەنىيەتنىڭ كەڭ ۋە پارلاق بىر تەركىۋى قىسمىدۇر.

كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئومۇمىي قىياپىتىنى، تەرەققىيات قانۇنىيەتلىرىنى بىلىش ۋە تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەش خىزمىتى قەدىمقى دەۋر مەدەنىيىتىمىزنىڭ ئوبدان ئەنئەنىلىرىنى داۋاملاشتۇرۇشتا ۋە جارى قىلدۇرۇشتا، سوتسىيالىستىك ئەدەبىيات - سەنئەتنى گۈللەندۈرۈشتە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە. بۇنىڭ ئۈچۈن، ئالدى بىلەن، ئۆتكەن زاماندا خەلقىمىز تەرىپىدىن يارىتىلغان ئەدەبىي مەراسىملارنى توپلاش ۋە تەتقىق قىلىش زورۇر. بۇ ھەقتە، ئازاتلىقتىن كېيىن، پارتىيە مىللىي سىياسىتىنىڭ پارلاق نۇرى بىلەن نۇرغۇن ئىشلار قىلىندى. كومۇلۇپ قالغان ياكى ئىزى يوقىلىشقا يۈزلەنگەن بىرمۇنچە ئەدەبىي مەراسىمىمىز دەسلەپكى قەدەمدە قۇتقۇزۇپ قېلىندى. ناھايىتى ئاز بىر قىسمى مەتبۇئاتتا كىتاپخانلارغا تونۇشتۇرۇلدى. لېكىن، لىن بياۋ ھەم "4 كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ مەدەنىيەت ساھەسىدىكى فاشىستلىق دىكتاتورىسى ھەم ئوڭ ۋە "ئىنتايىن سول" لۇشىيەنلەرنىڭ كاساپىتىدىن ۋە بۇزغۇنچىلىق سېلىشلىرى تۈپەيلىدىن، ئەدەبىيات يورۇقلۇققا چىقماي دىگەن ئەدەبىي مەراسىمىمىز بەربات بولدى. ئازاتلىقتىن ئىلگىرى، ئەدەبىي مەراسىم ھەم ۋەسىقىلىرىمۇ -

مىزدىن (يازما يادىكارلىقلار) مەلۇم بولغانلىرىنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى چەتئەل "ئېكسپىدىنتسىيىچىلىرى" ياكى "دىپلوماتلىرى" تەرىپىدىن تۇرلۇك ۋاستىلەر بىلەن ئېلىپ كېتىلگەن ئىدى. ئەمدى، مېي مەراسىملىرىمىزنىڭ تولىسى ھازىر بىزنىڭ قولىمىزدا ئەمەس، چەتئەللەرنىڭ كۈتۈپخانا ياكى مۇزېيلىرىدا ساقلانماقتا. شۇڭا، بەزى ئەدەبىي مەراسىملىرىمىزنىڭ ناملىرى ۋە قىسمى مەزمۇنلىرى بىلەن پەقەت ۋاستە ئارقىلىقلا خەۋەردارمىز. خەلقىمىز ياراتقان بۇ ئەدەبىي مەراسىملارنى شۇ خەلقنىڭ بۈگۈنكى ئەۋلادى ۋە ھەقىقەت مەراسىملىرىغا تونۇشتۇرۇش بىزنىڭ رەت قىلغۇسىز قەرزىمىزدۇر.

1

قەدىمقى جەمىيەتتە ئوز ئوزىنى تەمىنلەيدىغان ناتورال ئىگىلىك ھوكۇمران ئورۇندا بولغانلىغى ئۇچۇن، قەدىمقى مەدەنىيەت ۋە ئەدەبىياتمۇ ئەنە شۇ رىيال ئىقتىسادىي - ماددى ھاياتنى ئەكس ئەتتۈرگەن. ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمقى دەۋردىكى كوچمەن - چىلىك ھاياتى ئۇلار ئولتۇراقلىشىپ شەھەر مەدەنىيىتىنى ياراتقان چاغدىمۇ ئوز تەسىرىنى مەلۇم دەرىجىدە ساقلاپ قالغان. قەدىمقى دەۋردىكى ئەمگەكچىلەر رىياللىققا يۈزلەنگەن، لېكىن فانتازىيىگىمۇ باي بولغان، ئۇلارنىڭ ئىجاتكارلىق روھىمۇ ئۇس - تۇن بولغان؛ شۇڭا ئوزلىرىنىڭ ماددى ھايات زىمىنىدە ياراتقان ئەدەبىيات - سەنئەتلىرىمۇ رىيالىزم ۋە رومانىزم روھىغا ئىگە بولغانلىغى بىلەن دۇنياغا تونۇلغان.

ئەدەبىيات - سەنئەت سىياسى ئىدىيىنىڭ بېقىندىسى، دىننىڭ

مەھكۇمى بولغىنى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا سىياسى - ئىدىيە ۋە دىنىنىڭ تەسىرى زور بولدى. بولۇپمۇ ئېغىز ئەدبىياتىدا بۇ تەسىر ئالا - ھىدە كورۇلدى. لېكىن كوپ ھاللاردا، خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى يازما ئەدبىياتقا قارىغاندا بۇ جەھەتتىن ئەركىنرەك بولدى. قەدىمقى دەۋر ئۇيغۇر ئەدبىياتىدا فولكلور ئاساسىي ئورۇننى تۇتۇپ كەلگەن. شۇ سەۋەبتىن، ئىپتىدائى ئەپسانە - ئاساتىرلار ئەدبىياتى بىلەن تارىخ ئورگانىك يوسۇندا بىرىكىپ كەتكەن. مەسىلەن، قەدىمقى دەۋردىكى ئەپسانىۋى قەھرىمان ئوغۇز توغ - رىسىدا داستان، «شۈ»، «قولباق»، «ئالب ئەر توڭا» ياكى «ئەفراسىياپ» توغرىسىدىكى داستاننى ئالماق، شۇ زاماندىكى خەلق - لەرنىڭ سىياسى كۆرەشلىرىنىڭ بەدىيى فانتازىيىسى ئىدى. كېيىن ئۇلار پۈتۈن قەبىلىلەر ئىتتىپاقىنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە جاھانغا تونۇلدى.

ئىپتىدائى مەرسىيىلەر ۋە قەھرىمانلىق مەدھىيىلىرى ئاسا - سىدا، ناھايىتى نۇرغۇنلىغان ناخشا - قوشاقلار مەيدانغا كەلدى. ھەتتا، ئۇيغۇر خەلقى ئىچىدە ناخشا - قوشاق، ئۇسۇل - ئويۇن مەرىكە - بايرام، بەزمە - سورۇنلارنىڭ ئاساسىي مەزمۇنغا ئايلى - لىنىپ كەتتى. شۇڭا، قەدىمقى دەۋر ناخشا - قوشاقلرىدا رىيا - لىستىك ئامىللار كۈچلۈك ئىدى. خەلقنىڭ ھاياتىنى، ئەمگەكنى سۆيۈشى ۋە بەختلىك ئەتە ئۈچۈن تەلپۈنۈشى ئۇلارنى ئۈمىت - ۋارلىق بىلەن ياشاشقا ئادەتلەندۈرگەن. بۇ جەھەتتىن، قەدىمقى دەۋر ناخشا - قوشاقلرىدا روماننىڭ روھىمۇ ناھايىتى ئۈستۈن ئىدى. بۇ ئالاھىدىلىكلەر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەدبىي ئىجادىيىتىدە ھازىرغىچە داۋام قىلىپ كەلمەكتە. ناخشا - قوشاق، مۇزىكا - ئۇسۇل - نى ئوزۇنئارا بىرىكتۈرگەن ئۇيغۇر سەنئىتى بىلەن ئورتاق

قانۇنىيەتلەرنى ئۆزىدە ئەكس ئەتتۈرگەن ئۇيغۇر تىلىنىڭ تۈركىي تىلدا سوزلەشكۈچى خەلقلەر ئوتتۇرىسىدىكى يېتەكچىلىك رولى ئۇيغۇر قەدىمقى دەۋر ئەدەبىياتىدا نامايەن بولغان. ئۇلۇغ ئۆي-خۇر ئالىمى مەھمۇد قەشقىرى ئۆزىنىڭ يىگانە ئەسىرى «دەۋانۇ لۇغاتت تۈرك» تە يېزىپ قالدۇرغان قەدىمقى زامان خەلق قوشاقلىرى ۋە ئويۇن خىللىرى ئەنە شۇنى تەستىقلايدۇ.

بىر مىللەتنىڭ ھەر بىر تارىخىي تەرەققىيات باسقۇچىدا، ماددى تۇرمۇشىغا مۇناسىۋەتلىك ھالدا مەنئى ھاياتى يارىتىلىدۇ. ھەر بىر تارىخىي دەۋردە يارىتىلغان ئەدەبىيات - سەنئەت ئارقىلىق شۇ دەۋردىكى ماددى ھاياتى قىياس قىلىشقا بولىدۇ. ماددى تۇرمۇش ئىجتىمائى تارىخىي تەرەققىياتلارغا تەسىر كۆرسىتىپ بارىدۇ. ماركسىزمنىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، "ئىش تەقسىماتى ئىلگىرىكى تارىخنىڭ ئاساسىي كۈچلىرىدىن بىرى". جەمئىيەتتىكى ئىش تەقسىماتى ماددى پائالىيەت بىلەن روھى پائالىيەتلەرنى ھەر خىل ئادەملەرنىڭ ئۆز ئۈستىلىرىگە ئېلىشلىرىنى ئىمكانىيەتكە ئايلاندۇرۇش بىلەنلا قانماي، رىئالىققا ئايلاندۇرىدۇ. ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتلىرىغا باغلىق ھالدا بىرقانچە خىل دەۋر ھەم باسقۇچلارنى بېشىدىن كەچۈرگەن. دەرۋەقە، تەرەققىيات دەۋرى بولغىنىدەك، چېكىنىش دەۋرىمۇ بولغان؛ گۈللىنىش دەۋرى بولغىنىدەك، خاراپ بولۇش دەۋرىمۇ بولغان.

ئادەتتە، خىرونولوگىيە پىرىنسىپى بويىچە، ئىنسانلارنىڭ تارىخىي تەرەققىيات جەريانلىرى بىرقانچە دەۋرگە بۆلۈنىدۇ: مىلادىدىن ئىلگىرىكى 6 - ئەسىردىن مىلادى 7 - ئەسىرگىچە بولغان دەۋر - قەدىمقى دەۋر، مىلادى 8 - ئەسىردىن 18 -

ئەسىرگىچە بولغان دەۋر — ئوتتۇرا ئەسىرلەر، (بۇ دەۋر مۇ ئۇچ - كە بولۇندۇ) 19 - ئەسىردىن 20 - ئەسىر باشلىرىغىچە بولغان دەۋر — يېقىنقى زامان دەپ ئاتىلىدۇ. ئەدەبىيات تارىخى خەلق تارىخى بىلەن باغلىق بولغىنى ئۇچۇن، بۇ پىرىنسىپنى ئەدەبىيات تارىخىغىمۇ تەتبىق قىلسا بولىدۇ.

قەدىمقى دەۋرگە خاس يازما مەنبەلەر بىزدە ناھايىتى كەم تېپىلىدۇ. مىلادى 10 - ئەسىردىن ئىلگىرىكى يازما مەنبەلەر ۋە ماددى - مەنىۋى يادىكارلىقلاردىن بىزگە مەلۇم بولغان ئەدەبىياتىي ئەسەرلەرنىڭ مەزمۇنلىرى كۆپىنچە شامان، بۇددا، مانى، نىستورىيان ۋە زارو ئاستىزىم (ئوتپەرەسلىك) دىنى چۈشەنچە - لىرى بىلەن باغلىق بولغان.

”بارلىق ئەدەبىيات، تىل ۋە سەنئەتكە دائىر پائالىيەتلەر - نىڭ كەينىدە دىنىي مەقسەتلەر بار ئىدى، بۇلار، ۋەيران بولغان ئىبادەتخانىلاردا قەدىمقى دەۋرنىڭ ھۆججەتلىرى سۈپىتىدە ساق - لىنىپ قالغان. خىرىستىيان دىنىنىڭ كىتابلىرى، مانى دىنىنىڭ دۇئالىرى ۋە دۇرۇت - مۇناجاتلىرى، بولۇپمۇ بۇددا نوم - سۇترالىرى بۇ چاقىغىچە تېپىلغان ماتىرىياللارنىڭ كۆپ سانىنى تەشكىل قىلىدۇ“^①.

قەدىمقى دەۋرنىڭ ئاخىرلىرىدا، ئۇيغۇرلار ”تۇخار“ ۋە ”ئەنەتكەك“ تىللىرىدىن نۇرغۇن دىنىي مەزمۇندىكى كىتابلارنى تەرجىمە قىلدى. ”تۇخارلار“ — ئۇيغۇرلارنىڭ مىلادىدىن ئىلگىرى - كى 2 - ئەسىردە تارىمنىڭ شەرقىدىن پامىرنىڭ غەربىگە كۆچۈپ

---

① كارتېس «جۇڭگودا مەتبەئەنىڭ كەشپ قىلىنىشى ۋە غەربكە

كەتكەن ئەڭ قەدىمقى ئېتىنىك تەركىپلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئىلگىرى "يۈەچىلەر" دەپ ئاتالغان ئىدى. "ئەنەتكەك" دەپ ئۇيغۇرلار سانسىكرىت (قەدىمقى ھىندۇ تىلى) نى ئاتايتتى، بۇ تىلدىن تەرجىمە قىلىشتىمۇ كوپىنچە "ئۇدۇن" (خوتەن) تىلى ۋاستە بولۇپ بېرەتتى. بۇ تىللاردىن تەرجىمە قىلىنغان دىنىي كىتاپلاردىكى ۋەقەلەر بايانلىرى، رىۋايەت - قىسسەلەر بارا - بارا تۇرمۇشتا كەڭ تارقىلىپ، ئۇيغۇر قەدىمقى يېزىق ئەدەبىياتىدا نىڭ ئاساسىي قىسمىغا ئايلىنىپ كەتتى. بۇنداق ئەسەرلەردىن؛ دىداكتىك شېئىرىي ئەسەر «ئاراخاۋاركا» توپلىمى، «قالىماقارا بىلەن پاپامقارا» دىگەن ئىككى تىكىن (شاهزادە) ھەققىدە قىس - سە، نەسى - نەزمە ئۇسلۇبىدا يېزىلغان «چوڭ مايۇن پاتىمارال» داستانى، «خۇئاست تۇئانفت» قەسىدىسى، «چاستانى ئىلىك بەك» مۇناجاتى، «بەختىيار شاهزادە» ۋە «رەسسام بىلەن ياغاچچى» ھىكايىلىرى ۋە باشقىلارنى ئەسلىش مۇمكىن.

دەرۋەقە، تارىخىي شەخىسلەرنىڭ يادنامىلىرى سۈپىتىدە ئورنىتىلغان سىنىتاشلار، يەنى ئورخۇن - يەنىمىي بويلىرىدىن تېپىلغان مەڭگۈ تاشلار (مەسىلەن، مىلادى 712 - يىلى ئورنىتىلغان «تون يوقۇق» نامىدىكى سىنىتاش، 732 - يىلى ئورنىتىلغان «كول تىكىن» نامىدىكى سىنىتاش، 735 - يىلى ئورنىتىلغان «بىلگە قاغان» نامىدىكى سىنىتاش، 759 - يىلى ئورنىتىلغان «ھويۇن چۇر» نامىدىكى سىنىتاش ۋە باشقىلار) تارىخىي شەخىس - لەرنىڭ پائالىيەتلىرى ۋە ۋەسىيەتلىرى ئەسلىتىلىدىغان ۋەسىيە قىلەردۇر، بۇلار «تەزكىرە» ئەدەبىياتىنىڭ قەدىمقى زاماندىكى ژانىرلىرىغا ۋەكىل بولىدۇ.

10 - ئەسىردىن ئىلگىرى ئۇيغۇرلار ئۇچۇن قارابالغاسۇن

سىياسى مەركەز بولسا، تۇرپان ئويمانلىغى مەدەنىيەت مەركىزى ھىساپلىناتتى. ئۇ چاغلاردا ئۇيغۇر خانلىغىنىڭ تەسىر دائىرىسىگە كىرگەن جايلار شەرقتە ئامۇ دەرياسىنىڭ قۇيۇلۇش ئاغزىغىچە بولسا، غەربتە قەدىمقى "تېلېلەر" نىڭ غەربىي تار-ماقلىرى تارالغان كاسپى كولىگىچە باراتتى. 9 - ئەسىردىن باشلاپ، ئۇيغۇرلار شەرقىي ۋە غەربىي ئىككى تارماققا بۆلۈنگەن. دىن كېيىن، شەرقىي ئۇيغۇرلار يەنى خەنزۇچە تارىخىي مەنبە - لەردە يېزىلىشىچە، "قوچۇ ئۇيغۇرلىرى" ("ئىدىقۇتلار") ئەرەپ ۋە خۇراسان تارىخچىلىرىنىڭ كىتابلىرىدا ئىپتىلىشىچە "توققۇز ئوغۇزلار" تۇرپان - بەش بالىقىنى سىياسى، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي مەركەز قىلدى؛ غەربىي ئۇيغۇرلار، يەنى خەنزۇچە تارىخىي يازما مەنبەلەردە قەيت قىلىنىشىچە "كوكئارت (پامىر) ئۇيغۇرلىرى"، قەشقەر — بالا ساغۇننى سىياسى، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت مەركىزى قىلدى.

2

10 - ئەسىردە، ئىشلەپچىقىرىش بالدۇر قىدىن كۆپ تەرەققى قىلدى. يەنى، يېزا ئىگىلىگى ۋە قول سانائەت يۈكسەلدى، شۇ ئاساستا، سودا - تىجارەتمۇ كەڭ راۋاجلاندى. بۇ چاغلاردا ئۇيغۇرلارنىڭ سودا بازارلىرى غەربتە شەرقىي رۇم، ئىران، ئەرەپ ۋە ھىندىستانلارغىچە، شەرقتە لياۋ (قىتان)، شىمالىي سۇڭ ۋە تاڭغۇت (غەربىي شىيا) لارغىچە كېڭەيدى. پۇل - ئاقچە تۈزۈمى مۇكەممەللىشىپ، تىللا، تەڭگە. مىس چاقا - يايماقلار، ھەتتا پۇل ئورنىدا رەختتىن قىلىنغان ۋاستىلەر قوللىنىلدى. بۇنىڭغا مۇناسىپ

ھالدا سودا كاپىتالى ناھايىتى تەرەققى قىلدى. بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ شىمالىي سۇڭ، لياۋ بىلەن بولغان ئىقتىسادىي - سودا ئالاقىسى قويۇق بولدى. تارىخىي ماتىرىياللاردا بايان قىلىنىشىچە، ئۇيغۇر سودىگەرلىرىنىڭ ئايىغى يەتمىگەن يەرلەر يوق دىيەرلىك دەرىجىدە بولدى.

ئىقتىسادىي تەرەققىيات نەتىجىسىدە، مەدەنىيەتمۇ يۇقۇرى دەرىجىدە گۈللىدى. ئىقتىسادىي بازىس ئاساسدا، مەدەنىيەتنىڭ ھەممە ساھەلىرى كەڭ راۋاجلاندى. مەتبەئەچىلىك، رەسساملق، ھەيكەلتاراشلىق، مۇزىكا سەنئىتى ۋە سېرىكچىلىك، كالىندارچىلىق جەھەتلىرىدە كوزگە كورۇنەرلىك ئالاھىدە مۇۋەپپەقىيەتلەر يارالدى. بولۇپمۇ، ئىچكى ئۆلكىدە كەشىپ قىلىنغان مەتبەئەچىلىك تېخنىكىسىنى ئۇيغۇرلار قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، تېخىمۇ راۋاجلاندى. دۇرۇپ، ئېلىپبەلىك يېزىق بويىچە مىخ مەتبە تېخنىكىسىنى ياراتتى ۋە ئۇنى غەرىپكە، ياۋروپاغا تاراتتى.

بۇ دەۋردىكى ئەدىبىيات ۋە ئۇنىڭ تېمىسى ھەققىدە سوزلەشتىن ئاۋال، ئەدىبىياتنىڭ ئاساسىي ئىدىيىسى ھەققىدە سوزلىمەي مۇمكىن ئەمەس. ئۇيغۇرلار، مەيلى مانى، نىستۇرىيان ياكى بۇددا ۋە ياكى ئىسلام دىنىلىرىنى قوبۇل قىلسۇن، دەسلەپتە، ئۇ دىنلارنىڭ ئاساسىي يەنى چوڭ قائىدە - قانۇنلىرىنى قوبۇل قىلغان. لېكىن ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدا بۇ دىنلارنىڭ بىرمۇنچە ئىپادىلىرى بىر بىرىگە قوشۇلۇپ سىڭگەن ھالدا داۋام قىلىۋەرگەن؛ ھەتتا باشقا دىنىي قاراشلارنى قاتتىق چەتكە قاقىدىغان ئىسلام دىنىغا نىسبەتەنمۇ شۇنداق بولغان (ھازىرغىچە ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدا تەسىرى بولغان پىرخونلۇقنى ئالساق، دۇئا - تىلاۋەتتە ئىسلام دىنىنىڭ قائىدىلىرىنى شەكىل قىلغان

ھالدا، قەدىمقى شامان دىنىنىڭ ئادەتلىرىنى مەزمۇن قىلغان). بۇ ھال ئىدىئولوگىيە سېستىمىسىغىمۇ تەسىر كۆرسەتكەن. 10 - ئەسىرلەردە ئۆتكەن ئالىملارنىڭ ئىدىيىلىرىدە ۋە ھەتتا ئەسەرلىرىدە ئىسلام دىنىنىڭ قائىدىلىرىنى تەشۋىق قىلىدىغان مەزمۇنلار يولۇقىدى. قاراخانىلار ئىسلام دىنىنى رەسمىي دولەت دىنى قىلىپ قوبۇل قىلغان دەسلەپكى دەۋرلەردە بولسا، تېخىمۇ شۇنداق ئىدى. بۇنىڭغا قاراخانىلار تېررىتورىيىسىدىكى ئىسسىق كۆلنىڭ جەنۇبىي رايونىدا ياشىغان تۈركىي خەلقتىن چىققان ئەبۇ نەسىر مۇھەممەد (ئىبنى تارىخان ئىبنى ئوزلۇغ) فارابى (مىلادى 870 — 950 - يىللار) نىڭ ئىدىيە سېستىمىسىنى مىسال قىلىشقا بولىدۇ.

فارابىنى بۇ چاقىقىچە ئىلىم ئەھلى "ئەرەپ ئالىمى" دەپ تونۇپ كەلدى. چۈنكى ئۇ كۆپىنچە ئەسەرلىرىنى ئەرەپ تىلىدا يازغانلىقى ئۈچۈن، تەتقىقاتچىلار ئىلگىرى ئۇنىڭ مىللىي كېلىپ چىقىشى ۋە يۇرتى بىلەن ھىساپلاشمايلا، "ئەرەپ ئالىمى" دەپ ھىساپلىغان.

رەئايەتتە ئېيتىلىشىچە، فارابى "ۋاسىچ" ياكى "ۋاسىد" ("چىڭ قوتان") دەيدىغان جايدا ئۇيغۇر - قارلۇق سەركەردىلەر - رىدىن ئوزلۇغ ئوغلى تارىخان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. بۇ جاي ئىسسىق كۆلنىڭ جەنۇبىدا بالاساغۇن ۋىلايىتىدىكى فارابى رايونى - نىڭ مۇستەھكەم قورغانلىق مەھەللىسى ئىكەن (فاراب - ئەسلىدە دەريانىڭ نامى). ئۇ ئوز يۇرتىدا باشلانغۇچ ئىلىمىنى ئۆگىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئىران تەۋەسىگە كېتىپ، فارىس تىلىنى ۋە باشقا بىرقانچە تىلنى ئۆگەنگەن، ئاخىرىدا باغداتقا بېرىپ، ئەرەپ تىلىنى ۋە پەلسەپە ئىلىمىنى ئۆگەنگەن، ئۇ ئىلىم

تەھسىل قىلىش يولىغا پۈتۈنلەي بېرىلىپ، ھەتتا ھىراتقا كېلىپ خىرىستىيان مۇئەللىم يۈھەننا ئىبنى ھەيلاندىن مەنتىق ئىلمىنى ئۈگەنگەن. قايتا باغداتقا، بېرىپ پەلسەپە، ماتېماتىكا، ئەدەبىيات، تىبابەت پەنلىرىنىمۇ ئۈگەنگەن؛ مۇزىكىنى ئوبدان تەتقىق قىلغان. (مىلادى 994 - 1065 - يىللىرى ياشىغان مەشھۇر ئەرەپ ئالىمى ئەبۇبەكرى بەيھەقىنىڭ بايان قىلىشىچە: فارابى 70 نەچچە خىل تىل بىلىدىكەن؛ مۇزىكىغا ئۇستا ئىكەن، ئۇ مۇزىكا چالغاندا، ئاڭلىغۇچىلارنى ئاۋال كۈلدۈرۈپ، كېيىن يىغلىتىۋېتىدىكەن؛ ئاخىرىدا ئۇلارنى ئۇخلىتىپ قويۇپ، ئوزى كېتىپ قالىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈگەنگەن ئىلىم ساھەلىرىنىڭ كەڭلىكىگە قارىغاندا، ئۇ قەدىمقى ئوتتۇرا ئەسىردىكى نىسارالارنىڭ Trivinium (گرامما - تىكا، ئىستىلىستىكا، ئېتىكا) ۋە Quadrinium (ماتېماتىكا، فىزىكا، گېومېترىيە، ئاسترونومىيە) پەنلىرىنى ئوبدان تەتقىق قىلغان. ئۇ ئۆز ئۆمرىدە 126 پارچە چوڭ ئەسەر يازغان. ئەسەرلىرىگە قارىغاندا، ئۆز ئانا تىلى بولغان تۈركى تىلىدىن باشقا، فارس تىلىنى سۈدەك بىلگەن؛ ئەرەپ تىلىدا ناھايىتى پاساھەتلىك قىلىپ (ھەرقانداق ئەرەپ ئالىمىدىن ئاشۇرۇپراق) ئەسەر يازغان. فارابىنىڭ نامى شەرق پەلسەپەسىنىڭ چوڭ ئۇتۇقلىرى بىلەن باغلىنىشلىق بولغاچقا، ئۇ "ئەرەپ ئالىمى" دەپ تونۇلۇپ قالغان. قەدىمقى دۇنيا پەلسەپىۋى مەراسىمى ئىلىم - پەن ساھەسىدە ساقلانغان قېلىشتا، ئۇنى جارى قىلدۇرۇش ھەم تەرەققى قىلدۇرۇشتا، بۇ ئالىمنىڭ كۆرسەتكەن خىزمىتى زور. غەربىي ياۋروپا تاكى ئويغىنىش دەۋرىگە كەلگىچە ئارستوتىلنى پەقەت ئەرەپ تىلىدىكى ئەسەرلەر ئارقىلىقلا تونۇپ كەلگەن. فارابى باشقىلاردىن ئىلگىرى، يېڭى پىلاتونچى ۋە پىفاگورچى مۇھىتىنىڭ پەلسەپىۋى ئەسەرلىرىدىن

ئارستوتىل ئامىللىرىنى ئاجرىتىش ئۈچۈن ياردەم بەرگەن بىرىنچى ئالىم. (ئىبنى سىنانىڭ ئۆزىنىڭ بايان قىلىشىچە، ئۆزى ئارستوتىلنىڭ مېتافىزىكىسىنى چۈشىنىش ئۈچۈن، چورۇۋەتكەن ئىكەن. ئىبنى سىنانا بىر كۈنى باغداتتا كىتاپپۇرۇشلۇق دۇكىنىغا كېلىپ، فارابىنىڭ ئارستوتىل مېتافىزىكىسىنى شەرھىلىگەن كىتابىنى كۆرۈپ قالدۇ؛ شۇ كىتابىنى سېتىۋېلىپ ئۈگىنىدۇ. نەتىجىدە، ئىبنى سىنانا: "ئارستوتىلنىڭ مېتافىزىكىسىنى چۈشىنىشتە فارابى مېنىڭ كوزۇمنى ئاچتى" دەيدۇ).

فارابى خۇدانى ئىنكار قىلمايدۇ، شۇنىڭدەك ماددىنىڭ مەۋجۇتلىقى، دۇنيانى يارىتىش مۇمكىن ئەمەسلىكى ئىدىيىسىنى ئالغا سۈردى. بۇ ئىدىيە بىلەن ئورتودوكسال (جېڭىۋۇڭ) ئىسلام ئىدىيىسى ئوتتۇرىسىدا كەسكىن زىددىيەت بار ئىدى. (بەزى ئىسلام فىقھىچىلىرى ئۇنى "دەھرى" دەپ ئەيىپلايتتى). بۇ جەھەتتىن، ئۇنى دۇئالىزم تەرەپدارى دېيىشكە بولىدۇ. فارابىنىڭ ئىدىيە سېستىمىسى 10 -، 12 - ئەسىرلەردە ئۆتكەن ئالىملار ۋە ئەدىپلەر-نىڭ ئىدىيىسىگە تەسىر قىلماي قالغان.

شۇنىمۇ ئەسلىتىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ: ئىران ياكى فارس ئەسلىدە دۇئالىزمنىڭ ئوچىقى ئىدى. دۇئالىزم تەلىماتى كېيىن ئىسلام فىقھىسىگە مۇناسىۋەتتە تەسىر قىلغان ياكى بولمىسا، مانىخىزم (Manicheism) ياكى گنوستىسىزم (Gnosticism) نىڭ ئارىچى بولۇشى بىلەن ۋاسىتىلىك تەسىر قىلغان. ساسانىلار-دىن يەزدىگەرد II (مىلادى 438 - 457 - يىللاردا پادىشاھلىق قىلغان) زامانىدا Zrwan (زامان) نەزىرىيىسى زىرۋانىزم ياكى دەھرىلىك (Dahrite) كەڭ تارقىلىپ، كىشىلەرگە كۆپ تەسىر قىلغان؛ بارا - بارا بۇ دۇئالىزمنىڭ ئورنىنى ئىگىلىگەن.

بىز كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىز ھەققىدە سوزلىگىنىمىزدە، ھەر بىر زاماننىڭ تەقەززاسى بىلەن (يەنى ھوكۇمرانلىق ئورۇندىكى دىنىي ئىدىئولوگىيەنىڭ چەكلىشى بىلەن) "تەڭرى ۋە يالۋاچ" (كېيىنكى ۋاقىتلاردا بولسا "خۇدا ۋە رەسۇل") دىگەن تونىنى كورۇپلا، كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنى "دىنىي ئەدەبىيات" دەپ قارىساق توغرا بولماس. دەرۋەقە، ئۇ زامانلاردا ئەدەبىياتنىڭ ئاساسىي ئىدىيىسىدە چوڭ پىرىنسىپ "خۇدا ۋە رەسۇل" ئىدى. بۇ پىرىنسىپقا ئۇچۇق قارشى چىقىش دەھرىلىك سانىلاتتى. لېكىن ئۇ زامان ئەدەبىياتىدا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن مەسىلىلەر بولسا، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ئىدى. ئىجتىمائىي مەسىلىنى دىنغا باغلاپ تەھلىل قىلىپ، ئاخىرنى دىنىي يول بىلەن، ياكى "ئاخىرەتلىك راھەت" كە دەۋەت قىلىش ئۇسۇلى بىلەن ھەل قىلغان ئەسەرنى نوقول دىنىي ئەدەبىيات دىسە بولىدۇ. بۇنداق دىنىي ئەدەبىياتقا تاقابىل ھالدا دۇنياۋى ئەدەبىيات ئاساسىي ئورۇندا تۇردى. يازغۇچىنىڭ بىرەر دىنغا ئېتىقات قىلىشى بىلەن، ئۇنىڭ شۇ دىنىي چۈشەنچىسى ئوز ئەسىرىدە ۋاستىلىك ياكى بىۋاسىتە ئىپادە تاپماي قالمايدۇ. لېكىن ئۇنىڭ تېمىسى ۋە ئەكس ئەتتۈرگەن ۋەقەلىگىگە قاراشقا توغرا كېلىدۇ. بىزنىڭ ئەدەبىيات تارىخىمىزدا، دىنىي ئەدەبىياتنىڭ ئەكسىچە، دۇنياۋى ئەدەبىيات بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ راۋاجلىنىشىدا تۈرتكىلىك رول ئوينىدى. چۈنكى دىنىي ئەدەبىيات كىشىلەرنى تەركى دۇنيالىققا چاقىرسا، دۇنياۋى ئەدەبىيات ھاياتنى ئېتىراپ قىلىشقا، سۇيۇشكە چاقىرىدۇ. دەرۋەقە، دۇنياۋى ئەدەبىياتمۇ كېيىنچە ئىككى تارماققا بۆلۈندى: بىرى، ئومۇمەن ھاياتقا بولغان مۇھەببەت-جەتنى ۋە ئەلنى كۆيلىسە، يەنە بىرى، ھوكۇمران — فېئودال سىنىپنىڭ مەنپەئەتىنى ۋە كەيپ - ساپالىرىنى ئىپادىلىدى. ئال-

دىققىسى شۇ زاماندىكى ئەدبىياتنىڭ ئىلغار تەرىپى ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ھاكىمىيەت، سىياسەت ۋە ئەخلاق مەسىلىلىرىنى تېمىغا قىلغان ئەسەرنى پۈتۈنلەي پەندى - نەسىھەت بىلەنلا چەكلەنگەن ۋە كىشىلەرنى يامانلىقتىن قۇل ئۇزۇشكە دىنىي ئەمرى - دەۋرۇپ، ئارقىلىق دەۋەت قىلىدىغان ئەسەر بىلەن بىر قاتاردا قويۇپ، "دىنىي مىستىتىك" ئەسەر دىسە خاتا بولىدۇ. ھاكىمىيەت، سىياسەت ۋە سىياسى ئەخلاق تېمىسىمۇ دىنىي تېمىغا ئەمەس، دۇئا - ياۋى تېمىدۇر. بۇنداق ئەسەرلەرمۇ دۇنياۋى ئەدبىياتنىڭ نەمۇنىسى بولدى. سىياسى ئەخلاقنى، ھاكىمىيەت مەسىلىلىرىنى ئاساسىي تېمىغا قىلغان ئەسەرلەرنى ياۋروپادا "دىداكتىك ئەدبىيات" دەپ ئاتايدۇ. لېكىن بىزنىڭ كلاسسىك ئەدبىي ئەسەرلىرىمىزنىڭ ئۈزۈلگەن خاس خۇسۇسىيىتى بويىچە، ئاساسىي ئىدىيە، تېمىغا ۋە شەكىل جەھەتلەردىن "تەپەككۈر ئەدبىياتى"غا كىرىدىغان ئەسەرلەر ئاساسىي ئورۇن تۇتۇپ كەلگەن. ئەدبىيات ئۈزۈلگەن تەرەققىيات باسقۇچلىرىدا ئىلىم - پەن، پەلسەپىۋى ئىدىيىلەرنىڭ تەسىرلىرىنى قوبۇل قىلىپ بارىدۇ.

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدبىياتىنىڭ ئەڭ مۇرەككەپ ھەم نىزا - تالاشلار كۆپ بولغان، شەكىل جەھەتتىن خىلمۇ - خىل بولغان دەۋرى - ئوتتۇرا ئەسىر دەۋرىدۇر. ئوتتۇرا ئەسىردىكى ئۇيغۇر ئەدبىياتىنى دىنىي ئىدىئولوگىيە جەھەتتىن ئىككى بۆلەككە بۆلۈپ كۆرسىتىش مۇمكىن، چۈنكى، 10 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا (ئاساسەن قەشقەرىيە تەرەپلىرىدە) ئىسلام دىنى رەسمىي دىن سۈپىتىدە قوبۇل قىلىنغاندىن كېيىن، دىن مۇناسىۋىتى بىلەن، ئۇيغۇرلارنىڭ ئىدىئولوگىيە سېستىمىسى ئىككىگە بۆلۈندى. كۇچارنىڭ شەرقىدىكى ئۇيغۇرلاردا، بۇرۇنقى دىنىي ئېتىقادى چۈشەنچىسى بىلەن، قەدىمقى

ئەنئەنە خېلى ئۇزاققىچە (تاكى 14 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئىسلام دىنى تۇرپان ۋە قومۇل تەرەپلىرىدە كەڭ تارقالغانغا قەدەر) ساقلاندى. شەرقىي ئۇيغۇرلارنىڭ ئەدىبىياتى بۇدا ۋە مانى دىنىلارنىڭ تەلىماتلىرى ئاساسدا بالدۇرقدىن تېخىمۇ راۋاجلاندى؛ شۇنىڭدەك ئىچكى ئۆلكىلەر مەرىپەتچىلىگىنىڭ ئىلغار تەرەپلىرىنى، جۈملىدىن داۋچىلىق ئىدىيىسىنىڭمۇ تەسىرلىرىنى قوبۇل قىلدى.

شەرقىي ئۇيغۇرلار ئەدىبىياتىنىڭ مەزمۇنى تېخىمۇ بېيىدى. 10 - ئەسىردىن كېيىنمۇ خەنزۇ تىلىدىن سىياسى، ئىجتىمائى ۋە پەلسەپى پەنلەرگە دائىر نۇرغۇن كىتاپلار تەرجىمە قىلىندى. مەسىلەن، خەنزۇ تىلىدىن سىياسى، ھەربى ۋە ئىقتىساد - مەدىنىيەت جەھەتلىرىدە كەڭ مەزمۇنلۇق «سەلتەنەتكە ياردەم بېرىدىغان ئۆرنەك تەدبىرلەر» دىگەن 294 جىلدلىق چوڭ كىتاپ، بۇدا دىنى چۈشەنچىسى بويىچە، ئامتابۇدداننىڭ سول قول ھىمايىچىسى ئاۋالروكتىپسۋارا ھەققىدە يېزىلغان «كۈن شىئىم - پۇسار» («ساددارما - پۇندارىكا») دىگەن رىۋايەت تەرجىمە قىلىندى. شەرقىي ئۇيغۇرلاردىن بۇ زاماندا يېتىشكەن ئەدىب، تىلچىلاردىن بەش بالىلىق (ھازىرقى جىمىسارنىڭ يېنىدا) سىڭقۇسەلى تۇتۇڭ خەنزۇ تىلىدىن «شۈەنزىڭنىڭ تەزكىرىسى» ۋە «ئالتۇن يارۇق» («سۇۋارنا پىراباسا») دىگەن دىنىي - ئىجتىمائى مەزمۇندىكى كە - تاپلارنى تەرجىمە قىلدى. شەرقىي ئۇيغۇرلاردىن نۇرغۇنلىغان خەنزۇشۇناس ئالىملار، تىلچىلار مەيدانغا كەلدى، بۇلار خەنزۇ تىلىدا نۇرغۇن ئىلمىي - ئەدىبىي ئەسەرلەر يازدى. بۇلارغا 9 - ئەسىردە ئۆتكەن ۋە خەنزۇ تىلىدا شېئىرلار يازغان كەمەنېرنى مىسال قىلىش مۇمكىن. شەرقىي ئۇيغۇرلاردا، يەنە تۇخار تىلىدىن

“يۈەچى” ياكى “كۇچا” تىلىدىن) ھەم ئەنەتكەك (سانسكربت تىلى - دىن) «مايتىرى سىمىت» رىۋايەتلىرى، ئىككى تىكىن (شاھزادە) توغرىسىدا قىسسە تەرجىمە قىلىندى. «ئىرق پۈتۈك» (پال كىتاۋى)، «سەككىز يۈكەك»، «توشقان» دىگەندەك ھەر خىل ئىجتىمائى مەزمۇندىكى ھىكايىلەر ۋۇجۇتقا كەلدى. بۇلاردىن باشقا، دۇنيا تۈركۈلۈگىلىرى «تۇرپان تېكىستلىرى» دەپ ئومۇمى نام بەرگەن ھەر خىل مەزمۇندىكى ۋەسقىلەر بار. بۇ قىممەتلىك يادىكارلىقلار قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغىدا يېزىلغان.

شۇنى ئېيتىپ ئوتۇش كېرەككى، سىياسى جەھەتتىكى چېگرىلىنىش ۋە دىنىي - ئىدىئولوگىيە جەھەتتىكى ئايرىملىق ئۈي - غۇرلارنىڭ تىل ۋە پىسخىكىلىق بىرلىكىگە چوڭ تەسىر يەتكۈ - زەلىمىدى.

كۇچارنىڭ غەربدە يارىتىلغان ئەدىبىيات 10 - ئەسىردىن كېيىن ئەرەپ ئەدىبىياتىنىڭ تەسىرىنى (دەرۋەقە، دۇنيا ئەدىبىياتى - نىڭ ئوبدان نەمۇنىلىرى بىلەن ئۆزىنى كۆپ بېيىتىقان ئەرەپ ئەدىبىياتىنىڭ ياخشى تەرەپلىرىنى) دىنىي يول بىلەن قوبۇل قىلىشقا باشلىدى. لېكىن ئۆزىنىڭ مىللى ئۇسلۇبىنى ساقلاپ تېخىمۇ جارى قىلدۇردى ھەم راۋاجلاندۇردى. غەربىي ئۇيغۇرلار - نىڭ ئەدىبىياتىدا ئىسلام ئىدىيىسى يېتەكچىلىك ئورۇنغا ئۆتكەن ئىدى؛ غەربىي ئۇيغۇرلارنىڭ تىلى بۇ دەۋردە، يېڭى تارىخىي شارائىت سەۋىيىسى بىلەن، ئومۇملاشتۇرۇلۇپ «تۈركى تىل» دەپلا ئاتالدى، لېكىن بۇ «تۈركى تىل» نىڭ ئەدىبىي تىلى «خاقانىيە تىلى» ئىدى. «خاقانىيە» قاراخانىلارنىڭ بىۋاسىتە ئولىكىسى ئىدى. بۇ ئولىكىنىڭ مەركىزى قىسمى بولسا قەشقەر رايونى ئىدى. قاراخانىلارنىڭ سىياسى ھۆكۈمرانلىغى ۋە مەدىنىيەت

تەسىرى خارەزىمغىچە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، مەۋارە ئۈندى نەھرى (ئامۇ ۋە سىر دەريا ئارىلىغى) ئاھالىسىنىڭ تىلىدا كۆپ ئۆزگىرىشلەر يۈز بەردى: "خاقانىيە تىلى" نى ئەدىبىي-تىل قىلغان "تۈركى تىل" بۇ رايونلاردىمۇ يېتەكچى تىل بولۇپ قالدى (ئەسلىدە، "ئېلىلەر" ۋە "غەربىي تۈركلەر" دەۋرلىرىدىلا بۇ يەردىكى ئاھالىنىڭ ئاساسىي قىسمى "تۈركى خەلق" بولۇپ قالغان). ئۇنىڭدىن ئىلگىرى، خارەزىم، ھەتتا بۇخارا رايونلىرىدا، "دارى تىلى" يەنى فارس تىلى ئاساسىي تىل ئىدى، كېيىنچە ئەرەپ تىلى ئىلىم - پەن تىلى بولۇپ قالغان ئىدى.

قاراخانىلار دەۋرىدە ئىلگىرىكى زامانلاردا شەكىللەنگەن دىخانىچىلىق رايونلىرى بىلەن چارۋىچىلىق رايونلىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت تېخىمۇ قويۇقلاشتى. بۇ دەۋر ئۆزىنىڭ كەڭ كۆلەم - دىكى قۇرۇلۇشلىرى، قول سانائەت تەرەققىياتى جەھەتتە ئىلگىرىكى دەۋرلەردىن ئۈستۈن ئىدى؛ نۇرغۇن كەنت - شەھەرلەر بىنا قىلىندى، تەرەپ - تەرەپكە كارۋان يوللىرى راۋان بولدى، بۇ ھال، سودا - سېتىقنىڭ كەڭ راۋاجلانغانلىغىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. مەدەنىيەت - سەنئەتتە بۇرۇنقى بازىسى ئاساسىدا تېخىمۇ گۈللەندى. بۇنداق گۈللىنىش ۋەزىيىتى ئىلىم - پەن، ئەدىبىياتنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى. بۇ دەۋردە، غەربتە باغدات مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىن بىرى بولغان بولسا، شەرقتە قەشقەرمۇ مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىن بىرى ئىدى. ئالى ئوقۇش يۇرتلىرى (مەسىلەن، "ساچىيە" مەدرەسىسى)، بىلىم - مەرىپەت ئورۇنلىرى (مەسىلەن، "سانادەت" كۈتۈپخانىسى) تەشكىل قىلىنغان، نۇرغۇن ئالىملار، ئەدىبلەر مەيدانغا كەلگەن ئىدى. ئەنە شۇنداق ئالىم ۋە ئەدىبلەر، ئۇلارنىڭ ۋەكىللىرى - ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى بىلەن مۇتە-

پەككۇر شائىر يۇسۇپ خاس ھاجىتتۇر. بۇ ئىككى ئاپتوردىن بىز-
گە تارىختا نامى ئۆچمەيدىغان ئىككى ئەسەر يادىكار قالدى.

10 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا، قەشقەرنىڭ ئوپال يېزىسى

كەڭ، بوستانلىق جاي ئىدى، ئۇ يەردە قارا خانلارنىڭ بەگلىرى-

ئەمىرلىرىدىن ھۈسەيىن ئىبنى مۇھەممەتنىڭ ئائىلىسىدە، مەھمۇد

دۇنياغا كەلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ تالىپلىق، ياشلىق دەۋرىنى قارا-

خانلارنىڭ ئوردىسى جايلاشقان مەشھەتنىڭ يېنىدىكى "ئازاق"

يېزىسىدا ئۆتكۈزدى. ئۆزىنىڭ سوزى بويىچە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ

"ئەڭ ئاساسلىق قەبىلىسىگە مەنسۇپ ۋە جەڭ ئىشلىرىدا نەيز-

ۋازلىرىدىن.....ئەڭ سوزمەنلىرىدىن، پىكىرنى ئەڭ روشەن با-

يان قىلالايدىغانلىرىدىن" بولغان مەھمۇد قەشقىرى ئۆز ھاياتىنى

ئىلىم - بىلىم ئىشىغا بېغىشلىدى. بۇ زاماندا، ئىلىم - پەن تىلى

دەپ ئاتالغان ئەرەپ تىلى بىلەن بىر قاتاردا "تۈركى تىل"

"بەيگىگە چۈشكەن ئىككى ئاتتەك" كېتىشىۋاتاتتى. سىياسى مۇنا-

سەۋەت، ئىقتىسادىي ئالاقە ۋە مەدەنىي ئالماشتۇرۇش ئېھتىياجى

بىلەن، ئەرەپ - ئابباسىيلارنىڭ ھۆكۈمران دائىرىلىرى، سودا - سانا-

ئەت ساھەسىدىكىلىرى، ئىلىم - مەرىپەت ئەھلى "تۈركى تىل"نى

ئۈگىنىش زورۇرىيىتىنى ھىس قىلدى. مەھمۇد قەشقىرى بۇ ھا-

جەتنىڭ بىر بولۇك ھوددىسىدىن چىقىشقا بەل باغلاپ، ئەمىلىي

تەكشۈرۈش - تەتقىق قىلىشقا كىرىشتى. "خاقانىيە" ئولىكىسىنى

(جۈملىدىن، قەشقەرىيە، ئىلى، يەتتە سۇ ۋە ئىسسىق كۆل بويلىرىنى)،

قىرغىز - تاتار دالىلىرىنى، بۇلغار - قىپچاق سەھرالىرىنى، شەرقىي

ئۇيغۇر شەھەرلىرىنى، ئارغۇ - ئوغۇز يېزىلىرىنى كېزىپ، تۈركى

تىلىدا سۆزلەشكۈچى ئاساسىي ئۇلۇس - ئايماقلارنىڭ تىللىرى

بىلەن ئىنچىكىلەپ تونۇشتى؛ تۈرلۈك تىل پاكىتلىرىنى، شېمىر-

قوشاقلارنى، ماقال - تەمسىللەرنى، چىرايلىق سوز - ئىبارلەرنى توپلىدى. ئون نەچچە يىللىق ئەمىلىي تەكشۈرۈش نەتىجىسىدە توپلىغان بارلىق تىل ماتېرىياللىرىنى ئىلمىي تەتقىقات ئاساسىدا رەتلەپ چىقتى. ئەرەپ لۇغەتشۇناسلىغىنىڭ يېڭى ئۇسۇللىرىدىنمۇ ئىلغارراق ئۇسۇل بىلەن، ئەرەپ ئېلىپبەسىنىڭ تەرتىۋى بويىچە، 3 توملۇق تۈركى تىل بىلەن ئەرەپ تىلىنىڭ ئىزاھلىق سېلىش - تۇرما لۇغىتىنى ئىشلەپ چىقتى. بۇ لۇغەتكە «دىۋانۇ لۇغاتت تۈرك» يەنى «تۈركى تىللار دىۋانى» دەپ نام بەردى. لۇغەتنىڭ مەز - مۇنى تۈركى تىلدا كۆپ ئىشلىتىلىدىغان سوزلەر، گىرامماتىكىلىق قائىدىلەر، ھەرى - مەمۇرى ئاتالغۇلار؛ يېزا ئىگىلىك، يىمەك - ئىچمەك، سودا - مالىيە، قول ھۈنەرۋەنلىك، تىببى - دورىگەرلىك، ھايۋانات، ئۆسۈملۈك ۋە ئاسمان جىسىملىرىغا دائىر سوزلەر؛ قەبىلىلەر، مۇھىم جۇغراپىي ناملار، قەدىمقى زاماندىكى خەلق داس - تانلىرىدىن پارچىلار، رىۋايەتلەردىن ئىبارەت. شۇنىڭ ئۈچۈن «تۈركى تىللار قامۇسى» دىسىمۇ بولىدۇ. «دىۋان» نى باغداتتا قايتا - قايتا تۈزەتكەندىن كېيىن، تەخمىنەن 1076 - يىلى باغدات خەلىپەسى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا مۇقتەدى بىئەمرۇللاغا ئارمىغان قىلغان. مەھمۇد قەشقىرى «دىۋان» دا «تۈركى تىل» نىڭ ئومۇمى تۈزۈلۈشىنى - فونتىكا، لېكسىكا، گىرامماتىكىلىق خۇسۇسىيەتلىرىنى ئىنچىكە تەھلىل قىلغان، شۇ ئاساستا 11 - ئەسىردىكى تۈركى تىلنى ئىككى تۈر - كۈمگە يەنى ئوغۇز - قىپچاق شىۋىسى ۋە ئومۇمى شىۋىگە (ئۇيغۇر - قارلۇق شىۋىسىگە) بۆلگەن. تىللارنىڭ ئەڭ پاساھەتلىگى ۋە توغرىد - سى «خاقانىيەتلى» دەپ كۆرسەتكەن. دېمەك، مەھمۇد قەشقىرى 11 - ئەسىردە سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىقنىڭ ئاساسىنى يارىتىپ بەرگەن. ھالبۇكى، ياۋروپا ئالىملىرى بولسا، سېلىشتۇرما تىلشۇ -

ناسلىقنى 19 - ئەسىردە باشلىغان ئىدى. «دېۋان» تۈركى تىلدا سوزلەشكۈچى خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇر خەلقى بىلەن ئەرەپ خەلقى ئوتتۇرىسىدىكى مەدىنى ئالاقە ۋە تارىخىي دوستلۇقنىڭ سىمۋولىدۇر؛ شۇنداقلا 11 - ئەسىردە، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تىلى ۋە مەدىنىيىتى خېلى دەرىجىدە راۋاجلانغانلىغىنىڭ دەلىلىدۇر.

«دېۋان» بىلەن بىر ۋاقىتتا، قەشقەردە مەيدانغا كەلگەن يەنە بىر نادىر ئەسەر - «قۇتاتقۇبىلىك» دۇر. بۇ داستاننىڭ ئاپتورى "خاقانىيە" ئۆلكىسىدىن ھاجى يۈسۈپتۇر، بۇ داستاننى ھاجى يۈسۈپ تەخمىنەن 1069 - 1070 - يىللىرى قاراخانىلارنىڭ پايتەختىدە يازغان. ئەرەپ ئېلىپبەسى بىلەن كۆچۈرۈلگەن نەمە - گان نۇسخىسىنىڭ بېشىدا مۇنداق "كىرىش" قەيت قىلىنغان: "بۇ كىتاپنى كاشغەر ئېلىدە تۈگەل قىلىپ، مەشرىق پادىشاسى تاۋغاچ خاننىڭ ھوزۇرىغا سۇنغان، پادىشا بۇغراخانمۇ ئۇنى ئىز - زەتلىپ خاس ھاجىپلىكىنى ئاگا ئىنئام قىلغان، شۇنىڭ ئۈ - چۈن، يۈسۈپ خاس ھاجىپ دەپ ئېتى دۇنياغا يېيىلغان". داس - تان «بەھرى مۇتەقارىپ» ۋەزىمدە (يەنى "فەئۇلۇن - فەئۇلۇن - فەئۇلۇن - فەئۇل" ۋەزىمدە) مەسنەۋى شەكلىدە (ئىككى مىراسى بىر خىل قاپىيىدە كېلىش شەكلىدە) يېزىلغان. تەخمىنەن 72 باپ ۋە 13500 مىسرادىن ئىبارەت. يۇقۇرىدا ئېيتىلغان "كىرىش" تە قەيت قىلىنغاندا، بۇ داستان "چىن پەيلاسوپلىرىنىڭ شېرىمى بىلەن زىننەتلەنگەن ۋە ماچىن ئولىمالىرىنىڭ تەمسىللىرى بىلەن بىزەلگەن". بۇ داستان ئاددىلا ئېپىك - دىداكتىك داستان ئەمەس، بەلكى ئىجتىمائى مەسىلىلەر كەڭ بايان قىلىنغانلىق سەۋىيىسى بىلەن ئۇ سىياسى ئىقتىساد دەرىسلىكى دەپمۇ باھالانغان. تۈركۈلۈكلەرنىڭ تەتقىقاتلىرىغا قارىغاندا، ئەگەر ساسانلارنىڭ قانۇن - تۈزۈملىرىنى

ئەكس ئەتتۈرىدىغان ئىلمىي ئەدەبىياتتا، بىۋاستە ئىشلەپچىقىرىش كۈچى دەپ ئاساسەن قۇللار (بانىراكلار، ئانىشافرېكلار) نى كۆر- سەتكەن بولسا، شۇنىڭدەك توبا (توقبات) لارنىڭ قانۇن - پەرمان - لىرى بايان قىلىنغان ئەدەبىياتتىمۇ نۇبەيلار (يەنى قۇللار) جەمئىيەتنىڭ ئاساسىي ئىشلەپچىقىرىش كۈچى قاتارىدا تىلغا ئېلىنغان بولسا، «قۇتاتقۇبلىك» تە پۈتۈنلەي فېوداللىق مۇناسى- ۋەتلەر ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇ مۇناسىۋەتلەردە دىخانىلار، چار- ۋىچىلار ۋە قول ھۈنەرۋەنلەر ئاساسىي رول ئوينايدۇ. دىمەك بۇنىڭدىن مەلۇمكى، قاراخانىلار تەۋەسىدىكى تۈركى تىلىدا سوز- لەشكۈچى خەلقلەرنىڭ ئىجتىمائىي فورماتسىيىسى ساسانىلار ۋە توبا- لارنىڭكىدىن يۇقۇرى ئىدى. بۇ داستاندا، رىيال تۇرمۇش مەس- لىلىرى، كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىرى ۋە مەشھۇر شەخس- لەرنىڭ جەمئىيەتتە ئوينايدىغان رولى، كىشىلەرنىڭ تەبىئەتكە تۇتىدىغان مۇناسىۋەتلىرى، ئەخلاق - پەزىلەت ئۆلچەملىرى 4 شەخسنىڭ (ئادالەت ۋە قانۇن سىمۋولى بولغان پادىشا كۈن تۇغدى، بەخت - سائادەت سىمۋولى بولغان ۋەزىر ئايىتولدى. ئەقىل - ئىدرەك سىمۋولى بولغان ۋەزىر ئوغلى ئوگدۇلمىش، قانا- ئەت سىمۋولى بولغان ۋەزىر قېرىندىشى ئوزغۇرمىش) سۆھبەت مۇنازىرىسى يولى بىلەن بايان قىلىنىدۇ. ۋەزىر جەھەتتىن پىر- دەۋىسىنىڭ «شاھنامە» داستانىغا ئوخشايدۇ. لېكىن ئوبۇلقاسىم پىردەۋىسى پەقەت جەڭ تەسۋىرى ۋە قەھرىمانلىق داستانى يا - راتقان بولسا، يۇسۇپ خاس ھاجىپ ئەقىل - ھەكىمەت، پەلسەپە- ئىجتىمائىيەت دەرسلىگى تۈزگەن. شۇ چاغدىكى ئىجتىمائىي تۈزۈم- جەمئىيەت قۇرۇلمىسىنى تەتقىق قىلىشتا بۇ داستان قىممەتلىك ماتىرىيال دۇر. ئاپتونىڭ مەقسىدى ۋە ئىدىيىسى ئېپتۇارى بىلەن

“ئەخلاقى - پەلسەپى” دىداكتىك داستان بولسىمۇ، لېكىن ئىجتىمائى ھادىسىلەر، تەبىئى مەنزىرىلەرنى تەسۋىرلەشتە، خەلق ئەدىبىياتىدىكى ھىسسىياتچانلىق خۇسۇسىيەتلىرى ئېتىۋارى بىلەن، ئىندىۋىدۇئال ۋە رىيالىستىك تەسۋىرلىرىگە مۇۋاپىق لىرىكىلىق داستاندۇر. مەھمۇد قەشقىرى خەلق تىلىدىكى ھىكمەتلىرىنى ئوز ئەسىرىگە توپلاپ يېزىپ قويغان بولسا، يۇسۇپ خاس ھاجىپ خەلق ھىكمەتلىرىنى ئوزنىڭ داستانغا سىڭدۈرگەن. بۇ داستان دا 11 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر ئەدىبىي تىلىنىڭ گۈزەللىكى ۋە ئەدىبىي ماھارىتىنىڭ يۇقۇرى پەللىسى گەۋدىلەنگەن. بۇ داستان ئوز ئالىدىغا شەرقچە داستانچىلىقىنىڭ يېڭى تىپىنى يارىتىپ بەرگەن. ئۇنىڭ نامى كەڭ تارقالغان، تەسىرىنى يوقاتمىغان. 14 - ئەسىردىكى ئاپتورلاردىن مۇھەممەت ھىندۇ شاھى شەمسىدىن ئەل - مۇنىشى ئوز كىتابىدا: پۇتۇن دولەت قانۇنلىرىنى ۋە مەدەنىيەت ۋاسىتىلىرىنى ئۇيغۇرلاردىن ئالغان چىڭگىز ئىمپىراتورلۇغىدا «قۇتاتقۇبىلىگىن چىڭگىزخان» دىگەن دەستۇر بارلىغىنى ئەسلىتەن؛ 1909 - يىلى ئالتۇن ئوردىنىڭ مەركەزلىرىدىن بولغان ساراچىچى خارابىسىدىن تېپىلغان بىر تەشتەكتە، ئەرەپ ھەرپلىرى بىلەن «قۇتاتقۇبىلىگىن» نىڭ مىسالىرىغا ئوخشايدىغان مۇنۇ ئىسكىكى مەسرا چىكىلگەن:

كىشى كوركى يۇز ئول، بۇ يۇز كوركى كوز،
 ئاغىز كوركى تىل ئول، بۇ تىل كوركى سوز.

ھازىر دۇنيادا مەلۇم بولغان ئۇچ نۇسخىسىدىن “ۋېنا نۇسخىسى” ھىراتتا 843 - ھىجرى (1439 - مىلادى) دە كۆچۈ -

رۇلگەن. دىمەك، 15 - ئەسرلەردىمۇ بۇ داستان قىممەتلىك دەپ سېلىنىپ تۇرىدۇ. تۈر سۈپىتىدە دۇنيانىڭ كۆپ جايلىرىغا تارقالغان.

«دىۋان» بىلەن «قۇتاتقۇبىلىك» ھازىر دۇنيا تۈركۈلۈگە-لىرىنىڭ تەتقىقاتتا مۇھىم تېمىسى بولۇپ قالدى. بەزى ئالىملار ئۆمرىنى بۇ ئەسەرلەرنى تەتقىق قىلىشقا سەرپ قىلدى. قاراخانىلارنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدە، ئىلىدىكى خانلار ئوتتۇرىسىدىكى نىزا - جىددەلەر تۈپەيلىدىن خانلىق پارچىلىنىپ كەتتى. لېكىن قاراخانىلار ياراتقان تىل ۋە مەدەنىيەت ئۆز تەسىرىنى يوقاتمىدى. ئوتتۇرا ئاسىيادا سۈپىلىق كېڭىيىشكە باشلىدى. سۈپىلىق دىنىي خۇراپاتىنى، تەركى دۇنيالىقنى تارقىتىشتا ئەدەبىياتنىڭ بېيىتچىلىق ژانىرىدىن پايدىلاندى. ئىشانلار سۈپىلىق كۆز قاراشلىرىنى ئاددى خەلقنىڭ تىلى بىلەن ھايىزلىق قىلىپ، كىشىلەرنىڭ قەلبىنى ئۆزلىرىگە جەلىپ قىلىشقا ئۇرۇندى.

12 - ئەسىردە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى «تۈركى» ئاھالىسىنىڭ جانلىق تىلىدا يارالغان بەدىئى ئەدبىياتقا خوجا ئەھمەت يە - سەۋىنىڭ «دىۋان ھىكەت» ئەسىرىنى تىل جەھەتتىن مەسئال قىلىشقا بولىدۇ.

خوجا ئەھمەت - يەسەۋى ئىبراھىم شەيخىنىڭ ئوغلى. ئۇ بۇخاراغا بېرىپ، مەشھۇر مۇتەسەۋۋۇپ (سۈپىلىق ئېقىمىدىكى زات) يۈسۈپ ھەمەداندىن سۈپىلىق تەلىماتىنى ئۈگەنگەن. ھەمەدانى ئۈلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئورنىدا بىرنەچچە يىل خەلپە تىلىك قىلىپ، كېيىنچە ئۆز يۇرتىغا قايتاپ كەتكەن. بۇ ئەدەبى تەسەۋۋۇ - ۋۇپ ئەدبىياتىدا ئۆز ئالدىغا ئالاھىدە مەكتەپ (ئەدبىي ئېقىم) ياراتقان؛ شەرىئەتكە سۈپىلىقنى ئېلىپ كىرگەن. شەرىئەتكە سۈپىلىق كىرگەندىن كېيىن، رىيال تەبىئى

گۈزەللىك شېئىرىيەتتىكى ئورنىدىن ئاساسەن مەھرۇم بولغان ئىدى. ئەھمەت يەسەۋى ئۆز ئەسەرلىرىنى ناھايىتى يېنىك، خەلققە چۈشىنىشلىك ساددا تىل بىلەن يازغان. بۇ كىشىنىڭ شېئىرلىرى بۇ چاققا قەدەر تەركى دۇنيالىقنى تەشەببۇس قىلىدىغان ئەكسىيەتچىل ئىدىيىنىڭ تەشۋىق ۋە رەقلىرى دەپ قارىلىپ كەلدى. دەرۋەقە، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە تەسەۋۋۇپلۇق پىكىرى، يەنى دۇنيادىن كېچىش غايىسى ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. شۇنىمۇ ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، دىنى، دىنىي تەلىماتنى مال - دۇنيا تېپىپ ياخشى مەنىشەت كەچۈرۈشنىڭ قورالى قىلىنغان ھەم خەلقنى ئالداش يولى بىلەن قېپىنىدىغان كەسپىي روھانىيلارغا، مال - دۇنياغا ھىرىس (باشقىلارغا زىيان سېلىش ھىساۋىغا مال توپ - لايىدىغان) كىشىلەرگە ئۇ ناھايىتى قارشى تۇرىدۇ. شۇڭا، بۇنىڭ ئىدىيىسىنى ئوبېكتىپ ئىدىيالزىم دىسە توغرا كېلەرمەكەن.

ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ غەرب قىسمىدا ئىسلام دىنى كەڭ تارقالغاندىن كېيىن، شېئىرىيەت بىلەن تارىخ بىرلىشىپ، قىسسە - داستان شەكلىنى ئالدى. ئىسلام دىنى شېئىرىيەت يەتتىن ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈشنى چەكلىيەلمەيدى (خىرىستىيان دىنى بولسا، تىۋتونلارنىڭ شېئىر - قوشاق ئېيتىشىنى چەكلىگەن ئىدى). شۇڭا، بىزدە ئەدەبىياتنىڭ، بولۇپمۇ شېئىرىيەتنىڭ ھەر خىل ژانىرلىرى ئۈزۈلۈپ قالمايدى.

«خاقانىيە تىلى» دەپ ئاتالغان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدا يېزىلغان ئەسەرلەردىن ئەدەبىي ئەھمەت يۈكەننىڭ «ئەتەپ تۇل ھەقايىق» («ھەقىقەتلەر بوسۇغىسى») دىگەن داستانى «قۇتاتقۇ بىلىك» تىن كېيىن ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ۋە ئەدەبىي ئۇسلۇبىنىڭ نەمۇنىسى ھىساپلىنىدۇ. مەھمۇد ئوغلى ئەدەبىي ئەھمەت يۈكەنكى

12 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 13 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ياشىغان شائىر. ئەھمەت يۈكەنەكى ئەھمەت يەسەۋىنىڭ شاگىرتى ئىدى ①. ھازىر يۈكەنەكنىڭ داستانى ئەسلىدە 14 بايلىق بولۇپ، ھازىر كەڭ تارقالغان كوچۇرمىسى 11 باپتىن ئىبارەت. چۈنكى ئاپتور ئۆز ئەسىرىنىڭ بېشىدا مۇنداق دەپ يازغان:

تۇغا كورمەس ئەردى ئەدىپنىڭ كوزى،
تۈزەتتى بۇ ئون تورت باپ ئىچرە سوزى.

شائىر داستانىنىڭ 1444 - ۋە 1480 - يىللىرى كور-
چۇرۇلگەن نۇسخىلىرى ھازىر ئىستانبۇل كۇتۇپخانىسىدا ساقلان-
ماقتا. بۇ داستان «تەپەككۈر ئەدىبىياتى» غا نەمۇنە بولدى.

بىلىك بىلىتى بولدى ئەرەن بەلگۈلۈك،
بىلىكسىز تىرىكلەيمتۈك كورگۈلۈك.
بىلىكلىك ئەر ئولتى، ئاتى ئولمەتى،
بىلىكسىز ئېسەن ئېركەن ئاتى ئولۈك.
تىلى يالغان ئەردىن يىراق تۇر تازا،
كەچۈرسەنما ئومرۇڭ كۈنلىك ئوزا.
كونى سوز ئەسەلتەك، بۇ يالغان بەسەل،
بەسەل دەپ ئاچتىما ئاغزىنى ئەسەل.
كونى بول، كونى قىل، چىقار ئات قونى،
كونىدە يۈبىلسۇن خالايمق سەنى.

---

① نەجىپ ئاسىم: «يۈكەنەكى ئەھمەت. ئەتىبە تۇل ھەقايىق»،
ئىستانبۇل، 1334—1915؛ رەشىم رەخمەتى ئارات: «ئەدىب ئەھ-
مەت يۈكەنەكى. ئەتىبە تۇل ھەقايىق»، ئىستانبۇل، 1951.

ئۇلۇغ شائىر ناۋايى ئەدەبىي ئەھمەت يۈكەنە كىنى ناھا -
يىتى ھورمەت بىلەن ئەسلىگەن ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى قە -
دەرلەپ ئوقۇغان. ناۋايى «نەسايىمۇل مۇھەببەت مەن شەمايمۇل
فۇتۇۋەت» دىگەن ئەسىرىدە، ئەدەبىي ئەھمەت يۈكەنە كىنى تۈركى
خەلق تىنى چىققان ئۇلۇغ ئەدەبىي، "ئۇ ھەر كۈنى ئىمام ئەزەمدىن
دەرس ئالاتتى" دەيدۇ^①، ناۋايى ھەتتا بەدىئۇ زامانغا يازغان
خېتىدەمۇ، ئۇنى يۈكەنە كىدىن ئۈگىنىشكە دەۋەت قىلغان.

ئەدەبىي ئەھمەت يۈكەنە كىنى بەزى رىۋايەتتە "ئەئىمما"
(كوزى قارغۇ) ئىدى دېيىلىدۇ. ئەدەبىي ئۆزىنىڭ داستاندا، ئادا -
لەتنى، خەلقپەرۋەرلىكىنى، ئەقىل - ئىدەرە كىنى، كەمتەرلىكىنى، ساخا -
ۋەتنى، كويۇمچانلىقنى كۈيەلەيدۇ، كىشىلەرنى بىلىملىك بولۇشقا
دەۋەت قىلىدۇ، بولۇپمۇ تىل ئەردەمنى ئالاھىدە تەكىتلەيدۇ؛
زالىملىقنى، ۋاپاسىزلىقنى، نادانلىقنى، كورەڭلىكىنى، ئاچكوزلۇقنى،
يالغانچىلىقنى ئەيىبلەيدۇ. يۈكەنە كى بۇ دۇنيانىڭ ئۆزگىرىپ تۇ -
رىدىغانلىقىنى، بۇ دۇنيادا ھىچنەرسە مۇتلەق ئەمەسلىكىنى بايان
قىلىدۇ. دۇشۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ دىداكتىك داستانى
ئىلغار ئەسەر ھېساپلىنىدۇ. ئەدەبىي ئەھمەتنىڭ داستاندا «قۇتاتقۇ -
بىلىك» كە نەزىرە قىلىنغان بايلارمۇ بار. مەسىلەن، «ئەتەبە تۈل
ھەقايىق» نىڭ بىرىنچى ۋە ئىككىنچى بۆلۈكلىرىدە «قۇتاتقۇبە -
لىك» نىڭ IV ۋە VII بايلىرىدىن ئىلھام ئالغان، ھەتتا بەزى
بېيىتلىرى ئوخشىشىپ كېتىدۇ.

ئەدەبىي تىل جەھەتتىن، "ئەتەبە تۈل ھەقايىق" نىڭ تىلى

---

① پىروفېسسور كۇپرۇلۇزادە: يۈكەنە كى ئىمام ئەزەم بىلەن زامانداش
ئەمەس، بۇنى ئىلاھلاشتۇرغان دەيدۇ.

«قۇتاتقۇ بىلىك» تىلىنىڭ داۋامى ۋە تەرەققىياتىدۇر.

«خاقانىيە تىلى» دەپ ئاتالغان باسقۇچتىن، «چىغىستاي تىلى» دەپ ئاتالغان باسقۇچقىچە بولغان ئارىلىقتا، ئۇيغۇر ئەدىبىي-ياقتى ئەنئەنىلىرىنىڭ چوڭقۇر تەسىرى يەنىلا ئۆز كۈچىنى يوقىتىپ قاتمىدى. بۇنىڭغا رابغۇزى ئەسەرى نەمۇنە بولىدۇ.

نەسىرىدىن رابغۇزى (قەشقەر تەۋەسىدىكى ئۇلۇغ يوللۇغ راباتلىق (يەنە بىر مەنبەدە ئۇلۇغ ئۇزلۇغ رابات غوزى بۇر-ھانىدىن ئوغلى) مىلادى 1309 -، 1310 - يىللىرىدا «قىسسەئى رابغۇزى» دىگەن ئەدىبىي ئەسەرنى يازغان. بۇ ئەسەر خەلق ئىچىدە «قىسسەسۇل ئەنبىيا» («پەيغەمبەر - لەر قىسسەلىرى») دىگەن نام بىلەن مەشھۇر. نەسىردىن رابغۇزى بۇ بەدىئىي ئەسەرنى پەيغەمبەرلەر توغرىسىدىكى دىنىي - ئەپسانىۋى قىسسەلەردىن پايدىلىنىپ، نەسىرى ئۇسلۇپتا يازغان. بۇ ئەسەردە، ئاپتونىمىڭ ئۆزىگە خاس كۆز قاراش - لىرى بار، بۇ ئەسەر 13 -، 14 - ئەسىرلەردىكى ئۇيغۇر ئە - دىبىي تىلىنى، جۈملىدىن، شۇ زاماندىكى نەسىرى ۋە شېئىرىيەتنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن قىممەتلىك مەنبەلەردىن بىرى. بۇ ئەسەردە، تۈرلۈك شېئىرلار (مەدھىيەلەر، بەزى قىس - سەلەرنىڭ خۇلاسەلىرى، لىرىك كەچۈرمىلەر، باھارىيەت، سەبىيا - رىلەر توغرىسىدا ۋە كىتاپنىڭ شېئىرىي خاتىمىسى) بار. «قۇتاتقۇ - بىلىك» تىن 250 يىل كېيىن يېزىلغان بۇ قىسسەدىكى «باھارد - يات» شېئىرى بىلەن «قۇتاتقۇبىلىك» تىكى شۇ مەزمۇنلۇق شېئىر ئۆت - تۇرىسىدا يېقىنلىق ۋە ھەتتا ئوخشاشلىق بارلىقى دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدۇ. دىمەك رابغۇزى ياشىغان زامانىدىمۇ «قۇتاتقۇبىلىك» نىڭ تىلى يەنىلا ئەدىبىي تىل بولۇپ كەلگەن ۋە شېئىرىيەتتىكى

ئەنئەنىلەر مۇ داۋام قىلغان.

زامان جەھەتتىن رابغۇزى بىلەن زامانداش بولغان خارەزىمنىڭ ئۆز ئىسمى نامەلۇم. خارەزىمى 14 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، خارەزىمدە، مەسچىت ھوجرىسىدا مۇساپىر بولۇپ ياشىغان ۋە شۇ يەردە ئىجات قىلغان ھەمدە مۇساپىر بولۇپ تۇرغان جاينىڭ نامىنى ئۆزىگە ئەدىبىي تەخەللۇس قىلغان. ئۇ «مۇھەببەتنامە» دىگەن ئەسەرنى ھىجرى 754 - (مىلادى 1353 -) يىلى يازغان. بۇ ئەسەر ئاشمىقلىق شېئىرىي مەكتۇپ (خەت) ئۇسۇ - لىدا يېزىلغان. ئەسەر 11 مەكتۇپتىن ئىبارەت. شائىرنىڭ ئە - سىرىنى 14 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر يېزىق ئەدىبىياتىغا مىسال قى - لىپ كورسىتىشىمىزگە ئۈچ ئاساس بار: بىرىنچى، «مۇھەببەتنامە» قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغىدا كۆچۈرۈلگەن؛ ئىككىنچى، بۇ ئەسەرنىڭ تىلى 14 - ئەسىردىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر ئەدىبىي تىلى بىلەن يېزىلغان؛ ئۈچىنچىدىن، موڭغۇللار دەۋرىدە خارەزىم ئىككى قىسىمغا بۆلۈن - گەن: مەركىزىي ئورگەنج شەھرى بولغان شىمالىي خارەزىم ئا - تۇن ئوردا تەركمۇنىگە كىرگەن؛ مەركىزىي قىيات قورغىنى بول - گان جەنۇبىي خارەزىم چىغتاي ئۇلۇسىغا قارايتتى. چىغتاي ئۇ - لۇسىنىڭ ئەدىبىي تىلى ئۇيغۇر تىلى ئىدى.

3

چىڭگىزخان يۇرۇشلىرى ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرىغا سۇيۇرغال قىلىنغان ئۇلۇسلاردىكى خانلىق تالاشلىرى بىرمۇنچە ۋەيرانچىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقارغان بولسىمۇ، لېكىن چىغتاي ئۇلۇسى تەۋەسى - دىكى جايلاردا، ئۇيغۇر تىلى ئۆزىنىڭ ئەدىبىي تىلى بولۇش

رولىنى يەنىلا ئادا قىلىپ كەلدى. 15-، 16- ئەسىرلەردە “چىڭخە” تاي تىلى“ پەقەت دولەت ئىدارە ئىشلىرىدىلا ئەمەس، بەلكى مەدەنىي ھاياتتىمۇ مۇھىم ئورۇن تۇتتى.

چىڭخە تاي ئۇلۇسى (چىڭگىزخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلىغا تەقدىم قىلىنغان تەۋەلىك) زىمىنى شەرقتە قۇمۇلدىن غەربتە ئامۇ دەرياسىغىچە، ھەم غەزنىگىچە، شىمالدا قورغاستىن، جەنۇبتا دەھلىنىڭ شىمالىغىچە (مولتان، لاھۇرلار) — “ئۇلۇس” نىڭ جەنۇبىي چېگرىسىدىكى ھىندىستان شەھەرلىرىگىچە) بولۇپ، مەركىزىي ئال-مالىق ئىدى. چىڭخە تاي ئۆزى ھۆكۈمرانلىق قىلغان زاماندا ئۆزىگە تەۋە “ئۇلۇس” نى خانلىق ئاتىمايتتى. “چىڭخە خانلىقى” پەقەت كېيىن چىققان ياكى تارىخچىلار تەرىپىدىن قويۇلغان نامدۇر. 1260 - يىلىدىن 1360 - يىلىغىچە 100 يىل ئىچىدە، ئوتتۇرا تۈركىستان (ئوتتۇرا ئاسىيا) ۋە موڭغۇلىستان (شىنجاڭ) دىن تەركىب تاپقان “چىڭخە خانلىقى” دا 25 ھۆكۈمدار ئۆتتى. چىڭخە تايىدىن كېيىن بۇلارنىڭ ئىچىدە چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان بىرەرسىما (سىمۇل) مەيدانغا كەلمىگەن. موڭغۇللاردىن بىرقانچە ئۇرۇق ئىلى ۋە يەتتە سۇ ۋادىسىدا “تۈركى تىل” نى ئوبدان ئۆزلەشتۈرۈپ، 100 يىلغا قالمايلا تۈرۈكلەشتى. بارا - بارا چىڭخە ئۇسۇلى ئىككى قىسىمغا: مەۋارەئۇننەھرگە ۋە موڭغۇلىستانغا ئايرىلدى. لېكىن چىڭخە ئۇلۇسىغا تەۋە ئاساسىي ئاھالىنى (بولۇپمۇ تۈركى تىلدا سۆزلەشكۈچى خەلىقلەرنى) بىر تىپتىكى مەدەنىيەت بىرلىگىنىڭ مۇھىم ئىپادىسى بولغان ئەدىبىي تىل بىرلەشتۈرۈپ تۇراتتى. بۇ تىل “چىڭخە تىلى” دەپ ئاتا - تالغان ئۇيغۇر ئەدىبىي تىلى ئىدى. بۇ زاماندا، جەنۇبىي شىنجاڭ ۋە غەربىي شىنجاڭدا ھۆكۈمرانلار ئوتتۇرىسىدىكى تالاش -

تارتىشلار، ئىسلام دىنىدىكى جەنۇبىي شىنجاڭ بىلەن ئاساسەن بۇددا دىنىدىكى شەرقىي شىنجاڭ ئاھالىلىرى ئوتتۇرىسىدا دىنىي سۈركىملىشلەر دائىم بولۇپ تۇراتتى. شۇڭا، ئىلىم - پەن، ئەدىب - يات بىلەن شۇغۇللانغۇچى فېودال زىيالىلىرى "موڭغۇلىستان" دىن "تۈركىستان" غا ھىجرەت قىلىپ، سەمەرقەنت، خارازىم، ھىراتلاردا ماكانلىشىپ، پائالىيەت ئېلىپ باردى. دەرۋەقە بۇدداق كوچۇش ئۇنىڭدىن بۇرۇنمۇ بولغان ئىدى. 11 - ئەسىر - دە باغداتتىكى تۈركان خاتۇن (قاراخانلاردىن) مۇناسىۋىتى بىلەن، نۇرغۇن ئالىم، ئەدىبلەر باغداتقا كوچۇپ بېرىپ، ئەرەپ تىلىدا ئەسەر يازغان بولسا، 12 - ئەسىر ئاخىرىدا، كۈچلۈك (نايەن) زامانىسىدا "قەشقەرىيە" دىكى زىيالىلار زۇلۇمدىن قېچىپ، مەۋارەئۇننەھرگە ۋە خۇراسانغا (ئېنىقراق ئېيتقاندا خارەزىم ۋە سەمەرقەنت، ھىراتلارغا) كوچكەن. چىڭگىزخان ئوتتۇرا ئاسىيا - يانى بويى سۇندۇغاندىن كېيىن، ھەربىي مۇتەخەسسسلەر، سىياسىيون - لار، مائارىپ - مەدەنىيەت ئەرباپلىرىنى - ھازىرقى زامان ئاتا - غۇسى بىلەن ئېيتقاندا "كادىرلار" نى كوپرەك شىنجاڭدىن ئېلىپ بارغان. چۈنكى، بىرىنچىدىن، ئۇيغۇرلار موڭغۇل قەبىلىلىرى بىلەن ئەزەلدىن ئىناق ئۆتكەن، چىڭگىزخان غەرىپكە يۇرۇشتە تۇرپان ئىدىقۇتى بارچۇق تىكىنى ئۆزىگە كۈيۈغۇل قىلغان؛ ئىككىنچىدىن، ئۇيغۇرلار موڭغۇللارغا مەدەنىيەت يەنى يېزىق ئۇ - گەتكەن؛ ئۈچىنچىدىن، ئۇيغۇرلار ئوتتۇرا ئاسىيادىكى خەلقلەر بىلەن تىل ۋە ئېتىنىك جەھەتلەردىن قېرىنداش ئىدى.

قوچۇ ئىدىقۇتلۇغى ۋە خاقانىلار دەۋرىدە ۋۇجۇنقا كەلگەن ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي تەرەققىيات چىڭگىز - موڭغۇل دەۋرىگە ئوبدان بازىس يارىتىپ بەرگەن ئىدى. چىڭگىز - موڭغۇل يۇ -

رۇشلىرى دۇچكەلگەن يۈكسەك ئىقتىسادىي تەرەققىيات ۋە يۈكسەك مەدەنىيەت قوچۇ ئىدىقۇتلۇغى بىلەن قاراخانىلار دەۋرىدىكى مەھسۇلى ئىدى.

موڭغۇللارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا يۇرۇش قىلىشى ۋە ئۇ جايلاردا ماكانلىشىشى بىلەن، ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ۋە ئۇيغۇر تىلى ئوتتۇرا ئاسىيادا ئىككىنچى قېتىم كەڭ تارقالدى.

16 - ئەسىرگىچە بولغان ئەدىبىي تىلنىڭ ئۆزىدىن ئىلگىرىكى ئەدىبىي تىل ئەنئەنىلىرى بىلەن بولغان ئالاقىسى ئۇزۇن مەزگىلگە بەلگى راۋاجلاندى. 13 - ئەسىردىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر تىلىغا خاس بولغان فونىتىكىلىق، مورفولوگىيىلىك ۋە لىكسىكىلىق خۇسۇسىيەتلەر 14 -، 16 - ئەسىرلەردىكى ھەممە ئەدىبىياتتا ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى.

تارىخچى تومۇر ئىبنى ئەرەبشاھ (1450 - يىلى ۋاپات قىلغان): "چىڭتاي يېزىغى دىمەك ئۇيغۇر يېزىغى دىمەكتۇر، ئۇل موڭغۇللار تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنغان" دەيدۇ. يېزىقتىكى ئۇيغۇر ئەنئەنىلىرىنىڭ قانچىلىك كۈچلۈك بولغانلىغىنى 18 - ئەسىردە ياشىغان خەۋە خانى ئەبۇلغازنىڭ مۇنۇ سۆزلىرىدىن كۆرىمىز: ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئارىسىدا تۈركچە (ئوغۇزچە) بىلىدىغان كىشىلەر ناھايىتى كۆپ، ئۇلار دەپتەردارلىقنى (مەھكىمە ئىشلىرىنى) ياخشى ئېلىپ باراتتى ۋە دىۋان ھىساپلىرىنى ياخشى بىلەتتى. چىڭگىزخاننىڭ مەۋارەئۇننەھەر، خۇراسان ۋە ئىراقلاردا ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئەۋرىلىرى زامانىلىرىدا، ئۇلارنىڭ ھەممە مۇشاۋۇرلىرى ۋە پۈتۈكچىلىرى ئۇيغۇرلاردىن بولغان ۋەھاكازا-لار. مەلۇمكى، ئاقساق تومۇر مەھكىمىلىرىدە ئىش - ئالاقە قەغەزلىرى تاھمەن ۋە باشتىن - ئاخىر ئۇيغۇر يېزىغى بىلەن يېزىلاتتى.

تى. ئومەر شەيخنىڭ مەرغىلانلىق مەرسەئىدىگە ئۇيغۇر يېزىغى بىلەن يېزىپ چۈشۈرگەن يارلىغى 1469 - يىلى تۈزۈلگەن①.

ئەدەبىياتتا تېخىمۇ شۇنداق بولغان. 1432 - يىلىدا تۈزۈلگەن «بەختىيارنامە»، 1436 - يىلى يېزىلغان «تەزكىرى ئەۋلىيا»، 1437 - يىلىدىكى «مىراجنامە»، شۇنىڭدەك 1432 - يىلى مىراجنامە تەسنىپ قىلىنغان ھەر خىل ئەسەرلەر توپلاملىرى ئۇيغۇر تىلى بىلەن يېزىلغان.

قەدىمقى زاماندىن تارتىپ، تۈركى تىلدا سوزلەشكۈچى خەلقلەر، جۈملىدىن ئۇيغۇرلار قوشاقچىلىق، فولكلور تەسۋىپىدىكى داستانچىلىق جەھەتتە ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنەتتى. ئۇلار 13 - ئەسىر - دىن كېيىن، ئەرەپ ۋە پارىس ئەدەبىياتىنىڭ ياخشى تەرەپلەرنى قوبۇل قىلدى ۋە ئۇنى مەركىزىي ھەم شەرقىي ئاسىياغا خاس بولغان ئەدەبىي ئۇسلۇپ بىلەن بىرلەشتۈردى. ئوخشىتىش، مۇبالغە ئۇسلۇبلىرى بىلەن ئىخچام ئوبرازلىق پىكىر يۈرگۈزۈش - خان ئەدەبىي ئىجادىيەت نەمۇنىسىنى ياراتتى. بۇ ھال بىزدە لىرىك شەپقىيەتنىڭ ئۇزاققىچە يۈكسەك گۈللىنىش ۋە زىيىتىنى ۋۇجۇتقا كەلتۈردى. بۇ - بىزنىڭ سەنئەت تارىخىمىزنىڭ ئالاھىدە ھىدە خۇسۇسىيىتى. چۈنكى ئۇنىڭدا گۈزەل ئوخشىتىش ۋاسىتىسىگە ئىگە بولغان رىئالىزم ۋە پانتازىيە ھەم مۇبالغىغە باي بولغان رومانىزم پىرىنسىپى بىلەن تەنقىت پىرىنسىپى شەكىللەندۈرۈلگەن ئىدى. بۇ - بىزدە كەڭ قوللىنىلغان غەزەل ئەدەبىياتىدۇر.

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدا غەزەل ئەدەبىياتىنى باشلاپ

① «توختامىش ۋە تومۇر قۇتلىغ يارلىقلىرى» نەزەردە تۇتۇلدى.

بەرگەن شائىرلارنىڭ نامايەندىلىرى لۇتقى، ئاتاى ۋە سەككىز كىدۇر. ناۋايىنىڭ باھاسى بويىچە ئېيتقاندا: "ئۇيغۇر ئىباراتى- نىڭ بۇلۇغاسىدىن مەۋلانە سەككىز ۋە مەۋلانا لۇتقى رەھىمە- تۇللاھۇ تائالا، كىم، بىرىنىڭ شىرىن ئەدەبىياتىنىڭ ئىشتىھارى تۇركىستاندا بىغايەت ۋە بىرىنىڭ لەتىقى غەزىلىياتى ئىشتىشارى ئىراق ۋە خۇراساندا بىناھايەتدۇر ھەم دىۋانلىرى مەۋجۇد بولغاي".

لۇتقى

لۇتقى — بەزى رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، ئەسلى قەشقەر ۋىلايىتىدىن بولۇپ، كېيىن مەۋارەننۇنەھردە، ئاندىن ھىراتتا ياشىغان ۋە شۇ يەرلەردە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. لۇتقىنىڭ ئۆز ئىسمى تېخىچە نامەلۇم، لۇتقى — شائىرنىڭ ئەدەبىي تەخەللۇسى؛ بەزى تەخمىنلەر بويىچە، لۇتقى 99 يىل ئومۇر كۆرۈپ، ھىجرى 870 - (مىلادى 1465 -) يىللىرى ھىراتتا ۋاپات قىلغان. لۇتقى نۇرغۇن شېئىرلار يازغان، شۇنىڭدەك 1411 - يىلى «گۈل ۋە نەۋرۇز» دىگەن 2400 مېتىردىن ئىبارەت لىرىكىلىق داستان يازغان. ئۆزىنىڭ قەيت قىلىشىچە:

تارىخ سەككىز يۈز ئون توت ئۇردى ھىجرەت،
كەنەقىش ئەتتىم بۇ مەنزەر مۇھەببەت.

يەنى داستاننى ھىجرى 814 - (مىلادى 1411 -) يىلى ئارۇز ۋەزىنىنىڭ "ھەزەج مۇسەددەس" بەھرىدە يازغان. بۇ داستاننىڭ بىردىن - بىر نۇسخىسى ھازىر بىرىتانىيە مۇزېيىدا بولۇپ، ئۇ داستان يېزىلىپ يۈز يىلدىن كېيىن (1511 - يىلى)

ھىراتتا مۇھەممەت بەگ تەرىپىدىن كىچىك بولۇپ، نۇسخىدۇر. لۇتقىدىن يادىگار قالغان ئىككىنچى قوليازما «دىۋان لۇتقى» ھازىر لېنىنگىراتتا ساقلانماقتا؛ بۇ دىۋان شاھروھقا بېغىشلانغان قەسىدە بىلەن باشلانغان ۋە غەزەللىرى ئەرەبچە ئېلىپبە تەرتىۋى بىلەن تۈزۈلۈپ، ئايىغى «ى» بىلەن تۈگىگەن.

ناۋايىنىڭ تەۋسىيىسى بويىچە «مەلىكۈل كالام» (سوز پادى-شاھى) بولغان لۇتقى ئۇلۇغ مەرىپەتۋەر، ئادالەتپەرۋەر، خەلقپەر-ۋەر شائىردۇر؛ شۇنداقلا رىيال ھاياتتىكى گۈزەللىكلەرنى، ئادەم-گەرچىلىك پەزىلەتلىرىنى قەدىرلىگەن شائىردۇر. لۇتقى ئۆزى بەدىئى ئەدەبىيات بىلەن شۇغۇللانغاندىن باشقا، XV ئەسىردە ئۆتكەن تارىخچى شەرەفىدىن ئەلى يەزدى يازغان «زەپەرنامە» دىگەن تارىخىي ئەسەرنى پارس تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان.

سەككاكى

لۇتقى بىلەن زامانداش بولۇپ، بىر قاتاردا تۇرىدىغان يەنە بىر شائىر — سەككاكىدۇر. سەككاكى دەپ ئاتىلىدىغان يەنە بىر ئالىم بار، ئۇ — سىراجىدىن ئەبۇ ياقۇپ يۈسۈف ئىبن ئەبى بەكرى ئەلخارەزمى — سەككاكى، بۇ — «مۇفتاھىل - ئۇلۇم» («ئىلىملەر ئاچقۇچى») دىگەن مەشھۇر ئەسەرنىڭ ئاپتورى؛ بۇ كىشى مىلادى 1160 — 1228 - يىللىرى ياشىغان بولۇپ، چىڭتاي يېنىدا ئىلىمى مەسلىھەتچى ئىدى، ئاخىر چىڭتاي تەردىمىدىن جازالىنىپ، زىنداندا ئۆلگەن ئىدى؛ مازارى قورغاستا ئىكەنلىكى تەخمىن قىلىنىدۇ. شائىر سەككاكى بولسا، تومۇرىلەردىن ئۇلۇغ بەگ ۋاقتىدا (15 - ئەسىردە) ياشىغان ۋە ئەدەبىي ئىجازەت بىلەن شۇغۇللانغان.

ناۋايى ئوزىنىڭ «مەجالسۇن - نەفائىس» ئەسىرىدە: «ئۇيغۇر ئىبارلىرىنىڭ چىچەنلىرىدىن مەۋلانا سەككاكى» دەپ ئالاھىدە ھۆرمەت بىلەن ئاتا پۈتكەن بۇ شائىردىن بىزگە پەقەت 50 نەچچە غەزەلدىن ئىبارەت تۇلۇقسىز دىۋانى قالغان. سەككاكى 15 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر ئەدىبىياتىدا قەسىدە ژانىرىنى تەرەققى قىلدۇرغان شائىر، ئۇنىڭ 7 قەسىدىسى بارلىغى مەلۇم. ناۋايى سەمەرقەنتكە كەلگەندە (1467 - 1469 - يىللىرى) سەككاكى بىلەن ئۇچراشمىغىنىغا قارىغاندا، بۇنىڭدىن بىرقانچە يىل بۇرۇن ۋاپات قىلغان بولسا كېرەك. بەزى تەتقىقاتچىلار شائىر سەككاكىنى ئۇلۇغ ئالم يۇسۇف ئىمىن ئەبى بەكرى سەككاكىنىڭ ئەۋلادى بولسا كېرەك دەپمۇ تەخمىن قىلىشىدۇ.

15 - ئەسىردە، ئېتىنىكىلىق ۋە ئەدىبىي ئەسەرلەر يارىتىش - نىڭ نامايەندىلىرى بولغان بۇ ئىككى شائىر (جۈملىدىن ئاتايى) ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلەرنىڭ ئەدىبىي ھاياتىدا ئالاھىدە تەسىر كۆرسەتكەن "نۇركىگۈيلەر" دۇر. بۇلارنىڭ ئەسەرلىرى شۇ زامان - دىكى يېزىق ئەدىبىي تىلىنىڭ ئەھۋالىنى، بولۇپمۇ لىكسىكىسىنى تەتقىق قىلىشتا ئوبدان ماتىرىيال بولىدۇ. لۇنقى، سەككاكى ۋە ئاتايىلارنىڭ ئەسەرلىرىدىكى "تۈركى" ۋە ئەرەبى - فارىسى ئېلىپ - مېتىلارنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىق، 15 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر يېزىق ئەدىبىي تىلىنىڭ لىكسىكا قۇرۇلۇشىغا ئومۇمى باھا بېرىش مۇمكىن. شۇنىسى ئېنىقكى، بۇ شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرىدە قوللىنىلغان "تۈركى" سۆزلەر، يەنە كېلىپ، قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىنىڭ لىكسىكىسىنىڭ داۋامىدۇر. ئەمما، بۇلار ياشىغان زاماندا، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى باشقا خەلقلەرنىڭ تىللىرىدا بۇنداق سۆزلەرنىڭ ئورنىنى ئەرەپ - فارىس سۆزلىرى ئىگەللەۋالغان ئىدى. بۇنىڭ

ئىجتىمائىي سەۋەپلىرى بار ئىدى.

بىزگە مەلۇم، ئۇيغۇرلارنىڭ غەربىي قىسمى (يەنى قارا-خانىلارنى تەسىس قىلغان قىسمى) ئىسلامنى رەسمىي قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغىنىڭ ئورنىدا ئەرەپ ئېلىپبەسى ئاساسىدىكى يېزىقنى ئىشلىتىشكە باشلىدى. ئۇ زامانلاردا، ئىسلام بالدۇر تارقالغان رايونلاردا ئىلىم - پەن تىلى ئەرەپ تىلى بولغىنىدەك، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ غەربىي ۋە جەنۇبىي تەرەپلىرىدە ئەدىبىيات تىلى پارس تىلى بولۇشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن، تۈركى ئەدەبىي - شائىرلار ئۆزلىرىگە پارس تىلىنى كەسپىي تىل قىلىپ، ئۆز ئانا تىلىغا ئانچە ئەھمىيەت بەرمەيدىغان بولۇپ قالدى. ئىراندا تەشكىل قىلىنغان تۈركى خانلىقلار پارسچىنى رەسمىي دولەت تىلى ۋە ئەدىبىي تىل قىلغان ئىدى. بۇ ھال 14 -، 16 - ئەسىرلەردە يېزىق ئەدىبىياتىدا ناھايىتى ئەۋج ئالدى. مۇشۇنداق شارائىتتا، لۇتقى، سەككاكىلارنىڭ "تۈركى" تىلىدا ئەسەرلەر يارىتىشى ناھايىتى ئۇلۇغ ئىش ئىدى ۋە ئۆز ئانا تىلى ئۈچۈن چېلىشقانلىقنىڭ ئىپادىسى ئىدى.

ئۆز ئانا تىلى ئۈچۈن قاتتىق كۈرەشكەن ئەدىپلەرنىڭ مەشھۇر ۋەكىلى — ناۋائىدۇر.

ناۋاي ئۇيغۇر يېزىق ئەدىبىياتىنىڭ يۈكسىلىشىدە چوڭ مۇتەپەككۈر شائىردۇر.

15 - ئەسىردە "تۈركى" تىلىدا ئىجات قىلغان شائىرلارنىڭ پىشۋاسى "ناۋايى" (جۈملىدىن پارسچە شېئىر يازغۇچىلارنىڭمۇ ئۇلۇغلىرىدىن بىرىسى — "فانى")، ناۋايى ئەسلى "چىغىتاي ئۇلۇسى" غا كىرگەن تۈركى خەلقلەردىن، ئېنىقراق ئېيتقاندا، ئىلى ۋە يەتتە سۇ بويىدىكى موڭغۇل - چىغىتاي قەبىلىلىرىدىن تۈركلەشكەن

بارلاس ئۇرۇغىدىن. نىزامىدىن ئەلىشىر ھىراتتا 1441 - يىلى
2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى، غىياسىدىن بارلاس دىگەن ھەربى ئادەمنىڭ
ئائىلىسىدە تۇغۇلغان؛ ھىراتتا ئوقۇپ، 12 - 13 ياشلىرىدا
ئاتىسىدىن يېتىم قالغان ۋە بابۇر شاھ ئۇنى ئوز تەربىيىسىگە
ئالغان؛ 15 يېشىدىن باشلاپ، ھۈسەيىن بايقاۋا بىلەن بىللە
بابۇر شاھنىڭ سارىيىدا خىزمەت قىلغان. ئەلىشىر بەدى
ئەسەرلەرنى قىزىقىپ ئوقۇش بىلەن بىللە ئۆزىمۇ شېئىر يېزىشقا
باشلىغان ئىدى. ئەلىشىر بالا چېغىدا، شائىر لۇتقى خېلى ياشنىپ
قالغان ئىدى، ناۋايى لۇتقىنى ئۆز ئۇستازى دەپ ھىساپلايتتى؛
لۇتقىمۇ ياش ئەلىشىرنىڭ قابىلىيىتىگە قىزىقىپ، ئۇنىڭغا يۇقۇ-
رى باھا بەرگەن. ئەلىشىرنىڭ زامانىدىكى تارىخچى خانىدەمىر-
نىڭ بايان قىلىپ بېرىشىچە، بىر كۈنى لۇتقى ئەلىشىرنىڭ
يېڭى يازغان شېئىرلىرىدىن بىرىنى ئوقۇپ بېرىشنى سورىغان. ناۋايى:

ئارەزىن ياپقاچ، كوزۇمدىن ساچىلۇر ھەرلەھزە ياش،
بويىلەكمە پەيدا بولۇر يۇلتۇز نىھان بولغاچ قۇياش.

دەپ باشلانغان غەزەلنى ئوقۇپ بەرگىنىدە، لۇتقى ناھايىتى ھايا-
جانلانغان.

1456 - يىلى ئەلىشىر مەشھەتكە بارىدۇ ۋە ئۇ يەردە
پىردەۋسى، نىزامى، خۇسراۋ دەھلىۋى، ئاتايى، لۇتقى ۋە باشقا
شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرىنى بېرىلىپ ئۈگىنىدۇ. ئەلىشىر 18 -
19 ياشلاردا، سەئىدىدىن قەشقىرنىڭ شاگىرتى — ئابدۇراھمان
جامى بىلەن تونۇشىدۇ. كېيىن ناۋايى ھىراتقا يېنىپ كېلىدۇ.
ئۇ ئەدەبىيات، مەنتىق، پەلسەپە ئىلىملىرى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

تۈركى ۋە پارىسى تىللاردا كوپ شېئىرلار يازىدۇ. شېئىرلىرىنىڭ ئاھاڭدارلىغىغا، كۇچانلىغىغا چوڭ ئەھمىيەت بەرگەن ئەلىشىر نۆزىگە "ناۋايى" دەپ تەخەللۇس قويىدۇ. ("ناۋايى" — كۆي - ئاھاڭ دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان "ناۋا" سوزىدىن ئېلىنغان) 1469 - يىلدىن كېيىن، ناۋايى ھۈسەيىن بايقاراغا "تامغىچى"، 1472 - يىلى ۋەزىر بولىدۇ. 1476 - يىلدىن باشلاپ، ساراي - دىن نۆزىنى چەتكە ئېلىپ، يېزىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان. 1483 - يىلدىن 1485 - يىلغىچە «خەمسە» يەنى بەش داس - تاننى: «ھەيرەتۇل ئەبرار» («ياخشى كىشىلەرنىڭ ھەيرانلىغى») «پەرھات ۋە شېرىن»، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «سەبئى سەببىار» («يەتتە سەببىار»)، «سەددى ئىسكەندەر» («ئىسكەندەر تېمى») نى يازدى. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە: «سراجىل مۇسلىمىن» («مۇسۇلمانلار چىرىغى») «لسانئەت ئەبىر» («قۇشلار تىلى»)، «مۇھاكىمە تۇل لۇغەتەيىن» («تىللار توغرىسىدا مۇھاكىمە»)، «ئارۇز تۈركى» قاتارلىق بەدىئىي ئىلمىي ئەسەرلەرنى يازغان. ناۋايىنىڭ لىرىك مىراسى «چاردىۋان» («توت توپلام») دۇر. ئەسلىدە نامى «خەزايىنۇل مەئانى» («مەنالار خەزىنىسى») ئىدى، غەرايىبۇس سىخەر» («ياشلىق غارا يىپىلىرى»)، «نەۋادىرۇش شەباب» («يىگىتلىك نادىرلىقلىرى»)، «بەدايىمۇل ۋەسەت» («ئوتتۇرا ياشلىق گۈزەللىكلىرى») «فەۋائىدۇل كىبار» («قېرىلىق پايدىلىق - رى») دىگەن توپلامنى ئۆز ئىچىگە ئالغىنى ئۈچۈن چاردىۋان دەپ ئاتالغان.

ناۋايى 1501 - يىلى 1 - ئاينىڭ 3 - كۈنى ۋاپات بولغان.

ناۋايى ئادالەتپەرۋەر، خەلقپەرۋەر مۇتەپەككۈر شائىر ئىدى.

ئۇ زالىملارغا، خەلققە جاپا سالغۇچىلارغا، ئەبلەخلەرگە شۇنداق نەپرەت بىلدۈرەتتىكى، ئۇلارنى ئىت - ئىشەكتىن پەس مەخلۇقلا، دەپ ئەيىپلەيتتى:

يۈز جاپا قىلسا ماڭا، بىر قەتلە پەرياد ئەيلە بان
ئەلگە قىلسا بىر جاپا، يۈز قەتلە پەرياد ئەيلەرمەم.

سەفخ زالىم ئىلمە بولما خان ئوزە ھەمدەست،
مۇناسىپ بولمىدى ئىت چۈنكى ھەم تاپا قىلمىققا؛
ئوزەڭگە ئەبلەخۇ ناداننى ئەيلەمە ھەمراز
كى ياخشى ئەرمەس ئىشەك داغى ھەم سابا قىلمىققا.

ئەگەر ئاقىل ئىسەڭ ئۈزگىل چۇغال ئەھلىمدىن ئۆلپەتكىم،
ئۇلاردىن جۇز جاپا كەلمەس ئەگەر يۈز يىل ۋاپا قىلساڭ؛
بىرىگە يۈز خاتا مۈلكى خىراجىن ئەيلىسەڭ ئىمىسار،
خاتاسىز قەسىدى جانىڭ قىلغۇسىدۇر بىر خاتا قىلساڭ.

يالغانچى، ئىككى يۈزلۈك ھۇناپىق، يۇقۇرىغا خوشامەت
قىلىپ، ئوزىدى تۆۋەننى باسىدىغان، كىشىلەرنىڭ چاپىنىدا
تەرلەيدىغان كىشىلەرنى تەنقىتلەپ شۇنداق دەيدۇ:

كىمكى مەخلۇق خىزمەتتىگە كەمەر
چۈست ئىتەر، ياخشىراق ئۇشۇلسا بىلى.
قول قوۋۇشتۇرغۇنچە، بۇ ئەۋلا
كى چەقسە ئىلىكى، سىمىسا بېلى.
چۇ خوشامەت دىمەكنى باشلاسا، قاش
كىم تۇتۇلسا دەمى، كېسىلسە تىلى.

بىراۋكىم بولۇر بىر ئاياق ئاش ئۇچۇن قۇل،
يۈزىگە كېرەكتۇر قازاننىڭ قاراسى.

ناۋايى دىنىي شەرىئەت نىقابىغا ئورنىتىلغان ۋە ھىلمىگەرلىك،
تاماخورلۇق بىلەن شۇغۇللانغۇچى رىياكار شەيخلار، ئىشان ۋە
سوپىلارنى شەپقەتسىز پاش قىلىدۇ:

بۇ ئەل ئېرۇر بارچە ياماندىن يامان،
ھەرنە يوق ئاندىن يامان، ئاندىن يامان.

ناۋايى ئۆزىگە بولسا:

سوزدە ناۋايى ئەرسەڭ، چىن دىگىل،
راست - ناۋا نەغمە تەھسىن دىگىل.

تاجۇ كوپ دەردىسەر بېرۇر بىزگە
زۇلمىدۇر ئەقلى - ھۇش تاراجى،
باشمىزدىن بۇ تاجنى كەم قىلما
بارچە گەر بولسا سەلتەنەت تاجى.

دەپ تەلەپ قويىسىدۇ. ناۋايى ئۆزىدىن ئىلگىرى ئوتكەن
شائىرلارنىڭ تەرەققىيپەرۋەرلىك ئەنئەنىلىرىنى داۋام قىلدۇردى،
راۋاجلاندۇردى. ناۋايى ئۆز ئانا تىلىدا سۆزلەش تەرەپدارى
ئىدى، ئۆز ئانا تىلىدا چوڭ - چوڭ ئەسەرلەر يارىتىش ئۇچۇن
ھارماي چېلىشتى. ئۆز تىلىنى كەمسىتىدىغان ئەكسىيەتچى دائىردە -
ئەرگە قارشى قاتتىق زەربە ھىساۋىدا، ئاجايىپ بەددى ئەسەر -
لەر ياراتتى.

ئوتتۇرا ئاسىيادا، بولۇپمۇ ناۋايى ياشىغان زاماندا ئوز ئانا تىلىنى كەمسىتىدىغان ۋە ئۇنىڭدا گۈزەل بەدىئى ئەسەرلەر يارىتىش مۇمكىن ئەمەس دەيدىغان روھانى قاتلام ۋە ھوكۇمران تەبەقەنىڭ تەسىرى چوڭ ئىدى. بىزگە مەلۇم، تىل جەمئىيەت ھاياتىدا ئالاقە ۋە پىكىر قىلىش قورالى بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. ھالبۇكى، يازغۇچىنىڭ ئوز خەلقى بىلەن يېقىن ئالاقىدا بولۇشى ۋە ئارىلىشىشىدا تىلنىڭ رولى چوڭ. خەلق تىلىدا سۆزلەش ۋە بەدىئى ئەسەرلەر يارىتىش بىلەنلا قالماي، ئوز ئانا تىلىنىڭ بېيىشى ۋە قېلىپلىشىشى ئۇچۇنمۇ ئىجابى رول ئوينايدۇ. بۇنى چۈشەنگەن ناۋايى «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىنىڭ كىرىش قىسمىدا، نىزامى - گەنجاۋى ۋە خۇسراۋ دەھلىۋى ھەققىدە سۆز-لىگىنىدە، ئۇلارنىڭ ئۇلۇغ شائىرلىغىنى ئېتىراپ قىلىدۇ، لېكىن ناۋايى: تۈركى تىلىدا سۆزلەشكۈچى كىشىلەرنىڭ ناھايىتى ئاز - چىلىغىلا ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرىدىن پايدىلىنالايدۇ، ئوز خەلقىم ئوز تىلىدا ئوقۇشى ئۇچۇن، نىزامى ۋە دەھلىۋىلەرنىڭ ئەسەر-لىرىدىن قېلىشمايدىغان ئەسەرلەر يارىتىش لازىم دەيدۇ:

گەرچە شوھرەتلىرى جاھاننى تۇتتى،
غەۋغالىرى ئىننىۋىجاننى تۇتتى.
چۇفارسى ئەردى نۇكتە شەۋقى،
ئازراق ئىدى ئاندا تۈركى زەۋقى.
ئول تىل بىلە بولدى نەزم مەلقۇز،
كىم فارسى ئاڭلار ئولدى مەھزۇز.
مەن تۈركچە باشلابان رىۋايەت،
قىلدىم بۇ فەسانەنى ھىكايەت.

كەم شوهرتى جاھانغا تولغاي،
تۇركى ئېلى دەغى بەھرە ئالغاي.
نەچۇنكى بۇكۇن جاھاندا ئەتراك،
كوپدۇر خۇش تەبئو سافى ئىدراك.

ناۋايى تۇركى تىلىنىڭ شېئىرىيەت ۋە پەن تىلى بولالايدۇ.
دىغانلىغىنى ئىسپاتلاشتا چوڭ رول ئوينىدى. ئۆز ئانا تىلىنىڭ
باي تىلى ئىكەنلىكىنى نەزىرىيە ۋە ئەمىلىيەت جەھەتتىن ئىسپات-
لاپ، «مۇھاكىمە تۇل لۇغەتەين» ئەسىرىنى يازدى. ناۋايى بۇ
ئەسەردە شۇنداق دەيدۇ: «ۋە ئەگەر ئىككىلىسى تىل بىلەن
ئەيتۇر قابىلىيەتلىرى بولسا ئۆز تىللىرى بىلەن كوپرەك ئەيتسا-
لار، ئەردى ۋە يانا (باشقا) تىل بىلەن ئازراق ئەيتسالار، ئەردى.
ۋە ئەگەر مۇبالىغە قىلسالار، ئىككىلىسى تىل بىلەن تەڭ
ئەيتسالار، ئەردى». بۇ ئەسەردە ناۋايى تۇركى تىل بىلەن
پارس تىلىنى بىر بىرىگە سېلىشتۇرۇپ چىقىدۇ. تۇركى تىل —
باي تىل، بۇ تىلنىڭ بايلىقلىرىدىن كەڭ پايدىلىنىش زورۇر ۋە
شەرت دەيدۇ. يالغۇز بۇ ئەسەردەلا ئەمەس، شۇنىڭدەك «ھەيرە-
تۇل ئەبرار»، «ئىسانۇت تەير»، «سەددى ئىسكەندەر» ئەسەرلە-
ردىمۇ تۇركى تىلىدا يېزىش كېرەكلىكىنى بايان قىلىدۇ.

بابۇر ناۋايى ھەققىدە توختالغىنىدا، ئەنجان شەھرىنىڭ
رەستىلىرىدە ئاھالى تۇركى تىلىدا سوزلىشىدىغانلىغىنى، ناۋايى
ئۆز ئەسەرلىرىنى ئەنە شۇ ئەنجان لەۋزىدە يازغانلىغىنى ئېيتىدۇ:
«ئەندىجان ئېلىنىڭ لەفىزى قەلەم بىرلە راستتۇر، ئانى
ئۇچۇن كەم مەرتەلى شىرناۋايىنىڭ مۇسەننىقاتى باۋۇجۇدكەم
ھەردا نەشۋە ناما تاپمىتۇر بۇ تىل بىلەندۇر» («بابۇرنامە»).

دىمەك، ناۋايى ئۆز تىلىنى "تۈركى تىل" دەيدۇ. بىز دەۋاتقان "تۈرك" كەڭ مەنىدىكى ئاتالغۇ. ئۇ ھىچقاچان دىنىي رىۋايەتلەردە ئېيتىلغاندەك، نوھنىڭ ئوغلى يافەسنىڭ ئەۋلادىدىن "تۈرك" دەپ ئاتالغان بىر شەخسنىڭ نەسلىدىن تارالغانمۇ ئەمەس. شۇنىڭدەك ئىرانلىقلارنىڭ ئەپسانىسىدىكىدەك، فەرىدۇننىڭ ئۈچ ئوغلىدىن بىرى — تورانلار يەنى تۈركلەرنىڭ بوۋىسى "تۈر" دىنمۇ تارالغان ئەمەس. قەبىلە - ئۇرۇق جەھەتتىن بىر ئاتا جەمەتكە باغلاش قەدىمقى ئۇرۇقداشلىق جەمىيىتىدە مەۋجۇت بولغان. ۋامبىرى: "تۈرك" — "ئادەم، كىشى" دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ؛ بىرمۇنچە تۈركى خەلقلەرنىڭ تىللىرىدا "تۈرك" ساددا، نادان دىگەن مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ، قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدا بولسا، بۇ سۆز "كۈچلۈك، باتۇر" دىگەن مەنىدە ئىشلىتىلگەن، شۇڭا بابۇرنىڭ ئەسىرىدە: "تۈرك ۋە مەردانە كىشى ئەردى" دىگەن ئىبارە بار دەيدۇ. ئاكادىمىك رادلوف: "تۈرك" 6 — 8 - ئەسىر - لەردە خانلىق قۇرغان قەبىلىلەر ئىتتىپاقىنىڭ نامى، شۇ نامدىن ئېلىنىپ، "تۈرك تىلى" دىگەن نام پەيدا بولغان، تاكى ناۋايى - ھىچچە بولغان ئەدەبىي ۋە ئالىملارنىڭ ھەممىسى ئاشۇ تۈركى تىلىنى ئىجتىمائىي ئالاقە قورالى قىلغان دەيدۇ. لېكىن، تۈركۈ - لوگلار ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە مەركىزىي ئاسىيادا 13 — 19 - ئەسىرلەرگىچە بولغان ئەدىبىي تىل "چىغىتاي تىلى" دەپ ئاتالغان دەپ قارايدۇ. رۇس تىلشۇناسلىرىدىن رادلوف، مېلىئورانسكىي، كورشلار ۋاقىت توغرىسىدىكى رامسكىنى 15 -، 16 - ئەسىرلەر بىلەن چەكلەيدۇ. بۇ قاراشنى تۈركىيە تىلشۇناسلىرىدىن پىروفېسسور كۈپرۈلۈزادە قوللايدۇ.

ئىلمىي ئەدىبىياتتا، "چىغىتاي تىلى" ياكى "چىغىتاي ئەدىبىياتى"

دېيىلگەن ناملار، ئەمەلدە، تۈركى ئەدەبىي تىل بولغان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ يېڭى دەۋرىدىكى ئىككىنچى بىر خىل ئاتىلىشىدۇر. بۇ پەقەت چىڭتاي ئەۋلاتلىرى ھۆكۈم سۈرگەن دەۋرگە تەنەللۇق بولغىنى ئۈچۈن، شۇنداق ئاتىلىپ قالغان. بۇ خۇددى ھۆكۈم-رانلار ئۆزلىرىنى نەسەپ جەھەتتىن مەشھۇر بىرەر خانغا باغلى-غىنىغا ئوخشاش ”موتىۋەر تىل“ دىگەن ئۇقۇمنى بىلىدۇرەتتى. نامىدىنمۇ مەلۇمكى، ”چىڭتاي تىلى“ بىرەر مىللەتنىڭ نامى بىلەن ئەمەس، بەلكى بىر تارىخىي شەخس (يەنى كەڭ بىر زىمىنغا ھۆكۈم-رانلىق قىلغان خان) نىڭ نامى بىلەن ئاتالغان تىل. ئادەتتە تىل ئېتىنىڭ ياكى جۇغراپىيىلىك نام بىلەن ئاتىلىدۇ؛ يەنى خەلق ياكى مىللەت نامى بىلەن ياكى يەر نامى ياكى بىرەر دائىرە نامى بىلەن ئاتىلىدۇ. 10 — 12 - ئەسىرلەردە ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ ”خاقانىيە تىلى“ دەپ ئاتىلىشى ”ھۆكۈمەت دائىرىلىرى تەشەببۇس قىلغان تىل“ دىگەننى بىلىدۇرىدۇ، تارىخىي شەخس نامى بىلەن مەشھۇر بولغان ”چىڭتاي تىلى“ دىمۇ بىرەر خەلقنىڭ تىلى ئاساس — يادرو بولۇشى كېرەك. بۇ تىل — ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلى ئىدى.

بۇ دەۋردە، ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ كەلگەن خەلق داستان - ئېپوسلىرى يېزىق شەكلىنى ئېلىشقا باشلىدى. مەسىلەن، «داستان شاھ سەنەم ۋە شاھ غېرىپ»، «داستان تاھىر پاشا ۋە زوھرا خېنىم»، «داستان بوز ئوغلان، ئاغا بەگ ئوغۇللىرى قالدېر ئايىم»، «داستان يۈسۈپ ئەخمەت» ۋە باشقىلار. بۇ خەلق داستانلىرىدىن «يۈسۈپ ئەخمەت» داستانىنى ئالساق، ئۇنىڭدا 8 - ئەسىردىكى تارىخىي ۋەقەلەرمۇ، شۇنىڭدەك موڭغۇل دەۋرىدىكى ئەھۋاللارمۇ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. ئەرەپ ئابجاسىلار

خەلىپىلىگىنى تىكلەشتە چوڭ ھىممەت كۆرسەتكەن "ئەبۇ مۇسلىم" (ئادەتتە خەلقنىڭ ئاغزىدا "ئاۋا مۇسلىم" — تۈركى خەلىقتىن چىققان تارىخىي شەخس) نىڭ پائالىيەتلىرىگە دائىر ئېپىزوتلار، شىنجاڭدا چىمغىتاي ئەۋلاتلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ماجىرالارغا دائىر ۋەقەلىكلەر داستاندا باش قەھرىمان يۈسۈپ ئەخمەتنىڭ پائالىيەتلىرىگە باغلاپ بايان قىلىنىدۇ. ئۇسلۇپ جەھەتتىنمۇ لۇتقىنىڭ «گۈل ۋە نەۋرۇز» داستانىدىكى ئۇسلۇپقا ئوخشاپ كېتىدۇ؛ ھەر بىر ئېپىزوت ئالدىدا ماۋزۇدىن كېيىن نەسرى يول بىلەن ۋەقەلىكنىڭ مەزمۇنى بايان قىلىنىدۇ. يەنى نەزم بىلەن نەسر بىر بىرىگە تەتبىق قىلىنغان.

4

كېيىنكى ئوتتۇرا ئەسىردە (16 — 18 - ئەسىرلەردە) ئۇيغۇر يېزىق ئەدەبىياتى دولقۇنىسىمان ھالەتتە تەرەققى قىلىپ باردى. بۇنىڭغا سىياسى - ئىجتىمائى ھادىسىلەر ئەلۋەتتە تەسىر قىلغان ئىدى. چىڭگىزخان ئەۋلاتلىرى ئوتتۇرىسىدا يۈز يىللاپ داۋام قىلغان جەڭ - جىددەلەرنىڭ ئايىغى بېسىققاندىن كېيىن، جەنۇبىي شىنجاڭدا ياركەنت خانلىغى ۋۇجۇتقا كەلدى. سىياسى جەھەتتىكى بىر مەزگىللىك تىنچلىق ھالىتى خەلققە بىرقەدەر ئارام بەردى، ئىقتىسادىي تەرەققىيات مەدەنىيەتنىڭ تىكلنىشى ۋە يۈكسىلىشىگە زىمىن تەييارلىدى. تۇرمۇشىغا ۋە پەسخولوگىيىسىگە ناخشا - قوشاق سېڭىپ كەتكەن ئۇيغۇر خەلقىدە بەدىئى ئەدەبىياتىنىڭ ھەرخىل ژانىرلىرى، دەرۋەقە، غەزەلچىلىك ۋە داستان - چىلىقنى ئاساس قىلغان ھالدا، گۈللىنىشكە باشلىدى. بەدىئى

ئەدبىياتنىڭ يېڭى "بىناكارلىرى" مەيدانغا كەلدى، بۇلارنىڭ نامايەندىلىرى مۇھەممەت ئىمىن خىرقىتى، مۇھەممەت سىدىق زەلىلى ۋە نوبىتىلەردۇر.

خىرقىتى

خىرقىتى قەشقەر يېڭى شەھەر ناھىيىسىنىڭ تازغۇن يېزىسىدا، ھىجرى 1044 - (مىلادى 1634 -) يىلى غوجام قۇلى دىگەن باغۋەننىڭ ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. قەشقەردە ئىلىم تەھسىل قىلغان، كېيىن ئۆزىنىڭ ئاتا كەسپى باغۋەنچىلىك بىلەن تۇرمۇش كەچۈرگەن. بەدىئى ئەدبىياتقا ياشلىغىدىنلا قىزىققان مۇھەممەت ئىمىندە شائىرلىق تالانتى ئوسۇشكە باشلىغان. دەسلەپتە "خىرقىتى" دىگەن تەخەللۇس بىلەن قىسقا - قىسقا غەزەللەرنى يازغان. 1670 - يىلى مەسنەۋى شەكىلدە «مۇھەببەتنامە مېھنەتكامە» دىگەن لىرىك داستاننى ياراتقان. بۇ داستاندا شائىر تاڭ باھارىغا تەلۈمۈرگەن ۋە باھار گۈلىسى - تانىغا تەلپۈنگەن "بۇلبۇل" سىمۋولى ئارقىلىق جاھالەت ۋە قاراڭغۇلۇق ئۈستىدىن شىكايەت قىلىدۇ. يورۇقلۇققا ۋە ئادا - لەتكە "سابا" ۋە "گۈل"نى سىمۋول قىلىپ، ھاياتقا بولغان مۇھەببەتنى، زۇلۇمغا بولغان نەپرەتنى كۈيلەيدۇ. شائىر بۇ داستاندا، ئەڭ گۈزەل ئىبارىلەر بىلەن غەزەل شەكىلىدىن پايدىلىنىپ، 18 - ئەسىردىكى ئىجتىمائىي ئەھۋالنى ئەكس ئەتتۈرگەن. بەزى تەخمىن بويىچە، بۇ شائىرنىڭ يەنە «گۈننام» دىگەن تەخەللۇس بىلەن يېزىلغان «غەزەللىەر دىۋانى» مۇبارەك شائىر تەخمىنەن 1724 - يىلى ۋاپات بولغان.

زەلىلى

مۇھەممەت سىدىق زەلىلى تەخمىنەن ھىجرى 1085 -

(مەلادى) 1674 - يىلىدا، يەكەندە تۇغۇلغان، ئاساسەن يەكەندە ئوقۇپ، ئەرەپ - پارىس تىللىرىدىكى ئىلمىي ۋە بەدىئىي ئەدەبىيەت يانتى ئوبدان ئۆگەنگەن. زەلىلى ياشىغان دەۋر جەنۇبىي شىنجاڭدا «ئاق تاغلىق»، «قارا تاغلىق» دەپ ئىككى تام بولغان «خوجىلار» نىڭ جىددەلىرى باش كوتىرىشكە باشلىغان زامان ئىدى. شائىرنىڭ ئىجادىيەتلىرىدىن پىكىمدە ئۆزگىرىشلەر بولۇپ تۇرغانلىقى مەلۇم. دەسلەپتە شائىرنىڭ خەلقى رەۋەزلىك، مەرىپەت - پەرۋەرلىك ئىدىيىسى بىلەن دىنىي يول ئارقىلىق نىجاتلىق ئىز - لەش كوزقارشى مۇرەسسەلەشكەنلىكى ئەسەرلىرىدىن بىلىنىپ تۇرىدۇ. زەلىلى كۆپ يەرلەرنى كېزىدۇ، لېكىن يەكەن بىلەن خوتەندە كۆپرەك ياشايدۇ. تەخمىنەن 50 ياشلىرىدا زەلىلى خوتەندە خېلى يىللارغىچە تۇرۇپ قالىدۇ. شۇ جەرياندا، قەشقەر ۋە يەكەنلەردىكى خوجىلار ماجىالىرى كەمەك تەسىر كۆرسەتكەن خوتەندە، زەلىلىنىڭ ئىدىيىسىدە مۇرەسسەچىلىك خاھىشى پەسلىپ، رىئالىستىك خاھىش يېتەكچى ئورۇنغا ئۆتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سوپىلىق - زاھىتىلىقنى ئۆتكۈر ساتىمۇ ئوقىغا تۇتۇشقا باشلاپ، ئۆتكۈر غەزەللەرنى يازىدۇ، ئۆز ئەسەرلىرىدە ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى ئەينەن كۆرسىتىشكە تىرىشىدۇ. شۇڭا، زەلىلىنى 18 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر بەدىئىي ئىجادىياتىدا رىئالىستىك ئېقىمنىڭ ۋەكىلى دېيىشكە بولىدۇ. بۇ جاھانگەشت شائىر 80 يىللىق ئۆمرىدە نۇرغۇن ئەسەرلەر يازغان بولسىمۇ، بىزگە قوليازما ھالىتىدە يېتىپ كەلگەنلىرى: 133 غەزەل، 19 مۇخەممەس، 5 مۇسەتەھزاد، 46 پارچە پارىسى غەزەل، 16 «رۇقىمات»، «سەپەرنامە» (1720 - يىلى 46 يېشىدا يازغان 1400 بېيتلىق داستان)، «تەزكىرە چىھلىمەن» (1736 - يىلى 62 يېشىدا يازغان 266

بىيىتلىق رىئايەت). «تەزكىرە خوجا مۇھەممەت شېرىفى» (1744-
 يىلى 70 يېشىدا يازغان 770 بىيىتلىق تارىخىي داستان).
 ۋەتەنپەرۋەر شائىر زەلىلى ئاخىرقى ئومىرىنى خوتەندە
 ئۆتكۈزگەن، "قازاقەپىزى ئىچىرە مەھبۇس" بولغان؛ ئۆز
 ئىجادىيىتىنىڭ دائىم بولىدىغان "باھار دەۋرى" ۋە خازاڭ يول-
 مايدىغان "گۈلستان مەنزىرىسى" گە ئىشەنچ باغلاپ، "ھەر بىر
 غەزەلدىن بىر ئوغۇل" تۇغۇلىدىغانلىغىنى ئۈمىتۋارلىق بىلەن
 كۈيلىگەن:

شەھرى خوتەندە كىم كورۇپ بەرق ھاۋامىكىن دىدى،
 شۇ ئىلەئى دۇدى ئاھ ئېرۇر بىلمىدى سەرھەد قومۇل.
 نەسلى جاھاندا قالمىدى تەلبە زەلىلىنىڭ دىمەك،
 ئۆلگەنەمدىن كورۇڭ ھەر غەزەلدىن بىر ئوغۇل.

نوبىتى

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ گۈزەل، راۋان، لىرىكىلىق
 غەزەل ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىپ، لۇتقىنىڭ ئىزىدىن ماڭغان
 شائىر نوبىتى، خوتەندە، ئوتتۇراھال ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن،
 ھىجرى 1160 - (مىلادى 1740 -) يىللىرى شائىر 50 ياش -
 لارغا كىرىپ قالغاندا بىرىنچى شېئىر دىۋانىنى تۈزگەن. شائىر
 تەخمىنەن 1760 - يىللىرى ۋاپات قىلغان. شائىر نوبىتى ئاز
 يازغان، لېكىن ئۆز يازغان ئىمدى. ئۇنىڭ غەزەللىرى مەنتىقىي
 راۋانلىغى، ئوخشىتىش ئىبارىلىرىنىڭ مەزۇندارلىغى ۋە شەكىلدە
 رەڭدارلىغى بىلەن كىتاپخانى ئۆزىگە ئالاھىدە جەلپ قىلىدۇ.
 ئۇ شېئىرىيەتتە تىل سەنئىتىنى گەۋدىلەندۈرۈشنىڭ نەمۇنىسىنى ياراتقان.

نوبىتىنىڭ شېرىپىتىدە دىنىي ئىدىئولوگىيە يېتەكچى ئورۇندا تۇر-
سىمۇ ۋە ئىجادىي ئەمىلىيىتى بىلەن دۇنيا قارىشى ئوتتۇرىسىدا
زىددىيەتلەر بولسىمۇ، لېكىن ئۇ تەرەققىپەرۋەر شائىر ئىدى.
بىزگىچە يېتىپ كەلگەن شېئىرلىرىدا، نوبىتى ئۆزىنىڭ خەلقىگە
ھىسسىداشلىغىنى. ئايالارنىڭ جەمئىيەتتىكى تەڭسىزلىكىگە نارازى
ئىكەنلىكىنى ئىپادىلىگەن؛ شۇنىڭدەك، ئىنسانغا مۇھەببەت، دوستقا
ساداقەت، كىشىلەرگە ساۋاپلىق خىزمەت، ئادەملەر ئارا مۇناسى-
ۋەتتە سەمىمىيەت بولۇشى كېرەكلىكىنى چىن يۈرەك سادالىرى
بىلەن كۆيلىگەن. دەرۋەقە، ئىجتىمائىي ھادىسىلەردىن كۆپىنچە
دىنىي - ئىلاھى يەكۈن چىقىرىش خاھىشىغا قاراپ، نوبىتى
غەزەللىرىنى دىنىي خۇراپاتنى تەرغىپ قىلىدىغان مەسئەتلىك ئەدەب-
بىياتقا كىرگۈزۈشكە بولمايدۇ.

شائىر نوبىتى ئۆزىنىڭ تۇغۇلغان يۇرتىنى ئىنتايىن ھورمەت
تۇيغۇسى ۋە شېئىرىي ماھارىتى بىلەن تەرىپلەيدۇ. گۈزەل ئۆز-
شىئىشلارنى ئۆز ئورنىدا قوللىنىپ، شەكىلگە ئالاھىدە سەنئەت
تونىنى كىيگۈزگەن ۋە مەزمۇنغا چوڭقۇر مەنا سۈيىنى سىڭدۈر-
گەن غەزەللىرىگە، شائىرنىڭ «خوتەننى» دېگەن شېئىرىدىن مىسال
قىلىشقا بولىدۇ.

رەۋزىگە مانەند خىيال ئەت خوتەننى،
بەھىشدىن زىياد مىسال ئەت خوتەننى.
خوجەستە خاكى رەھمەت سۇرمىسى
كوزۇڭگە تۇتىيا خال ئەت خوتەننى.
پەرىلەر بۇسەسى تۇرپە شىرىندۇر،
ھورار لەبىگە بال ئەت خوتەننى.

تەلئەتمىگە خۇرشىد، كوزلىرىگە ئۇختەر،
يادەك قاشىغا ھىلال ئەت خوتەننى.
مۇئەللىمىن ئافاق، بىنىشىن سۇخەنگۇي،
تەفلىگە دەرسى، ماقال ئەت خوتەننى.
جاھان شائىرلەرى گۈلشەنى باغى
خەمسەگگە قۇرداش ئىمتىسال ئەت خوتەننى.
سەن ھەم نوپىتى سىياھ روي ئېلىمگە
رەقىپلەر كوزىگە زاۋال ئەت خوتەننى.

18 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتىغا خىرقىتى،
زەلىلى، نوپىتىلەرنى نەمۇنە قىلىپ كورسەتكەندىن تاشقىمىرى،
يەنە بىزگە مەلۇم بولغان بىرقانچە شائىر - ئەدىپلەرنىمۇ ئاتاپ
ئوتۇشكە توغرا كېلىدۇ.

18 - ئەسىردە ئۆتكەن شائىرلىرىمىزدىن "مەجلىسى" تەخە -
لۇسلۇق بىر شائىرنىڭ «دىۋانۇ مەجلىسى» دىگەن توپلىمى
مەلۇم. ھىجرى 1175 - (مىلادى 1761 -) يىلى موللا ئەلەم
شەھىيارى «گۈل ۋە بۆلبۈل» ناملىق داستان يازغان. پىچان
لۈكچۈنلۈك ئەخمەت غوجام نىياز ئوغلى (1717 - 1827 -
يىللار) «رەۋزە خوزرا» («كوكىلەم باغ») ناملىق داستان
يازغان. تارىخىي شەخسلەرگە بېغىشلىغان تەزكىرە ئەدىبىياتىمۇ
خېلى راۋاجلانغان. مەسلەن، ھىجرى 1180 - (مىلادى 1767 -)
يىلى موللا مۇھەممەت ئابدۇلئەلىم ئىبنى ئاخۇن ئارزۇ مۇھەممەت
(تەخەللۇسى "شائىر ئاخۇن") «ئىسلامنامە» ناملىق شېئىرىي
ئەسەر يازغان. بۇ ئەسەردە ئىككى شەيخنىڭ جۇڭغار ئۇيرانلى -
رى بىلەن بولغان كۆرەشلىرى بايان قىلىنغان. يەنە بىر نا -

مەلۇم ئاپتور ئوۋچىملىق توغرىسىدا 70 بايلىق «بازنامە» دىگەن ئەسەر يېزىپ قالدۇرغان. ھىجرى 1205 - (مىلادى 1790 - يىلى خوتەنلىك موللا نىياز «تەزكىرەئى ئىمام»، ھىجرى 1215 - (مىلادى 1799 -) يىلى قەشقەرلىق قاسىمى «تەزكىرەئى ئار - سىلانخان» داستانىنى يازغان. بۇ دەۋردە خەلق ئېغىز داستان - لىرىدىن نامەلۇم كاتىپ «مەختۇم سۇمۇلا» داستانىنى يېزىپ - قالدۇرغان. دەۋرۋەقە، داستاننىڭ ۋەقەلىگى چىڭگىز موڭغۇل دەۋرىگە ئائىت بولۇپ، ئەسلىدە بۇ داستان 14 -، 15 - ئەسىرلەردە ۋۇجۇتقا كەلگەن بولۇشى مۇمكىن.

18 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ يەنە بىر مۇھىم تەرىپى شۇكى، نۇرغۇنلىغان تەرجىمە ۋە تەقىلىدىي ئەسەرلەر ۋۇجۇتقا كەلدى. يەنى بۇنداق ئەسەرلەرنىڭ بەزىلىرى ئىلگىرىكى كىلاسسىكلارنىڭ مەشھۇر ئەسەرلىرىدىن ئۇيغۇر تىلىغا ئىجادىي تەرجىمە قىلىنغان؛ بەزىلىرى نەزمە (شېئىرىي) شەكىلدە يېزىلغان داڭلىق داستانلار نەسرىي ئەسەرگە ئايلاندۇرۇلغان. «كەلىلە ۋە دەمىنە» دىگەن مەشھۇر ئەسەرنى (بۇ ئەسەر

ئەسلىدە ھىندىستان پەيلەسوپلىرىدىن روشەن راي بىدە پاينىڭ ئەسىرى بولۇپ، ئابباسى خەلىپىلىرىدىن ئەبۇ جەپەر مەنسۇر ۋاقتىدا، ئوبۇلەسەن ئىبنى مۇقەفغا قەدىمقى پەھلىۋى - پارىس تىلىدىن ئەرەپ تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان، ۋائىزۇل - كاشغى بۇ ئەسەرگە «ئەنۋار سۇھەيلە» دەپ نام بەرگەن) ھىجرى 1130 - (مىلادى 1717 -) يىلى قەشقەردە موللا مۇھەممەت تومۇر پارسچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنغان، ئەسەرنىڭ تەرجىمە قىلىنىشىغا مەھەممەت ئىمام بەگ سەۋەپچى بولغاچقا، تەرجىمان بۇ ئەسەرگە «ئاسار ئىمامىيە» دەپ نام بەرگەن. موللا مۇھەممەت تومۇر بۇ

ئەسەرنى ئاددىلا تەرجىمە قىلماستىن، ئىجادىي تەرجىمە قىلغان. ھۈسەيىن ئىبنى مۇسا تارسۇسى قەدىمقى پارىس سۇلالىسى ئەخمە-ئىدلەردىن پادىشا دارا ھەققىدە يازغان «داراپنامە» دىگەن قىسسىنى پارىسچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنغان. سەيپۇلمۈلۈك ۋە بەدىئۇل جاھال توغرىسىدا پارىسچە يېزىلغان قىسسە «داستان سەيپۇلمۈلۈك» دىگەن نام بىلەن ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلەنگەن. مېرپازىل موللا كىچىك ساقى ھىجرى 1150 - (مىلادى 1737-) يىلى خاۋەند شاھنىڭ «رەۋزە تۇس ساپا» دىگەن مەشھۇر تارىخنىڭ 1 جىلدىنى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغان. ئۇيغۇر تارىخ-چىسى مېرزا ھەيدەر گورگان يەركەندىنىڭ 1545 - يىلى پارىس-چە يېزىلغان «تارىخ رەشىدى» دىگەن مەشھۇر ئەسىرىنى ھاجى يۈسۈپ ئىبنى موللا ئوشۇر خەلپەم ھىجرى 1164 - (مىلادى 1750 -) يىلى قەشقەردە ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان؛ بۇ نۇسخىدا بىرقانچە ئەدىبىي پارچىلار ۋە قىسسە - رىۋايەتلەر بار. 17 - ئەسىر ئاخىرىدا مەھمۇد جارس تەرىپىدىن يېزىلغان نامىز تارىخ كىتابىدا، سەئىدخان ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇرەشىت خاننىڭ بىرقانچە شېئىرلىرى قەيت قىلىنغان. موللا يۈنۈس يەر-كەندى ھىجرى 1169 - (مىلادى 1755 -) يىلى ئابدۇراخمان جامىنىڭ داستانغا تەقلىت قىلىپ «داستان يۈسۈپ زىلەيخا» ئەسىرىنى ئىشلەپ چىققان. مەرىپەتپەرۋەر شائىر ھەيئەتى «ئەزا تارتىماقنىڭ بايانى» دىگەن ئىلمىي كىتابنى نەزمە - نەسىر شەكلى بىلەن يازغان؛ "تەبئىيەتكە نەزەم ئەيلەيدۇ ھەيرىتى خەستەدىل ماچىنى" دىگەن ئىبارىگە قارىغاندا، شائىر خوتەنلىك بولسا كېرەك. يەركەنتلىك ئومەر باقى 1792 - يىلى ناۋايىنىڭ «پەرھاد ۋە شېرىن» ھەم «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانلىرىنى

نەسىرى شەكىلدە قىسسىگە ئايلاندۇرغان؛ ئۇنىڭدىن كېيىن ئالىم موللا سادىق يەركەندى «خەمسە ناۋايى» نى شېئىر شەكىلىدىن نەسىر شەكىلىگە ئايلاندۇرۇپ، مرزا مۇھەممەت ھۈسەيىن بەگنىڭ نامىغا بېغىشلاپ، «نەسىرى مرزا مۇھەممەت ھۈسەيىن بەگ» دېگەن نەسىرى ئەسەرنى ۋۇجۇتقا كەلتۈرگەن.

17 -، 18 - ئەسىرلەردە نۇرغۇن ئەدىب ۋە تەرجىمانلار يېتىشىشكە نىلگى، يارىتىلغان ئەسەرلەرنىڭ كۆپلۈكى ۋە مەزمۇنلىرىنىڭ خىلمۇ - خىللىقى جەھەتتىن، بۇ دەۋرنى ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتىنىڭ يەنە بىر گۈللەنگەن دەۋرى دەپ ھىساپلاش مۇمكىن.

5

تارىخ 19 - ئەسىرگە قەدەم قويۇشى بىلەن ئەدىبىيات تارىخىمىزدا يېقىنقى دەۋر باشلاندى.

18 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، چىڭ سۇلالىسى جۇڭغار - لارنىڭ شىمالىي شىنجاڭدىكى ئىسيانلىرىنى ۋە جەنۇبىي شىنجاڭدىكى قالايمىقانچىلىقنى تۈگىتىپ، شىنجاڭدا تىنچلىق ئورناتتى. شۇنىڭ بىلەن نىسپى ھالدا ئىقتىساد ئەسلىگە كېلىشكە باشلىدى. لېكىن فېوداللىق زۇلۇم ۋە ئېكىسپىلاتاتسىيە ئاساسىدىكى چىن - سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقىنىڭ خەلققە بەخت - سائادەت ۋە ئەركىن - لىك بېرىشى زادىلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى. چىن سۇلالىسىنىڭ چىرىگەن ئىستىپادى ۋە يەرلىك ئاتارمەن - چاپارمەنلىرىنىڭ زۇلۇم ۋاستىلىرى ئەمگەكچى خەلقنىڭ چىدىغۇچىلىقىنى قويىمىدى. شۇنىڭ بىلەن، شىنجاڭنىڭ كۆپ جايلىرىدا دىخانلار قوزغىلاڭ - لىرى كۆتىرىلدى. سىياسى زۇلۇمغا، فېوداللىق ئاسارەتكە، مۇدەش

جاھالەتكە قارشى ئومۇمى خەلق ھەركىتىگە مۇناسىۋەتلىك بولسا - خان ئىجتىمائى ھادىسىلەر ئەدىبىياتقىمۇ ئالاھىدە تەسىر كۆرسەتتى، شۇنىڭدەك، شىنجاڭدا ئۇيغۇر خەلقىنى تەركى دۇنيالىققا باشلاپ، سوپىلىقنىڭ مەنىۋى زەنجىرلىرى بىلەن بوغۇشقا ئۇرۇنغان خوجا - ئىشانلار بىرمۇنچە بۇزغۇنچىلىقلارنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. بۇ ۋەزىيەت جەمئىيەتنىڭ تەرەققىيات چاقىنى بىر مەزگىل كەينىگە چوڭلەتتى. ئۇيغۇر خەلقى ئىچىدىن چىققان خەلقپەرۋەر ئەدىپلەر، مەرىپەتپەرۋەر كىشىلەر ئاشۇنداق ئېغىر ۋەزىيەتتىمۇ نۇرغۇنلىغان مۇنەۋۋەر ئەسەرلەرنى ياراتتى. شۇڭا يېقىنقى زامان - دىكى ئۇيغۇر ئەدىبىياتىدا ئىجادىيەتنىڭ ئاساسىي ئېقىمى ئىجتىمائىي ۋەقەلىكنى ھەر خىل ئەدىبىي ۋاستە بىلەن ئىپادىلەنگۈچى تەنقىدىي رىئالىزم بولدى. جۈملىدىن، ھەجۋى ئەدىبىياتىمۇ گۈللىنىشكە باشلىدى.

يېقىنقى زاماندىكى ئۇيغۇر يازما ئەدىبىياتىنىڭ بىرىنچى باسقۇچىدا، يەنى 19 - ئەسىرنىڭ بىرىنچى يېرىمىدا، ئابدۇرېھىم نىزارى، تۇردۇش ئاخۇن غەربىيلەرگە ئوخشاش رىئالىستىك شائىرلار يېتىشىپ چىقتى.

نىزارى

ئابدۇرېھىم نىزارى تەخمىنەن 1770 - يىلى قەشقەر كونا شەھەر بۇلاق بېشى مەھەللىسىدە تۇغۇلغان، 1848 - يىلى ۋاپات بولغان.

نىزارى شائىر بولۇش بىلەن بىللە ئۇستا خەتتات ئىدى. بىر مەزگىل زوھۇرىدىن ھېكىم بەگنىڭ مەھكىمىسىدە كاتىپلىق خىزمىتىنى ئۆتىگەن، باقا، ئوش، قوقەنت، بۇخارا، قىزلەر، شە - مەيلەرنى ساياھەت قىلغان. 16 - ئەسىردىن كېيىن ئەسەرلىرى

بىزگە مەلۇم بولغان شائىرلار ئىچىدە بەدىئىيەتنىڭ شېئىر شەكلى ۋە نەزمە - نەسر شەكلىدە ئەڭ كۆپ يازغان شائىر — نىزارىدۇر. شائىرنىڭ شېئىرىي ئەسەرلىرى 48 مىڭ مىسراغا يېتىدۇ. شائىرنىڭ بىزگە مىراس قالدۇرغان ئەسەرلىرىدىن 3 توپلام مەۋجۇت: بىرى «زادۇل نىجات» («نىجاتلىق ئوزۇغى»)، بەزى بىر نۇسخىدا «دۇرۇل نىجات» («نىجاتلىق گوھىرى») دەپمۇ يېزىلغان. بۇ توپلامغا «مۇخبىل روشەن دىل»، «خاۋران»، «ماۋران»، «مۇدەببىر» دىگەن نەزمە — نەسرى ئۇسلۇپتا، دىنىي - ئەخلاقى مەزمۇندىكى قىسسە - رىۋايەتلەر كىرگۈزۈلگەن. ھىجرى 1265 - (مىلادى 1848 -) يىلى كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسىنىڭ ئاخىرى

”نىزارى جاھان ئىچىرە زار - نىزار
 مۇھەببەت مەيىگە ئېرۇر ئىنتىزار“

دىگەن بىيىت بىلەن ئاياقلاشقان. بۇ ئەسەرلىرىدە شائىر خەلق - نىڭ چىن دوستلۇققا، سەممىيەتكە ۋە ھەقىقىي ئەدەب - پەزىلەتكە بولغان ئىستەكلىرىنى بايان قىلىدۇ؛ خەلقنىڭ مۇڭ - زارلىرىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. شائىرنىڭ ئىككىنچى توپلىمى — «غەربىلار ھىكايىتى» بولۇپ، ھىجرى 1257 - (مىلادى 1841 -) يىلى يەنى ئومۇمىي ئاخىرىدا يازغان. شائىر بۇ داستانلارنى مۇھەببەت ئىمىن بەگنىڭ، بولۇپمۇ زوھۇرىدىن ھېكەم بەگنىڭ تاپشۇرۇغى بىلەن يازغانلىغىنى بايان قىلىدۇ. بۇ توپلامغا مۇنداق ئەسەرلەر كىرگۈزۈلگەن: «سەئىدى شىرازى ۋە ئۇنىڭ سەرگۈ - زەشتى توغرىسىدا داستان»، «ھىند شاھىنىڭ ئۆز قىزىنى مۇھەب - بەت شېئىرى ئوقۇغانلىغى ئۈچۈن جازالىغانلىغى»، «پەرھاد ۋە شىرىن»، «مەجنۇن ۋە لەيلى»، «شاھ بەھرام ۋە دىل ئارام»،

«ۋامىق ئوزۇرا»، «ئازاد بەخت ياكى چەھار دەرۋىش»، «گۈل-نېسا ۋە مەھزۇن»، «شاھزادە مەسئۇد ۋە دىلارا»، «سەئىدىن ۋە رابىئە». شائىرنىڭ ئۈچىنچى توپلىمى «مۇخەممەس نىزارى» بولۇپ، ئەلىشىر ناۋايى قوللانغان شەكىلدە ئېلىپبە تەرتىۋى بويىچە تۈزۈلگەن، توپلامنىڭ ئاخىرقى غەزىلى «ناۋايىدەك ياتار تا سۇبە مەھشەر تەرك خوب ئەيلەپ» دىگەن مىسرا بىلەن ئاياقلاشقان. دىمەك، نىزارى ئونىنىڭ بۇ توپلىمىدىكى بەزى شېئىرلىرىنى ناۋايىغا مۇخەممەس قىلغانلىغى مەلۇم.

بىزگە مەلۇم، كىلاسسىك شائىرلاردىن مەشھۇرراقلىرى ئومۇمەن بىر تىپىنى (پەرھاد ۋە شېرىن، لەيلى مەجنۇن ۋە باشقىلارنى) ئورتاق تېما قىلىپ، ۋەقەلىكلەرنى قايتا قۇراشتۇرۇپ، قەھرىمانلىرىنىڭ يۇرتلىرىنى باشقا قىلىپ يازغان. بۇنىڭ سەۋىۋى شۇكى، ئوز زامانىسىدىكى فېودال — پادىشاھلىقنىڭ ھۆكۈمرانلىغىغا ۋە مۇستەبىتلىك تۈزۈم شارائىتىدىكى خەلق ھاياتىغا نىسبەتەن كوز-قاراشلىرىنى بىۋاسىتە ئىپادىلەشكە مۇمكىن بولمىغانلىقتىن، شائىرلار ئورتاق تېما ئاساسىدا (يەنى بىر بىرىگە ۋارىس بولۇپ ياكى تەقلىت قىلىپ) ئوز چۈشەنچىلىرىنى ۋاسىتىلىك ئىپادىلىگەن. شۇڭا، نىزارىنىڭ بەزى داستانلىرىمۇ نىزامى گەنجاۋى، ئابدۇراخمان جامى، ناۋايى ۋە خىسراۋ دەھلىۋىلەرنىڭكىدەك غايىۋى ئوبرازلار ئارقى-لىق ئىجتىمائى ھادىسىلەرنى ئەكس ئەتتۈرگەن روماننىك داستانلاردۇر. شېرىيەتتىكى بەدىئى ماھارەت جەھەتتە نىزارى گەرچە ناۋايىغا تەڭ كېلەلمىسۇمۇ، لېكىن نىزارىنىڭ ناۋايىغا نىسبەتەن ئارتۇقچىلىغى بار. ناۋايى غايىۋى ئوبرازلارنى ئىجتىمائى تۇرمۇشقا باغلاپ روماننىك يول بىلەن ئىپادىلەپ بەرگەن بولسا، نىزارى بەزى داستانلىرىدا رىيال ھاياتتىن تىپىك ئوبراز يارىتىپ

رىيالىستىك يول بىلەن ئەكسى ئەتتۈرگەن. يەنى، نىزارى ئىران - خۇراسان ۋە مەۋارەئۇننەھردە ئەنئەنە بولۇپ قالغان غايىۋى سىۋىرتلارنى ئۆتكەنكى كەلاسسىكىلاردەك ئۆزگىچە قايتا ئىشلەپ تۇرمىغان؛ بولۇپمۇ «رابىئە ۋە سەئىدىن» دىگەن داستاننىڭ ۋەقەلىكىنى ئۆزى ياشىغان زاماندىكى ئەمىلىي تۇرمۇشتىن ئالغان، بۇ ئەسەر پەقەت «رابىئە» دىگەن قىز بىلەن «سەئىدىن» دىگەن يىگىت ئوتتۇرىسىدىكى ئاددىلا مۇھەببەت پاجىئەسىدىن ئىبارەت بولماستىن، بەلكى نىزارى ياشىغان قەشقەرنىڭ شۇ زاماندىكى فېوداللىق جەمئىيەتنىڭ پاجىئەسىدىن ئىبارەت. نىزارىنىڭ داس - تانلىرىدا ياكى باشقا ئەسەرلىرىدە قۇۋۋەتلەنگەن ئىدىيە - ھىسسىيات فېوداللىق، ئاسارەتكە، خۇراپات ۋە جاھالەتكە، نادانلىققا قاتتىق نەپرەت بىلدۈرۈش بىلەن گەۋدىلەنگەن. شائىر فېوداللىق جەمئىيەتتىكى ئەمگەكچى خەلقنىڭ قايغۇ - ھەسرەتلىرىگە شىرك بولغىنىنى ئۇچۇن، شۇ روھىي ھالىتى ۋە ئىدىيىسىگە مۇۋاپىق «نىزارى» (غەملىك) دەپ تەخەللۇس قوللانغان.

غېرىبى

قەشقەرلىك بۇ شائىر ئۆز ئەسىرىدە ئۆزىنى "ئىدى تۇردى - ئىسىمىم، غېرىبى - لەقەپ" دەپ قەيت قىلغان. شائىر غېرىبى 1808 - يىلى تۇغۇلغان، تەخمىنەن 19 - ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا ۋاپات بولغان. شائىر قەشقەردە "خانلىق مەدرەسە" دە دىنىي ۋە دۇنياۋى ئەدىبىيات بويىچە ئىلىم ئۆگەنگەن، ئەرەپ - پارىس تىللىرىنى ئوبدان ئىگەللىگەن. شائىر نىزارى بىلەن خىزمەتداش بولۇپ، نىزارىنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن چوڭقۇر تونۇش ئىدى. ھەر كۈنى جەمئىيەتنىڭ ھەر خىل تەبەقىلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ تۇرغانلىقى ۋە تۇرلۇك كاسىپلارنىڭ قەشقەر

ھېكېم بەگ مەھكىمىسىگە قىلغان ئەرز - داتلىرىدىن خەۋەردار بولغانلىغى ئۈچۈن، ئەجىتمائى ھادىسىلەر ئارقىلىق جەمىيەتنىڭ ئىش تەقسىماتى ھەققىدە مەلۇم چۈشەنچە ھاسىل قىلغان. ياش چېغىدىلا تۇردى ئاخۇن شېرىيەت ۋە خەتتاتلىقتا ماھارەت ئىگىسى بولۇپ قالغان ئىدى. 30 ياش چاغلىرىدا، غەربىي 19 - ئەسىر - دىكى قەشقەر رايونىدا مەۋجۇت بولغان ئەجىتمائى ئىش تەقسىماتى بويىچە، 32 خىل كاسپىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى، ئوزۇنلار مۇناسىۋەتلىرىنى ۋە بىر بىرىنى تەقەززا قىلىدىغانلىغىنى، ئار - تۇقلۇق - كەمچىلىكلىرىنى، ھەر بىر كاسپىنىڭ ئوز كەسپىگە ھەم خېرىدارغا تۇتقان مۇئامىلىلىرىنى چوڭقۇر تەتقىق قىلغان. شۇنىڭ بىلەن، ھىجرى 1257 - (مىلادى 1841 -) يىلى «كىتاب غەرب» دىگەن داستاننى يازغان. ئۇيغۇر يېزىق ئەدەبىياتىدا شۇ چاقىچە مەخسۇس تېما قىلىنمىغان ئەجىتمائى ئىش تەقسىماتىنى شائىر غەربىي بىرىنچى بولۇپ، بەدىئى ۋاستە ئارقىلىق شەرھىلەپ بەرگەن. ئەسەر بىر مۇقەددىمە، ئوتتۇز ئەككى ماۋزۇ بىلەن 1956 مىسرادىن ئىبارەت بولۇپ، كاسپىلارنى ئاساسىي قەھرىمان سۈپىتىدە، ئوزۇنلار مۇنازىرىگە سېلىش يولى بىلەن، ئۇلارنىڭ خاراكتىرلىرىنى ئېچىپ بېرىدۇ. جۈملىدىن، شائىر فېوداللىق ناتۇرال ئىگىلىك شارائىتىدا ھونەرۋەن كاسپىلاردىكى شەخسىيەتچىلىكىنىمۇ كۆرسىتىدۇ. ئەسەردە شائىر كىشىلەرگە ئوزۇنلۇق يەتكۈزۈپ بەرگۈچى دىخانىنى بىرىنچى قەھرىمان، دىخانچىلىق ئۈچۈن خىزمەت قىلغۇچى تومۇرچىنى ئىككىنچى قەھرىمان قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ. شائىر ئۆزى ياشىغان جەمىيەتتىكى ئىگىلىك مۇناسىۋەتلىرىگە زامان چەكلىمىسى ۋە دىنىي ئىدىئولوگىيە چۈشەنچىسى بىلەن باھا بەرگەن، شۇنداقتىمۇ غەربىي 19 -

ئەسىردە بىرىنچى بولۇپ، دىخان بىلەن ئىمشىچىنى ھەممە كاسىپ -
لارنىڭ بېشى قىلىپ، بەدىئى ئەدىبىياتتا باش قەھرىمان سۈپە -
تىدە تەسۋىرلىگەن شائىر دىسەك مۇبالغە بولماس. يەنە بىر
ۋاستىلىك مەلۇمات بويىچە، بۇ شائىرنىڭ «خوشھال غېرىبى»
دىگەن تەخەللۇس بىلەن، 1848 - يىلى ئوزى تۈزگەن
«كۈلىمىيات غېرىبى» دىگەن ئەسەرلەر توپلىمى بار بولۇپ، بۇ
توپلامغا 271 غەزەل، 53 مەسىنەۋى، 37 رۇبائى ۋە باشقا
لىرىكىلىق شېئىرلىرى كىرگۈزۈلگەن.

بۇ دەۋردە، يەنە «ئەشتار سادىق» («سادىق شېئىرلىرى»)،
«ئېلىك خانلار توغرىسىدا داستان» يازغان ئەيمەن، «مەلىكە كە -
تابى» (يەنى خەلىل شاھزادە بىلەن ئەججەر پادىشاھىنىڭ قە -
زى توغرىسىدا قىسسە ھەم ئۇلارنىڭ مىڭ بىر سوئالغا ئايد -
دۇلئەلنىڭ جاۋاۋى) دىگەن ئەسەر يازغان «مىسكىن بىچارە»
قاتارلىق شائىرلار ئۆتكەن. بۇلاردىن باشقا ھىجرى 1245 -
(مىلادى 1829 -) يىلى، ئىلىك خانلارنىڭ كۈرەشلىرى توغ -
رىسىدىكى «تەزكىرەئى بۇغراخان» دىگەن شېئىرىي تارىخ، نەسىرى
يول بىلەن يېزىلغان «ئىسكەندەرنامە»؛ «يار - يار» ناملىق بە -
يىتلەر توپلىمى، «بۇلبۇل گۈلشەن ناۋايى» (ماھمۇنىر، بەھراز شاھ -
زادىسى ۋە سودىگەر ئەبۇنەسىرنىڭ قىزى خوپ چىمەرە ھەققىدە -
دىكى مۇھەببەت رومانى)، شاھ مۇھەممەت ئىبنى خوجا نىزامى -
دىن تەرىپىدىن پىردەۋىسىنىڭ شاھنامىسىدىن «تەرجىمەئى شاھ -
نامە» دىگەن نام بىلەن پارچىلار نەسىرىلەشتۈرۈلۈپ تەرجىمە
قىلىنغان؛ بۇ تەرجىمىنىڭ ھىجرى 1253 - (مىلادى 1837 -)
يىلى قارا قاشلىق موللا سۇلتان موللاقوزى كوچۇرگەن نۇسخىدە -
سىدا، كايۇمەرستىن ئەردەشىرنىڭ ھەپتادفا يۇرۇشىگىچە بول -

ئىخاڭ ۋەقەلەر، يەنە بىر ئۇسۇخىسىدا بولسا دىۋە ئەكۋەندىن ئەردەشىر باباكانغىچە بولغان ۋەقەلەر بايان قىلىنغان. نامەلۇم تەرجىمان تەرىپىدىن «داستان مېروماھ» (خاۋەرشاھ ئوغلى مە - ھەر بىلەن ئافرىقا ھوكۇمدارىنىڭ قىزى ماھىنىڭ ئاشق - مەشۇق - لۇغى توغرىسىدىكى قىسسە) پارىسچىدىن تەرجىمە قىلىنغان؛ موالا سەنجار ئىبنى ئىبراھىم قەشقەرى «بەختىيار نامە» دىن 10 ھە - كايە ئېلىپ، خەلق ئارىسىدىن ھىكايە - چوچەكلەرنى توپلاپ، ھىجرى 1266 - (مىلادى 1849 -) يىلى «جامئۇل ھىكايات» («ھىكايەلەر توپلىمى») نى تۈزۈپ ئۆز قولى بىلەن كۆچۈرگەن. ئۇيغۇر يېزىق ئەدەبىياتى ئومۇمەن ئىسلام ئەدەبىياتىدا بايان قىلىنىشى مۇتلەق شەرت ھىساپلانغان دىنىي تېمىلارنى ئە - پادىلەش بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدى، بەلكى ئىجتىمائى ھادىسە - لەرگە يېقىندىن ماسلىشىپ باردى.

19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، جايلاردا كەي - نى - كەينىدىن دىخانلار قوزغىلاڭلىرى كۆتىرىلدى. بۇ قوزغى - لاڭلارنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقى ئاساسەن دىنىي - روھانىلار قولىدا ئىدى، بىرقانچە جايدا دىخانلار ئۆز ھاكىمىيەتلىرىنى قۇردى. لېكىن پۇرسەت پايدىلانغان قوقەنت خانلىغىنىڭ چاپارمىنى ياقۇپ بەگ ھەر خىل ۋاستىلەر بىلەن، قوزغىلاڭلارنىڭ دەسلەپكى مەۋجىلىرىنى تارتىۋالدى. ئىلى رايونىدىمۇ چارروسىيە جاھانگىر - لىكى دىخانلار قوزغىلىڭىنى قانلىق باستۇرۇپ، مۇستەملىكىچىلىكنىڭ چاڭگىلىنى سالدى. ئىجتىمائى ۋەقەلەر تەبىئىي يوسۇندا ئەدەب - باتقىمۇ تەسىر كۆرسەتتى. بۇ دەۋردىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئۆزگىچىلىكى شۇنىڭدىن ئىبارەتكى، ئىجتىمائى رىئالىتىنى ئەكىس ئەتتۈرىدىغان دۇنياۋى ئەدەبىياتنىڭ ھەجۋى ژانىرى تەرەققى

قىلدى. بۇ دەۋردە چىققان شائىرلىرىمىز قەلەملىرىنى بىۋاسىتە فېودال ھۆكۈمرانلىق ئاپاراتىغا قارىتىشتىن ئەيىبنىپ، ئۇنىڭ چېرىك ئەكسىيەتچىل سىياسىتىنى ھەسسىلەپ ئاشۇرۇپ ئىشقا ئاشۇرىدىغان، يەنى "دوپپىسىنى ئال دىسە، كاللىسىنى ئالىدىغان" مەھەللى قول - چوماقلىرىغا قاراتتى. يېقىنقى زامان ئۇيغۇر كە - لاسسىك ئەدىبىياتىنىڭ نامايەندىلىرى سۈپىتىدە توۋەندىكىلەرنى مىسال قىلىش مۇمكىن.

موللا بىلال

موللا بىلال ھىجرى 1241 - (مىلادى 1825 -) يىلى غۇلجا شەھرىدە موللا يۇسۇپ دىگەن پېقىر موللا ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۆز ئائىلىسىدە باشلانغۇچ دىنىي مەلۇماتقا ئەگە بولغاندىن كېيىن، ئاتىسىدىن يېتىم قېلىپ، "ئالتۇنلۇغۇم" (تۇغلۇق تومۇر خان مازىرى) يېنىدىكى مەدرىسىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان. شائىرنىڭ ياشلىق دەۋرى ناھايىتى غۇربەتچىلىكتە ئۆتكەن:

ياتار ئەردىم جاھان خەلقىغە كوپ بى ئېتىبار ئولغاچ،
 يۈرەلمەي ئەل ئارا تىنەپ، قېرى ھەم بى شۇمار ئولغاچ؛
 كېچەلەر تۇرپە بەدھال ئەردىم - ۇ، كۈندۈز مالا مەتلىك،
 غىنالىق دولىتىگە چۈن يېتەلمەي تۇرپە زار ئولغاچ.

شەپقەتسىز زامان ۋە مۇدھىش كەمبەغەلچىلىك كاساپىتىدە - دىن شائىر تېخىمۇ يۇقۇرى بىلىم ئېلىش ئىستىگىگىمۇ، ھەتتا

ئاشقىلىق مۇرادىغىمۇ يېتەلمىگەن. موللا بىلال ياش چېغىدىلا ئەدىبىياتقا ۋە مۇزىكىغا بېرىلگەن. ئۆزىنىڭ ئىجادىي ئىشنى غەزەل يېزىشتىن باشلىغان. 27 يېشىدا يەنى 1851 - يىلى «غەزەلىيات» (2016 مىسرالىق) توپلامىنى تۈزۈپ چىققان. بۇ ئەسىرىدە شائىر ئاساسەن مۇھەببەتنى تېمما قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنىمۇ ۋە شۇ ھادىسىلەر توغرىدا سىدىكى ئۆزىنىڭ كۆز قاراشلىرىنىمۇ ئەكس ئەتتۈرگەن. ئىلى ۋىلايىتىدە زۇلۇمغا ۋە ئېكسپىلاتاتسىيىگە قارشى دىخانىلار ھەرىكىتى يۈز بەرگەندە، شائىر بۇ ھەرىكەتلەرگە ھىسداش بولۇپلا قالماي، بەلكى ئاكتىپ قاتناشقان. نەتىجىدە «غازات دەرمۇلكى چىن» («چىن مەملىكىتىدە بولغان مۇقەددەس ئۇرۇش») دىگەن جەڭنامىنى يېزىپ چىققان. شۇڭا بۇ ئەسەرنى ئىلى ۋىلايىتىدە 1862 — 1872 - يىللىرى يۈز بەرگەن دىخانىلار قوزغىلىڭىنىڭ بەدىئىي خاتىرىسى دىيىشكە بولىدۇ. داستاندا خەلق كۈچى گەۋ - دىلىك كورسىتىلگەن، قوزغىلاڭنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقىنى تۇتۇپ تۇرغانلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتلەرمۇ ئېچىپ بېرىلگەن. لېكىن موللا بىلال جەمىيەتتىكى ھادىسىلەرنى دىنىي ئىدىئولوگىيە بىلەن كوزەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئاساسىي زىددىيەتلەرنى ئېنىق كورسىتىپ بېرىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. موللا بىلال خەلقىپەرۋەر ۋە ئادالەتپەرۋەر شائىردۇر. موللا بىلال دۇشمەنگە تىز پۈككەي، جان پىدالىق بىلەن كۈرەشكەن قەھرىمان قىز نوزۇگۇمنىڭ قىسمەن تەرجىمە ھالىنى بايان قىلىپ بېرىدىغان «نوزۇگۇم» داستانىنىمۇ يازغان. بۇنىڭدىن باشقا 1881 - يىلى ئۆزىنى «ئەۋلە - يا» قىلىپ كورسىتىپ، خەلقى ئالدىغان ۋە ئاخىرىدا قاتىللىق قىلىپ، شەرەندىلىك بىلەن جازالانغان بىر مەككەرنىڭ ئوبرا -

زىنى ياراتقان «چاڭموزا يۇسۇپخان» دىگەن داستاننى يازغان شائىر 77 يېشىدا مۇساپىرچىلىقتا چەتئەلدە ۋاپات بولغان. شا-ئىرنىڭ فېودال مۇستەبىتلىككە قارشى غەزەپ بىلەن يازغان مۇ-نۇ بېيىتلىرى ئۆز زامانىسىدا ھۆكۈمرانلارغا ئوق بولۇپ ئېتىلىغان ئىدى:

قەيۇ شاھ ئادىل ئەرسە سەن ئۇنى مىسلى سۇلايمان بىل،
قەيۇ زالىمنى كورسەڭ سەن ئۇنى يەر بىرلە يەكسان بىل.

... ..

بىلال بۇ سوزنى ئىما بىرلە قىلدى ئەھلى داناغا
داغى ساھىپ سۇخەنۈەر رەھبەرنى شاھى گىلان بىل.

خەلق ئارىسىدىن يېتىشىپ چىققان شائىرلاردىن سېپىت مۇھەممەت غۇلجىدا بولغان قوزغىلاڭنىڭ يېڭىلىشىدىكى بەزى سەۋەپلەرنى تەھلىل قىلىپ «شەرھ شىكەستە نامە» («سۇنغانلىقنىڭ شەرھىنامىسى») نى يېزىپ چىققان؛ شۇنىڭدەك موللا شاكىرنىڭ «زەپەرنامە» داستانىمۇ رىيال تۇرمۇشتىكى ۋەقەلىكنى بايان قىلغان ئەسەردۇر.

بۇ زاماندىكى ھەجۋى ئەدەبىياتىنىڭ نەمۇنىسى سۈپىتىدە، ئەخمەت شاھ قارا قاشنىڭ «مۇھەببەتنامە» دىگەن شېئىرى مەك-تۇبىنى ئەسلىش كېرەك. بۇ قىسقىغىنا ئەسەردە، شائىر ناھايىتى گۈزەل ئىبارىلەر ۋە كېلىشكەن ئوخشىتىشلار بىلەن، نەپسانىيەت-لىكنىڭ تىپىنى — ئاچكوز، تويماس، رىياكار، روھانىنىڭ ئوب-رازىنى يارىتىپ بەرگەن. بۇ ئەسەر شۇنچىلىك كەڭ تارقالغان.

كى، بەزەمە — مەجلىسلەردە ئەلنەغمىچىلەر بۇ ئىپىرى خەتنى قىس-
سە تەرىقىسىدە ئېيتىپ بېرەتتى.

خەلق ئېغىز ئىجادىيىتىدىن يېزىق يۈزىدە يەنە مۇنداق
ئەسەرلەرمۇ بىزگە مەلۇم. ھىجرى 1296 - (مىلادى 1878 -)
يىلى موللا مۇھەممەت توختىنىياز ئىبنى موللا مۇھەممەت تومۇر
تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن «داستان ھورلىقا» (مەزمۇنى مىسر شا-
ھى خۇسراۋنىڭ ئوغلى ھەمراھ بىلەن ئېرەم باغنىڭ پەرىسى،
شاھ رۇخ ئىبنى شەئبانىڭ قىزى ھورلىقا توغرىسىدا داستان)؛
ھىجرى 1290 - (مىلادى 1873 -) يىلى كۆچۈرۈلگەن «داس-
تان مالىك ئەژدەر» (رەجەپ ھەرىس شەھرىنىڭ پادىشاھىنىڭ
ئوغلى مالىك ئەژدەر توغرىسىدا قىسسە)، ھىجرى 1308 - (مى-
لادى 1890 -) يىلى كۆچۈرۈلگەن «قەسىدە دەرئەت سۇلتان
ئارسىلان خان» (سۇلتان سۇتۇق بۇغرا خاننىڭ نەۋرىسى سېپىت
ئەلى ئارسىلان ھەققىدە داستان)؛ ھىجرى 1311 - (مىلادى
1893 -) يىلى كۆچۈرۈلگەن «قىرىق تۇتى» (پارسچىدىن
تەرجىمە قىلىنغان نەخشەبىنىڭ 52 ھىكايىسى ۋە باشقا ئىبار-
گىنال 40 ھىكايىدىن ئىبارەت توپلام)، ئاقسۇلۇق مۇھەممەت
ھەسەن ئەلەم تەرىپىدىن يېزىلىپ، ھىجرى 1311 - (مىلادى
1893 -) يىلى مىرزا ئابدىقادىر ئاخۇن كۆچۈرگەن «ھاتەنا-
مە» (سەخلىكىنىڭ سىمۋولى بولغان ھاتەم تاي ھەققىدە قىسسە)
ۋە باشقىلار.

يېقىنقى زامان ئەدەبىياتىمىزنى دېموكراتىك ئەدەبىيات
ياكى خەلق پەرۋەرلىك ئەدەبىياتى دېسەكمۇ بولىدۇ، بىراق

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىكى دېموكراتىك ئەدەبىياتىمىز كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئوبدان ئەنئەنىلىرىنى تەرەققى قىلدۇرۇپ، سۈپەت جەھەتتىن يېڭى پەللىمگە كۆتىرىلدى. دېموكراتىك، باراۋەرلىك، ئەركىنلىك، تەرەققى-پەرۋەرلىك ئۈچۈن كۈرەش تېمىسى يېتەكچى ئورۇنغا ئۆتتى. تېمادائىرىسى كېڭەيدى.

X X

بىز يۇقۇرىدا، يېقىنقى زامان ئاخىرىغىچە بولغان ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئومۇمى ئەھۋالىنى تونۇشتۇردۇق. كىلاسسىك ئەدەبىيات خەلقىمىزنىڭ ئۆتكەنكى دەۋرلەردىكى ئىقتىسادىي تەرەققىيات سەۋىيىسىنى، مەدەنىي ھاياتىنى، ئورپى-ئادەتلىرىگە باغلىق ھالدا خاراكتېر خۇسۇسىيەتلىرىنى، ئىجتىمائىي ئاڭ-پىكىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ، شۇڭا ئۇ - خەلقنىڭ پۈتكۈل ئىجتىمائىي تەرەققىيات تارىخىنىڭ بەدىئىي ئىپادىسىدۇر. بۇنى قېزىش، تەتقىق قىلىش، رەتلەش يولى بىلەن ھازىرقى زامان ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش بىزنىڭ بۇرچىمىزدۇر.

قەدىمقى زامان (كىلاسسىك) ئەدەبىياتىمىزنىڭ مۇنەۋۋەر ئەسەرلىرى ئۆز زامانىسىدا خەلق ئىچىگە تارقىلىپ، تەربىيىۋى رول ئوينىغان بولسا، بۈگۈنكى كۈندىمۇ كىتاپخانىلار ئۈچۈن مەنەۋى ئوزۇقلۇق بولالايدۇ. ئۇلاردىكى تەرەققىيپەرۋەرلىك مەزەن مۇن بىلەن بىرىككەن گۈزەل بەدىئىي شەكىل كىتاپخانىلارنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىش نەتىجىسىدە، تارىخىي كەچىرىملىرىنى تەبىئىي يوسۇندا ئەسلىتىدۇ ۋە تۇرمۇش ئۈستىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشكە

ئۈگۈتىدۇ. بۇ — كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ، بولۇپمۇ كىلاسسىك شېئىرىيىتىمىزنىڭ ھاياجانلاندىرۇش، بەدىئىي ھوزۇر بېغىشلاش كۈچىنىڭ بىر ئىپادىسى، لېكىن ئۇزاق زامانلار ئۆتكەچكە، جە - مەيەتلەر پەرقلىق بولغاچقا، جۈملىدىن كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىز - نىڭ ئۆزىگە خاس شەكىل ۋە تىل ئىپادىلىرى بولغاچقا، ھا - زىرقى زامان كىتاپخانلىرىغا ئىزاھلاپ بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. بۇ — كىلاسسىك ئەدەبىيات بويىچە تەتقىقاتنىڭ بىر تۈرى.

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى بويىچە ئىلمىي تەتقىقاتچىلىق تېخى رەسمىي قولغا ئېلىنمىدى. يېزىق ئەدەبىياتىمىزنىڭ ۋۇجۇتقا كېلىش ۋە تەرەققى قىلىش تارىخى، خەلق داستانچىلىغى تېخى - چە تەتقىق قىلىنمىدى. ھازىرقى زامانغىچە بولغان ئەدەبىياتىمىزدا ئايرىم ئىلمىي - نەزىرىيىۋى مەسىلىلەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇش ئىشى ئۆز پېتىچە تۇرۇپتۇ. كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئەسەرلىرى (تېمىسى، ئىدىيىسى، تىلى، ۋەقەلىگى، بەدىئىي خۇسۇسىيەتلىرى) ئىلمىي يوسۇندا يەكۈنلەنگىنى يوق. ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي تىلىدا سوزلەشكۈچى خەلق - لەرنىڭ ئەدەبىياتىغا بولغان تەسىرى، شۇنىڭدەك خەنزۇ ۋە ئەرەپ - پارىس ئەدەبىياتىنىڭ ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىغا بولغان تەسىرى تەتقىق قىلىنمىدى. ئۇيغۇر يېزىق ۋە ئېغىز ئەدەبىياتىدا ھەر دەۋردە پەيدا بولغان يېڭىچە ۋاسىتىلەرنىڭ قەدىم - قى ئەدەبىي ئەنئەنىلەر ۋە دۇنيا ئەدەبىياتى ئەنئەنىلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرىنى تەتقىق قىلىشمۇ ئالاھىدە بىر مەسىلە.

كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدا ئۆز دەۋرىگە يارىشا رىئالىزىمنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى، ئومۇمىي ئەدەبىياتنىڭ ئېقىمىدا رىئالىزىم خاھە -

شىنىڭ تەسىرى ۋە ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىيات جەريانىدا نۇتقان ئورنىنى ئېنىقلاش، ھەر دەۋردىكى ئىدىئولوگىيەنىڭ ئەدەبىياتتىكى ئىپادىلىنىش شەكىللىرىنى، كىلاسسىك ئەسەرلىرىمىزدە دىنىي ئىدىئولوگىيە شەكلى ئىچىدىكى ئەڭ پايدىلىق مېخانىزمىنى ئايرىپ چىقىش جەھەتلىرىدە ئېلىپ بېرىلىدىغان تەتقىقاتلارمۇ بىزنىڭ قولغا ئېلىشىمىزنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ.

يەنە بىر ھۆججەت مەسىلە شۇكى، ئۇيغۇر ئەدەبىياتشۇناسلىرىمىزنى تىكلەش كېرەك، بۇ ئىشنىڭ ئىلمىي - تارىخىي ھەم ئەمىلىي ئەھمىيىتى بار.

بۇ ئىشنىمۇ بىزنىڭ تەتقىق قىلىشىمىز ۋە ھەل قىلىشىمىزغا تەقەززا بولغان بىر چوڭ ئىش.

زەلىلى ۋە ئۇنىڭ «سەپەرنامە» سى

ئابدۇشۇكۇر تۇردى

مەھەممەت سىدىق زەلىلى 18 - ئەسىر ئۇيغۇر ئەدىبىياتىنىڭ يىرىك ۋە كىلىملىرىدىن بىرسىدۇر.

زەلىلىنىڭ تەرجىمىھالى توغرىسىدا تەپسىلى مەلۇمات يوق. ئۇنىڭ ھاياتى توغرىسىدىكى بەزى پاكىتلارنى شائىرنىڭ بىزگە قالدۇرۇپ كەتكەن ئەدىبىي مەراسىدىن، بولۇپمۇ «سەپەرنامە» داستانىدىن تېپىشقا بولىدۇ.

زەلىلى 17 - ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدا يەكەندە يەر- سىز دىخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ، ياشلىغىدا يەكەندىكى مەدرىستە ئوقۇپ بىلىم ئالىدۇ. ئۇ يەردە تىل- ئەدىبىيات ئىلمى، ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتى ۋە شەرق ئەدىبىياتى بىلەن پۇختا تونۇشىدۇ.

بۇ مەزگىلدە يەكەن جەنۇبىي شىنجاڭدىكى مەدىنىيەت مەركىزىدىن بىرىسى ئىدى. شائىر ئۆزى ئەسلىپ ئوتكىنىدەك، يەكەن ئاتاغلىق مەدرىسە ۋە خانىقالاردىن ئىلىم شولسىنى چېچىپ تۇرىدىغان "ئىلىم ۋە مەرىپەتنىڭ گۈلىستانى"، شۇنداقلا،

ناخشا- ساز، نەغمە- ناۋا قاينىغان بىر جاي ئىدى. "سوز" كالىمىدىن لەئىلى- دۇر ئېلىپ، قولقلارنى مەناغا تولدۇرغۇچى "ئۈس- تازلارمۇ بولغان ئىدى، ① بۇنداق بىر ئەدەبىي مۇھىت ياش زە- لىدە ئەدەبىيات، شېئىرىيەتكە ھەۋەس تۇغدۇرۇپلا قالماي، بەلكى ئۇنىڭ ئىستىداتلىق بىر شائىر بولۇپ يېتىشىشى ئۈچۈن قولاي شارائىت تۇغدۇرغان ئىدى. ياشلىغىدىلا شېئىر ۋە نەغمە- سازغا ھەۋەس باغلىغان زەللىلى، ئۆزىنى "شېئىر، چاڭ ۋە نەينىڭ ئە- سىرى" دەپ ئاتاپ زور ئىشتىياق بىلەن ئىجادىيەتكە كىرىشىدۇ. شائىر بۇ ھەۋەسلىرىنى ئەسلىپ بۇنداق يازىدۇ:

كوڭلۇمنى خازانەئى جاۋاھىر بىلدىم،
تىلنى كى گەۋھەر ساچقىلى ماھىر بىلدىم.

نەغمە بىلەن تازەدۇر بۇ جانلار،
نەغمە بىلەن شات پەرىشانلار.
نەغمە بىلەن شەھرى جۇنۇن بولدى پۇر،
ئۆزدى مەھارىنى جۇنۇندىن شۇتۇر.

شائىر زەللىلى 40 يېشىغىچە يەكەندە نامرات تۇرمۇش كەچۈرۈپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئاندىن ئۇ ئۆزىنى "تېخى پىشىمىغان گودەك" ھىساپلاپ، مازارلارنى تاۋاپ قىلىش، "ئۆز كوڭلىمنى بېزەش" ئۈچۈن، يەنى ئىجادىيەت ئوزۇغى ئېلىش مەقسىدىدە، "بىر نان، بىر پۇلسىز"، "ئاھىنى بەلۋاغ، ئايىمىنى ئۇلاق قىلىپ" سەپەرگە ئاتلىنىدۇ ۋە قەشقەر، مەشھەتلەردە ئۇچ

① بۇ پاكىتلار «سەپەرنامە» دىن ئېلىندى، بۇندىن كېيىنكى تىرناق ئىچىدىكى سۆزلەرمۇ زەللىلى ئەسەرلىرىدىن كەلتۈرۈلگەن نەقىل.

يىلدىن ئارتۇق تۇرىدۇ. كېيىن ئانا يۇرتى يەكەننى يات ئېتىپ شۇ يەرگە قايتىدۇ. ئىككىنچى قېتىم ئىنسى بىلەن بىللە ساياھەت قىلىپ نىيەگىچە بارىدۇ. شۇ سەپەردە شائىر خوتەندە يەتتە يىل تۇرۇپ قالىدۇ، ئانىسىمۇ خوتەنگە چاقىرتىۋالىدۇ ۋە شائىرنىڭ ئانىسى 70 يېشىدا خوتەندە ۋاپات بولىدۇ. شائىرنىڭ 10 يىلدىن ئارتۇق شەھەر كېزىپ ئېلىپ بارغان ساياھىتى ئۇنىڭ ئۇچۇن خەلق تۇرمۇشىنىڭ زور مەكتىۋى بولىدۇ. ساياھەت جەريانىدا شائىر كۆپلىگەن سوھبەتلەردە بولۇپ، نۇرغۇن رىۋايەت ۋە رىيال ۋەقەلەردىن خەۋەر تاپىدۇ، مۇھىسى، "پانا شەھرىدە ئاۋارە بولغان خەلق" بىلەن بىۋاسىتە ئۇچرىشىپ، ئۇلارنىڭ دەرت - پۇغانلىرىنى ئاڭلاش پۇرسىتىگە ئىگە بولىدۇ ۋە ناھايەت شائىرىمۇ "ئەلگە تاھارەت ئۇچۇن كوز ياشلىرىنى بۇلاقتەك توكىدۇ". بۇ زەلىلى ئىجادىيىتىنىڭ ئىدىيە جەھەتتىن چوڭقۇرلىشىشىدا چوڭ رول ئوينايدۇ. شائىرنىڭ ئۆز ساياھىتى جەريانىدا چەككەن رىيازەتلىرى — ئۇنىڭ ئىجادىيىتىدە نىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى ئىدىيىۋى زىددىيىتىنى، يەنى خەلق - پەرۋەرلىك، ئادالەتپەرۋەرلىك بىلەن دىنىي نىجات ئىزلەشنى مۇرەسسە قىلىدىغان ئىدىيىۋى خاھىشىنى يېڭىش ئۇچۇن زور تۈرتكە بولغان. نەتىجىدە شائىر ئىجادىيىتىدە ۋە تەنپەرۋەرلىك، خەلق سۆيەرلىك، زاماندىن شىكايەت ئوخشاش ئىلغار تېمىلار تېخىمۇ چوڭ - قۇرلاشقان. زەلىلىنىڭ ئەڭ ئادىر ئەسەرلىرىمۇ ئەنە شۇ دەۋرنىڭ مەھسۇلىدۇر. زەلىلى 70 ياشتىن ئارتۇق ياشاپ ۋاپات بولىدۇ①.

① زەلىلىنىڭ تۇغۇلغان ۋە ۋاپات بولغان يىللىرى توغرىسىدا تەخمىنلەر ھەر خىل، بۇ مەسىلىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ تەتقىق قىلىپ بېكىتمىشكە توغرا كېلىدۇ. شۇڭا ھازىر بۇ مەسىلىنى ئاق قالدۇردۇق.

زەلىلى بىزگە ناھايىتى مول ۋە قىممەتلىك ئەدەبىي مىراس قالدۇرۇپ كەتكەن. ئۇلاردىن بىزگە مەلۇم بولغانلىرى — شىنجاڭ مۇزىيىدا ساقلىنىۋاتقان ئىككى قولىيازما دىۋاندىكى لىرىك غەزەللىرى (بۇلار ئۆز ئىچىگە 133 غەزەل، 19 مۇخەممەس، 5 مۇستەھزات، 12 رۇبائى ۋە 40 دىن ئارتۇق پارىسچە غەزەللەرنى ئالىدۇ) «سەپەرنامە»، «تەزكىرە ئى چىلتەن»، «تەزكىرە - رەئى خوجا مۇھەممەت شىرىپ» لار بۇلار زەلىلى ئىجادىي مىراس - نىڭ ھەممىسى ئەمەس؛ بىز زەلىلىنىڭ ئىككى دىۋاندىكى غەزەللىرىنى سېلىشتۇرغىنىمىزدا، زەلىلىنىڭ كىچىك دىۋانى ھە - ساپلانغان «دىۋانى زەلىلى» دىكى بەزى غەزەللەرنىڭ چوڭراق ھەجىمىدىكى «كۈللىيات زەلىلى» گە كىرگۈزمىگەنلىگىنى بايقىدۇق. بۇ نەرسە ئىككى دىۋاننىڭ ئىككى خىل مەنبەدىن ئېلىنغانلىغى، شائىرنىڭ بۇنىڭدىن باشقا تېخىمۇ مۇكەممەل، تولۇق دىۋاننىڭ بولغانلىغى ۋە ئۇ تېخى بىزگە مەلۇم بولمىغانلىغىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، زەلىلىنىڭ بەزى شېئىرلىرى (ھەتتا بەزى پارىسچە شېئىرلىرىمۇ) ئايرىم بايازلارغا كىرگۈزۈلۈپ، ناۋايى شېئىرلىرى بىلەن بىر قاتارغا قويۇلغان. بۇ پاكىتلار زەلىلى ئەدەبىي مىراسىنىڭ موللىغىنىلا چۈشەندۈرۈپ قالماستىن، ئۇنىڭ بەدىئىي ماھارەت جەھەتتىمۇ يۈكسەك بىر پەللىگە كۆتىرىلگەنلىگى، خەلق ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى سۆيۈپ ئوقۇپ، قولىدىن - قولغا كۆچۈرۈپ كەلگەنلىگىنى ئىسپاتلايدۇ.

زەلىلى ئىجادىيىتىنىڭ مۇھىم قىسمىنى ئۇنىڭ لىرىك غەزەللىرى تەشكىل قىلىدۇ. غەزەل - ئەدەبىياتىمىزدىكى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە، ئاممىباپ لىرىك ژانىر. غەزەللەر ئاممىۋى ئولتۇ - رۇشلاردا مۇزىكا بىلەن ھەمئىھاڭ بولۇپ جاراڭدايدۇ، مۇشائىرە

كېچىلىرى، يىغىلىش - سورۇنلاردا دېكلاماتسىيە قىلىپ ئوقۇلىدۇ، يەڭگىل ۋە جاراڭلىق غەزەللىر ئامما ئىچىگە ئەڭ تېز تارقىلىدۇ. شۇڭا زەلىلى غەزەلگە ئالاھىدە ئېتىۋار بىلەن قارىغان. ئۆزىنىڭ ئەڭ نازۇك ھىس - تۇيغۇسى، يۈرەك ئارزۇلىرىنى نەپىس ۋە جاراڭلىق غەزەل مىسرالىرى بىلەن ئىپادە قىلغان. زەلىلى غەزەللىرى ئادالەت ۋە مەرىپەتكە ئىنتىلىش، زۇلۇمغا قارشى ئاھ - دەرت، خەلقنىڭ نامرات ئەھۋالىغا بولغان ئېچىنىش روھى بىلەن سۇغۇرۇلغان. شائىر ئۆز غەزەللىرىگە باھا بېرىپ:

مۇناپىقلارغا بۇ مەيدان ئىچىدە،
تىلىمدۇر زۇلپىقار، ئەقىلم دۇلدۇل.
زەلىلى شېئىردىن مۇرغى سەھەر خىزى،
چىمەندە ئەيلەدى پەرياد غۇلغۇل.

دەپ يازىدۇ. شائىرنىڭ ئىجتىمائى ئورنى تەبىئى ھالدا ئۇنى دىخانىلار بىلەن يېقىنلاشتۇرۇپ، زالىم، مۇناپىقلارنى نەپەرت بىلەن قاراشقا، ئۇلارنى سوڭۇشقا ئېلىپ كەلگەن. شائىر دىخانىلارنى ئۇلۇغلاپ بۇنداق يازىدۇ:

دېھقان كۆھەن سال نەسەھەت ئايىمىتۇر،
ئالەمگە ئىككىن ئىنجۇلارنى يايىمىتۇر.
رۇخسارى باھار ئومرىنى تىرە قىلۇر
ھەر ئادەم زادىكى سۈيىن لايىتمىتۇر.

شۇنداقلا زەلىلى ئەلگە نەپ بەرگۈچى دىخان ئالدىدا
باي - تورلىرىنى ئەرزىمەس نەرسە دەپ قارايدۇ:

مەغرۇر ناماز ئولمىغىن ئەي زاھىد خودىيىن،
 دېھقان ئىرۇر سەمەندەر، قاشىدا تورە خەستۇر.

.....

زەلىلى ئادالەتپەرۋەرلىك خاھىشىنى ئىلگىرى سۇرگىنىدە،
 ئەڭ ئاۋال شاھلارنىڭ ئادىل بولۇشىنى، خەلققە ھىممەت كور-
 سىتىشىنى تەلەپ قىلىدۇ، ئالاھىلى:

ئەي، شاھ خۇدا ھەمىشە يارىڭ بولسۇن،
 گەردۇن قەدەمىڭدىكى غۇبارىڭ بولسۇن.
 ھىممەت بىلەن بۇ تۇغ - ئەلەم جىلۋىگە ئولدى
 ھىممەت ئىلگىڭدە زۇلپىقارنىڭ بولسۇن.

پاكى:

بۇگۇن قايدا سىلەر شاھلار،
 يولنى غەلەت قىلغۇچى گۇمراھلار.
 شاھ رەئىيەتكە سەتەم قىلماغاي،
 بىر نەپەس ئەدىلىنى كەم قىلماغاي.

دەپ شاھلارنىڭ خەلققە زۇلۇم قىلماسلىغىنى تەلەپ قىلىدۇ.
 زەلىلى لىرىكىسىدىكى يەنە بىر ئىدىيىۋى خاھىش دىنىي
 نىجاتلىق ئىزلەشتىن ۋازكېچىپ، ئىنسانىي ئىشقىنى كۈيلەشتۈر،
 بۇ خاھىش زەلىلىنىڭ ناھايىتى كۆپ غەزەللىرىگە سىڭدۈرۈلگەن،
 بۇنداق شېئىرلىرىدا شائىر ئىشقىي مۇھەببەتنى كۈيلەش بىلەن
 بىرگە ئۆز يوقسۇلۇغىدىن، زامان زۇلۇمىدىن شىكايەت قىلىدۇ.

زەلىلى غەزەللىرىدىن ئېلىنغان توۋەندىكى مىسرالار بۇنىڭ ياخشى مىسالى بولالايدۇ:

كوز يولمىدىن قىزىق ياشىم ھەر تەرەپتە سەل ئېرۇر،
كەلمە قاشىمغا زاھىدا، مەدئىنىڭ يولى قۇرۇق.

.....

ئىشىق گويىا خىرمەنى ئاتەشنى كۆڭلۈمگە قويار
شۇئىلەسى بولدى قۇزۇن لەيلى بەدەخشان كانىدىن،
بىلمىسەڭ ئەھلى جۇنۇننىڭ ھالىتىنى زاھىدا،
ھەسپى ھالىن ئاچ زەلىلى تەلبەنىڭ دىۋانىدىن.

دىيىپى خانىقادا چۇن كەلمە مەرىپەت يوقتۇر،
مۇھەببەت ئەھلى ئىشىكىدە نەقىشى بورىيا بولماق.

زەلىلى غەزەللىرى ئۇنىڭ ئەدىبىياتقا بولغان ئاددىلا بىر ھەۋىسىنىڭ نەتىجىسى ئەمەس. بەلكى ئۇ، شائىر ئومۇر بۇيى يۈرەك قانلىرى بىلەن سۇغارغان شېئىرىيەت گۈلزارى، شائىرنىڭ ئادالەت ۋە مەرىپەتكە ئىنتىلگەن قەلبىنىڭ ئەينىمىگى. ئۇنىڭ غەزەللىرى، شائىر ئوزى ئېيتقىنىدەك "سەرسەرى يەلدىن خەزان بولمايدىغان سوز گۈلىستانى" دۇر. شۇڭا شائىر ئىشەنچلىك ھالدا:

نەسلى جاھاندا قالمادى تەلبە ەلىمىنىڭ دىمەڭ،
ئولگەندىن كېيىن كورۇڭ ھەر غەزەلدىن بىر ئوغۇل.

دەپ يازىدۇ.

× ×

زەلىلى داستانلىرى ئىچىدە مۇھىم ئورۇن تۇتقان «سەپەر - نامە» ھىجرى 1131 - يىلى (تەخمىنەن مىلادى 1721 - يىلىدە - رى) يېزىلغان چوڭ ھەجىمىدىكى داستاندىر (ئەسەر 2800 مىسرادىن ئارتۇق).

زەلىلى سەپەرنامىسىنى شەرتلىك ھالدا بۇنداق ئۈچ قىسىمغا ئاجرىتىش مۇمكىن. بىرىنچى قىسىمى ئەسەرنىڭ باشلىنىشى، يەنى مۇناجات قىسمى بولۇپ، بۇنىڭدا شائىر ئىسلام ئەدەبىياتىنىڭ ئەنئەنىۋى رامكىسى بويىچە، خۇدا ۋە پەيغەمبەرلەر تەرىپىنى قىلىپ، ئاتالمىش ئەۋلىيالار ۋە دىنىي رىئايەتلەر ئۈستىدە توختىلىدۇ. بۇ ئەجەپلىنەرلىك ئەھۋال ئەمەس، چۈنكى «قۇتادغۇ بىلىگ» تىن باشلانغان ئەدەبىياتىمىزدىكى دىنىي ئەنئەنە نەچچە يۈز يىللاپ داۋام قىلىپ كەلگەن ۋە ئاخىرى بىر رامكىغا ئايلانغان ئىدى. باشقا كۆپلىگەن ئۇلۇغ شائىرلار بۇ رامكىنى بۇزالمىغىنىدەك، زەلىلىنىڭمۇ ئۇنىڭدىن چەتنەپ ئۆتۈشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

شائىر ئەسەرنىڭ ئىككىنچى قىسمىدا، قەشقەر ۋە ئاتۇش مەشھەتكە قىلغان سەپىرىنىڭ بايانىنى سوزلەيدۇ ھەمدە تۇغۇلغان يۇرتى يەكەننى زور مۇھەببەت بىلەن ئەسلىپ ئۆتىدۇ؛ ئۈچىنچى قىسىمدا بولسا، يەكەنگە قايتىپ كېلىپ ئىنىسى دەلىلى بىلەن خوتەن تەرەپكە قىلغان ساياھىتىنىڭ جەريانىنى يازىدۇ.

زەلىلى «سەپەرنامە» دە گەرچە ئەۋلىيالار مازارىنى زىيارەت قىلىشنى مەقسەت قىلىدىم دىسەمۇ، لېكىن ئەسەردە بۇ تېمىدىن

ھالقىپ ئوتۇپ، ناھايىتى يىراقلاپ كەتكەن. ئاپتور ھەشەتتىن تا نىيەگىچە بولغان كەڭ زىمىندە ئۆزىنىڭ كورگەن - بىلگەنلى - رىنى — شەھەر، يېزا - قىشلاق، قونالغۇ بېكەت، ھەتتا چول - جەزىرىلەرنىڭ ئەسلى قىياپىتىنى، خەلقنىڭ تۇرمۇشىنى رىيال ئەكس ئەتتۈرىدۇ. بۇلار بىزنى قىممەتلىك تارىخىي ماتىرىياللار، زەلىلى ھاياتىغا ئائىت زور پاكىتلار بىلەن تەمىن ئېتىدۇ. زەلىلى بەزى تارىخىي رىۋايەتلەر، مەشھۇر شەخسلەر، مازار - ماشا - يىقلار ئۈستىدىمۇ توختالغان. ئۆز نىۋىتىدە، بۇ ماتىرىياللارنىمۇ تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش زورۇر ۋە پايدىلىقتۇر.

شائىرنىڭ خەلق بىلەن بولغان يېقىنلىقى ئۇنى خەلق تۇرمۇشىنىڭ قاينىمىغا باشلاپ كىرىدۇ. داستاندا شائىرنىڭ خەلق بىلەن ھەمئەپەس ئىكەنلىكى كۈچلۈك جاراڭلايدۇ. شائىر داس - تانىنىڭ بېشىدا:

كىمكى بالا چەكىمدى ئاشق ئەمەس،
بۇلبۇلى شۇلدۇركى ئەسىرى قەپەس.
ئۇچماق ئۇچۇن ھەردەمى جۇش ئەيلەگەي،
نالەسىدىن خەلق خۇرۇش ئەيلەگەي.

دەپ، قەپەزدىن چىقىسىپ كەڭ جاھاننى كورۇش ئارزۇسىنى بايان قىلسا، ئەسەرنىڭ ئاخىرىدا:

كىمكى ساياھەتتىن چىكەر دەردۇ رەنج،
ئاقىمىتى ئالغاي ئۇ ئىلكىگە گەنج.

دەپ خۇلاسىە قىلىدۇ. ھەقىقەتەن ئۆز سەپىرىدە چەككەن دەرت - ئەلەملەر زەلىلى ئۇچۇن مەكتەپ بولىدۇ، ئۇ شۇ مەكتەپ غەزد -

نەسىدىن گەنچ يىغىپ ئوز داستاندا بايان قىلىدۇ.
«سەپەرنامە» گە باشتىن - ئاخىر سىڭگەن ئىدىيە شائىرنىڭ
ۋەتەنپەرۋەرلىكى ۋە ئەل سۆيەرلىكى. شائىر تۇغۇلغان يۇرتى
يەكەننى «شاھىن شاھ، بەخت كانى» دېسە، قارىقاشنى «ماچىننىڭ
قۇياشى» دەپ كۆپلەيدۇ، ئانا تۇپراقنىڭ تاش - خەسلىرىنى
مۇشكى سىمەندىن ئۈستۈن قويسا، يېزا - قىشلاقلارنى جەننەت -
تىن ئارتۇق كورۇپ، سۇ تىلىسەڭ شەرۋەت بېرىدۇ، دەپ
مەدھىيەلەيدۇ. زەلىلى ئانا يۇرت ئۈستۈرگەن گۈزەل رەئىنلارنى
شۇ دەرىجىدە ئۇلۇغلايدۇكى، ھەتتا ئۇلارنىڭ ئەگمە قاشلىرىدا
زاھىدىنى ناماز ئوقۇتىدۇ - ، شەيخلەرنى ئۇلارنىڭ قېشىدىن بەدەر
قاچۇرىدۇ. بۇ ھەقىقەتەن، شائىر ياشىغان ئىجتىمائىي شارائىتتا
ۋەتەنگە بولغان مۇھەببەتنىڭ ئاز ئۇچرايدىغان ئۈلگىسىدۇر.
زەلىلى داستاننىڭ ئاخىرىدا، ئوز غەزەللىرىدىكىگە ئوخ -
شاش، زاماندىن شىكايەت قىلىدۇ، ئوزنىڭ پېقىمى، غېرىپ
ھالىغا ئېچىنىدۇ.

بۇ نە ئەلەم، ئەي، پەلەك لاجۇۋەرد،
سەنگە ھەردەم قوبارسەن داغ دەرد.

.....

ھەر يىتتىمكى بۇ جاھان ئىچرەدۇرۇر،
يىغلار ئانىڭ ھالىغا ئەھلى قۇبۇر،
لېپىك ئانى ئىستەمەيدۇر ھىچ كىم،
كوككە ئەگەر يەتسە نەزەرى يىتتىم،

بۇ، يالغۇز شائىرنىڭلا ئاھ - زارى بولماي، ئەينى ۋاقىتتىكى
مىڭلىغان، ئون مىڭلىغان پەقىم - يوقسۇللارنىڭ ئاھ - پەريادىغا

ۋە كەلىملىك قىلاتتى. شۇڭا زەلىلى خەلقىنىڭ قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغان شائىرغا ئايلىنالمىغان. ئۇنىڭ ئەسەرلىرى، شۇ قاتاردا «سەپەرنامە» سى ئۆز قىممىتىنى يوقاتماي، خەلقىمىز تەرىپىدىن سۆيۈپ ئوقۇلۇپ كەلمەكتە.

داستاندا بىرمۇنچە شاكالىلار، ئاپتور دۇنيا قارىشىدىكى قارىمۇ-قارشىلىقلارغا باغلىق بولغان يېتىشىملىكلىرىمۇ يوق ئەمەس. بۇنى ئەينى زاماندىكى تارىخىي شارائىتنىڭ چەكلىمىسىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. داستاننىڭ يېتىشىملىكلىرىگە تارىخىي نۇقتىدىن قاراپ، ئۇنىڭغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىشىمىز كېرەك. «سەپەرنامە» نى ئوقۇغۇچىلار بىلەن دەسلەپكى قەدەمدە تونۇشتۇرۇش ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۈچىنچى قىسمىدىن بىر پارچىسىنى تەييارلىدىم.

سەپەر نامە

(پارچە)

زەلىلى

ياخشىراق ئولدۇر كى سەپەر ئەيلەيمىن،
داغ چېكىپ يار جاپاسىن دەيمىن.
گەرچە تەرىققەتتە ئەمەسمەن راسا،
توشە ① قىلاي سەبىر، تەۋەككۈل ئەسا.
تەرك قىلىپ يارۇ دىيارۇ ۋەتەن،
كەرمەك ئۈچۈن سەرھەدى ② مۈلكى خوتەن.
جەئقەرى سادىقنى تاۋاپ ئەتكەلى،
سەيقل ③ ئېتىپ سىنەنى ④ ساپ ئەتكەلى.

① توشە — سەپەر ئوزۇغى.

② سەرھەد — چېگرا.

③ سەيقل — پەدەز لەش، يالسىمىرىتىش.

④ سىنە — كوك-رەك، يۈرەك.

تۇن كېچەدەك تىرە ① ئەردى خاتىرىم
 ئەيتتۇر ئەيدىم ھەر نەپەسى يا پىرىم.
 سۈبى كەربانى نىچاك ئەيلەدى،
 شام ئېلىنى تۇنج مەخاك ئەيلەدى.
 ھەر تەرەپى چىقتى سەدايى خەرۇس، ②
 جىلۋە بېرىپ گۈلشەن ئىچىندە ئەرۇس. ③
 مۇرغى سەھەر خىمىز غەزەلخان ئولۇپ،
 غۇنچە چەمەن ئىچرە جىگەر قان ئولۇپ
 خىسرەۋى ④ خۇرشىد سەھى كامكار، ⑤
 تىكتى جاھانغا ئەلەمى زەرنىگار. ⑥
 بۇ نە ئەلەم، بۇ نە جافادۇر دىدىم،
 جەندەنى كىيدىمۇ كەمەر باغلادىم.
 ھەمراھ ئولۇپ ئىككى پەقىر فىلىمەسەل،
 بىرسى زەلىلى، بىرسى موللا غەزەل.
 بەيت ئوقۇپ ئۇچ كىشى باڭ - بەلەند، ⑦
 يۇرۇدۇكۇ قالدى سىپىلى ياركەند.
 ئول كۈنى يولچاق لەبىنى سەيىر ئېتىپ،

① تىرە — قاراڭغۇ.

② خەرۇس — خوراز.

③ ئەرۇس — كېلىن، ئۆزىگە تارتىقۇچى.

④ خىسرەۋى خۇرشىد — شەرق قۇياشى، قۇياش.

⑤ سەھى كامكار — قۇدرەتلىك.

⑥ زەرنىگار — ئالتۇنرەڭ بېزەلگەن.

⑦ باڭ - بەلەند — يۇقۇرى ئاۋازدا.

تاڭلاسى دەريا يۇزىدىن تەير ① ئېتىپ،
 مۇلا غەزەل بىرلە دەلىلى ئۇكام،
 يەتتىلەر بىردەمدە يۇرۇپ پوسكام،
 ئۈچ كىشى گویا شۇتۇرى ② بىماھار ③،
 قۇندۇق ئوشۇل كېچە بارىبان يۇسار ④،
 سىز لەشبان ھەربىرى بىر بابىدىن،
 تېز راۋان ئوتتىلەر تىزنا بىدىن ⑤،
 يەنى سۇدىن ئاجراسا قايداغ بېلىق،
 ئامبەتتى يەتتىلەر كىم قارغالىق،
 كەنت بە كەنتىنى تاماشا قىلىپ،
 توشەۋى تالغان بەلى پەيدا قىلىپ،
 كۈنگە ئەيدى ئازنە باردۇق لەھۇق ⑥،
 كۈزگى كۈنى ئەردى ئاجايىپ ساۋۇق،
 شەنبە كۈنى ئىردى لەھۇقدىن ئوتۇپ،
 قوش جۇلاقنىڭكى يولىنى تۇتۇپ،
 چابۇك ⑦ ئولۇپ جۇجۇيى ⑧ ئاھۇي ئىشق،
 گاھ چېكىپ دەرد بىلەن ھوي ئىشق.

① تەير — ئۇچۇش، ئۇچقان دەك.

② شۇتۇر — توگە.

③ بىماھار — يۈگەن، چۇلۇۋۇر.

④ يۇسار — يەر ئىسمى.

⑤ تىزنا بى — دەريا ئىسمى.

⑥ لەھۇق — يەر ئىسمى.

⑦ چابۇك — تىز.

⑧ جۇجۇ — سۇ ئىزلىمگەن.

تۇرپە ① بايابانى جىبارۇلىمقەمەر،
 تىترادى ئول سايدا ساۋۇقىغە ھەجەر، ②،
 كۈندۈزى كويدۇردى ئەجەب ئاڧتاپ،
 كېچەسى چالدۇردى ساۋۇقىغە رۇباب.
 دەشت ئارا نەۋئە ③ بالالار چېكىپ،
 جەۋرى ستەم ④ بىرلە بالالار چېكىپ،
 تۇش بىلە قوش لەنگەرىگە يەتمىشەم،
 بىخود ئولۇپ ھوش ئېلىدىن كەتمىشەم.
 ياتتىم ئۇشۇل لەنگەر ئۈزرە بىخەبەر،
 بولغۇچە تا ۋاقتى نامازدىگەر.
 شام ئەيدى، ئاھىستە قويۇپ ناگىھان ⑤،
 يۇردۇم ئوشۇل يولغا بولۇبان راۋان.
 سۇبھە سەفەمد ⑥ ئەيلەمەب ئەردى ساقال،
 شەمس داغى ئاچماپ ئەردى پەرۇبال ⑦.
 چېرە نەھان ئەتمەب ئەيدى شەب ⑧ ھەنۇز،
 كەتمەب ئەيدى لەشكەرى كاۋكەب ⑨ ھەنۇز.

① تۇرپە — ئاجايىپ، ھەيران قالغىدەك، قىزىق.

② ھەجەر — تاش.

③ نەۋئە — تۇرلۇك - تۈمەن، ھەر خىل.

④ ستەم — جاپا، جەۋر - زۇلۇم.

⑤ ناگىھان — نۇپۇقسىز، كۈتۈلمىگەندە.

⑥ سەفەم — ئاق، ئاقىرىش.

⑦ پەرۇبال — قانات - قۇيرۇق.

⑧ شەب — كېچە.

⑨ كاۋكەب — يۇلتۇزلار.

بەسكى يۇرۇر ئەردىلەر ئەل تىز - تىز،
يەتتىم دىدى بۇلدى نەمايان ئىگىز.
ئابى راۋان بەسكى جولىدىن يىراق،
ئىستەسە سۇ تەڭرى كولىدىن يىراق.
خەلق ھەمە ئاچ ئىدىلەر تەشنىلەب ①،
چەشمە ② باقار ئىردىلەر كىم سۇ تىلەپ.
يىغلادى ھالىمغا يەر ئالتىندا جۇت،
سايە ماڭا سالمادى غەيراز ③ بۇلۇت.
سۈبە تۇلۇد ئەيلەدىيۇ ④ چىمىتى كۈن،
يىغدى سەۋادىنى ⑤ قارارىغە تۈن.
مەشئەلى خۇرشىد دېرەخشان ⑥ بولۇپ،
رۇيى زىمىن ⑦ يەنى زەرەفشان بولۇپ،
نەسىپ بولۇپ ئېردى مەگەر چاشگاھ،
بولدى زىيادە مەدە دەردۇ ئاھ،
قالمادى مەقدۇر ⑧ ھەمە ھاردىمىز،
لەنگەرىيى سىرلىققا يېتىپ باردىمىز.

-
- ① تەشنىلەب — ئۇسسۇز.
  - ② چەشمە — بۇلاق.
  - ③ غەيراز — بىرەر، بىرەمۇ.
  - ④ تۇلو ئەيلەمەك — كورۇنمەك، چىمماق.
  - ⑤ سەۋاد — قاراڭغۇلۇق، قارا رەڭ.
  - ⑥ دېرەخشان — پارقۇراش.
  - ⑦ رۇيى زىمىن — يەر - جاھان.
  - ⑧ مەقدۇر — ئىمكانىيەت، مۇمكىنچىلىك.

تۇرما دۇق ئول لەنگەر ئارا ئەلغەزە،^①
 يول يۇرمەك بولدى قەلەندەرگە پەرز.
 كوھنە^② رەباتدۇر^③ جاھان سەر بەسەر^④،
 ئادەمى بىر كېچە قونۇبان ئوتەر.
 تۇرسا بۇ مەنزىلە ئايا ھۇشمەند^⑤،
 مەست بولۇپ غەپلەت ئىلىدەك لېۋەند^⑥.
 تەگرى گوۋاھىدۇر بۇ ئەرزۇ سەما^⑦،
 ۋاقتى پېشىن ئېرىدى يېتىشتىم گۇما.
 خەلقى ھەم قەلئەسىدە كوچ ئىكەن
 كوچكە كىرگۈزمەككە ئەجەپ ئوچ ئىكەن.
 ھەزرىتى سۇلتان سوزىدۇر بىگۇمان،
 قالدى گۇما ئىچرە دىدىلەر گۇمان.
 ئاندىن ئوتۇپ تۇرفە^⑧ تاماشا بىلەن،
 مەنزىلى مەئاۋىي^⑨ مۇكۇلىيا^⑩ بىلەن.

① ئەلغەزە — قىسقىمىسى.

② كوھنە — كونا، ئەسكى.

③ رەبات — قۇنالغۇ.

④ سەربە سەر — تامامەن، باشتىن - ئاخىر.

⑤ ھۇشمەند — ھۇشيار.

⑥ لېۋەند — يولدىن ئازغان.

⑦ ئەرزۇسەما — يەر ئاسمان.

⑧ تۇرفە — قىزىق.

⑨ مەئاۋىي — ئارامبەخشىش.

⑩ مۇكۇلىيا — يەر ئىسمى

- تەي قىلىمىن مۇجى ① بىلەن رىكزار، ②،
 زاھىر ③ ئولۇپ گاھى دەرەختى جۇدار، ④،
 ئەيغىل ئانى دامىنى ⑤ ئاخىر زامان،
 جەكۈل گۇياكى چۇن مازاندەران.
 ئوسكەن ئەمەس ئاندا گىياھى بۇيا،
 لەنگەرنىڭ ئاتىدۇرلەر زەنگۇيا.
 تەڭرى تەئالاغا بەسى يالبارىپ،
 قوندۇم ئوشۇل كېچە پىيالما بارىپ.
 نىم شەب ⑥ ئەردىكى قىلىمىن يولنى پەي، ⑦،
 قەتئى مەنازىلنى ⑧، مەراھىلنى ⑨ تەي ⑩،
 پىكرىم ئۇل يولدا بولۇپ بەندى بەندى ⑪،
 چاش ⑫ مەھەللىدە يېتىپ تەختى بەندە.
 ئاندا قاز نېدۇلار قۇدۇغى چۇقۇر،

-
- ① مۇجى — يەر ئىسمى.
 ② رىكزار — قومۇشلۇق.
 ③ زاھىر — كورۇنۇش.
 ④ جۇدار — ئېرىق - ئوستەڭ.
 ⑤ دامەن — چەت چېگرا، ئىتەك.
 ⑥ نىم شەب — يېرىم كېچە.
 ⑦ پەي قىلماق — قەدەم باسماق.
 ⑧ مەنازىل — كوزلەنگەن جاي.
 ⑨ مەراھىل — توختاش جايى.
 ⑩ تەي — يول يۇرۇش، كېزىش.
 ⑪ بەندە — باغلىنىش، بوغۇلۇش.
 ⑫ چاش — چۇش ۋاقتى.

يەتمەدى ئارغامچە ئاڭغا نەچچە قۇر.
 قىزىق غۇلاچ سىيلى جىبورتوپ سالىب (؟)
 دەلۋ② بىلەن چەشمەسىدىن سۇ ئالىب.
 ئانداكى ئاسايىش ئالىپ ئولتۇرۇپ،
 سوھبەتى مەردانە خۇدايى قۇرۇپ.
 تازە③ تايىپ تەندە دىلۇ جان، ھايات،
 يول يۇردۇك تاتەرەپى قۇم رابات.
 بولدى نامايان يول ئوزرە كۇرددار④،
 لەنگە⑤رۇ لەنگەرچى بىلەن ھەم مازار.
 چۇرەلەرىدە تۇتۇبان قۇم لە سەب،
 ھەيبەتى ھەيدەر⑥ كورۇنۇر ھەر تەرەپ.

.....

شەۋق بىلەن زەۋق بىلەن نىم روز⑦،
 قۇشتەك ئۇچۇبان يىتىبان تار بوغۇز⑧.
 كوز قىزارىپ زەمەمەئى⑨ ھوۋ بىلەن،
 كۈن قىزىلى ئەردى سېرىق سۇ بىلەن.

؟

- ② دەلۋ — چىلەك، سوغا.
- ③ تازا تايىپ — روھلىنىپ، جانلىنىپ.
- ④ كۇرد دار — كۈل بويى.
- ⑤ لەنگەر — قونالغۇ، بىكەت.
- ⑥ ھەيدەر — شىر
- ⑦ نىم رۇز — چۇش مەزگىلى.
- ⑧ تار بوغۇز — جاي ئىسمى.
- ⑨ زەمەمە — ئاستا، توۋەن ئاۋازدا.

سېنەم ئۈزۈرە داغ، كوزۇم ئىچىرە پاش بولدى ھۈۋەيدا① ئەسىرى قاراقاش. نېمەت ئالب كەلدى خالايق يىدىم، ھەربىر ئانىڭ باغى بەمەشتى دىدىم. خەلقىمنى كوردۇمكى ئەجەپ دىلرە با، يارەب، ئۇلار كورەۋسۇن ھەرگىز بالا. غۇنچەئى ماچىن گۈلدۈر قاراقاش، شۇئىلە بىررۇر② چىن ئېلىگە چۈن قوياش. كەنتى داغى خانە ئۈزە خانەئى. ھەر تەرەپى جىلۋەدە جانانەئى. خالى خەنتى③، زۇلقى④ چۈن نەقىش نىگار⑤، مۇرغى⑥ كوگۈللەرنى قىلۇرلەر شىكار. كاكىلىنىڭ تارى داغى دام⑦ دۇر، كوزلەرى گوياكى چۈن بادامدۇر. شەھرى قاراقاش ئىچىدىن ياشلار يىغلىشىبان چىقسا قارا قاشلار، ھەم قاراكوز، ھەم قاراقاشى ئەجەب،

-
- ① ھۈۋەيدا — ئاشكارا بولماق، بەلگىلىك بولماق.
  - ② شۇئىلە بەرمەك — نۇر توكمەك.
  - ③ خالى، خەت — مەڭ.
  - ④ زۇلقى — چاچ.
  - ⑤ نەقىش نىگار — رەسىمدەك چىرايلىق، سۈرەتتەك.
  - ⑥ مۇرغ — قۇش.
  - ⑥ دام — تۇزاق.
  - ⑦ كوشە — بۇلۇڭ - پۇشقاى، خالى جاي.

ھەم قارا زۇلفى، يۇزدۇر رۇزشەپ.
 ئوسما، خىنا بىرلە قىيامەت دۇرۇر،
 سۇرمەئى سۇنبۇلغا نە ھاجەت تۇرۇر،
 باقسە كوزى كوشەلەردە قان قىلۇر،
 جەمئى كۆڭۈللەرنى پەرىشان قىلۇر.
 زاھىد ئەگەرچەندە ئىرۇر پاك باز ①،
 كورسە ئۇلار قاشىدا قىلغاي ناماز،
 چەللەنمىش ② شەيخ قاچار قاشىدىن،
 گەرچە مەلەك ③ ئايلانادۇر باشىدىن،
 تۇردۇم ئۇشۇل شەھەر ئۆزۈرە بىر قىشى،
 سەيد ④ قىلامادى ۋە لېكىن كىشى.
 ئاقبەتى شەھرى قاراقاشىدىن
 يەئنى قاراقاش باغرى تاشىدىن
 خوشلاشىبان خەستەۋۇ مىسكىن زەللىل،
 بۇلبۇل ئەپىدى چىمىقتى قەپەزدىن دىگىل.
 سۇرئەت ئىلە يۈلنى قىلمىبان سوراغ،
 جاغلاۋۇ تاسماچىيۇ نارباغ ⑤.
 سەرھەدى ⑥ ماچمىنى تاماشە قىلىپ،

-
- ① پاكباز — ساداقەتلىك، ھالال.
 ② چەللەنمىش — چەللەدە ئولتۇرغۇچى، ئىتكاپتا ئولتۇرغۇچى.
 ③ مەلەك — پەرىشتە.
 ④ سەيد قىلماق — ئوۋلىماق، ئەسىر قىلماق، قولغا چۈشەرمەك.
 ⑤ جاغلا، تاسماچى، نارباغ — يەر ئىسىملىرى.
 ⑥ سەرھەد — چەت، چېگرا.

گوس بەئاۋازى ① نەققارە قىلىپ،
 بوۋادى نامايەن كوزۇمە ۋاقتى شام،
 كۈنگۈرەئى شەئە سەراسەر تامام؛
 نەچە قەدىم رۇشەنى ماھ ② ئىلە،
 ئېل ئىچىگە كىردىمۇ ئەيد كاھ ئىلە.
 شەھرى مۇرەسسە ③ ئىكەن بۇ پايتهخت،
 مەنزىلى مەئاۋى نىچە نېك ④ بەخت.
 ھەر بىرى شاھى مەئانى ⑤ ئىكەن،
 چىنى ماچىنى مەئانى ئىكەن.
 جەمئى قىلىپ نازۇكۇ نادىرلار،
 خەلغەلەرۇ بارچە ئاكا بىرلار، ⑥
 تۇرغۇزۇبان شەھرى ئىچىدە تورت ئاي،
 خىزمەت ئېيتىپ بەگ، رەئاياتو ⑦ باي،
 ئەيلەدىلەر ۋەسپى ⑧ ئەمىرانە چىن،
 بەلكى ئەمرۇلئومىرا ⑨ خانە چىن.
 بەگ بۇ رەك، شەھرى بۇ يەگلىغ كېرەك.

-
- ① گوس بە ئاۋاز — چوڭ ناغرا ئاۋازى
  - ② رۇشەنى ماھ — ئوقۇمۇشلۇق، ئىلىم ئەھلى.
  - ③ مۇرەسسە — بېزەلگەن، زىننەتلەنگەن.
  - ④ نېك — ياخشى، گۈزەل.
  - ⑤ شاھى مەئانى — مەنلار شاھى.
  - ⑥ ئاكا بىر — ئۇلۇغلار.
  - ⑦ رەئايات — ئاددى پۇقرا.
  - ⑧ ۋەسب — ماختاش، تەرىپلەش.
  - ⑨ ئەمرۇلئومىرا — شاھلارنىڭ شاھى.

قاندىكى دەھرى ① بۇ يەڭلىغ كېرەك.
 ئۇشبۇ تەكەللۇمنى ئېشىتىپ پەقىر،
 ئاجىزۇ ھەيرانۇ پەقرۇ ھەقىر ②،
 جۇملە خىلايىقىنى ۋىدائ ③ ئەيلەبان،
 يولغا كىرىپ رەقىسى ④ سەما ئەيلەبان،
 سەير قىلىپ كۆھنە يورۇنقاشنى،
 لوب دىگەن مەردۇمى ⑤ ئەۋ ⑥ باشىنى،
 لوبدىن ئوتۇپ تىز راۋان يول بىلە،
 يولچى بىلەنۇ كولى ھەم دول بىلە ⑦.
 دولدىن ئۇيان خارمۇغلان ⑧ ئىكەن،
 چول جەزىرە ئىكەن.
 لەنگەرى ۋەھھود سەراپا ⑨ بالا،
 ياد بىرۇر تەشەنلەنگى كەربالا ⑩
 ئانچە نەزەر سالسا سەراسەر ⑪ دۇر قۇم

-
- ① دەھرى — دۇنيا، ئالەم.
 ② ھەقىر — بىچارە.
 ③ ۋىدائ — خوشلىشىش.
 ④ رەقىسى — ئۇسۇل.
 ⑤ مەردۇم — ئادەم.
 ⑥ ئەۋباش — بىباش، تەرسا.
 ⑦ يولچى، كىول، دول — يەر ئىسىملىرى.
 ⑧ خار مۇغلان — چولە ئۈستىدىن تىكەنلىك ئۈسۈملۈك.
 ⑨ سەراپا — تامامەن.
 ⑩ كەربالا —
 ⑪ سەراسەر — باشتىن - ئاخىر.

ئاب تائام ئاندا بەجايى زۇقۇم،
ئالدىم ئىلكىمگە دۈۋەتۇ قەلەم،
شەرھ قىلىپ مەنەتى دەردۇ ئەلەم.
تولغانىپ ئىردىمكى بولۇپ مار ① دەك،
يەتتىم ئۇشۇل كۈندە چۇ ئەئىيار بەگ ②،
ئۇشۇ سوز ئۈستىندە يېتىپ ئەشمەگە ③،
دەلۋ رەسەن ④ بىرلە سالىپ چەشمەگە ⑤،
سۇ ئالىبان زەررەئى نۇش ئەيلەدىم،
چۇش قىلىپ بەسكى خۇرۇش ⑥ ئەيلەدىم.

*

*

تاكى چىرە كەنتىگە يەتكەي ئىدىم،
بەئدە ⑦ ئوتۇب كىرەغە كەتكەي ئىدىم.
ئۇشۇ مەھەل نالە بولۇپ ئىستىجاب ⑧،
چىرەگە كىم يەتتىم، ئەيدى ۋاقتى خۇاب ⑨.

-
- ① مار — يىلان.
② ئەئىيار بەگ — جاي ئىسمى
③ ئەشمە — جاي ئىسمى.
④ رەسەن — ئارقان، يىپ،
⑤ چەشمە — بۇلاق، قۇدۇق.
⑥ خۇرۇش — ھوكىرەش، شاۋقۇن - غوغا سېلىش.
⑦ بەئدە — كېيىن، كەينىدىن.
⑧ ئىستىجاب — ئەمەلگە ئېشىش.
⑨ ۋاقتى خۇاب — ئەل ياتار ۋاقتى، خۇپتەن ۋاقتى.

چىمىرە چۇنان مەۋازى ① نىكوسپىرىشت ②
 ياد بىرۇر ③ ئابى ھاۋاسى بىھىشت.
 تورت تەرەپى چىمىرە ھەمە باغلار،
 كورمەگەن ئادەم يۇرەكى داغلار.
 مەۋەسى ھەددىندۇر ئانىكىكى فۇزۇن ④،
 نەشپۇتۇ شاپتالۇ ھەم ئۇزۇم قوغۇن.
 قىش كۈنىدە ئالما، چىلان قاقىدۇر،
 مەۋە مەھەللىدە چىمىرە تاقىدۇر ⑤.
 جەننەت ئەگەر بولسا تەكىدە ⑥ دۇرۇر،
 پەيزى فۇتۇدۇ ⑦ جان رەكىدە ⑧ دۇرۇر.

جانىمى مەشرىقتە ئىكەن كىمىرە ھەم،
 يۇرتى خىتا بىلە ئىكەندۇر بەھەم ⑨.
 كىمىرە ئەگەر قەلئەچەكى پېش ئەمەس،
 كىمكى يۇرۇپ كورمەدى دەرۋىش ئەمەس.
 دامەنى ⑩ سەھرايى ھەمە چارباغ،

-
- ① مەۋازى — ئورۇن، جاي،
 ② نىكو سپىرىشت — تەبىئى چىرايلىق، گۈزەل يارالغان.
 ③ ياد بىرۇر — يادىغا سالىدۇ، ئەسلىتىدۇ.
 ④ فۇزۇن — كوپ، ئارتۇق.
 ⑤ تاق — يىگىزانە،
 ⑥ تەكى — تېگى.
 ⑦ پەيزى فۇتۇدۇ — بەھەر، راھەت،
 ⑧ رەك — تومۇر
 ⑨ بەھەم — يانمۇ - يان.
 ⑩ دامەن — چەت، چېگرا.

① بېۋە خاتۇنلار يېمىشتى گۈشتۇ ياغ.
 تازەۋۇ مەئۇر، ② ھەممە شادكام،
 زىكرى زەبانى ھەممەنىڭ كى ئىمام
 تورت تەرەپى شەھرى ئىرۇر يامازار،
 ئاندا ئاجايىبۇ - غارايىبلار بار.
 خەلقى تاۋاپ ئەتمەك ئۇچۇن بارىگاھ، ④
 بارماقنى بەرمەس ئىلىكىدىن رەھا، ⑤.
 كەلدى كۇنى ئەۋفكە بىر نازىمىن
 ئارەزى، ⑥ جەننەت گۇلىدىن ھەم مەھىن، ⑦.
 ھەركىشىكى كوردى پەرىدۇر دىدى،
 رىشتەنى جان پۇرخەم، ⑧ زۇلقى ئىدى.
 كوزلەرى بادام، سىيادىن قارا،
 كاكىلىدۇر بەلكى گۇنادىن قارا.
 قامىتى شامشات پەرى زادەئى،
 ئەلنى ئەسىر ئەيلەگەي ئازادەئى.
 جىلۋە سالىب ئوتتى بىيەكبىر، ⑨ ئول،

-
- ① بېۋە — تۇل.
  - ② مەئۇر — گۇلىمگەن، باياشات.
  - ③ شادكام — خوشال.
  - ④ بارىگاھ - ساراي، مازار.
  - ⑤ بەرمەس ئىلىكىدىن رەھا — قولىدىن چىقارمايدۇ.
  - ⑥ ئارەز — يۇز.
  - ⑦ مەھىن — زىيادە، ئۇلۇغ.
  - ⑧ خەم — ئەگىم، بۇدرە.
  - ⑨ بىيەكبىر — تىز.

كورسەتبان زەررەئى دىدار ئول.
 ئىشقى جۇنۇن سارى مېنى باشلادى،
 ئەقلى ھايا پەردەسىنى تاشلادى.
 چىقتى كوڭۇلدىن ھەۋەسى كائىنات،
 فارىغ ئولۇب ① قاندىئى شەش جاھات ②.
 تۇتتى ياقامنى غەم ئىلە ئىشتىياق،
 ساقى داغى بەردى ئەلەمدىن ئاياق.
 مەستى مەي ئاشىق ئولۇب ئول زامان،
 ئىستەدىم ئول دىلبەرى ئارامى جان.
 يەتتەچە كۈن ئىستەمىشەن شەربەدەر،
 كۈچەۋۇ كوي، شەھرۇ ھەر گۈزەر ③،
 ھىچ شەبەرى بەرمەدىلەر قاندادۇر،
 بىر گۈل ئەيدى قايسى گۈلىستاندادۇر.
 بېۋە زەنى ④ ئەيدى ماڭا مۇژدە ⑤ بەر،
 مەن بىرەيىن سىزگە سەنەمدىن خەبەر.
 ئۇيى پەلان يەردە ۋەلى بارماغىل،
 بەھۇدە بۇ يولدا يۇرۇپ ھارماغىل.
 سىزگە بەھەم يەتمەگەي ئول نازدىن،
 سۇرتەي ئاياغغا بۇ ماھى چەبىن ⑥.

① فارىغ بولماق — قۇتۇلماق، ئازات بولماق.

② شەش جەھات — ئالتە تەرەپ.

③ ھەر گۈزەر — ئۆتكۈنچىلەر.

④ زەن — ئايال.

⑤ مۇژدە — خوش خەۋەر.

⑥ چەبىن — ماڭلاي، پىشانە.

بولدى زىيادە سوزىدىن سۆز دەرد①،
دەرد چىقاردى بۇ يۈرەككەم ئۈزۈرگەرد②.
ئاقبەتۈلئەمىرى مەن③ ناتاۋان
يۇردۇم ئىشىكىگە قۇيۇندەك راۋان.
كوردۇم ئانىڭ قەسىرىنى ئەي، دۇستان،
ئىككى تەرەب سايە بىرۇر بوستان،
دەۋر بەدەۋر ئەردى ھەممە چارباغ،
ھەر گۈلى سىنەمگە قويۇپ تازە داغ.
قىرىق كۈن ئول يەردە بار ئەردىم، ھەنۇز،
چىقمادى بىر زەررە بۇ دەردىم، ھەنۇز.
مۇنچە بولۇپ باقمادى، قىلىدىم خۇرۇش④
بىلىمەدى گۈل قەدرىنى بوستان فۇرۇش⑤.
كەلتۈر ئايا ساقىمى شىرىن كالام،
جۇرئەيى⑥ ۋەھدەد⑦دىن ماڭا سۇبەي شام.
نۇش قىلىپ جامى مەي لالەگۈن⑧،

① سوز دەرد — كويدۇرگۇچى دەرت.

② گەرد — چاڭ - توزاڭ.

③ بۇ يەردە ئىس - تۈتەك مەنسىمدە.

④ خۇرۇش — پەريات، پۇغان.

⑤ فۇرۇش — ساتقۇچى، خېرىدار.

⑥ جۇرئە — بىر يۇتۇم (مەي).

⑦ ۋەھدەد — يىگانىلىق، تەنھالىق.

⑧ لالەگۈن مەي — قىزىل مەي.

بەندە ① قىلاي پارەئى بىمۇر جۇنۇن ②.

ئەقىل ئېلى تەلپەنى قاندىن تۈزەر،

مەست شۇتۇرى ئارى ③ مەھارنى ئۈزەر.

مەن داغى قولىدىن يىبەرب ئىختىيار،

يولغا راۋان ئۆلدۈم بولۇپ بىقارار.

ماھى مۇھەررەمدە سەپەر ئەيلەدىم،

كوز ياشىدا خىرقەنى ④ تەر ئەيلەدىم.

دەرد بىلەن، داغ بىلەن بىشۇمار ⑤،

تۈرپە پەيشى نەچۈ زۇلقى نىگار.

گاھى ئوقۇپ بەيت، گاھى سەرگۈزەشت،

قەتئە قىلىپ چول بەيابا؛ نۇ دەشت.

ساي ئىرۇ سەرھەددى چۈ پەيۋەستى ⑥ چول،

يوقتۇر يولى يەئنى زەبەر دەستى چول.

ئون كىشى ھەمراھم ئەردى، ئەي پەدەر،

ئاقىمىتى جاقتۇغا قىلدۇق گۈزەر ⑦.

جاقتۇ دىگەن خۇشىك ⑧، يوق ئاندا قۇدۇق،

سۈبھىگىچە كەزدۇقۇ سۇ تاپمادۇق.

① بەندە — قۇل.

② جۇنۇن — ساراڭ، ئەقىلدىن ئازغان.

③ ئارى — بەزەن.

④ خىرقە — بۇ يەردە كىيىم، چاپان مەنىسىدە.

⑤ بىشۇمار — ھىساپسىز.

⑥ پەيۋەست — تۇتاشقان.

⑦ گۈزەر — يېتىش، يۈرۈش.

⑧ خۇشىك — ئۇرغاق، سۇسەر.

چاشت بولۇپ ئەردى باۋەر ① خۇدا،
 بولدى نامايەن چۈ سوۋادى ② نىيا.
 ئون كىشىدە ئالتى ئىشەك، ئىككى قوي،
 گاه باسبان يۇقارى، گاهدا ئوي،
 نالە مەھەللەدە ئوزۇمدىن كېتىپ،
 مەنزىلى مەئاۋى نىياغە يېتىپ.
 كورسە يىراقتىنكى ئەجەپ باغلار،
 بارسا ياقىنى بىشەۋۋ ③ توغراغلار.
 ھەيپەتى ھەر توغراغ ئىرۇر چارباغ،
 كوردۇم ئانى شام بىنۇرى چىراغ.
 بۇيى - خۇشى ④ مۇشكى خوتەندىن زىياد
 خارى ⑤، خەسى ⑥ مۇشكى سەندىن زىياد.
 توت تەرىپى تۇرپە شىكار گاهدۇر،
 جەئەرى سادىققا قەدەم گاهدۇر.
 دامنەئى بېشە ⑦ دە بىر ساي ئىكەن،
 مەددى قەد ③ بىسىپار ئەجەپ جاي ئىكەن.

-
- ① باۋەر — ئىشەنچ، ئېتىقات.
 ② سوۋاد — ئەتىراپ.
 ③ بىشە — ئورمان.
 ④ بۇيى خۇش — خۇش پۇراق.
 ⑤ خار — تاش.
 ⑥ خەس — ئوت، سامان.
 ⑦ دامنەئى بېشە — ئورمان چىمتى.
 ⑧ مەددى قەد — سوزۇلۇپ كەتكەن، ئۇزۇندىن - ئۇزاق.

ساي كەنار، رىدا ① يەنە تىز - تىز
 ئاھۇيى ۋە ھىشلەر، ② قىلار جەستۇ خىز، ③
 تەرىز نىگاھىدا ④ باھانە قىلىپ،
 رۇيى زەمىن ⑤ خانەئى خانە قىلىپ.
 ئاندا كەتتىمكى يەتتىم رۇد باد، ⑥
 يەتمەدى گەردىگە ⑦ ئانىڭ گەردباد، ⑧
 قىلدى كوڭۇل يادى قارا كۈزلەر،
 بەلكى قارا كوزۇ بالا كوزلەر،
 كوشەئى چەشمىدى شەھىد ئەيلەگەن، ⑨
 يىغلا تىبان كوزنى سەفىد ⑩ ئەيلەگەن.
 تىغى تەغافلدا ⑪ گەرىپتار ئېتىپ،
 ھەلقەئى زۇلغىنى بەسى دار ئېتىپ.
 مۇزدە بىلەن خەستەنى شاد ئەيلەگەن،
 ۋەئىدە بىلەن ئومىرنى بەباد ئەيلەگەن.

-
- ① كەنار — چىتى، گىرۋىڭى.
  - ② ۋەھىشلەر — ياۋايى ھايۋانلار.
  - ③ جەستۇخىز — سەكرەش، قېچىش.
  - ④ تەرىز نىگاھى — كۆرۈمەكنى ئىزلەش.
  - ⑤ روي زەمىن — يەر.
  - ⑥ رۇدباد — سۇ بويى، سۇ ئېقىپ تۇرغان جاي.
  - ⑦ گەرد — بۇ يەردە ئېقىش مەنىسىدە.
  - ⑧ گەردباد — تېز شامال، قۇيۇن.
  - ⑨ كوشەئى چەشمىدە..... خالى جايدا كوزى بىلەن قۇربان قىلغان.
  - ⑩ سەفىد — ئاق.
  - ⑪ تىغى تەغافل — كەمسىتىش تىغى.

كەلدىلەر يادىمغا بۇ مەھبۇبلەر،
 ۋەئىدەسىگە تۇرماغان ئۇل خوبىلەر.
 گەرچە جامالارى كوزۇمدىن يىراق،
 بۇلبۇلى جان تارتادۇر ماڭ ئىشتىياق.
 ساقى قۇيۇب ساغەرى ① پەيمانە ② تۇت،
 كوشەئى كوزلەردە ③ كېلىپ خانە تۇت.
 رەھىم قىل، ئەي، ساقىياسمىن ئۇزار ④،
 بادە دىماغىمدا، باشىمدا خۇمار.

.....

باز ⑤ زەلىلى چىقىمبان كىرىيەدىن
 دەرد بىلەن، داغ بىلەن ھەمنەشەن.

* * *

ھەمرا ئىدى يەتتە قەلەندەر بىلەن،
 سوھبەتسىمىزدىن ھەمە يەر ئەنجۇمەن ⑥.
 ۋاقتى سەھەر قەمبەر ئاتاغا بارىپ،
 قەۋمى شەھىدان دىدىلار تەۋفى ئېتىپ.

---

① ساغەر — قەدەھ

② پەيمانە — مەي.

③ كوشەئى كوزلەردە — كوزلەردىن خالى ۋاقتىدا.

④ سىمىن ئۇزار — كۇمۇش يۇزلۇك.

⑤ باز — يەنە، تېخى

⑥ ئەنجۇمەن — مەجلىس، يىغىلىش.

تاغ ئىچىدە بىر كىچە - كۈندۈز بەرى،
 جاي مۇسەففايى ① بوغۇزلەنگەرى.
 لەنگەرئىلە كەنتى چۇ جەننەت ئىرۇر،
 سۇتلىسە ئورنىغا شەربەت بىرۇر.
 ھەر تەرەپىدە چىمەنۇ تاكزار ②،
 لەبەلەب ساي ئوزرە ياتىپتۇر ھەزار ③.
 چۆرەلەرى كوھ ④، بەيابانى دەشت،
 چۇش قىلۇر تورفە غەزالانى ⑤ دەشت.
 مەنزىل ئىرۇر ئاندا بۇ ھالەت ئىلە،
 ھەيپەت ئىلە، جاھى جالالەت ⑥ ئىلە.
 تەۋفى ⑦ قىلىپ ئەرتەسى بولدۇم راۋان،
 بولدى ئەجەب كەرەم ⑧ زەمىنو زامان.
 بەسكى يۇرۇب يولدا بولۇبمەن بەياد
 قوملارى خارەزىم قومىدىن زىياد.
 تاغ يولىنى ئانچە قىلىبان سوراغ.
 چىشمە تاپالماي بۇلۇبان داغ - داغ.

① مۇسەففا — پاكىز، يېقىملىق.

② تاكزار — ئۇزۇمزار.

③ ھەزار — ھىك، مىڭلاپ.

④ كوھ — تاغ.

⑤ غەزالان — كىمىكىلەر.

⑥ جاھى جالالەت — ئەلا ئورۇن.

⑦ كەرەم — مەرھەمەت، ياخشىلىق.

⑧ تەۋفى — تاۋاب قىلىش، زىيارەت قىلىش.

چەشمەئى زەھزەم بۇلۇبان كوزدە ياش
 سەيىر ئېتىپ سوليا ① بىلەن چارتاش ②.
 مۇنچە پەقىرىكى ئەيدىم ھەمسەپەر،
 كەنتى خەلىفەمگە بارىپ تۇشتىلەر.
 ئابدەرەھىم خەلىفە ئۆزى يوق ئىكەن،
 مەنزىلىنىڭ ھەر تەرەپى جۇل چىمەن ③.
 چىقتى بىيەكبىر ئاغاچالارى،
 ئۆزى ئۇزۇن، قەددى يىگىرمە قارى ④.
 سوردى قەلەندەرلەر نە يەردىن سىلەر،
 تاشنى يىدىڭلارمۇ بۇ سايدىن سىلەر،
 قونماي ئوتۇڭ تىز، بۇلەنگەر ئەمەس،
 خەلىفە ئېرىم باركى، قەلەندەر ئەمەس.
 ئەيدى زەلىلى بەتەۋازۇئى ⑤ جاۋاب،
 بەرسىلە بۇ كېچە مەسجىدنى ساۋاب،
 ھوجىرەگە كىرسەك بارىمىز بۇ كېچە،
 سىزگە دۇئا ئەيلەلى تا ئولگىچە.
 ئەيدى: قويۇڭ بارچە تۇراغا ⑥ بارىڭ،
 ئەرتە كېلىڭ كېچە تۇراغا بارىڭ.
 قوبىتى قەلەندەرلەر تاماشا قىلىپ،

①

② سوليا، چارتاش — يەرئىسمى.

③ جۇل چىمەن — چىمەن يېپىلغان،

④ قارى — بىرگەز چامىسىدا ئولچەم بىرلىگى.

⑤ بەتەۋازۇئى — كەمتەرلىك بىلەن،

⑥ تۇرا — جاي ئىسمى،

رۇيى تەۋەككۈلنى ① بەمەۋلا ② قىلىپ،
 چۈنكى ئاغاچە سوزىدىن توپىدىلار،
 گەنجۇ ③ تاماشىسىغا يول قويىدىلار.
 گەنج ④ ئەگەر بولمىسا گەنجۇنىدىن ⑤،
 ئاتى قويۇپدۇرلار كوڭۇلگە يېقىن.
 كىمكى ساياھەتتە چېكەر دەردۇ رەنج،
 ئاقىبەتى ئالغاي ئۇ ئىلكىگە گەنج.
 كورمەگەن تاغدا نە غارۇ دەرە ⑥
 قالمادى، يۇردۇك قەرەپى ئەندەرە ⑦،
 ئەندەرەدىن ئول تەرەپى كوپ يىراق،
 مەنزىلىنى دەرلەر قوبۇرغا بۇلاق ...
 يول بىلەن نەززارە قىلىپ باۋىپەغە
 بىر كېچە كۈندۈزدە يېتىپ ئارچە ⑧غە.
 ئاندىن ئوتۇپ ئۇچرادى نەچە دەبان ⑨،
 سەددى ئىسكەندەردىن ئىكەن ئول يامان.
 كۈندۈز ئىسسىغىدا ئېرىدۇر ھەجەر،

-
- ① رۇيى تەۋەككۈل — خۇداغا ئىشەنچ.
 ② مەۋلا — بۇ يەردە، باش پانا مەنىسىدە كەلگەن.
 ③ گەنجۇ — يەر ئىسمى.
 ④ گەنج — غەزىنە.
 ⑤ گەنجۇنە — قىممەت باھا نەرسىلەرنى ساقلايدىغان جاي.
 ⑥ دەرە — جىرا.
 ⑦ ئەندەرە — جاي ئىسمى.
 ⑧ ئارچە — جاي ئىسمى.
 ⑨ دەبان — داۋان.

كېچە ساۋۇقدۇر جىبارۇل قەمەر.
ئۇشۇبۇ مەشەققەتدە، رىيازەتتە مەن
بارۇر ئەدىم، بولدى نامايان خوتەن.
شەھىر ئىچىگە كىردىمۇ قىلدىم نۇزۇل①،
دانەئى ئابىغا بولۇپ مۇرغى كۆل②.
يەتتە يىل ئول شەھىر ئىچىدە بار ئىدىم،
كى گۈلغە غۇنچە، گاهى خار③ ئىدىم.
شۇخى خۇبانى④ خوتەننى سەير ئېتىپ،
باغ ئىلە بوستان چىمەننى سەير ئېتىپ،
بۇلبۇلى ئول باغى گۈلىستان بولۇپ،
ھەمدە مۇرغان⑤ غەزەلخان بولۇپ،
خىزمەتى ھەر شاھۇ ۋەزىرۇ گادا،
سۆھبەتى ھەر شەيغى ۋە لىيۇ خۇدا
ۋاقتى تىلا⑥ تەۋفى مەھەللى چاغى،
ۋالىدەنى كەلتۈرۈپ ئەردىم چاغى.
ئەينى ئەتا ئەردى ۋەلى نىمەتىم،
قىبلىم ئەيدى، مەككەم ئەيدى، دەۋلەتىم.
ياشلار يەتمەشكە يېتىپ ئەردىلەر،

-
- ① نۇزۇل—چۇشۇش، چۈمۈلۈش.
  - ② مۇرغى كۆل—يۇقۇشى، ئىودەك.
  - ③ خار—تىكەن.
  - ④ شۇخى خۇبان—شوخ گۈزەللەر.
  - ⑤ مۇرغان—قۇشلار.
  - ⑥ تىلا—ئالتۇن، قىممەتلىك.

جان بىلەن جانانغا سەپەر قىلدىلەر.
ئىككى ئوغۇل قالدى مۇساپىر بولۇپ،
خەيلى جۈنۈن ئىلكىدە دىلكىمىر ① بولۇپ.
بۇ نە ئەلەم، ئەي فەلەكى لاجۋەرد ②
سەنەگى ھەردەم قۇيارسەن داغ دەرد.
غۇنچەكى تۇرغە گۈلىستان دۇرۇر،
ئاخىرى گۈل شاخى گورۇستان دۇرۇر.
چىقسا باھار چىمەنى ھۇسنى ئارا،
بۇلبۇل ئىلەن گۈلگە سالىب ماجىرا،
كوزنى يۇمۇپ ئاچقىچە ئەيلەپ خەزان،
تىرە قەبىر ئىچرە قىلۇرسەن نەھان ③.
ھەر يېتىمى كى بۇ جاھان ئىچرەدۇر،
يىغلار ئانىڭ ھالىغا ئەھلى قەبۇر ④.
لېكىن ئىستەمەيدۇر ئانى ھىچ كىم،
كوككە ئەگەر يەتسە نەزەرى يېتىم.
يوقتۇر بۇ سوز ئىچرە خىلافى زەلىل
كەلدى مەھەممەت ئەرەبىدىن دەلىل.....
.....

---

① دىلكىمىر — دىلى غەش، غەمكىن.

② لاجۋەرد — كوك، زەڭگەر.

③ نەھان — يوشۇرۇش.

④ ئەھلى قەبۇر — گوردىكىلەر، ئولۇكلەر.

× ×

بۇلبۇلى خامۇش بولۇپ تابۇكەي^①،
 بەند ئەسرى غەزەلۇ چەگۈ نەي،
 تۇرك تەراشىدىن بۇنى خامە قىل^③،
 قەتئى قىلىپ سوزنى سەپەرنامە قىل.
 نۇسخەئى دۇر نۇكتەلە^④رى ئابدار،
 كىمكى ئوقۇر پائىشتۇر يادكار.
 مېڭ يۈز ئوتتۇزبىر ئەيدى تارىخى،
 بېشى مېڭۇ ئوتتۇرى يۈز بىر تەخى^⑤،
 ئەيدى سەپەرنامە زەلىلى غۇلام،
 خەتى كىتاب ئۇلدى شىشەنە تامام.

① تابۇكەي— ھازىرغىچە، ھىلمىغىچە.

②

③ بۇ مىسرانىڭ مەنىسى: “تۇركچە سوزلەردىن تېرىپ قەلەم

يۇرگۈز”

④ نۇكتە— سوز، چوڭقۇر مەنىلىك سوز.

⑤ بۇ ئاۋالى مىسرانىڭ باشقا خىل تەكرارلىنىشى.

غېربىي (تۇردۇش ئاخۇن) ۋە ئۇنىڭ ئەسىرى
«كىتاپ غېرىپ»

ئابدۇرىشىت ئەسلىم

ئۇيغۇر شائىرى تۇردۇش ئاخۇن غېرىيى (ھىجرى 1277 — 1217، مىلادى 1802 — 1862) 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قەشقەر شەھرىدە بىر كەمبەغەل ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئوسمۇرلۇك ۋە ياشلىق ۋاقىتلىرىدا شۇ دەۋر ئىجتىمائىي شارائىتى بويىچە مەھەللە مەكتەپلىرىدە ۋە مەدرىسلىرىدە ئوقۇغان، ئۇنىڭ ھاياتى - بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ، يوقسۇللۇق، خار - زارلىق بىلەن ئۆتكەن.

شائىر ئۆزىنىڭ ئېچىنىشلىق ھايات كەچۈرمىشلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

بار ئەردىم مەن چوغزە ۋەيران نېشىمىن،
ھەمەشە ئولۇم ① ئەھلىگە ھەمىنىشىمىن.

① ئولۇم — ئىلىم - پەنلەر —

ئولۇم ئەھلىگە كەپش بەردار ئىدىم،
جاھان ئەھلىدىن ئەسرو بىرار ئىدىم.
جاھان ئىچىدە غۇربەتتە ھالىم ئەئەپ،
ئىدى تۇردى ئىسىم "غەربىي" لەقەب

(ۋەيرانىلەردە ماكان تۇتقان ھۇقۇشتەك ۋەيران - خارابىلەر -
دە ھايات كەچۈرەتتىم، ئىلىم - مەرىپەت ئەھلىنىڭ خىزمىتىنى
قىلاتتىم، ئۇلار بىلەن سوھبەتداش بولاتتىم، مەرىپەتسىز ئادەم -
لەردىن يىراق يۈرەتتىم، ھايات - تۇرمۇشۇم غەربىلىق - بىچارىلىق
ئىچىدە جەۋرى - جاپالار بىلەن ئوتەتتى. ئىسىم تۇردى، ئەدەبىي
تەخەللۇسۇم غەربىي ئىدى).

شائىر ئوزنىڭ تەخەللۇسىنى "غەربىي" دەپ ئاتاشنىڭ
سەۋەبى، ئۇنىڭ ھاياتى كەچۈرمىش - سەرگۈزەشتىلىرى بىلەن
دەل زىچ مۇناسىۋەتلىك.

غەربىي ياشىغان دەۋر پۈتۈن ئېلىمىزنى فېودالىزىمنىڭ
زۇلۇم جاھالىق قاپلاپ تۇرغان دەۋر بولۇپ، ئېلىمىزنىڭ باشقا
رايونلىرىغا ئوخشاش شىنجاڭ رايونى — قەشقەردىمۇ چىڭ سۇلا-
لىسىنىڭ سىنىپىي نايانچىلىرى بولغان يەرلىك پومىشىكلار، زالىم
ئاچكوز، توپىياس ئەمەلدارلار، بەگ، ۋاڭلار چىڭ سۇلالىسى
ھۆكۈمىتىنىڭ ھەربى ئەمەلدارلىرى بىلەن بىرلىشىپ، ئەمگەكچى
خەلق ئۈستىدىن دەھشەتلىك ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزۈۋاتقان دەۋر
ئىدى.

ئەينى يىللاردا قەشقەر رايونىدا زوھۇرىدىن ھاكىم ھۆكۈم-
رانلىق يۈرگۈزەتتى. چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ سىياسى
ئىقتىسادىي زۇلۇمىدىن ۋەيران بولغان ئەمگەكچى خەلق ئوز يۇرت،

ئائىلە ماكانلىرىدا تۇزالمىي، يۇرتتىن - يۇرتقا سەرگەردان بولۇپ قېچىپ يۈرەتتى. خەلق ئاممىسى ئەنە شۇنداق دەھشەتلىك زۇلۇم ئىچىدە خار - زار بولۇپ تىرىكچىلىك قىلاتتى. غەربىي ئەنە شۇنداق ئىجتىمائىي شارائىتتا دۇنياغا كەلدى. ئۇ ئەمگەكچى يوقسۇللار بىلەن تەقدىرداش، دەرت ئەلەم جاپالىرىغا دەرتدەش بولۇپ ياشىدى. خەلق بىلەن بىللە زۇلۇم، دەھشەتلەرنى بېشە - دىن كەچۈردى.

خەلق بىلەن تەقدىرداش، دەرتدەش بولۇپ ياشىغان مۇنەۋۋەر ئىلغار پىكىرلىك شائىر غەربىي خەلقنىڭ زۇلۇم، يوق - سۇللۇق بىلەن ئوتۇۋاتقان ھايات تۇرمۇشىغا ئېچىنسا، يەنە بىر تەرەپتىن جەمىيەت ئىجتىمائىي تۈزۈمىنى ۋە جەمىيەتتىكى تۈرلۈك كەسپ - ھۈنەرۋەنلەرنىڭ ۋە سودىگەرلەرنىڭ ئەمگەكچى خەلق بىلەن بولغان مۇئامىلە - مۇناسىۋەتلىرىنى ۋە ئوزۇن قىلىشىۋاتقان رىقابەت، ھىلە - نەپەرەتلىرىنى كۆزەتتى، جەمىيەت تۈزۈمىنى ئىسلاھ قىلىش ۋە ھۈنەرۋەنلەرنىڭ خاتا، نامۇۋاپىق مۇئامىلە، مۇناسىۋەت - لىرىنى ئىسلاھ قىلىش، تۈزۈش زورۇلۇقىنى ئويلىدى.

جەمىيەتنى ئىسلاھ قىلىش، ھۈنەرۋەن - كاسىپ ۋە سودىگەر - لەرنى توغرا يولغا سېلىش ئۈچۈن شائىرنىڭ مەرىپەتچىلىك ئۇ - سۇلىنى قوللىنىشتىن باشقا چارىسى يوق ئىدى. شائىر بۇ ئارزۇ - غايىسىنى قانداق ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى ئويلاپ يۈرگەندە، شائىر ئۈچۈن مۇۋاپىق شارائىت كېلىپ قالدى.

قەشقەر ھۆكۈمرانى زوھورىدىن ھاكىم گەرچە فېودال ھو - كۈمران بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئىلىم - پەن، مەرىپەت سۆيىدىغان ۋە ئىلىم - مەرىپەت ئەھلىگە ئېتىۋار بېرىدىغان بىر شەخس بولغاچقا، جەمىيەتتىن ئاڭلىغانلىرى بويىچە غەربىي چاقىرىتىپ،

جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىش، ھۈنەرۋەن كاسىپلارنى ۋە سودىگەرلەر-
نى توغرا يولغا سېلىش ئۈچۈن ئاممىباپ بىر كىتاب يېزىشنى
بۇيرۇدى.

شائىر غېرىبى بۇ ئەسەرنى يېزىشنىڭ سەۋەپلىرىگە توختى-
لمىپ، زوھۇرىدىن ھاكىمنىڭ غېرىبىغا بەرگەن بۇيرۇغى، تەشەببۇسى
ۋە ئۇنىڭ بەزى خۇسۇسىيەتلىرىنى ۋە ئۆزىنىڭ ۋەيران ھاياتىنى
ئەسكەرتىپ مۇنداق دەيدۇ:

چوكاشىغەر ئارا بار ئىدى ئەسرى شاھ،
دىنى ئىچرە مەرغۇپ ئەمەس قەسرى جاھ،
ئوزى كاشىغەر شاھى شانى ئۇلۇغ
ئولۇم خەۋپىدىن ئىردى كوڭلى سۇنۇغ،
زوھۇرىدىن ئىسمى باشى ئۇزدە تاج،
زاماندا ئەردى شەرىئەت راۋاج.
جاھان ئىچرە كورگەن بەسى سەرگۈزەشت،
جاھاننىڭ بىناسىن كورگەن شىكەست.

بار ئەردىم مەن چوغزە ۋەيران نىشىمىن،
ھەمىشە ئولۇم ئەھلىگە ھەمىنىشىمىن.
ئولۇم ئەھلىگە كەپش بەردار ئىردىم
جاھان ئەھلىدىن ئەسرو بىزار ئىدىم.
جاھان ئىچرە غۇربەتتە ھالىم تەئەپ،
ئىدى تۇردى ئىسمىم "غېرىبى" لەقەب.
دىدى تەلىمىپ ① ئەتكىل بۇ يەڭلىمىغ كىتاب،
خالايمىق - دىماغىغا يەتكۈزۈپ گۇلاپ

① تەلىمىپ — كىتاب، ئەسەر يېزىش.

بارى ھەر پەگەر سوزلىرىدىن قىل تاۋام،
كى تەزىم ئەپلىگىل ئاڭلىسۇن خاسۇ - ئام
داغى ئەپلىگىل بىر نەچچە مەرىپەت،
شەرىئەت بايانىنى ھەم زاھىر ئەت.
جاھان ئەھلى مەككەلىغ قىلمىسۇن،
ھۇنەر ئىچرە غەرددارلىغ قىلمىسۇن،
ھاۋا ۋە مەينەتنى تەرك ئەپلىسۇن.
ھەمىشە شەرىئەت يولىنى ئىزلىسۇن،
سوزۇڭ ئاڭلىسۇن ھەمىيەگەرلار بارى،
قەدەم قويمىسۇن شەرىئەت تاشقىرى
بۇ يەڭلىغ ماڭا ھوكمى قىلدى ئەسىر.
بېرىپ كووستىپ سوزنى گويىكى بىر،
ئىشتىمىم بارى ئەمى - پەرمانلىرىنى
بايان ئەپلىدىم بارچە ئايغانلىرىدىن.
جاھان ئىچرە بولغاي كىتابى ئىچىپ،
ئاڭا ئىسىم قويدۇم «كىتاب غېرىپ»

(ئەينى دەۋردە قەشقەردە بىر ھوكۇمران بار ئىدى، ئۇنىڭ
كوڭلىدە مەنسەپ، ئابروي، ئوردى، ساراينىڭ ھەۋىسى يوق ئىدى.
ئۇ گەرچە قەشقەرنىڭ ھوكۇمرانى، ئۇلۇغ، شانلىق بولسىمۇ ئو -
لۇمنىڭ خەۋىپىدىن كوڭلى سۇنۇق ئىدى. ئۇنىڭ ئىسىمى زوھۇرىدىن
ئىدى، ئۇنىڭ دەۋرىدە شەرىئەت ئىسلام دىنى راۋاج تاپقان
ئىدى. ئۇ دۇنيانىڭ كوپ سەرگۈزەشتىلىرىنى بېشىدىن كەچۈرگەن
بولۇپ، دۇنيانىڭ ئىجتىمائى تۈزۈمىنى ۋەيرانە - خاراپ، بۇزۇق
دەپ ھىساپلايتتى.

مەن "غېرىمى" ۋەيرانىلاردىكى ھۇقۇشتەك ھايات كەچۈرەتتىم.

دائىم ئىلىم - مەرىپەت ئەھلى بىلەن - سوھبەتداش بولاتتىم ۋە ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتىم، مەرىپەتسىز كىشىلەردىن يىراق يۈرەتتىم، جەمئىيەتتە تۇرمۇشۇم قىيىن، غەربىيلىق، مۇشەققەت بىلەن ئۆتتى. ئىسسىق تۇردۇش "تۇردى" تەخەللۇسۇم غەربىي ئىدى.

زوهۇرىدىن ھاكىم ماڭا بۇيرۇق قىلىپ: "سەن شۇنداق بىر كىتاپ يازغىنىكى، ئۇ كىتاپ خەلقىنىڭ بۇرنى، مەڭگىسىگە قىزىل گۈل شەرۋىتىنىڭ پۇرىغىنى يەتكۈزسۇن (خەلق ياخشى تەربىيە ئالسۇن)، بارلىق ھۈنەرۋەن - كاسىپلارنىڭ سوزلىرىنى تولۇق بايان قىل، كىتاپ نەزىم (شېئىر) بىلەن يېزىلسۇن، چوڭ - كىچىك بارلىق خەلق كىتاپ مەزمۇنىنى ئاڭلىسۇن، يەنە ئۇ كىتاپتا بىر قانچىلىغان مەرىپەت بايان قىل، خەلقلەر ھىلىگەلىك قىلمىسۇن، كەسپ، ھۈنەردە ئالدامچىلىق قىلمىسۇن، بۇزۇق ھەرىكەت، چىرىك تۇرمۇش، مەنەنەلىكنى تاشلىسۇن، دائىم شەرىئەت يولى بىلەن ماڭسۇن. سوزۇڭنى بارلىق كاسىپ - ھۈنەرۋەنلەر ئاڭلاپ شەرىئەت يولىدىن چىقىمىسۇن"، دەپ ئەمىر زوهۇرىدىن ھوكۇم قىلدى. گويىكى بۇ ئەسەرنى يېزىشىمغا ئۇستازدەك سوز كورسىتىپ بەردى. مەن ئۇنىڭ بۇيرۇغىنى ئاڭلاپ ئېيتقانلىرىنى بايان قىلدىم. بۇ كىتاپۇم جاھاندا ئاجايىپ بىر كىتاپ بولۇپ قالسۇن دەپ «كىتاپ غەرىپ» دەپ ئات قويدۇم).

شائىر ئوزى ياشاۋاتقان جەمئىيەتنى پاش قىلىش ۋە ئەيىپلەش ۋەزىپىسىنى جەمئىيەتنىڭ ئەڭ تىۋەن قىساتلىمىدىكى خىمىچى ۋە قول ھۈنەرۋەنلەرگە تاپشۇرغان. گەرچە شائىر ئوزى ياشىغان دەۋردىكى دىنىي، پەلسەپە، سىياسى، ئىقتىسادىي، مەدەنىي جەھەت - لەردىكى ھەر تەرەپلىمە چەكلىمىلەردىن ھالقىپ ئۆتۈپ كېتەلمە - گەن بولسىمۇ، جەمئىيەتتىكى قاتمۇ - قات زىددىيەت ۋە مەسىلىلەر -

گە مۇئامىلە قىلىشتا، باشتىن - ئاخىر ئەمگەكچى خەلق مەيدانىدا تۇرۇپ، ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ نېگىزى بولغان ئەمگەك ۋە ئەمگەكچى خەلقنى زور ھۆرمەت بىلەن ئۇلۇغلايدۇ، ئەمگەك ۋە ئەمگەكچى خەلقنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىغا يۈكسەك باھا بېرىدۇ. شائىرنىڭ ھالال ئەمگەك، ئادالەت، سەمىمىي ساداقەت، مېھرىۋان - لىق توغرىسىدىكى مۇلاھىزىلىرى ۋە تەشەببۇسلىرى ئوز دەۋرىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، زور ئىلغار ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان گىمىنال پىكىردۇر.

(شائىر ھۈنەرۋەن - كاسىپلاردىن يىغىن تەشكىل قىلىپ، دىخاندىن تارتىپ ئەڭ ئاخىرى خىمىچى (كېسەكچى) گە قەدەر بولغان 36 دىن كۆپرەك ھۈنەرۋەننى قاتناشتۇرۇپ، مۇنازىرىگە سالىدۇ، مۇنداق ئىشلەپچىقىرىشنى ۋە ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىنى ئۇلۇغلاپ، بۇ ئارقىلىق جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىشنى ئىلگىرى ئۆت - كەن شائىر، ئەدىپلەرنىڭ ھەقىقىيىسى يازمىغان.

غەربىيەنىڭ بۇ ئەسىرىگە ئىسلام دىنىنىڭ پەلسەپىسى نۇقتىئىنەزىرى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاقى مەلۇم دەرىجىدە سىڭدۈرۈلگەن. تارىخىي نۇقتىئىنەزەردىن قارىغاندا بۇ - داق بولۇش ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس.

غەربىيەنىڭ بۇ ئەسىرى "مەنسۇي" ئۇسلۇپتا لىرىك، ئام - جىباپ، يېنىك، راۋان تىل بىلەن يېزىلغان.

تىل - ئەدىبىي جەھەتتە يېقىنقى زامان ئۇيغۇر ئەدىبىي تىلىنىڭ ئەمۇنىلىك ناھايىەندىلىرىدىن بىرى دىيىشكە ئەرزىيدۇ. شۇنىڭ ئېيتىش كېرەككى، غەربىيەنىڭ بۇ ئەسىرىدە چىمىغىتاي دەۋرى ئۇسلۇبى بولغان ئەرەپچە، پارىسچە سوز - جۈملىلەر مەلۇم دەرىجىدە ئورۇن تۇتىدۇ.

خەلق ئىچىدە ئېيتىلىپ كېلىۋاتقان رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، غەربىيىنىڭ بۇ ئەسىرىدىن باشقا يەنە بىرنەچچە ئەسىرى بارلىقى مەلۇم، ئەپسۇسكى ئۇنىڭ باشقا ئەسەرلىرى ئىزسىز يوقىلىپ كەتكەن.

غەربىي زۇلمەتلىك فېئوداللىق جەمئىيەتتە يېتىشكەن ۋە تەنە پەرۋەر، خەلقپەرۋەر ئىلغار پىكىرلىك مۇنەۋۋەر شائىرلارنىڭ بىرى ئىدى.

غەربىيىنىڭ بۇ ئەسىرى 1956 مىسرا بىلەن تاماملانغان. بۇ ئەسەر بىز ئۇچۇن شىنجاڭنىڭ 18 -، 19 - ئەسىرلەردىكى ئىشاپچىقىرىش كۈچى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىياتى، قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ تۈرلىرىنى تەتقىق قىلىشى ئۈچۈنمۇ ماتېرىيال بولالايدۇ. بۇ ئەسەرنى خەلق ئاممىسى بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈش ئۈچۈن ھازىرچە دىخان ۋە تومۇرچى، زەرگەرلەرنىڭ ئىوزدارا مۇنازىرىسىنى ئىپادىلىگەن ئۈچ شېئىر تاللاپ بېرىلدى.

«كىتابى غەربىي» دىن پارچە

ھىربەگەر (ھۈنەرۋەن) لەرگە نىسىپ بولغان ھۈنەرنى
«يىساق كارگاھى»^①

مۇئەييەن قىلىپ بەرگىنىگە نۇكتە (سوز) باشلىشى

1. بىراۋنى قىلىپ ئىلىم ئىلەر رەھنەمۇن^②

---

① يىساق كارگاھى — ئالەم ۋە مەۋجۇدىيەتنى بارلىققا كەلتۈر -

گەن كۈن.

② رەھنەمۇن — يول كۆرسەتكۈچى.

- كى بىرنى غىنى، بىرنى زارۇ - زەبۇن ①
2. پە دىدار ئىتىپ ئوتتۇز ئىككى ھۇنەر،
جاھان ئەھلىگە ئەيلەدى مۇتەبەر.
3. ئۆلەشتى ئەزەل مۇاكىدە ھەر كىشى،
چىقاردى بۇ دۇنيا ئارا بىر ئىشى.
4. بىراۋ ئالدى دىخانچىلىق پىشەسىن، ②
ئوزى كەسىپنىڭ قىلدى ئەندىشىسىن.
5. چۇئاھەنگەر ئولدى بىراۋ شۇل زامان،
جاھان ئىچرە كەسىپنى قىلدى ئايان.
6. بىراۋ ئىختىيار ئەتتى نەچچارلىق، ③
قىلىپ چۇن ئىمارەتكە ئىمارلىق ④
7. بىراق ئاندا زەرگەرلىك ئىلمىن ئالىپ،
ھۇنەرنى كۆڭۈل كورەسىگە سالىپ،
8. چۇمىسىگەر يۇگۇردى ئوزى كەسىپخە،
ئوزى سەنئەتنىڭ مىنىپ ئەسىپخە ⑤
9. كى بوز ⑥ توقۇماقنى ئالىپ باپكار،
جاھان مۇلكىدە بوز بىلە قىلدى كار ⑦
10. ئالىپ مويىنە ئىلمىنى جۇبەپچى،

① زەبۇن — يوقسۇل - ئاجىز

② پىشە — ھۇنەر - كەسىپ.

③ نەچچار — ياغاچچى ئۇستا.

④ ھىمار — بىناكار ئۇستا - ئېنژېنېر.

⑤ ئەسىپ — ئات.

⑥ بوز — ماتا، خام.

⑦ كار — ئىش - ھەركەت.

- كى پوستىن ① بىلە مۇندا ئىش قىلغۇچى.
11. چۇ تامچى ئالىپ كەسپى گىلكارلىق ②، جاھاننى قىلىپ قەسرو دىۋارلىق ③، ئوتۇك ئىلىمىن ئاندا ئالىپ موزدۇز، كېلىپ مۇندا ئەۋقات ئېتىپ شەب ۋە روز ④
  13. گىلەم كەسپىنى ئالدى گىلەم باپلار، توقۇپ زىلچە مۇندا قىلىپان ھۇنەر.
  14. يەنە ئۈشتە گەر ⑤ شۇستە شۇ ئەيلەدى ھۇنەر ئالغالى جۇشۇجۇ ئەيلەدى ⑥
  15. قىلىپ باسپاچى، نەقىشنى ئىختىيار، چىقاردى قىلىپ مۇندا نەقىش نىگار.
  16. بىراۋ ئالدى سەرراچىلىق ⑦ سەنئەتنى، ياساپ مۇندا خەيلى تەپەككىنى ئاتىن.
  17. بوياقچى ھۇنەرگە قىلىپ ماجرا، جاھانغا كېلىپ ئويىلەپ ئاقنى قارا.
  18. بىراۋ سىمىرچىلىققا كوئۇل باغلادى، قىلىپ نەقىش سەيقل بىلە باغلادى.
  19. بىراۋ بولدى كىمىسەن بىلەرۈ - بەرە ⑧،

-
- ① پوستىن — جۇۋا.
  - ② گىلكار — تامچى.
  - ③ دىۋار — تام.
  - ④ شەب ۋە زور — كېچە ۋە كۈندۈز.
  - ⑤ ئۈشتە گەر — چۇتارچى.
  - ⑥ جۇشۇجۇ — ھەركەت قىلىش، يۇگۇرۇش، ئىزلەش.
  - ⑦ سەرراچ — ئات جابدۇغى تىمكىكۇچى ئۇستا.
  - ⑧ رو — بەرەۋ — دۇچكېلىش، يۇزلىنىش.

- كى پەيدا قىلىپ مۇندا ئالتۇن تېرە.
- 2 0 كى قۇرباپلار ئاندا ئالدى ھۈنەر،
جاھان سەپەسەندە توقۇبان كەمەر.
- 2 1 بولۇپ ئول زاماندا بىراق ئاتقۇچى،
كى مەزلۇمەگە كەسپنى ساتقۇچى.
- 2 2 بىراۋ ئىختىيار ئەيلەدى بورىيا،
قومۇشتىن بىسات ئەيلەدى خەلقارا.
- 2 3 كۇلالچى كېلىپ كەسپكە ئىتتىپاق،
كېلىپ ئاب - گىلدىن ياساپدۇر تاباق.
- 2 4 بىراۋ قىلدى نەسساجلىق ① ئىختىيار،
يازىپ ئەبىرەشم ئەيلەدى تار - تار ②
- 2 5 بىراق بولدى پاكى ③ تۇتۇپ سەرتاراش،
بۇرۇت ئالدى، لەبدىن ياساپ ئەتتى باش.
- 2 6 قوبۇل ئەتتى ئەسسار كەسپى جوناز،
بولۇپ ئول جاھان ئىچىرە رەۋغەن گۇداز ④
- 2 7 يەنە بىرسى كونچى بولۇپ ئول زامان،
قىلىپ چەرم بىرلەشى - سەختىيان ⑤
- 2 8 چۈزەيتاپلىققا يۇگۇردى بىراق،
كى ئاندىن كېلىپ ئەشتى مۇندا ئوچاۋ.

① نەسساج — ئىمپەكچىلىك قىلغۇچى.

② تار - تار - تال - تال

③ پاكى — ئۇستۇرا

④ رەۋغەن گۇداز — ياغچى - جۇۋازچى.

⑤ مېشى، سەختىيان — كالا، قوي، ئۆشكە تېرىسىدىن ئىشلەند.

29. چۇئول ۋاقتىدا ساغرىچى تۇتتى ئىش،
 ھالالۇ - ھارامدىن چىلاپ خام قىمىش.
30. كى شالگەر ئىشنى ئېلىپ بى بەدەل،
 تىرنەنى سۇنۇچ ① بىرلە ئەيلەپ يېشىل.
31. بىراۋ بولدى قاسساپ كوپ قىردى جان،
 غەنەم ② ئولتۇرۇپ ھەركۈنى توكتى قان.
32. بۇ سەنئەت ھەقىقەتتە تەقدىم ئولۇپ،
 ئەزەل مۇلكىدە ئاندا تەقىسم بولۇپ.
33. نەكىم ئاندا بولدى كىشىگە نەسپ،
 كېلىپ مۇندا بولدى ئول ئىشقا قەرب ③
34. بۇ ھىرىپە ④ ئارا ھەم سالاھۇ - پاساد ⑤
 كى پىملى ئىرۇر ھەم بايازۇ - ساۋاد ⑥
35. كى مىساق ئارا كەسپ شايە ئىدى ⑦،
 چۇ كىم ئاندا كەسپكە قانئ ⑧ ئىدى
36. بەشەر نەسلى ⑨ بىرلە تۇزەلدى جاھان،
 ھەممە كەسپلەر بولدى بىر - بىر ئايان.

① سۇنۇچ - زەنكار، زەمچى.

② غەنەم - قوي.

③ قەرب - يېقىن.

④ ھىرىپە - ھۈنەر.

⑤ سالاھۇ، پاساد - ياخشىلىق، يامانلىق

⑥ بايازۇ، ساۋاد - ئاق، قارالمق.

⑦ شايە - ئاشكارا.

⑧ قانئ - قانائەت قىلغۇچى.

⑨ بەشەر نەسلى - ئادەم ئەۋلادى.

37. تەمەننا قىلىپ كەسپكە ھەر كىشى،
جاھان مۇلكىدە كورگۈزۈپ بىر ئىشى.
38. قىلىپ ھەر بىرى پەزلىنى ئاشكارا①،
ئۆزى كەسپكە كىرگۈزۈپ ئىپتىپار.
39. بىرىنىڭ سوزىنى بىرى ئالمادى،
بىرى پەزلىگە بىرسى كوز سالمادى.
40. ھەسەددىن بۇلار ئىچرە بولدى جىدەل،
بۇلار سوزلىرى بولدى رەددۇ بەدەل②.

ئىنسانلار گۇرۇھى ئۆزىگە نىمىسپ بولغان كەسپنى جاھانغا ئاشكارا قىلىشىپ، ھەر بىر ھۇنەرۋەن ئۆز ھۇنرىگە تەنتەنە-مەنمەنلىك قىلىپ بىر-بىرىدىن ئارتۇقچىلىقنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن يىغىن تۇزدى. تۈزگەندە دىخان ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئارتۇقچىلىغىنى ئاشكارا قىلغاندا، تومۇرچى دىخان تەرەپكە قاراپ شۇنداق دېدى:

41. چۇ دىخان كى سوزدىن بولۇپ دانەرنىز③،
ئېيتماقتا پەزلىن سالب رۇستەخىز④.
42. قىلىپ پەزلىنى ئاندا بىر بىر بايان،
ھەمە كار بارىنى ئەلگە ئايان.
43. ئايا دوستلار سوزگە سالغىل قۇلاق،

① پەزلى — ئارتۇقچىلىغى.

② رەددۇ- بەدەل — رەت قىلىش، تالاش - تارتىش.

③ دانە نەرىز — ئۇرۇق چېچىش.

④ رۇستەخىز — سەكرەپ ئورنىدىن قوپۇش.

- كى پەزلىمنى ئاڭلاپ قىلىڭ ئىتتىپاق.
- 4 4 . كېلىپ دەھر ① ئارا ھەزرىتى بولبەشەر ②،
 ساما ③دىن تۇشۇپ مەنزىلى بولدى يەر .
 4 5 . ”زەلەمنا“ ④ دىبان يىغلادى نەچچە يىل،
 كەرەم ⑤ ئەيلەدى باز رەببۇلجېلىل ⑥
 4 6 . بەشتىن چىقاردى نىچە دانەنى،
 تېرىپ ئەيلەگىل رىزق — روزانەنى ⑦
 4 7 . چىقاردىكى ئەسباب دىخانچىلىق،
 سەبەپ ئەيلە بان قىلدى نېمەتنى چىق .
 4 8 . چۈ تەلىم ئېتىپ ھەزرىتى جىبرەئىل ⑧،
 كى دىخانچىلىق ئىلمى بولدى دەلىل ⑨ .
 4 9 . يەنە كەلتۈرۈپ بەردى بىر جۈپ ئوكۇز،
 سۈكۈپ يەرنى قىلدى ئوكۇزلەر تۈكۈز .
 5 0 . ساچمىپ دانە ئادەم كېلىپ ئول زامان،
 كى ئەۋلادىغا كەسب ئېيتىپ بەردى نان .
 5 1 . سەبەپ ئەيلە بان رىزق يولىن ئاچمىپ،

-
- ① دەھر — جاھان .
 ② بولبەشەر — ئىنسانلارنىڭ ئاتىسى .
 ③ ساما — ئاسمان .
 ④ ”زەلەمنا“ — ئۆزىمىزگە زۇلۇم قىلدۇق .
 ⑤ كەرەم — سېخىلىق، كەڭ قوللۇق .
 ⑥ رەببۇلجېلىل — ئۇلۇغ تەڭرى .
 ⑦ روزانە — ئوزۇق .
 ⑧ جىبرەئىل — پەرىشتە .
 ⑨ دەلىل — يولباشچى .

- زىمىن سەتەمگە ① سۇ ۋە دانە ساجىپ.
52. يەنە ئەيلەدى باغۇ - بوستانلار،
كى پەيدا قىلىپان گۈلىستانلار.
53. تېرىپ ئۇندۇرۇپ نەچچە ئەشجارنى ②،
كى پەيدا قىلىپ بەلكى ئەنھارنى ③.
54. زەمىننىڭ يۈزى قىلدى جەننەت مىسال،
ۋۇھۇشۇ ④ — تۇيۇر ⑤ تاپتى ئاندىن ناۋال ⑥.
55. كى دىخانچىلىق ئىلمى بىزگە نەسىپ،
تەۋەككۈل بىلەن يەرنى يىرتىپ تېرىپ.
56. زىرائەت قىلىپ ئانچە مېھنەت بىلە،
ھوسۇلىنى ئېلىپمىز مۇشەققەت بىلە.
57. زىرائەت ئىشىدا رىيازەت قىلىپ،
رىيازەت ئىشىدا زىرائەت قىلىپ.
58. تاپىپ بەھىر بىزدىن كى شاھۇ، گادا،
ناۋا تاپقۇسىدۇركى ھەر بىنەۋا ⑦.
59. چۈلۈتىپ ئەتتى ھەق بىرگە مىڭ دانەنى،
كى بۇغداي بىلەن تولدۇرۇپ خانەنى.
60. چۇ، خىرمان يېرىدە ساجىلغان ئۇرۇق،

① سەتەمى — يۈزى - سەھنىسى.

② ئەشجار — دەرەخ - ئورمان.

③ ئەنھار — ئېرىق - ئۆستەڭ.

④ ۋۇھۇش — ياۋايى ھايۋانلار.

⑤ تۇيۇر — ئۇچار قۇشلار.

⑥ ناۋال — بەھرىمەن بولۇش.

⑦ بى نەۋا — يوقسۇل - ئاچ.

- ھەممە مۇر ① لەرغە بولۇپتۇر ئوزۇق.
- 6 1 ھەممە جاندارلار بولۇپ بەھرىمەند،
 كى ھەمدۇ — سانا بىرلەدۇر ئەر جۈمەند ②.
- 6 2 باشاچى تېرىپ باش، ئالىپ مەنپەئەت،
 ئوراقچىغە ئاندىن بولۇپ تەربىيەت.
- 6 3 تىلەمچى گادالارغا روزانەئى،
 تويۇپ شادلىق بىرلە مەستانەئى.
- 6 4 بۇ دېھقاندا كوپ خاسىيەت باردۇر،
 جاھان مۈلكىدە پەزلى ئىزھاردۇر.
- 6 5 جاھان خەلقى دېھقانغە مۇھتاج بولۇپ،
 ئەگەر بەرسە تىرىق، بەرمىسە ئاچ ئولۇپ.
- 6 6 بۇ دېھقانچىلىق كەسپى ئەئلا دۇرۇر،
 كى ئاندىن بولەك بارچە ئەدنا ③ دۇرۇر.
- 6 7 كى بىز بولغۇمىز بارچەدىن پىشۋا،
 جاھان خەلقى بىزگە قىلىك ئىقتىدا ④.
- 6 8 تىكىمىز بايا بان ئارا كوپ شەجەر ⑤،
 كى ئول نەخىل ⑥ لەردىن بولۇپ كوپ سەمەر ⑦.

-
- ① مۇر — چۆمۈلە.
 ② ئەر جۈمەند — خوشاللىق.
 ③ ئەدنا — توۋەن.
 ④ ئىقتىدا — ئەگىشىش.
 ⑤ شەجەر — دەرەخ.
 ⑥ نەخىل — خۇرما، مېۋىلىك دەرەخ.
 ⑦ سەمەر — مېۋە.

69. نەچچە تەشنى رەھرەۋ^①نى سىراپ ئېتەر،
ئۇنىڭ سايەسىدە تېخى خاب ئېتەر^②.
70. قۇيۇپ تاك، ئەنجىر، سىيىپ^③ ۋە ئانار،
كى باغنىڭ ئىچىنى قىلىپ مۇەزار.
71. قىلىپ ئاندا گۈلشەننى ئاراستە^④،
قىلىپ ئەنجۈمەن^⑤ پىرو — نەۋخۇاستە^⑥.
72. مۇزەييەن^⑦ بولۇپ بولسا پەسلى باھار،
چىمەنزارۇ — گۈلزار ھەم لالەزار.
73. كى ئاندا قىلۇر خەلق ئەيشۇ نەشات^⑧،
جاھاننىڭ غەمىدىن تېپىپ ئىنبىسات^⑨.
74. كى ئىنسان غىزاسىغا بولدۇق سەبەپ،
سانا ئايغۇسى بارچە نىمەتنى يەپ.
75. ئۈمىد ئۆلكى بىزلەرگە بېھەد - ھىساپ،
ئەتا قىلسا ھەق، يوق ئەجەپ بەھىساپ.
76. جۇ دېھقان ئوزنى سىتايىش^⑩ قىلىپ،

-
- ① رەھرەۋ — يول يۈرگۈچى، مۇساپىر.
② خاب — ئۇيقۇ، ئۇخلاش.
③ سىيىپ — ئالما.
④ ئاراستە — زىننەتلەش.
⑤ ئەنجۈمەن — يىغىلىش، ئولتۇرۇش.
⑥ پىرو، نەۋخۇاستى — قېرى ۋە ياشلار.
⑦ مۇزەييەن — زىننەتلەش.
⑧ ئەيشۇ - نەشات — خوشاللىق.
⑨ ئىنبىسات — كوڭلى ئېچىلىش.
⑩ سىتايىش — مەدھىيە، تەشەككۈر.

- تەمەننا قىلىپ، ئۆزگە نازىش قىلىپ ①.
77. تۇرۇپ ئەردى ناگاھ پاسانە ② تۇزۇپ،
تەمەنچى يۇگۇردى تارانە ③ تۇزۇپ.
تەمەنچىنىڭ دېھقانغا مۇنازىرىسى
78. ئايا دۇستائى ④ كى سەھرانىشىمىن ⑤.
ئىدىن مۇنچە سوزلەرگە بولدۇڭ قەرىن ⑥.
79. ئوزۇڭنى دىدىڭ ئوزۇڭنى بىلىمىدىڭ،
كى بىزدىن مۇقەددەم ئوزۇڭنى دىدىڭ.
80. چۇ ماقتاپ ئوزۇڭنى تولا ئۇرما لاپ،
بۇ ئۇرغان سوزۇڭ بەزىسىدۇر خىلاپ ⑦.
81. چۇ ئەمىر ئەيلەدى نەچچە ئىشىنى خۇدا،
خۇدا ئەمىرىنى قىلمادىڭلار ئادا.
82. خۇدا ئوشىرىنى بۇيرىغان ئول زامان،
ئادا قىلسا ئوشىرىنى ھالال بولدى نان.
83. بىراۋنىڭ يېرىدە زىرائەت قىلىپ،
كى ئورتاقچىلىقتا خىيانەت قىلىپ.
84. ئوغۇرلاپ كېچە خۇشە ۋە ئەنجۈنى ⑧

① نازىش — تەنتەنە، مەغرۇرلۇق.

② پاسانە — ئەپسانە سوزلەش.

③ تارانە — مەغرۇرلۇق بىلەن سوزلەش.

④ رۇستائى — سەھرالەق.

⑤ سەھرانىشىمىن — سەھرادا ئولتۇرغۇچى

⑥ قەرىن — يېقىن.

⑦ خىلاپ — يالغان.

⑧ خۇشە — باشاق.

- كى مەھكەم قىلىپ تولدۇرۇپ گوشەنى ①.
85. براۋ ئوشر بەرگىلى دىسە ئول زامان،
كى ئاڭلاپ بۇ سوزنى تۇرۇپ چىقتى جان.
86. ھەمە مېۋەدىن ئوشرە ② بەرمەك راۋا،
كى بۇ پەرزنى ئەر قىلدى خۇدا.
87. كى سىزلەردە يوقتۇر نامازو نىياز،
جۇ ئىنسان سۇپەت قولگىزدۇر گۇداز ③.
88. ئوقۇماي نامازنى قىلىپ سىز قازا،
تىلى يوق ئوكۇزگە سېلىپ سىز نادا ④.
89. رسالە بىلەن قىلىمادىڭلار ئەمەل،
خۇدا ئەمرىنى تۇتتۇڭلار سەھەل ⑤.
90. قوتاندا تۇرۇپ مال يوقتۇر زاكات ⑥،
كى قورقۇپ خۇدادىن ئولۇسدىن ئويات.
91. كى ھويلاڭغا ئىتتىن قويۇپ پاسىبان ⑦،
يۇگۇرغاي كىشى كەلسە نەچچە ئايان.
92. قەلەندەرنى قوغلاپ، سۇرۇپ ئىتىلەرنىڭ،

-
- ① گوشە — بۇلۇڭ - پۇشاق.
- ② ئوشرە — دىخانچىلىق مەھسۇلاتىنىڭ 10 دىن بىر قىسمىنى يوقسۇللارغا بېرىش.
- ③ گۇداز — قاتتىقلىق، قاتتىق قوللۇق.
- ④ نادا — ۋاقىراش، ھەيۋە قىلىش.
- ⑤ سەھەل — سەلساناش، ئاددى چاغلان.
- ⑥ زاكات — نەق پۇل، زاپاس مۇلۇكىنىڭ 40 تىن 1% ى.
- ⑦ پاسىبان — قاراۋۇل، گۈزەتچى.

- پەلەككە يېتىپ تامدىكى چىتىلىرىڭ.
- 93 • چىقىپ كەلسە موللا يىراقتىن ئەگەر،
 كى ئاغرىق بولۇپ بولغاسەن دەر دىسەر ①.
- 94 • بايان ئەيلەسە مەسئەلە مەرىپەت،
 خېرىدار بولۇپ قىلمادىڭ مەرھىمەت.
- 95 • ھەمە ھاسىلىڭنى تىقىپ چاھفە ②
 تۇرۇپسەن باھاسىن تىلەپ ئاھفە.
- 96 • ئەگەر بولسا قىممەت ساڭا شادلىق،
 داغى خۇپ خاراپ بولسا ئابادلىق.
- 97 • بۇ كەسىپىڭدە قىلساڭ ئەگەر راستلىق،
 كى ئەسلا يوق ساڭا كەمۇ - كاستلىق.
- 98 • ھالانى ھارامدىن جۇدا ئەيلە گىل،
 خۇدا ئەمرىگە جان پىدا ئەيلە گىل.
- 99 • چۇ، ماقتاپ ئوزۇڭنى بولۇپ بى خەبەر،
 تولا سوز دىدىڭ ئەلگە سالماي نەزەر.
- 100 • تومۇرچى بىلەن پۇتتى كارىڭ سېنىڭ،
 كى ھەدداد ③ ھەر ئىشىدا يارىڭ سېنىڭ.
- 101 • ئەگەر ئەتمەسەڭ بىز بۇ قۇر ساڭغا تىش،
 كى ھەيرەتتە ④ يازىڭ بولۇر. ئەردى قىش.
- 102 • كى ئەنجۈلىرىڭغا ياسايمىز ئوراق،

① دەر دىسەر — باش ئاغرىغى

② چاھ — ئورا — يەر ئاستى گەمە.

③ ھەدداد — تومۇرچى.

④ ھەيرەت — ھەيرانلىق.

- ھەمپە ھاجىتىڭىزگە ياسايمىز پىچاق.
- 103 • يەنە ئەيلەدۇك سىزگە تىشە تەبەر ①،
بۇ ئەسباپ بىلە ئەيلەدىڭلار ھۇنەر.
- 104 • چۇ كەتمەن ياسايمىزكى يەر چاپىسەن،
كى تۇپراقنى يەنجىپ ئۇرۇغ ساچمىسەن.
- 105 • بۇ ئىشتىن بولۇپتۇر ئىشىڭىزگە راۋاج،
تومۇر بىرلە ئىشقا قىلىپسەن ئىلاج.
- 106 • ھوسۇلۇڭنى مىننەت قىلىپ خەلقارا،
تەمەننا قىلىپ ئەيلەدىڭ ماچەرا.
- 107 • كى روزى بولۇپ دىزى روزى ئەزەل،
پاسانە دىبان ئەيلەدىڭ كوپ جىدەل.
- 108 • كى دىھقانكى تەسلىم ئېتىپ شۇك تۇرۇپ،
بۇ سوزدە سۇكۇت ئەيلەدى ئولتۇرۇپ.
- 109 • ھۇجۇم ئەيلەدى سوزدە ئاھەنگىران ②،
تۇرۇپ قىلدى ئەلگە پەزىلەت بايان.
- 110 • تومۇردىن يەنە ئوققا پەيكان ③ قىلىپ،
ئەرۇ ④ — خەيلىنى ⑤ بىيجان ⑥ قىلىپ.
- 111 • چۇ، پاكى ياساپ قەبزە ⑦ كوكسى شىكاپ،

① تىشە، تەبەر — كەرگى، پالتا.

② ئاھانگىران — تومۇرچىلەر.

③ پەيكان — يا ئوقنىڭ باشىغى.

④ ئەدۇ — دۇشمەن.

⑤ خەيىل — گۇرۇھى — ئەسكەر.

⑥ بىيجان — ئولۇك - جانسىز.

⑦ قەبزە — دەستە، ساپ.

- تاراشىدە قىلسا قىلۇر باشىنى ساپ.
- 112 چۇ مىقراز ① ئېتىپ موي - لەب ئالغالى،
 ياساپ قۇلپا دەرۋازەغە سالغالى.
- 113 قىلىچ ئەيلەدۇك تىغ ۋە خەنجەر داغى،
 قىلىپ مىزىنىن ② بىرلە شەشپەر ③ داغى.
- 114 كى سوزەن ④ قىلۇرغە قىلىپ مىز قىياس،
 ئۇنىڭدىن پۇتەر بارچە زەررىن لىباس ⑤.
- 115 يەنە ئات پۇتىغا قىلىمىز تاقا،
 تىگۇرمەن تاشىغا ياسايمىز پاقا ⑥.
- 116 قىلىپ نەئىل ھەم موزەغە مىخنى،
 تونۇردا كىباب ئەتكەلى مىخنى.
- 117 تۇپەڭلەر ⑦ بىلە زەنىۋرەك ساز ئېتىپ،
 شىكار ئەيلەدى ھەر كىشى غاز ئېتىپ.
- 118 چويۇندىن قۇيۇپ داش، تومۇردىن قازان،
 كى شاھۇ - گاداغا قۇيۇپمىز نىشان.
- 119 ئوتۇكچىغە بۇردەندە بىزدىن دۇرۇر،
 كى نەججارغا رەندى بىزدىن دۇرۇر.
- 120 كى بۇكەسىمىمىز ئەلگە لازىم دۇرۇر،

-
- ① مىقراز — قايچا.
 ② سىنان — نەيزە
 ③ شەشپەر — ئالتە بىسلىق پولات گۇرزا.
 ④ سوزەن — يىڭنە
 ⑤ زەررىن لىباس — ئالتۇن يىمىلىق رەختتە تىمىلگەن كىيىم.
 ⑥ پاقا — تۇگمەنىنىڭ تېشىنى ئايلىنىدۇرغۇچى توغرا تومۇر
 ⑦ تۇپەڭ — مىلىتىق —

- جاھان خەلقى بىزگە مۇلازىم دۇرۇر.
- 121 • ئايھىر پەگەر جۈملە ئەھبابلار،^①
ياساپ بارچەگىزلارغە ئەسبابلار.
- 122 • كى ئىنساپ ئىلە ئەيلەگىز ئېتىراپ،
دىگەن سوزلەرم ئەسلا كورمەڭ خىلاپ.
- 123 • چۈتە ئىرىپ ئېتىپ ئوزنى ھەددا دلار،
تۇرۇپ باغلادى تۈرپە ئىسنادلار،^②
- 124 • ئىشىتى بۇ سوزنى ھەمەھىر پەگەر،
جاھان ئەھلىدە بارچە ساھىپ ھۈنەر،^③
- 125 • سۈكۈت ئەيلەدى بارچە قول كوتىرىپ،
ھەمە مەسلىھەت ئەيلەدى ئولتۇرۇپ.

زەرگەرلەرنىڭ تومۇرچىلەر بىلەن مۇنازىرىسى

- 126 • بەناگاھ قىلىپ قوپتى زەرگە جىدەل،
سېنىڭ سوزلىرىڭ بىرنى قىلدى كېسەل.
- 127 • چۈزەرگەر ئاتۇن كەبى سارغايىپ
كېلىپ ئوزىگە گاھى ئوزدىن كېتىپ:
- 128 • نەدەرسەن ئاياغەلۋەچى قاپقارا،
سېنىڭ ئىشلىرىڭ بارچەسى ماجرا.
- 129 • ئۇچاققە سالپ بىر سۈۋەتتە كومۇر،
تولۇملارنى باسنىڭ قىزىتنىڭ تومۇر.

① ئەھبابلار — دوستلار.

② ئىسناد — پاكىت، ھوججەت.

③ ساھىپ ھۈنەر — ھۈنەر ئىگىلىرى، ئۇستا.

- 130 • ئۇرۇپ چوغ قىلىپ ئانى بازغان بىلەن،
 ساچمىپ ئوت قىلىپ ئالەمگە ئەفغان بىلەن.
- 131 • سالاھىڭ ① دىدىڭ لىك پاسا ② دىڭ قەنى؟
 كى ئىنساپقا كەل، ئەيتقىل قەنى؟
- 132 • قماۇرسەن ھەمە ئىشنى ھەيەت بىلە،
 ئىشنىڭ پۈتتى مەنەت - مۇشەققەت بىلە.
- 133 • دۇكانغا كىرىپ ئىشنى قىلساڭ كېچە،
 ئەجەپ رەڭگى - رويۇڭ بولۇپ ئوزگىچە.
- 134 • بولۇپ يەڭلىغ ③ چىرايىڭ تۇرۇك،
 ئەجەپ شەرىپە بىرلە بېسىمىسەن كورۇك.
- 135 • كى جەللارلەرغە ياساپ تېز تىغ،
 چۇ ئىنسان بېشىنى كېسەر بى دەرىخ ④
- 136 • ياساپ ئوغرىغە بەلكى تىغ ۋە تەبەر ⑤،
 سېنىڭ خەنجىرىڭ بىرلە تامنى تېشەر.
- 137 • جاراھەتنى يارماققە نەشتەر ياساپ،
 ئېزىجاننى ئالماققە خەنجەر ياساپ.
- 138 • قاراچىغىغا تەييار ئېتىپ تىغ كىن ⑥،

-
- ① سالاھىڭ — ياخشى ئىشلەردىڭ.
 ② پاساد — زىيان.
 ③ يەڭلىغ — ئوخشاش.
 ④ بى دەرىخ — ئەپسۇسلانماي.
 ⑤ تەبەر — پالتا.
 ⑥ تىغ كىن — دۈشمەنلىك قىلىچى.

- كى تۇججار ① يولىدا تۇتارلار كەمىن ②
- 139 • تومۇردىن تۇزاق ئەتتىڭ ھاياۋان ئۇچۇن،
سالاسىل ③ ياساپ بەندى زىندان ئۇچۇن.
- 140 • نەچە نادىر سەنئەتلەرنىڭ باردۇر،
كى سەنئەتلەرنىڭ جانغە ئازاردۇر.
- 141 • سالاھىڭنى كورگىل، پاسادىڭنى كور،
كى يۈزلەرگە يۇققان ساۋا ④ دىڭنى كور.
- 142 • تەھەممۇل ⑤ قىلىپ سوزدە خامۇش بول،
كى خامۇش بولۇپ بەلكى بېھۇش بول.
- 143 • ساڭا سوز نىمە، بىز تۇرۇپ ئەي ئاداش؛
بارابەر ئەمەس ئەسلا زەر ⑥ بىرلە تاش.
- 144 • سوزۇڭلار قىلىپ كوڭلىمىزنى تىڭگۈن،
پاسانەدىن ئەمدى ئاڭلاڭ بۇگۈن.
- 145 • تومۇرچى تومۇردەك قاتىپ بولدى شۇك،
چۇ، زەرگەر سوزىگە باسىدۇر كورۇك ⑦.

زەرگەرنىڭ تومۇرچى بىلەن مۇنازىرىسى

146 • ئايا ھوشمەندانى ساھىپ ھۇنەر،

① تۇججار — سۇدىگەرلەر.

② كەمىن — يوشۇرۇن ھۇجۇم قىلىش.

③ سالاسىل — زەنجىر.

④ ساۋاد — قارالمق.

⑤ تەھەممۇل — ئېغىر بولۇش، تەمكىنلىك.

⑥ زەر — ئالتۇن.

⑦ كورۇك — زەرگەرنىڭ ئالتۇن، كۇمۇش ئېرىدىغان ئوچىغىغا

يەل بېرىدىغان كورۇڭى.

- مېنىڭ ئىشلەرنىم بارچەسى سىمو - زەر ①.
- 147. كى بىزلەردە ئانچە زاراپەت دۇرۇر ②،
 ھونەر ئىككىمىزدە لەتاپەت دۇرۇر ③.
- 148. قىلىپ تاجىمىز ھەممىنى تاجىرار،
 كى دۇرلەر ④ بىلەن ئەيلەدۇك گۇشۇار ⑤.
- 149. قىلىمىزكى شاھلار غەزەر بىلە جام ⑥،
 چىكەر ساغەرى ⑦ شاھى ئالى مۇقام.
- 150. ياساپ تىترەگۈچ ⑧ شاھقە تاج زەر ⑨،
 تېخى ئىشلىدۇق بەلكى زەردىن كەمەر.
- 151. كى زەرنى سوقۇپ زەرپ ئىلەپەخش ئېتىپ ⑩،
 ياساپ تۇگمەلەر يۈزىگە نەقىش ئېتىپ.
- 152. كۈمۈشنى ئېرىتتۇق قىلىپ دانەلەر،
 كى سىركە تىزىپ تولدۇرۇپ خانەلەر،
- 153. ئەجەپ زىرە نازۇك ھۈنەر بىزدە بار،
 ھۈنەر بىزدەدۇر ئۈزگە بى ئېقىبار.

-
- ① سىمو - زەر — كۈمۈش، ئالتۇن.
- ② زاراپەت — ماھىرلىق، ئۈستىملىق.
- ③ لەتاپەت — نازۇكلۇق، ئىنچىكىلىك.
- ④ دۇر — گوھەر.
- ⑤ گوشۇار — ئىسىرغا، زىرە.
- ⑥ زەر جام — ئالتۇن پىيالە.
- ⑦ ساغەر — مەي، شاراب.
- ⑧ ⑨ تىترەگۈچ — شاھلار ۋە ئاياللار بېشىغا تاقايدىغان
 ئالتۇن گۈل.
- ⑩ پەخش — يەنجىش.

154. ياساپ نازىنىنلار قولغا ئۇزۇك،
 شەبەكرار ھەلقە ① كوزىدۇر سۇزۇك.
 155. يەنە ساز ئېيتىپ پۇتقا خەلىاللار ②،
 جەۋاھىر تىزىپ ئەيلەدۇك خاللار ③.
 156. كى پىرو — جاۋان بىزگە قائل دۇرۇر،
 جاھان ئەھلى پىشەمگە مايىل دۇرۇر.
 157. ياساپ شاھ تۇتغا ئالتۇن قەپەس،
 كى شەھىياز ④ بويىنغا زەردىن جەرەس ⑤.
 158. پۇتۇپ كارىمىز بارچە زەرھەل بىلە،
 كى پەرداز ئېيتىپ زەرنى مەسقىل ⑥ بىلە.
 159. نەچە تەرز سائەت نەما ⑦ ساز ئېيتىپ،
 ئۇلۇغلار تۇتۇپ ئانى ئېراز ئېيتىپ.
 160. چۇ بارچە ھۇنەردىن ئېرورمىز زىرىپ،
 ھۇنەرمەندلەر بىزگە ئەرمەس ھەرىپ ⑧.

① شەبەكرار ھەلقە — يالتمىراق — سۇزۇك گۈھەر كوزلۇك ئۇزۇك.

② خەلىخال — قىزلار، ئاياللار پاچاققا سالىدىغان ئالتۇن قوڭغۇراق.

③ خال — كوز، زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ ئۈستىدىكى كوز جەۋھەر.

④ شەھىياز — قارچۇغا.

⑤ جەرەس — قوڭغۇراق.

⑥ مەسقىل — ئالتۇن، كۇمۇش بۇيۇملارنى پارلىداق قىلىدىغان

ئەسۋاپ.

⑦ سائەت نەما — ۋاقىت كورسەتكۈچ سائەت.

⑧ ھەرىپ — تەڭ - باراۋەر تۇرغۇچى.

- 161 • كى تەسلىم ئېتەر يار — ئەھبابلار،
يىغىلغان بۇ مەجمئەدە ئەسھاپلار ①.
- 162 • داغى پەزلىمىز سەر — بەسەر دىمەدەم،
ماقالاتنى مۇختەسەر ئەيلەدەم.
- ياغاچچىنىڭ زەرگەر بىلەن مۇنازىرىسى
- 163 • ساچىلدى ياغاچچى بولۇپ زەر رەدەك،
تۇشۇپ ئوتدىغا گۈرگۈرەپ ئەر رەدەك.
- 164 • ئايا زەرگەرى قەلبكەش ② ھىلىگەر،
ھونەردە قىلىپ زەرنى مىس، مىسنى زەر.
- 165 • نېدىن مۇنچە تەئرىپ ئېتەرسەن ئوزۇڭ،
كى ئاغزىڭ ئاچىلدى، ساچىلدى سوزۇڭ.
- 166 • ھونەر سەندە دائىم خىيانەت بىلە،
ئالىپ سىمو — زەرنى زەلالەت ③ بىلە.
- 167 • چۇ، شاھلارغە قىلساڭ ئەگەر تاجىنى،
كى ئالتۇن - كۈمۈشتىن ئالىپ باجىنى.
- 168 • جاھاندا چىقاردىڭ ھونەر ساز ئېتىپ،
كۈمۈشكە قۇيۇپ مىسنى پەرداز ئېتىپ.
- 169 • جەۋاھىرغە مەخلۇت ④ ئېتىپ شىشەنى،

① ئەسھاپ — دوستلار.

② قەلبكەش — ئالتۇن، كۈمۈشنى جالاشتۇرۇپ باشقا نەرسە

ئارىلاشتۇرغۇچى، ئالتۇن بىلەن سىرلاپ قويغۇچى.

③ زەلالەت — ئازدۇرۇش، ئالداش.

④ مەخلۇت — ئارىلاشتۇرۇلغان نەرسە (يالغان نەرسە).

- ھۈنەردە قىلىپ تۇرپە ئەندىشەنى.
170. زەنانلار، ② بىلەن كار — بارىڭ سېنىڭ،
خىمانەت بىلە پۈتتى كارىڭ سېنىڭ.
171. نەچە ئەيىپ سىز لەردە پەيدا دۇرۇر،
كى سىزگە مۇئەننەس ③ خېرىداردۇر.
172. ھۈنەرنى ئەگەر قىلسىڭىز ھەر نەچە،
ئۇنىڭ ئەسلىنى قىلماڭىز ئوزگىچە.

---

① زەنانلار — ئاياللار.

② مۇئەننەس — ئايال.

«مۇھاكىمە تۇل لۇغە تەيىن» دىن پارچىلەر

ئابدۇرېھىم ئوتكۇر

«مۇھاكىمە تۇل لۇغە تەيىن» (ئىككى تىل مۇھاكىمىسى) —
ئۇلۇغ شائىر ۋە دانىشمەن ئۇستاز ئەلىشىر ناۋائىنىڭ ئەڭ
ئاخىرقى، شۇنىڭدەك ئەدەبىيات نەزىرىيىسى ۋە تىلشۇناسلىق
جەھەتتە ئەڭ مۇھىم ئەسەرلىرىدىن بىرى. كىتابنىڭ ئاخىرىدىكى
رۇبائىدىن مەلۇم بولۇشىچە، بۇ ئەسەر ھىجرى 905 - يىلى
(مىلادى 1499 - يىلى)، قەمەرىيە ھىساۋى بىلەن جامادىيەل
ئاۋال (5 - ئاي) نىڭ بىر چارشەنبە كۈنى يېزىلىپ بولغان.

رۇبائى

بۇ نامەكى، يازدى قەلىمىم تارتىپ تىل،
تارىخىن ئانىڭ جامادىيەل ئەۋۋەل بىل،
كۈننىڭ رەقەمىنى چارشەنبە قىلغىل،
توققۇز يۈز يىلدىن ئوتتۇپ ئەردى بەش يىل.

ئۇلۇغ شائىر ناۋايى ئىنتايىن نۇرغۇن ۋە قىممەتلىك شېئىرى ئەسەرلەر (مەسىلەن، «چاھار دىۋان»، «خەمسە» ۋە باشقىلار)دىن تاشقىرى، ئۇلۇغ ئالىم ۋە مۇتەپەككۇر سۈپىتىدە «مىزانۇل ئەۋزان» (ۋەزىنىلەر مىزانى)، «مەجانىسۇن نەفىائىس» (ئەدىبىي — شائىرلار مەجلىسلىرى)، «مەھبۇبۇل قۇلۇپ» (كوڭۇللەر دوستى) ۋە «مۇھاكىمە تۇل لۇغەتەيىن» (ئىككى تىل مۇھاكىمىسى) قاتارلىق ئىلمىي ۋە پەلەسەپىۋى ئەسەرلەرنىمۇ بىزگە مىراس قالدۇرۇپ كەتكەن ئىدى. بۇ ئەسەرلەر ئىچىدە ئەدىبىي تىل پەلسەپىسى ۋە ئەدىبىيات نەزىرىيىسى جەھەتتىكى ئۇلۇغ ئەھمىيىتى بىلەن «مۇھاكىمە تۇل لۇغەتەيىن» ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدۇ.

«مۇھاكىمە تۇل لۇغەتەيىن» پارس تىلى بىلەن تۈركى تىلنىڭ تىلشۇناسلىق ئاساسىدىكى سېلىشتۇرمىسى ياكى بۇ ئىككى تىل توغرىسىدىكى ئىلمىي مۇھاكىمە بولۇپ، ئەلىشىر ناۋايىغىچە پارس تىلى بىلەن تۈركى تىل ھەققىدە ھىچكىم مۇنداق تەپسىلى مۇھاكىمە يۈرگۈزۈپ باقمىغان. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ ئەسەر ئۆز زامانىسىدىلا جامائەتچىلىكنىڭ ناھايىتى زور دىققىتىنى قوزغىغان ئىدى. XIX ئەسىردىن باشلاپ، بۇ كىتاپ دۇنيا جامائەتچىلىگىنىڭمۇ دىققەت - ئېتىۋارىنى قوزغىدى. نۇرغۇنلىغان تىلشۇناس ۋە ئەدىبىياتشۇناس ئالىملار ئۇنى تەرجىمە ۋە تەتقىق قىلىشقا كىرىشىپ، بىرمۇنچە ماقالىلار يازدى.

ناۋايىنىڭ ئۆز دەۋرىدە پارس تىلى بىلەن تۈركى تىلىنى سېلىشتۇرۇپ، نۇرغۇن ئىزلىنىشلەر بىلەن مۇنداق بىر ئەسەرنى يېزىپ چىقىشى ھەرگىز ئاسادىپى ئەمەس ئىدى. تارىخىي خاتەرىلەر شۇنىڭدىن دالالەت بېرىدۇكى، تومۇرىيلەر سۇلالىسى دەۋرىدە

پارس تىلى بىلەن ئەرەپ تىلى پۈتۈن ئوتتۇرا ئاسىيا بويلاپ ناھا-
يىتى كەڭ تۈردە يامراپ كېتىش بىلەن ئەدەبىياتتا ھاكىم تىل
دەرىجىسىگە كۆتىرىلگەن ۋە تۈركى تىلدا سوزلىشىدىغان خەلق-
لەرنىڭ ئەدىپ-شائىرلىرى ئوز ئانا تىلىنى تاشلاپ ياكى
ياراتماي، پارس تىلىدا ئەسەر يېزىشنى بىر خىل مودىغا
ئايلىنىدۇرۇۋالغان، ھەتتا ئوز ئانا تىلىدا يازغان ئەدىپ-
شائىرلار مەسخىرە قىلىنىش دەرىجىسىگە يەتكەن ئىدى. پارس-
گوي (پارس تىلىدا يازغۇچى) شائىرلار پارس تىلىنى شىرىن-
لىكتە شېكەرگە ئوخشىتىپ "پارسى شېكەرەست" دىسە، ئەرەپ
تىلىغا چوقۇنغۇچىلار ئەرەپ تىلىنى ھەسەلگە ئوخشىتىپ،
"ئەرەبى ھەسەلەست" دەپ مەيدانغا چىققان ئىدى. ئەنە شۇنداق
شائىرلار ئوز خەلقى ۋە ئوز ئانا تىلىغا چەكسىز مۇھەب-
بەت باغلىغان ئەلىشىر ناۋايى تۈركى تىلىنىڭ پارس ۋە ئەرەپ-
رەپ تىلىدىن ھېچبىر قېلىشمايدىغانلىغىنى، بولۇپمۇ پارس
تىلىدىن بىرمۇنچە جەھەتلەردە گۈزەل، باي ۋە راۋان تىل
ئىكەنلىكىنى ئەمىلىي دەلىللەر بىلەن ئىسپاتلاش ئۈچۈن مۇشۇ
كىتابنى يازدى ۋە ناۋايىنىڭ ئوز سوزى بىلەن ئېيتقاندا
تۈركى تىلىنىڭ ھۈنەر-سەنئەت تىلى، يەنى «تۈركى ھۈنەر-
رەست» ئىكەنلىكىنى نامايىش قىلىپ كۆرسەتتى. ئەلىشىر ناۋايى
بۇ ئەسىرى بىلەن ئوز ئانا تىلىنىڭ باي ۋە گۈزەللىكىنى
كۆرسىتىش بىلەنلا قالماي، بەلكى مىللى ئەدەبىيات ئۈچۈن
يېڭى ۋە كەڭ يول ئېچىشقا تىرىشتى. بۇ يەردە مەشھۇر سو-
ۋېت ئالىمى ئا.ك. باروفىكوفنىڭ تۆۋەندىكى باھاسىنى نەقىل
كەلتۈرۈپ ئوتۇشكە توغرا كېلىدۇ: "مۇھاكىمە نۆل لۇغەتەيىن، -
دەپ يازىدۇ باروفىكوف، - بۇ شۇنداق كىتاپكى، تۇپ ماھىيىتى

جەھەتتىن ئۇنىڭدا گەپ تىل ئۇستىدىلا بارمايدۇ. بۇ كىتاپتا يەنە باشقا بىر پىكىر، يەنى ئوز خەلقى ئەدىبىياتىنىڭ تەقدىرى ھەققىدىكى پىكىر ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ئوزى ھايات چاغدىلا ھەممە تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنغان ئۇلۇغ شائىر ۋە مۇتەپەككۈر ئۇستاز ئەلىمىرناۋايى ھەققانى ھالدا شۇنداق بىر شان-شە-رەپكە سازاۋەر بولدىكى، ئۇزۇن ئەسىرلىك مۇساپىنى بېسىپ ئۆتكەن ۋە يۇقۇرى شوھرەت قازانغان پارسى ئەدىبىياتىنىڭ ئابرويى راسا كۆتىرىلگەن بىر پەيتتە، ئوز خەلقى ئەدىبىياتىنىڭ مۇستەھكەم ئاساسىنى قۇردى. ناۋايى ئوزنىڭ «لىسانۇت تەيىر» (قۇشلار تىلى) ناملىق داستاندا ئېيتقىنىدەك، ئوز خەلقى ئەدىبىياتىنىڭ ئاساسىنى قۇرغۇچىسى بولغانلىغى بىلەن ئىپتىخار-لىنىشقا تامامەن ھەقىقەتتۇر. باروفاكوفنىڭ بۇ باھاسىغا ناۋايە-نىڭ توۋەندىكى ئىككى مىسرا شېرىمۇ دەلىل بولالايدۇ.

تۈرك نەزمىدە چۇ تارتىپ مەن ئەلەم،
ئەيلەدەم ئول مەملىكەتنى بىر قەلەم.

ئىلىم-پەن ۋە سەنئەت باھارىنىڭ يېتىپ كېلىشى بىلەن ئەلىمىرناۋايىنىڭ بۇ قىممەتلىك ئەسىرىنىمۇ خەلققە تونۇشتۇرۇشقا ئىمكانىيەت تۇغۇلغىنى ئۇچۇن، بۇ كىتاپتىن ئايرىم پارچە-لەرنى نەشرگە تەييارلىدىم. بەزى ئابزاس ۋە قۇرلارنى ئوز تېكىستى بويىچە، بەزى جايلىرىنىڭ مەزمۇنىنىلا نەقىل كەلتۈردۇم. جۈملىدىن، ناۋايىنىڭ ئوز ئۇسلۇبىنى ساقلاپ قېلىشقا تىرىشتىم. شېئىرلارنى بولسا، بۇزۇلۇپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلىپ، تەرجىمە قىلىش ئورنىغا ئىزاھات بېرىش بىلەنلا چەكلەندىم.

بۇ ئەمگىگىمدە نۇرغۇنلىغان خاتالىق ۋە نۇقسانلارنىڭ بولۇشى تەبىئىي. يولداشلارنىڭ تۈزىتىش بېرىشىنى ئۈمىت قىلىمەن.

..... سوز ئەھلى خامىنىنىڭ باشتەرگۈچىسى، سوز گەرھەر- لىرى غەزىنىسىنىڭ ئىشەنچلىك ئامانەت ساقلىغۇچىسى، شېئىر- يەت گۈلىستانىنىڭ خوشناۋا بۇلبۇلى، يەنى ئەلىشىرناۋايى شۇنداق دەيدۇ، سوز — بىر مەرۋايىتتۇر، ئۇنىڭ دەرياسى — كوڭۇل- دۇر. كوڭۇل بىر روشەن ئىكران، ئۇ، پۈتۈن مەنەلەرنى توپلە- غۇچىدۇر. ئانداقكى، گەرھەر غەۋۋاسنىڭ ① ۋاستى بىلەن دەريا- دىن جىلۋە نامايىش قىلىپ چىقىدۇ. ئۇنىڭ قىممىتى جوهرىگە كورە زاھىر بولىدۇ. شۇنداقلا، كوڭۇلدىكى سوز گوھەرلىرىدۇ، نۇتۇق ماھارىتىدە ئىختىساس ئىگىسى شەرىپىگە نائىل بولغانلار ۋاستى بىلەن زىننەتلىنىپ چىقىدۇ. سوزنىڭ قىممىتى ۋە مەرتە- ۋىسى سوز ئىگىسىگە قاراپ بىلىنىدۇ ۋە شوھرەت تاپىدۇ. مەلۇمكى، گوھەرنىڭ قىممىتى مەرتىۋىسىگە قاراپ ئاشىدۇ، ھەت- تاكى، بىر تەنگىدىن يۈز تۈمەنگىچە دىسە بولىدۇ.

ئىنجۇنى ئالىملىر مۇفەرددە ئۇچۇن،
 مىڭ بولۇر بىر دەرەمغە بىر مىسقال.
 بىر بولۇر ھەمكى، شەھ قولاققا سالۇر،
 قىممىتى مۇلىك، ئىبىرىسى ئەمۋال ②

- ① غەۋۋاس — گوھەر ئېلىش ئۇچۇن دەريانىڭ تېگىگە چوك- كۇچى كىشى.
- ② شۇنداق گوھەرلەر باركى، كوڭۇل خۇشلۇغى ئۇچۇن بولسا، بىر مىسقىلى بىر تەنگىگە سېتىلىدۇ. ئەگەر شاھلارنىڭ قۇلىغىغا ئې- سىلىدىغان بولسا، ئۇنىڭغا بىر مەملىكەتنىڭ قىممىتى باراۋىرىدە مال تولۇنىدۇ.

سۆز گوھىرىنىڭ پەرقى مۇندىنمۇ بىسغايەتراق ۋە مەرتە-
ۋىسى مۇندىنمۇ بىناھا يەتراقتۇر. ئانداقكى، ياخشى سۆز بولسا،
ئۇنىڭ شارائىتىدىن ئۈلۈك تەنگە پاك جان كىرىدۇ؛ يامان سۆز
بولسا، ئۇنىڭ كاساپىتىدىن تىرىك تەنگە ھالاكەت زەھىرى كىرىدۇ.

سۆز گوھىرىدۇركى، رۇتبەسىنىڭ —
شەرھىدە دور ئەھلى نۇتۇق ئاجىز.
ئاندىنكى ئىرور خەسسە ھۇھلىك،
كورگۈزگىچە دۇرۇر مەسە مۇئجىز①.

..... ئەمدى سۆز بايانى بىلەن گەپ داستانغا كەلسەك،
تۇرلۇك-تۇرلۇك شەھەر، يېزا-قىشلاق، تاغۇ-دەشت، قىر ۋە
سەھرا، دەريا-دېڭىز خەلقلىرىنىڭ ھەممىسى بىرەر ئۇقۇم ۋە
مەنانى ئۇقتۇرۇشتا ئۆز تىللىرىغا ئىگە..... تۈركى سۆزلەرنىڭ
ئىگىلىرى، كوپ ھاللاردا، ئەڭ ئۇششاق ئۇقۇملار ئۇچۇنمۇ، مۇ-
بالغە يولى بىلەن مەخسۇس سۆزلەرنى ۋۇجۇتقا كەلتۈرگەن.
بۇنى شۇ تىلنىڭ ئىگىلىرى ياكى ئالىملىرى چۈشەندۈرۈپ بەر-
مىگىچە، باشقىلار ئۇنىڭ تېگىگە يېتەلمەيدۇ. مەسىلەن، دۇمسايا-
ماق، ئۇمۇنماق، ئاۋسانماق، ئىگىرمەك، ئۇخرانماق، ئاۋۇنماق،
قىستىماق، قىيىنماق، سوۋۇرماق، چايقالماق، قىزغانماق، يېلىنماق،
مۇڭلانماق، ئىندىمەك، تېرىكمەك، قىڭغايماق، سىپىماق، سۈركەنمەك،
كۈيەنمەك، ئىگىرماق، بۇخسىماق، تامشىماق، سىپقارماق، ئور-

① سۆز گوھىرىنىڭ مەرتىۋىسىنى شەرھىلەشكە ناتىقلار ئاجىزلىق
قىلدۇ. سۆزنىڭ يامىنى زىيان ۋە تەھلىكە كەلتۈردۇ. ياخشىسى
ئەيسا پەيغەمبەرنىڭ مۇئجىزىسى بولمىدۇ.

تەنمەك، سىڭدۇرمەك، كومۇرمەك، قىچىغىلماق، گاڭگىرىتماق، يادىماق..... ئاجايىپ نازۇك ئۇقۇملارنى ئىپادىلەيدىغان ۋە ئىسسان ئۆز ھاياتىدا دائىم مۇھتاج بولۇپ تۇرىدىغان بويۇز ① سوز-گە سارت ② (پارس) تىلىدا لايىق ۋارىيانت تېپىلمايدۇ. پارسىلار ھەتتا بۇ سوزلەرنىڭ كىچىكلىكىنىڭ مەنىسىنى چۈشەنمەيدۇ. ئۇلار بۇ ئۇقۇملارنىڭ بەزىلىرىنى ئاڭلىتىش ئۈچۈن بىرقانچە سوزلەردىن تەركىپ تاپقان ئۇزۇن جۈملەلەرنى تۈزۈشكە ۋە ئۇ جۈملەلەردە ئەرەبچە سوزلەرنى ئىشلىتىشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئومۇمەن، پارسچىدا ۋارىيانتى تېپىلمايدىغان مۇنداق سوزلەر تۈركى تىلىدا ناھايىتى كۆپ. مىسال ئۈچۈن يۇقۇرىدىكى يۈز سوزنىڭ بىرنەچچىسىنى دەلىل قىلىپ ئۆتسەك بولار. دۈشمەن قارشى چىققاندا، سوزدە يېڭىلىپ خىجالەتتە قالسۇن ۋە باش-قىلارنىمۇ بۇنىڭغا قىياس قىلسۇن. ئۇلۇغ شائىرلارنىڭ بەزىلىرى مەي تەرىپىدە مۇبالىغىلەر قىلىشقا ئادەتلەنگەن ۋە بۇ ھال مەي ئىچىشتە رىيايە قىلىنىدىغان بىر قائىدە بولۇپ قالغان. شۇنىڭ بىرى "سىپقارماق" سوزىدۇر، بۇ باپتا مۇندىن ئارتۇق مۇبالىغە بولماس. تۈركى شېئىردا بۇ سوز ھۇنداق ئىپادىلەنگەن:

ساقىيا تۇت بادەكم ③، بىرلەھزە ④ ئۇزۇمدىن باراي،
 شەرت بۇ كىم، ھەرنىچە تۇتساڭ لەبالەپ سىپقاراي.

① ناۋايى بۇ ئورۇندا نەق يۈز سوزنى مىسال كەلتۈرگەن. بۇ يەردە قىسقارتىلدى.

② سارت — ئەسلى پارس بولۇپ، تۈركى خەلقلەر ياشىغان جايلاردا ماكانلىشىپ قالغان قەبىلىلەر. بەزىدە "تات" ۋە "تاجىك" دەپ ئاتىلىدۇ.

③ بادە — ئىچىملىك، مەي.

④ لەھزە — بىر تىمنىق، كوزنى يۇمۇپ ئاچقىچە بولغان بىردەم.

بۇ “سېقاراي” سوزىدىن ئاڭلىنىدىغان ئۇقۇمنىڭ نازۇك تەرەپلىرىنى ئىپادىلەشكە پارسچە شېئىردا نىمە ئىلاج قىلىش مۇمكىن؟ مەينى چۈچۈك ۋە شىرنىلىكىدىن بىر يولى ئىچىپ تاشلىماي، لەززە تلىنىپ ئولتۇرۇپ، تامشىپ - تامشىپ ئىچىشكە تۈركى تىلدا “تامشماق” سوزى ئىشلىتىلدى. بۇ نازۇك مەنى تۈركى شېئىردا مۇنداق ئىپادىلەنگەن:

ساقى چۇ ئىچىپ، ماڭا تۇتار قوش،
تامشى - تامشى ئۇنى قىلاي نوش①.

“بۇخساماق” دىگەن سوز تۈركى شېئىردا مۇنداق ئىپادىدە -
لمەنگەن:

ھىجرى ئەندوھىدە بۇخساپمەن، بىلە ئالمان نىتەي،
مەي ئىلاجىمىدۇر قوپۇپ دەيرى پاناغا② ئەزىم ئىتەي.

پارسىگوي تۈرك بەگلەر ۋە مىرزا ئادىلەر بۇ “بۇخساماق” سوزىنى پارس تىلى بىلەن ئىپادە قىلماقچى بولسا، بەلكى بۇنىڭ تەبىرىنىمۇ تاپار. لېكىن، شېئىرنىڭ بىناسى (ئاساسى) ۋە كۈچى - ماغدۇرى ئىشقى - مۇھەببەتكە تەئەللۇق بولغاچقا ئاشىقلىقتا يىغلىماقتىن تولدۇرۇق يۈز بېرىپ تۇرىدىغان ھالەت يوق. ھال - بۇكى، تۈركى تىلدا “يىغلىماق” نىڭمۇ بىر مۇنچە خىللىرى بار. مەسىلەن، “يىغلاسىماق” (يىغلاسىرىماق) دىگەن سوزنى ئالساق، تۈركى شېئىردا مۇنداق كەلگەن:

① نوش قىلماق — ئىچمەك.

② دەيرى پانا — پانى بولغانلار دۇنياسى (سوپىلىقتا).

زاھىد ئىشقىن دىسەكى، قىلغاي پاش،
 يىغلامسىنۇر ۋە كوزىگە كەلمەس ياش.

“ئىگىرىماق” ۋە “سىگىرمەك” سوزلىرىنى ئالساق، بۇ -
 دەرت بىلەن يوشۇرۇن ۋە ئاستا يىغلىماق دىمەكتۇر. بۇ ئىككى
 سوزنىڭ ئارىسىدىكى پەرق بەك ئاز. لېكىن، تۈركى شېئىردا
 بۇ سوزلەر ئۆز ئىپادىسىنى شۇنداق تاپقانكى، مەسىلەن:

ئىستەسەم دەۋر ئەھلىدىن ئىشقىمنى پىنھان ئەيلىمەك،
 كىچىلەر گاھ ئىگىرماقتۇر ئادىتىم، گاھ سىگىرمەك.

پارس تىلىدا بۇ سوزلەرگە لايىق سوز يوق. ئۇ ھالدا
 شائىر نىمە قىلالىسۇن! “يىغلاماق” نىڭ ئەڭ يۇقۇرى مۇبالغىسى
 “سىقتاماق” دىگەن سوز بولۇپ، بۇ سوز تۈركى شېئىردا مۇنداق
 ئىپادە تاپقان:

دول ئايكى، كۈلە - كۈلە قاراغلاتتى مېنى،
 يىغلاتتى مېنى دىمەيكى، سىقتاتتى مېنى.

يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن ئۇن سېلىپ يىغلىماققا “ئوكۇرمەك”
 (ھوڭگۇرمەك) دىيىلىدۇ. تۈركى شېئىردا بۇ سوزنىڭ مۇنداق مىسالى بار:

ئىشىم تاغ ئۈزرە ھەريان
 ئەشىك ① سىلابىنى ② سۇرمەكتۇر،
 پىراق ئاشۇبىدىن ③ ھەردەم،
 بۇلۇت ياڭلىغ ئوكۇرمەكتۇر.

“ئوكۇرمەك” سوزىگە پارس تىلىدا مۇۋاپىق بىر ۋارىيانت

① ئەشىك — كوز - يېشى.

② سىلاب — سەل، تاشقىن، كەلكۈن.

③ ئاشۇب — غەۋغا، ھاياجان.

بولمىغانلىقتىن، پارسىگوي شائىرلار بۇ ئاجايىپ ھەزمۇنى ئىپادىدە - لەشتىن مەھرۇم. يەنە، "يىغلىماق" نىڭ "ئوكۇرمەك" مەنىسىدىن باشقىچىرەك بىر ئۇقۇمنى بېرىدىغان "ئىنچىكىرمەك" دىگەن سوزمۇ باركى، ئىنچىكىمە ئۇن بىلەن يىغلاشقا شۇنداق دىيىلىدۇ. بۇ سوز تۈركى تىلدا مۇنداق ئىپادىلەنگەن:

چەرخ زۇلمىدا كىم، بوغزۇمنى قىرىپ يىغلامەن،
ئىگىرۇر چەرخ ئۇرار ئىنچىكىرىپ يىغلامەن.

پارسىگويىلار "يىغلاماق" نىڭ بىر خىلى بولغان "ھاي-ھاي" ① دىگەن سوز ئىپادىسىدە ئۆزلىرىنى تۈركىگوي شائىرلارغا شىرىك قىلىدۇ. ھالبۇكى، بۇ سوزمۇ، ئەسلىدە تۈركى ئۇسلۇپتۇر. پەرقىنىڭ بۇ سوز ئىشلىتىلگەن بىر مەقتەئى ② مەشھۇر:

ناۋايى ئول گۈل ئۇچۇن ھاي-ھاي يىغلىما كۆپ،
كى ھە دىگۈنچە نە گۈلبۇن ③، نە غۇنچە، نە گۈل بار!

يەنە تۈركى تىلدا "قىمسانماق" ۋە "قىزغانماق" ددە - گەن ئاجايىپ مەنالىق ئىككى سوز باركى، بۇ سوزلەر شېئىردا مۇنداق كەلگەن:

ئوزارنىكى ④ ئاچارغا قىمسانۇرمەن،
لېكىن ئەل كورمەگىگە قىزغا نۇرمەن.

① ھاي-ھاي — "ۋاي-ۋاي"، "ۋاي دات" دىگەندەك ئاۋازلار بىلەن يىغلىماق.

② مەقتە — شېئىرىي ئەسەرنىڭ ئاخىرقى بېتى. چۈشۈرگۈسى.

③ گۈلبۇن — گۈل دەرىخى.

④ ئوزار — يۈز - چىراي.

پارسىگوي شائىرلار مۇنداق نازۇك ۋە كېلىشكەن مەزمۇنلارنى ئىپادىلەشتىن مەھرۇم. ئاشىقنىڭ پۇتغا تىكەن سانچىلىشى - نى ئېيتىشتا، ئۇلار "خار" سوزى بىلەن ئاۋارە بولىدۇ. لېكىن، "چوكۇر" (چېقىر) تىكەن ھەممىدىن تولاراق ئاغرىتىدۇ. ھالبۇكى، بۇ سوز ئۇلاردا يوق. تۈركى شېئىردا بولسا، بۇ سوز مۇنداق كەلگەن:

چوكۇرلەر كىم، سېنىڭ يولۇڭدا تىۋرەلمىش ئاياغىمغا.
چىكىپ ئول كوي گەردىن سۈرمە تارتارمەن قاراغىمغا ①.

ئىشقى تەرىقىدە مەھبۇبىنىڭ نەزىرى مۇيەسسەر بولسا، ئاشىقنىڭ ئۈمىت بىلەن ئۇنىڭ يۈزىگە تەلپۈرۈشى ناھايىتى مۇناسىپ بىر ھال. لېكىن، پارسىلاردا بۇ ئۇقۇمنى بېرىدىغان سوز يوق. تۈركى شېئىردا بولسا، بۇ سوزلەر مۇنداق كەلگەن:

تۈركەدۇر قانىمنى ھەر دەم كوزلىرىڭ باقىپ تۇرۇپ،
كىم نىچە يۈزۈمگە باقاي سەن يىراقتىن تەلمۈرۈپ.

تۈركى تىلىدىكى "ياسانماق" دىگەن سوزگە پارس تىلىدا "ئاراستە" ۋە "ئارايىش" دىگەن ۋارىيانتلار تېپىلمىسۇن. لېكىن "بىزەنمەك" سوزىگە لايىق تەبىرى يوق. ھالبۇكى، "بىزەنمەك" سوزى "ياسانماق" نىڭ مۇبالىغىسىدۇر. تۈركى تىلىدا بۇ سوز مۇنداق ئىپادە تاپقان:

① سېنىڭ يولۇڭدا پۇتۇمغا كىرگەن چېقىر نىكەنلەرنى چىقىرىپ، ئۇنى توپىغا سۇرۇش بىلەن كوزۇمگە سۈرمە قىلىپ تارتىمەن.

ئېرۇر بەس چۇھوسنۇ مەلاھەت ① ساڭا،
ياسانماق، بېزەنمەك نە ھاجەت ساڭا.

گۈزەللەرنىڭ كوزلىرى بىلەن قاشلىرىنىڭ ئارىلىغى "قا-
باغ" (قاپاق) دېيىلىدۇ. پارسىلاردا بۇنىڭغا ئات قويۇلمىغان.
گۈزەللەر تەرىپىدىكى بىر تۈركى مەسنەۋىدە مۇنداق كەلگەن:

مىڭزىلىرى گۈل-گۈل، كىرىپكىلىرى خار،
قاباتلىرى كەڭ-كەڭ، ئاغزىلىرى تار.

ئىشقى يوسۇندا ئىسسىق كوز ياشلىرىنى توكۇپ يىغلىماق-
نىڭ جۇملىسىدىن ئاھ ئۇرۇپ پەريات چەكمەك مۇھىم بىر ھال.
تۈركى شائىرلار مۇشۇنداق يالقۇنلۇق ئاھ چىقىشتە ئۇرغۇپ
چىققان دەم (تىنىق)نى چاقماققا، ئاھ ئۇرۇشنى گۈلدۈرمامىغا
ئوخشىتىدۇ. بۇ باپتا مۇنداق شېئىر بار:

پىراقىڭ ئىچرە ئۇلۇس ئورتىمەككە، ئەي ماھىم ②.
چاقىن ③ دۇرۇر دېيىم ۋە ئىلدىرىم ④ دۇرۇر ئاھىم.

---

① مەلاھەت — گۈزەللىك، يېقىملىق.

② ماھ — ئاي.

③ چاقىن — چېقىم، چاقماق.

④ ئىلدىرىم — چاقماق (بۇ سوزدە بىر ئاز ئېنىقسىزلىق بار. ئەس

لىمدە ئىلدىرىم بىلەن چاقماق بىر نەرسە ئىدى. بۇ يەردە "گۈلدۈرماما"
دېمەكچى بولسا كېرەك. شۇڭا "ئىلدىرىم" سوزى "گۈلدۈرماما" دەپ
ئېلىندى).

چۈن پەرىيۇ ھۇردور ئاتىڭ، بېگىم،
سۇرئەت ئىچرە دىۋىدۇر ئاتىڭ، بېگىم،
ھەر خەدەنگىكى ①، ئولۇس ئاندىن قاچار،
نا تەۋان جانىم سارى ئاتىڭ بېگىم.

بۇ ئىككى بېيىت تولۇق تەجىمىس بولۇپ، پەقەت تۈرك شائىرلىرىغىلا خاستۇركى، سارتلاردا يوقتۇر ۋە بۇنى تۈرك شا- ئىرلىرى «تويۇغ» (تۇيۇق) دەپ ئاتايدۇ. بۇ ھەقتە مەن «مزانۇل ئەۋزان» (ۋەزنىلەر مزانى) ناملىق كىتابىمدا توخ- تىلىپ ئۆتكەن ئىدىم. جۈملىدىن «ئىت» دىگەن سۆزىڭمۇ ئۈچ مەنىسى بار. بۇ سۆز بىلەن مۇنداق تۇيۇق يېزىلغان:

ئەي رەقىپ، ئوزنى ئاڭا تۇتساڭ ھەم ئىت
بىزگە رەھىمى ئەپلەپ ئۇنىڭ كۆيىدىن ئىت ②.
گەرچە بار دوزاخچە ئىشقىڭ شولمىسى،
بىزنى ئوز ئىلىڭىڭ ③ بىلە ئول سارى ئىت.

.....يەنە «تۈز» (tüz) دىگەن سۆزىڭمۇ بىرنەچچە مەنىسى بار: بىرى، يايىنىڭ ئوقىدەك تۈز نەرسە؛ يەنە بىرى تۈپ-تۈز دالا دىگەندىكى تۈز؛ ئۈچىنچىسى «تۈز كىشى» د- گەندىكى تۈز؛ تۆتىنچىسى «سازنى تۈز» دىگەندىكى تۈز؛ بە- شىنچىسى، ئىككى كىشى (ياكى ئىككى تەرەپ ئارىسىدا سوھبەت

---

① خەدەنگ- ئوق (يانىڭ ئوقى)

② ئۇنىڭ كۆيىدىن ئىت - ئۇنىڭ كۆچمىدىن يۇت (يوقال).

③ ئىلىڭ ياكى ئىلىمىڭ - ئەسلى "ئەل" يەنى قۇل.

ياكى كېلىشىم “ئۈزمەك” دىگەندىكى تۈز ۋە ھاكازا ..... دىمەك ئۈچ، توت ۋە ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ مەنا بېرىدىغان سۆزلەر تۈركى تىلىدا ناھايىتى كۆپ، پارس تىلىدا يوق.

..... شۇنىڭدەك ھەر خىل غىزا- تاماقلار تۈركى تىلىدا “يىگۈلۈك” (يىمەكلىك) دىيىلىدۇ. سارتلارنىڭ كۆپچىلىگى، بەلكى ھەممىسى “يىمەك” نىمۇ “ئىچمەك” نىمۇ “خۇرد” دىگەن بىرلا سۆز بىلەن ئىپادىلەيدۇ. ئۇلار بىر تۇققان ئەركەك قېرىنداشلارنىڭ چوڭ- كىچىگىنى ئايرىماي، ھەممىسىنى “بۇرادەر” دەيدۇ. تۈركلەر چوڭىنى “ئاغا”، كىچىگىنى “ئىنى” دەيدۇ. پارسىلار قىز قېرىنداشلارنى ھەممىسىنى “خاھەر” دەيدۇ. تۈركلەر چوڭىنى “ئىگىچى” كىچىگىنى “سىڭىل” دەيدۇ. تۈركلەر يەنە ئاتىنىڭ قىز قېرىنداشلىرىنى “ئاپاغا”، ئانىنىڭ ئاغا ئىنىسىنى “ئاغا” دەيدۇ. پارسىلار بۇنىڭ ھىچقايسىسىغا ئات قويماي ئەرەپچىدىكى “ئەممە” ۋە “خالە” سۆزلىرىنى ئىشلىتىدۇ. جۈملىدىن “كوكۇلداش” دىگەن تۈركى سۆزنى “ئىمىلداش” مەنىسىدە ئىشلىتىدۇ. شۇنىڭدەك ئاق ئوي (كىمگىز ئوي) گە “خەرگاھ” دەپ ئات قويغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ تۈگۈنۈك، ئۈزۈك، تورلۇق، باسۇق، چىخ، قانات، كوزەك، ئوق، بېغىش، بوسۇق قاتارلىق بولەكلىرىنى تۈركچە ئېيتىدۇ. تۈركلەر كىيىكنىڭ ئەركىگىنى ھۈنە، چىشىنى قىلچاقچى، سويقۇننىڭ ئەركىگىنى بۇغا، چىشىنى مارال دىسە، سارتلار بۇلارغا “ئاھۇ” ۋە “كوزەن” دىن باشقا سۆز تاپالمايدۇ. تۈركلەر ياۋا تۈگۈنۈمنىڭ ئەركىگىنى قاۋان، چىشىنى مېكەچىن، كۈچۈك- لىرىنى چورپە دىسە، سارتلار ھەممىسىنى “خوك” ۋە “گوراز” دەيدۇ. .... تۈركلەر ئودەكنىڭ ئەركىگىنى سۈنە، چىشىنى بۇرچىن دىسە، سارتلار بۇنىڭغا ئات قويايلى، ھەممىسىنى مۇرغابى دەيدۇ.

تۈركلەر ئۈدەكنىڭ ھەممە خىللىرىغا ئات قويغان. مەسىلەن، چۆركە، ئېركە، ئالما باش (ئالىمباش)، چىغىر قانات، تومۇر قانات، باغچال ۋە باشقىلار. سارتلار بۇلارنىڭ ھەممىسىنى يەنىلا مۇرغابى دەيدۇ. ئەگەر پەرقلەندۈرمەكچى بولسا، تۈركى سوزلەرنى ئىشلىتىدۇ..... شۇنىڭدەك ئاتنىڭ تۈپۈچاق (تۈپچاق)، ئارغىماق قاتارلىق خىللىرىنى ۋە ئات ياشلىرىنى بىلدۈرىدىغان تاي، غۇنان، دونەن، تۈلان، چىرغا، لانغا دىگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى شۇ پېتى تۈركچە ئېيتىدۇ. ئاتنىڭ ئىگىرىنى "زىن" دەپ ئاتىسىمۇ، تۈقۇم، ئۇلاڭ، غانجۇغا، چىلوۋۇر، قۇشقۇن، قانتار قاتارلىق ئىگەر-جاب-دۇق بولەكلىرىنىڭ كۆپ قىسمىنى تۈركچە پېتى ئاتايدۇ..... قوينىڭ بەزى ئەزالىرىغا ئات قويغان بولسىمۇ، ئارقا، ئوشۇۋە-لۇق ئىلىك، يان سۆڭەك، قوۋۇرغا، ئىلىك، ئوتتۇرا ئىلىك، بو-غوزلاق قاتارلىق تۈركى سوزلەرنى ئۆز پېتى ئىشلىتىدۇ. قايماق، قۇرۇت، قاتلىما، بۇلماق، مانتا، قۇيماق، بوزا، قىمىز، تاتماچ (ئاتىلا) ئۇماچ، كۆمەچ، تالقان ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش بىرىمۇند-چە يېمەكلىكلەرنىمۇ شۇ پېتى تۈركچە ئاتايدۇ. .... تۈركى تىلىدا سوز ياساش ئۇسۇلى جەھەتتىن شۇنداق بىر ماھارەت باركى، سوزنىڭ ئاخىرىغا "چى" قوشۇمچىسى ئۆلىنىش بىلەن بىرەر ھۇنەر، ئىش ياكى نەرسىنىڭ ماھىرى ئىكەنلىكى ئايان بولىدۇ. مەسىلەن، نەيزىچى، سۇچى، تامغىچى، قوشچى، قويچى ۋە باشقىلار. ئىش-ھەركەتنىڭ چوڭقۇم بولماي، گۇمانلىق ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇرۇشقا توغرا كەلسە، پېمىل يىلتىزغا "غۇ، قۇ، گۇ، كۇ" ۋە ئاندىن "دەك" ئۇلاش بىلەن مەقسەت ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، بارغۇدەك، قايتقۇدەك، كەلگۈدەك ۋە باشقىلار. پېمىل يىلتىزغا "عاچ، قاچ، گەچ، كەچ" قوشۇمچىلىرى

ئۆلۈنمەش بىلەن ئىش ھەركەتنىڭ سۈرئىتى ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، يارغاچ، تاپقاچ، بەرگەچ، يەتكەچ ۋە باشقىلار..... سۆز پەتلەرنىڭ ئالدىغا بىر "پ" ياكى "م" ئۆلۈنمەش بىلەن ئاشۇرما سۈپەت ياسىلىدۇ. مەسىلەن، ئاپ-ئاق، قاپ-قارا، قىپ-قىزىل، ساپ-سېرىق، يۇپ-يۇمۇلاق، ئوپ-ئوچۇق، كوپ-كوك، بوم-بوز ۋە باشقىلار..... بەزى سۆزلەرگە ۋاۋ (و) بىلەن "ل" ھەرىپى ئۆلۈنمەش ھەرىپى - مەمۇرى مەنەپ ناملارنى ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، ھىراۋۇل (سەر ئەسكەر) قاراۋۇل، ياساۋۇل، بىكاۋۇل (دىۋان بېگى) توسقاۋۇل (پاسمبان)، شىغاۋۇل (تەشەرد - پاتىچى)، بوكاۋۇل (ئاشخانا مەمۇرى) ۋە باشقىلار. مۇنداق سۆز ياساش ئۆسۈللىرى پارىسلاردا يوق. ئۇلار مۇنداق سۆزلەرنىڭ بەزىلىرىنى تۈركچە پېتى ئىشلىتىدۇ.....

..... يىغىپ ئېيتقاندا، تۈركى تىلدا مۇنداق ئىنچىكىلىك ۋە نەپىسلىك ناھايىتى كۆپ. بۈگۈنكىچە ھىچ كىشى ئۇنى چىن ماھىيىتى بىلەن مۇلاھىزە قىلمىغىنى ئۈچۈن ئاشكارا بولماي كەل-مەكتە. بىزنىڭ تەبىئىيەت ئاشىق بىلىمىمىز ياشلىرىمىز ھەددىسىلا ئىشنىڭ ئۆگىمىنى كۆزلەپ، پارس تىلى بىلەن شېئىر يېزىشقا قىزىققاندا ۋە شۇغۇللانماقتا. ۋاھالەنكى، ئەگەر كىشى ياخشىلاپ مۇلاھىزە ۋە تەھلىل قىلىدىغان بولسا، تۈركى سۆزلەرنىڭ مەنا جەھەتتىن نەقەدەر كەڭ ۋە چوڭقۇرلۇغىنى، ئۆسۈپ جەھەتتىن نە قاتارلىق پەسەھ ئىكەنلىكىنى، بۇ تىلدا مەنانى راۋان، ئېنىق، ئوچۇق ئىپادىلەشنىڭ ئاسانلىغىنى بىلىگەن بولاتتى. تۈركى تىلىنىڭ كەڭ مەنىلىكلىكى ياكى ھەر تەرەپلىمىلىكى شۇنچە دەلىللەر بىلەن ئىسپاتلانغان ھالدا، ئەمدى بۇ تىلدا سۆزلەشكۈچى خەلق-لەر ئارىسىدىكى شائىرلار ئۆزىنىڭ شۇنداق گۈزەل ۋە باي

تىلى تۇرۇقلۇق ئوز قابىلىيەت ۋە ماھارىتىنى باشقا تىل بىلەن كورسىتىمەن دەپ ئاۋارە بولمىسا ئىدى. ئەگەر ئىككى تىلدا يېزىش ئىقتىدارى بولسا، ئوز تىلدا كوپرەك يازسا ئىدى.....
 ..... بۇ سوزلىرىمدىن دۇشمەنلەر بىلەن مۇخالپلىرىم م-
 نى ئوزىنىڭ تەبىئىتى تۇركى تىلغا مايىل بولغىنى ئۇچۇن بۇ
 تىلنىڭ تەرىپىدە مۇبالىغە قىلىۋاتىدۇ ۋە پارس تىلى بىلەن
 ئانچە ئالاقىسى بولمىغاچقا ئۇنى رەت قىلىشتىمۇ گەپنى ھەددە-
 دىن ئاشۇرۇۋەتتى، دەپ گۇمان قىلىشىمىسۇن. ھالبۇكى، پارس
 تىلى تەتقىقاتىدا ۋە پارسچە سوزلەردىن پايدىلىنىشتا ھىچكىم
 تېخى مەنچىلىك ئىش قىلالىغىنى يوق. بۇ تىلنىڭ ئارتۇق ۋە
 كەم تەرەپلىرىنى ھىچكىم مېنىڭدىن ئارتۇقراق بىلمەس①.....

نەشىرگە تەييارلاشتا پايدىلىنىلغان ماتىرىياللار:

1. «ئەلىشىرناۋايى» — بىلىن ماقالىسى، 1861 - يىل نەچىپ ئاسم تەرجىمىسى.
2. «مۇھاكىمەتۇل لۇغەتەينى» — تۇركچە، مۇھەممەت ۋەلىد

① شۇنىڭدىن كېيىن، ناۋايىنىڭ ئوز ئانا تىلى—تۇركى تىلدا «چاھاردىۋان» (توت شېئىرىي توپلام)، «خەمسە» (بەش داستان) قاتارلىق بىر-مۇنچە ئەسەرلەرنى ياراتقانلىغى؛ خىسراۋ دەھلىمىۋى، ئابدۇراخمان جامى، نىزامى گەنجىمىۋى، خوجا ھاپىز شىرازى، شەيخ سەددىگە ئوخشاش ئۇلۇغ شائىرلارنىڭ ئەڭ ئىسىل ۋە مۇرەككەپ ئەسەرلىرىگە تۇركى تىلدا نەزىرە ھەم مۇشائىرىلەر يازغانلىغى، پارس تىلىدىمۇ ناھايىتى نۇرغۇن غەزەل ۋە قەسىدىلەر ياراتقانلىغى مىسال كەلتۈرۈلۈپ، تۇركى تىلنىڭ پارس تىلىدىن باي، گۈزەل ۋە راۋان ئىكەنلىكى ئىسپات قىلىنغان.

- تەرجىمىسى. 1897 - يىلى نەشرى.
3. «ئۆزبېك ئەدەبىياتى» (ئىانتولوگىيە) 2 - توم، 1959 - يىلى، تاشكەنت نەشرى.
4. «لۇغات چىغنائى» (ئابوشقا لۇغات).
5. «ئۆزبېك كىلاسسىك ئەدەبىياتى ئۈچۈن قىسقىچە لۇغات» - 1953 - يىلى، تاشكەنت نەشرى.

ئەخمەتشا قارىقاش ۋە ئۇنىڭ مەشھۇر مۇخەممەسى

تۇردى سامساق

زامان ۋە تارىخ ئۆزىگە كېرەكلىك ئادەملەرنى ھەرقاچان ئۆزى يارىتىدۇ. ئادەملەرنىڭ ئىشى - پائالىيەت ۋە ئىجادىيەتلىرى ئاممىنىڭ كوڭلىگە ياقسلا، ئۇنى كىشىلەر قەغەزگىلا ئەمەس، ھەتتاكى يۈرەكلىرىگىمۇ كوچۇرۇۋالىدۇ. شۇندىلا ئۇ جەمئىيەتنىڭ قەدىرلىك مەنەۋى مۈلكىگە ئايلىنىدۇ - دە، ئەۋلادىلار بىلەن ئۇ - زۇن يىللار بىللە ياشايدۇ. ناۋادا ئىش ئۇنىڭ ئەكسىچە بولسا، ئۇنداق "ئىجادىيەت" ئاپتورنىڭ كىم بولۇشى ياكى ئەسەر قانداق چوڭ، قانداق دەيدەبىلىك بولۇشىدىن قەتئى نەزەركى خۇددى يالتىراپ تۇرغان، ئەمما قول ئىسسىتىشقىمۇ يارىماستىن ئوچۇپ قالغان سامان چوغىدەك ئوچۇپ ۋە ئۈنۈنلۈپ قېلىۋېرىدۇ. ئەدبىي تىل بىلەن ئېيتقاندا بۇ: ئاپتوردىن بالدۇر ئەسەرى ئولدى دىگەن - لىكتۇر. بۇ خىل ئەھۋال ئەسەر ئوچۇنمۇ، ئاپتۇر ئوچۇنمۇ بەختسىزلىكتۇر.

يىغىپ ئېيتقاندا ئەسەرنىڭ قەدرى - قىممىتى، كۈچ ۋە

قۇدرىتىنى ئۇنىڭ چوڭ - كىچىكلىگى ياكى باشقا جەھەتلىرى ئەمەس، پەقەت مەنىۋى مەزمۇنى بىلەن بەدىئىي سەنئىتى بەلگىلەيدۇ. قىسقىسى، شائىر تەسۋىرلەيدۇ، خەلق تەستىقلايدۇ. گور-كىيىمنىڭ مۇنداق مەشھۇر بىر سۆزىنى ھەرقاچان ئەستە چىڭ ساقلاش زورۇر، ئۇ: "قەلەم بىلەن يېزىلغان نەرسىنى پالتا بىلەن چېپىمۇ ئوچۇرۇۋەتكىلى بولمايدۇ" دىگەن ئىدى.

«سالامنامە» نىڭ قاچان يېزىلغانلىغى ھەققىدە ھازىرچە ئىپتىدائىي قەدەمدىكى بەزى مەلۇماتلارغىلا ئىگىمىز.

1948 - يىلى غۇلجىدا ئەخمەتجان قاسىمى باش مۇھەررىر - لىگىدىكى «ئىتتىپاق» ژورنىلىنىڭ بىر سانىغا «يامان ئات توغرىدا - سىدا مۇخەممەس» ناملىق ئاجايىپ بىر شېئىر يېزىلىپ چىقتى. ئۇنى نەشىرگە بەرگەن يازغۇچى زۇنۇن قادىرنىڭ قىسقىچە ئىزاھىدا: شېئىر خوتەن قارىقاشلىق ئەخمەتشا ئاخۇن تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇپ، ئەسلى تېكىستى 25 كۈبلىت ئىكەنلىگى، ئەل ئارىسىغا كەڭ تارقالغانلىغى، شۇنىڭدەك ئۇ "ئون ئۈچ كۈبلىت"نى شىخودا بىر كىشىدىن يېزىۋالغانلىغى قەيت قىلىنغان ئىدى.

1955 - 1956 - يىللىرى ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمەتىنىڭ "خىزمەت تەكشۈرۈش ئەترىتى" قاتارىدا خوتەننىڭ كۆپلىگەن شەھەر ۋە يېزىلىرىدا (جۈملىدىن ئىككى يېرىم ئاي قارىدا - قاشتادا) بولۇشۇم مېنىڭ شۇ چاغدا، ئۇ شېئىرنىڭ تولۇق تېكىستىگە بولغان ئارزۇ - ئىستەكلىرىم كويىدا ئىز - دىرەكلەشكە ئوبدان پۇرسەت بولدى.

ئىلچى (خوتەن شەھرى) ۋە لوپ، چىرىيە، كىرىيە ناھىيىلىرىدىكى ئىزلىنىشلەردىنمۇ خېلى ئۇنۇم چىقتى. چىرىيە ئەل - نەغمىچىلىرى بىلەن بولغان ئولتۇرۇشىمىزدا ئۇنىڭ ئاپتوبىئوگرافىيە

يىسى ھەققىدە دەسلەپكى بەزى مەلۇماتلار ھاسىل بولدى. ئەلنەغمىچىلەر ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى مەشرەپ قائىدىسى بويىچە چالغۇ ئەسۋاپلىرىنى تەخ قىلىپ، ئەدەپ ساقلاپ ئولتۇرۇ-شاتتى. باش نەغمىچى رىۋايەت سوزلەيتتى. رىۋايەت قىلىنىشىچە: خوتەن قارىقاشلىق ئەخمەتشا ئاخۇن تەلەبە (ئىلىم تەلەپ قىل-غۇچى) بولۇپ "قەشقەر خانلىق مەدرىس" كە (يەنە بىر رىۋايەتتە بۇخاراغا) ئوقۇشقا بارىدىكەن. ئۇ يەردە ئاقسۇلۇق نەزەر ئاخۇن دىگەن تالىپ بىلەن ھوجرىداش بولۇپ ئوقۇپ قايتقانلىرىدىن كېيىن ئاۋۇ ئاقسۇغا مۇپتى، ئەخمەتشا ئاخۇن خوتەنگە مۇدەررىس بولىدىكەن. ئۇ، ئاتخۇمار ۋە ئاقسۇ ئېتىنىڭ داڭقىدىن خەۋەردار كىشى بولغىنى ئۈچۈن قەدىناس ساۋاقدىشى نەزەر مۇپتىغا 50 تەنگە ھاۋالە قىلىدىكەن. مۇپتى ئاتنى ئەۋەتىپ بەرمىگىنى ئۇ-چۈن ئۇ ئۇنىڭغا بىر خەت يازدىكەن. شۇندىن بىر يىل كېيىن: كارۋان ئارقىلىق ئات ئەۋەتىلگەنلىكى ھەققىدە نەزەر مۇپتىدىن خەۋەر كېلىدىكەن. ئات قارىقاشقا كەلگەندە ئالدى بىلەن بىر كىشى "خۇش خەۋەر" ئېيتىپ "سۇيۇنچە" سوراپ كېلىدىكەن ۋە ئاندىن بىر كىشى ئاتنى سورەپ، يەنە كالتەك تۇتقان ئىككى كىشى ئارقىسىدىن ھەيدەپ ھويلىغا كېرىپ كېلىدىكەن. قارىسا "ئاجايىپ بىر ئات" كۈلكە، پىچىڭلەر كوپىيىدىكەن. ئىزاغا قالغان ئەخمەتشا ئاخۇن بۇ ئات توغرىسىدا بىر نەزمە يېزىپ، ئۇنى ئوقۇپ بېرىپ كېلىش ئۈچۈن ماھىر ئىككى شاگىرتىنى ئاقسۇغا ئەۋەتىدىكەن (بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئاشۇنداق ھەزىل - چاخچاقلار بولسا كېرەك). نەزەر مۇپتى خوتەندىن كەلگەن مېھمانلار شەرد-پىگە "باغ زىياپىتى" ئۆتكۈزىدىكەن. شۇ سورۇندا شېئىر ئوقۇلىدۇ-كەن. باشتا "ئۇنلۇك ئوقۇ" شىنى تەلەپ قىلغان مۇپتى، شېئىرنىڭ

بىر يەرلىرىگە بارغاندا "توختا، ئوقۇما، بەش سەر بېرەي، خۇدا ھەققى ئوقۇما....." دەپ توۋلايدىكەن. ئاممىنىڭ تەلۋى بويىچە شېئىر تولۇق ئوقۇلىدىكەن. جامائەت قاقاقلاپ كۈلۈپ چاۋاك چالىدىكەن. بۇ چاغدا سەپراسى ئورلىگەن نەزەر مۇپتى جان ئاچچىغىدا ئۆزىنى كاپاتلاپ، ساقلىنى يۈلۈپ، قاتتىق بىر ۋا-قىراپ جاق ئوڭدىسىغا چۈشىدىكەن. قارىغۇدەك بولسا، ئۇ، پانى ئالەمدىن باقى ئالەمگە سەپەر قىلغان ئىكەن. نەزەر مۇپتىمنى رەمەتلىك قىلىۋەتكەن نەزمە ماۋۇ ئىكەن..... دەپ نەغمىنى — يې-قىملىق ئاھاڭغا سېلىنغان «سالامنامە» نى باشلايتتى.

«سالامنامە» نى كىرىيىلىك ھەسەن تەمبۇر دىگەن كىشى ئاھاڭغا سالغان ئىكەن. مەن يوقلاپ بارغاندا ھەسەن ئاكا ئاغرىق ئىكەن. ئىشىكى ئالدىدىكى ئېرىق ئۈستىگە، سوگەت سايە-سىگە قويۇلغان كارۋاتتا يانتۇ ئولتۇرۇپ ئۇ كىشىمۇ خېلى نەزەر-سىلەرنى ئېيتىپ بېرەلدى (ئەپسۇسكى بۇ شېئىر خوتەندە "نەزەر مۇپتىمنىڭ نەزمى" نامىدا تارقالغان).

نەغمىچىلەردىن چىرىيىنىڭ بىر يېزىسىدا قۇربان قارىقاش ئىسىملىك بىر كىشى بارلىغىنى ئاڭلاپ بىر كادىر يولداشنىڭ باشلامچىلىغىدا بارسام، ئۇ ئادەم ئېغىر گاس ئىكەن. ئۇنىڭ سېرىق ساقال ئوغلى ئاغزىغا قولىنى كاناي قىلىپ قاتتىق ۋاقىراش ئارقىلىق ۋاستىچىلىك قىلدى. قۇناخۇن ئاكا بالىلىق كۈنلىرىدە ئەلنەغمىچىلەردىن "ئاشۇ نەزمىنى ئاڭلىغان" لىغىنى ئېيتىپ بەردى. قاۋۇل، قامەتلىك، قويۇق ساقاللىق 96 ياشلىق قۇربان بوۋاينىڭ بالىلىق كۈنلىرىدە ئاڭلىغىنىغا ئاساسلانغاندا «سالامنامە» يېزىلغانغا 70 - 80 يىللار، بەلكى بىر ئەسىرچە بولغان دەپ تەخمىن قىلىشقا بولىدۇ.

دېمەككى، يارالغىنىدىن ھازىرغىچە ھىچقانداق بىرەر مەت-
بۇئات يۈزى كۆرمىگەن بۇ «سالامنامە» يۈز يىللار مابەينىدە ئەل
ئارىلاپ، ئېغىزدىن - ئېغىزغا قولىدىن - قولغا كۆچۈپ ۋە كۆچۈ-
رۇلۇپ ھەم «ئوچۇرۇلۇپ» نۇرغۇن مەرىكە، مەشرەپلەرنى ۋە شىد-
دەتلىك بوران - چاپقۇن، ئېچىنىشلىق ئاقىۋەت، ئېغىر ئوقۇبەت-
لەرنى باشتىن كەچۈرۈپ كەلگەن بولسىمۇ، يەنىلا قەدرى - قىم-
مىتىنى يوقاتماي ئەل ئارىسىغا خۇددى گۈزەل پولكلوردەك س-
گىپ، بىزنىڭ مەرىپەت سۈيەر خەلقىمىزنىڭ ئەتىۋالىق ئىسمى
مۈلكى سۈپىتىدە ساقلىنىپ كەلگەن.

بۇ شېئىرنىڭ مەن ئۇچراتقان يەتتە خىل ۋارىيانتىدا كۆپلەپ
ۋە مىسرالار، مۇقەددەم، ئاخىر بولۇپ قېلىش ياكى قوشۇلۇپ ۋە
چۈشۈپ قېلىشتەك ھادىسىلەر خېلى دەرىجىدە كۆرۈلدى، شۇنداق-
تىمۇ شېئىر ئۆز گۈزەللىكى ۋە قىممىتىنى ساقلاپ كەلگەن.
ئومۇمەن بۇ شېئىر ئەخمەتشا قارىقاشنىڭ بۈيۈك تالانت
ئىگىسى ۋە قەلىمى پىشقان شائىر ئىكەنلىكىدىن دالالەت بېرىدۇ.
شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ شائىر ئىجادىيىتى ھەققىدىكى ئەزىلىشىلەرنىڭ
يەنە داۋام قىلىنىشىدىن ئۈمىتۋارمىز.

سالامنامە

ئەخمەتشا قارىتاش

دۇئايى بىمەدەت خوجام نەزەر مۇپتۇمغا ئەلۋەتتە،
تەھەببىياتۇ سالامم ئانچىنان ئاھۇ - نادامەتتە،
دۇئا بىر لەۋسالى ئولغاي سالامم ياخشى سائەتتە.
سېنى ياد ئەيلىگۈم ھەركۈن سەھەر ۋاقتىدا تائەتتە،
كى سەندىن ئۈزگە دوستۇم يوق ئىدى ئاقسۇ ۋىلايەتتە.

ساڭا مەن نامە يازدىم، نامۇناسىپ لەۋزىدىن ئەي يار،
بىھەمدۇللا تىرىكلىكتىن ئىشانە ئەيلىدىم ئىمزھار.
بىلىشنى ئىستىسەڭ مۇندا شۇكۇركىم بىز ئەمەس بىمار،
تېنىڭ ساقمۇ بۇ كۈنلەردە سېنىڭ ئاندا نەھالىڭ بار.
مۇشەققەتلىكتىمۇ، يا ئوتتىمۇ ئومۇڭ پاراغەتتە !؟

قېرىلىق ھالىدىن سورىسام يېتىشتى نەچچىگە ياشىڭ،
سېنىڭ ھالا بۇ كۈنلەردە ئاقارمىشۇ قارا باشىڭ.
ئاپال، ئۇششاقلىرىڭ ساقمۇ جېمى قەۋەۋ - قېرىنداشىڭ،

سىڭەمدۇ ئىشتىھا قانداقكى ھەر ۋاقتى يىگەن ئاشىك،
ئۈزەڭ ئوبدان، چىرايىڭ تازىمۇ ھوسنى مالاھەتتە.

ئىشتىكىل ئەي رەپىقا سوزنى ئەخمەتشا قاراقاشتىن،
ساڭا ئەمدى بايان ئەيلەي بۇ ئەھۋالنى يېڭى باشتىن.
ئەقىدەم بار ئىدى سىزگە يېقىن تۇققان قېرىنداشتىن،
نىمەي كۈڭلۈڭ ماڭا قاتتىق ئىكەن گويىا قاراتاشتىن.
كۈلۈپسەن، بىلگىنىم يوق مەن ئۇنى ئەينى زۇرۇرەتتە.

سېنى مەن دوست - يارىم دەپ، كۈڭۈلدە ئېتىقات ئەتكەچ،
مۇھەببەت رىشتىسىدىن ھەر زامان كۈڭلۈمنى شاد ئەتكەچ.
سۇپاتىڭنى قىلىپ دائىم خوتەن ئەھلىگە يات ئەتكەچ.
ئەۋەتىپ سىزگە ئەللىك تەڭگە پۇلنى ئىتىماد ئەتكەچ،
كى ياخشى ئات يۇ بەرگەي دەپ ھامان ئۇشبۇ خىيالەتتە.

پۇلۈمنى تۇختىتىپ بىرىپ، ئەۋەتىپسىز ماڭا بىر ئات.
ئىشەكچە يوقتۇر رەپتارى ئەنىڭكى ھەر نە پەيلى يات.
كى يولدا توختىۋالدى قامچى بىرلەن ئورمىسام پات - پات
كۈلا، ئاغامچىنى ئۈزدى قوزۇقلاپ باغلىسام قات - قات،
ئۇلاپ ئاغامچىنى ھەر كۈنلىكى قالدىم ھىلاكەتتە.

بايان ئەيلەي ساڭا ئەمدى بۇ ئاتنىڭ ئەيىنى ئاڭقا،
قىمىڭا قۇيرۇق، سىڭا سوڭگەچ، پۇتى مايماق، بويى لاڭقا.
بىرى تەپكەك، بىرى ھوركەك، بۇ ئەيىپلەر ئۈستىگە ماڭقا.

سامانى بېش كوشۇك يەپ ھەر قەدەمدە بىر تۇرۇپ ساڭا،
بۇ ياڭلىغ ئات يەنە ھەرگىز تېپىلماس ھىچ ۋىلايەتتە.

ھېنىپ چىقسام ئېلىپ ئۇردى، يىقىلدىم نەچچە كۈن ياتتىم،
قويۇپ بەرسەم بۇزۇپ باغنى ھەمىشە ئەلنى قاخشاتتىم،
سۇغاغاندا قېچىپ سورەپ ئاران ھارغاندا توختاتتىم.
تېگىشتىم ئۆي بىلەن بەش، ئالتە نوۋەت، ئون قېتىم ساتتىم.
قىلىپ دەئۋا كېلىۋەدى ماڭا ياندى شەرىئەتتە.

زورۇرەتتىن مېنىپ ئېردىم، يېرىم مەنزىل بېرىپ ھادى،
كېيىن قالدى ئىشەكتىن ناگىھان ئۆي بىرلەتەڭ باردى.
سۈۋۇتقاندا دەرەخكە كۆپ ئۇرۇپ كۆكسىنى ھەم ياردى.
پېتىقتا بىر يېتىپ ئالسا، كۈتەرسەم قوپمىغاي زادى.
بۇ ئات بىرلەن قاين بارسام قېلىپتۇرمەن پالاكەتتە.

ئېرىقنى كۆرسە ياندى ئارقىسىغا، ئوتىدى ئاتلاپ،
ئەگەر يولغا كېرىپ بىر قاترىۋالسا ھارمىدى قاتراپ.
گاھى بويىغا چۈشتۈم قاترىغاننىڭ زەپتىدىن چاچراپ،
ئىچىم سانجىققا تولدى ھەر قوۋۇرغام بەنتىدىن ئاچراپ،
ساقايدىم ھەر قېتىم پارىپى يالاپ مەئجۇنى شەرۋەتتە.

ئەۋەتىمىسىز بۇ ئاتنى ھىچ كىشى بىر يول قاراپ باقماس،
قەلەندەر بىرلە ھابدالدىن بولەكلەرگە غۇلى ياقماس.
كى ھەرقانچە بۇغۇز يېسە خۇنۇك بەستىگە نەپ يۇقماس،

كەشىنەڭ يامبېشىنى ئات بالاسى مۇنچىلىك چاقماس.
ئوتەر بولدۇم بۇ ئات بىرلەن ھامانەم قايغۇ - ھەسرەتتە.

جاھان بازاردا ھىچكىم بۇ ئاتقا تەڭنى تاپماسلەر.
سوكۇلداش ئادىتى، ئۇرساڭ چىچاڭلاپ زادى چاپاسلەر،
يىقىلسا ناگنھان مۇدرەپ تېخى تەپسەڭمۇ قوپماسلەر.
سالاملاشقان مەھەل توختاپ تاياقسىز زادى ماڭماسلەر،
ئوسال ئات كوپ قېتىم قويدى مېنى ئانچەن خىجالەتتە.

ئۇرۇق، توققانلىرىم مەندىن قاچانكى ئات سوراپ كەلدى،
بۇ ئاتنىڭ خۇلقى، خۇي - پەيلى مېنى غەمگە ئوراپ كەلدى.
بېرەر بولسام نېدا ئەيلەپ، نىستەي ھالى خاراپ كەلدى،
ئاياغى، يا ئېغىزى، باشى ۋە يا بۇرنى قاناپ كەلدى.
خەتەردىن ئۆزگە خىسلەت يوق بۇ ئات ياڭلىغ كاساپەتتە.

ئېغىلدا توختىماي ھەردەم، ئىشكىنى كوپ قېتىم چاقتى،
بوغۇپ خودەكنى ئولتۇردى، موزاينىڭ ھەم خۇنى ئاقتى.
قېچىپ كەتسە تۇتۇق بەرمەي، تالاي تون باشقىلار باقتى،
تولەپ ھەق ھارمىدىم مەنمۇ، ھايان ھەر كىمگە خۇشباقتى.
بۇ ئات بىرلەن قېلىپتۇرمەن ھەمىشە كوپ مالا مەتتە.

بوغۇز بەرسەم ئۇنى يىدى راسا ئىخلاىس بىلەن چايناپ.
خورازدىن ئىزغىنىپ پۇرقۇپ، تېپىشلەپ پۇتلىرى ئويناپ،
سوۋۇتقاندا تۇرار مۇگدەپ كوزىدىن كوك چاپاق قايناپ.

كى باشى ساڭگىلاپ يەرگە چمۇندىلەر جىسمىنى قاپلاپ،
قايۇجانغا ياقار بۇ ئات سىياقى بۇ قىياپەتتە.

بوشاپ چمىسا تالاغا توختىماي سەكرەپ چىچاڭلايدۇ،
كىرەر بولسا چۈمەننى چەيلىمىيان بوستاننى چاڭلايدۇ.
كىشىنى كورسە كىشىنەپ، كەلسە چىشلەپ تېخى قوغلايدۇ،
قاپاقۇ - كوزا كورسە سۇنى سەلىپ ئورە قويمايدۇ.
خالايق بۇ كاساپەت ئات بىلەن ھەردەم ئاداۋەتتە.

قۇتۇلسام ئۇشۇ ئاتتىن دەپ خىرىدارنى ئاخبارىدىم.
بىدىكىنى ھەرقاچان كورسەم سۇچۇك تىل بىرلە يالۋەدىم،
ئۇيدىگە تولا قاتراپ، قېرىغاي چاغدا مېڭىپ ھارىدىم،
يىمىشىلىك، كۈچى بار..... دەپ، تەرىپىنى ئانچە تولتادىم.
باھادا يەتمىدى ئالغان پۇلۇمغا بۇ سالاھەتتە.

ساتاي دەپ ئانچىنان قىلدىم سېلىپ ھەر ھەپتە بازارى،
بۇ ئاتنىڭ پەيلىدىن قورقۇپ يېقىن كەلمەس خېرىدارى.
يامانلىق شوھرىتى بولدى خوتەن بازارىدا جارى.
كىشىكىم قاچتى كورگەندە ئېلىپ بارغىل دىيان نارى،
قېلىپتۇرمەن بۇ ئات بىرلەن تېخى شۇنچە زالالەتتە.

بىزار بولدۇم بۇ ئاتتىن ھەر كۈنى بازارغا ئەپچىقتىم،
نىلىگەنگە ساتاي دەپ مەن بۇ سوزنى ئويدە دەپ چىقتىم.
يېپىپ جۇل ئۇستىگە ئوبدان ئىگەرنى تېخى سېپ چىقتىم،

سېتىلماي قاليسىدى..... دەپ تۇمەن مىڭ غەمنى يەپ چىقتىم.
قاراپۇ قويىدىكى ئانقا ھىچكىم بۇ سالاپتتە.

كى ئاندىن ئىككى ئاي باقتىم پىچەنگە روزى شەپ باغلاپ،
قوتۇر جىسىمنى كۈنجۈت يېغدا ھەر كۈنلۈكى ياغلاپ.
بوغۇز بەرسەم قاچانكى قاينىتىپ، يىدى ئوزى چاغلاپ
بىدىكلەر ئولۇشۇپ يالغانى ئېيتىپ ئانچىمان داڭلاپ،
ئەخمىر تەرساغا ساتتىم ھەققىنى بەرمەككە موھلەتتە.

مەگەر ھەرقانچە قىممەت بولسا، ئوتتۇز تەڭگە مەئادى،
مىنىپ چىقسام بولالماي ئاشۇۋاقتىلىق يەردىلا ھادى.
كېيىن قالدى كالانىڭ ھارۋىسىدىن كۈن پاتار بادى،
كورۇڭكى، ئۇشبۇ ئاتتۇرھالى، شۇنچە نەرخىمۇ زادى؟!
ئېلىپتۇرسىز يىگىرمە تەڭگىگە، يا بولسا ئون يەتتە.

چۈشۈپتۇر ئاسماندىن ئون تولۇمدا لاپ بىلەن يالغان.
بىرى ئالەمگە تارقاپ، توققۇزى مۇپتۇمغىلا قالغان،
دەرىخ..... يالغان ئەمەسىمۇ ئاتنى ئەللىك تەڭگىگە ئالغان.
كىكىردەككە ئاشۇنچە تەڭگىنى يالغانمىكەن سالغان.
بېرەرسىز پۇلنى تەخسىر بىر كۈنى ئەلۋەتتە، ئەلۋەتتە.

شەكايەتكە ئېغىز ئاچسام ئارام ئالماي قىلارمەن دات،
قۇتۇلدۇم ئۇشبۇ ئاتتىن بولدى كوڭلۇم قايغۇدىن ئازات.
سۈنۈپ پۇت قولىنى ياتقۇم ئەمدى راست روھى راۋانىم شات،

نەزەرلەردىن ھەزەرلەر ئەيلىمەككە مىڭ قەسەملەر يات،
كى ئومۇم ئوتكۇسىدۇر دوست - يارەنگە ساداقەتتە.

ئوزەڭ موللا بۇرادەر بىنھايەت نەپسىڭىز غالىپ،
سىياقىڭ خوپ سالاپەتلىك، بىلۈرمەنكىم دىلىڭ قالىپ،
بولۇپتۇرسەن بېرىپ ئاندا كىشىنىڭ ھەققىغە تالىپ.
كۈنۈڭ ئوبدانمىدۇر ئەي يار مېنىڭ ھەققىمنى ئېپ قالىپ،
كوچۇرۇپ روزى غارىڭنى يۇرۇپسەنمۇ پاراغەتتە.

نومۇس قىل خەلقى ئالەمدىن كى سالمىسەن ئېمەس بىمار،
خىيانەتلىك قىلىپ شۇنچە خىجىللىك ئەيلىمەك دەركار.
مېنىڭ ھەققىمنى يەپسەن، ئۈزگىنىڭ ھەققىمنى يېمە زىنھار،
كىشىنىڭ ھەققىمنى يەپ، مىڭ ئىبادەت قىلغىنىڭ بىكار،
كى كۈن، تۇن ئۇخلىماستىن سەئىلە تۇرساڭمۇ تائەتتە.

ماڭا ئۇل ئات ئۇچۇن دائىم ئويۇمدە كوپ مالا مەتتۇر،
يېقىنلاشقاچ قىيامەت، بەددىيانەتلىك ئالامەتتۇر.
يىمەك بىر ئاتتا ئوتتۇز تەڭگىنى قانداق خىيانەتتۇر.
مېنىڭ قالغان پۇلۇم بىرنەچچە كۈن سىزدە ئامانەتتۇر.
بېرۇرسىز پۇلنى تاڭلا ۋاقتىدا روزى قىيامەتتە.

«ئىرق پۈتۈك»

ئىبراھىم مۇتەئى

قىسقىچە ئىزاھات

قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدىكى يادىكارلىقلار ئىچىدە ئۇيغۇر رولىنىڭ يېزىغىدىكى (يەنى ئورخون يېزىغىدىكى) يادىكارلىقلار ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدۇ. «ئىرق پۈتۈك» (پال كىتاۋى، ياكى تەبىرنامە) شۇلارنىڭ بىرقەدەر چوڭ ھەجىمىدىكىلىرىنىڭ بىرى.

«ئىرق پۈتۈك» نىڭ بىرقانچە نۇسخىسى تېپىلغان. ئۇنىڭ بىرى ئا. ستەيىن تەرىپىدىن دوڭخاڭدىكى بىزەكلىك (مىڭ ئوي) دىن تېپىلغان نۇسخا. بۇ نۇسخا جەمى 104 بەتلىك بولۇپ، ھەر بېتىدە 40 تىن 70 كىچە رونا (ھەرپ) بار. يەنە بىرى، ئا. لىكوك تەرىپىدىن تۇرپاندىكى تۇيۇقتىن تېپىلغان نۇسخا (ھەر بەتتە 31 قۇر).

بۇ نۇسخىلارنىڭ ھەر ئىككىسى دانىيەلىك تۇركۇلوگ ۋ. تومسېن تەرىپىدىن بىرىنچى قېتىم ئېلان قىلىنغان. يۇقۇرقى نۇسخىلار تەخمىنەن 9 - ئەسىرگە ئائىت بولۇپ،

بۇلاردا ئىشلىتىلگەن ئورخون يېزىقى ۋە تىلى ئۆزىگە خاس بولغان بىرمۇنچە ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە.

«ئارق پۇتۇك» نىڭ بۇنىڭدىن باشقا نۇسخىلىرىمۇ تېپىلغان، ئۇلارنىڭ ئىچىدە قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغىدا يېزىلغانلىرىمۇ بار. بىز بۇ يەردە قەدىمقى ئۇيغۇر رونىك يېزىغىدا يېزىلغان نۇسخىسىنى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ ئېلان قىلدۇق. ئەسلىدە بۇنىڭ ترانسكرىپسىيىسىنىمۇ بېرىش كېرەك ئىدى. لېكىن مەتبەدە تەييار ترانسكرىپسىيە ھەرپلىرى بولمى-ھاچقا، ھازىرچە پەقەت تەرجىمىسىنىلا ئېلان قىلدۇق.

«ئارق پۇتۇك» قەدىمقى ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ ئىجتىمائى تۇرمۇشى، دۇنيا قارىشى ۋە ئورپ - ئادەتلىرىنى تەتقىق قىلىشتا بەك زور قىممەتكە ئىگە. «ئارق پۇتۇك» تە بايان قىلىنغان «ياخشىلىق» (ئەزگۈلۈك) ۋە يامانلىق ئالامەتلىرىنىڭ بىرمۇنچە - سى تا مۇشۇ كۈنگىچە ئۇيغۇر خەلقى ئىچىدە شۇ پېتى ساقلىنىپ كەلمەكتە. مەسىلەن، چۈشىدە پادىشانى كۆرسە، بەخت - سائادەتكە ئىگە بولىدۇ، چۈشىدە قارا قۇش كۆرسە، ئامىتى كېلىدۇ. چۈشىدە ئورۇق ياكى ئاغرىق ئات مېنىسە كۆ - كۈلىسىزلىك يۈز بېرىدۇ، چۈشىدە سېمىز ئات مېنىسە ئىشى ئوڭ - دىن كېلىدۇ، سېمىز توڭگە مېنىسە مۇرادىغا يېتىدۇ، چۈشىدە قوي پادىسى كۆرسە باي بولىدۇ، ئاسماندا ئۇچۇپ چۈش كۆرسە پايدا ئالىدۇ. چۈشىدە ياغۇر كۆرسە تۇرمۇشى باياشات بولىدۇ، چۈشىدە بۇغا كۆرسە بالا - قازادىن قۇتۇلىدۇ، دىگەندەك ئېتىقاتلار ھازىر - مۇ خەلقىمىز ئارىسىدا داۋام قىلىپ كەلمەكتە. بۇ پاكىتلار «ئارق پۇتۇك» نىكى كوزقاراشلار ئۇيغۇر خەلقى ھاياتىدا مىڭلارچە

يىللاردىن بېرى داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ئەنئەنىلىك كوزقا-
راشلار ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن «ئىرق پۈتۈك» نى ھازىر خەلق ئارىسىدا
تارقىلىپ يۈرگەن ئېغىزچە تەبىرىنامىلەر بىلەن سېلىشتۇرۇپ
تەتقىق قىلىش، خەلقىمىزنىڭ مەنىۋى ھايات تارىخىنى تەتقىق
قىلىشنىڭ مۇھىم بىر تەرىپى. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئۆزىگە خاس
دۇنياقاراشلىرى ۋە ئورپ - ئادەتلىرىنى ئەتراپلىق ئۈگىنىشتە
بۇ خىل تەتقىقات زور ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.
(بۇنىڭدىكى نومۇرلار ئەسلى تېكىستنىڭ قۇر تەرتىۋىنى
بىلدۈرىدۇ).

«ئىرق پۈتۈك» تەرجىمىسى

1. تەنشىمەن (يەنى جۇڭگو پادىشاھىسىمەن). ئەتىگەنلىكى
ۋە ئاخشىمى (ياكى كېچە - كۈندۈز) ئالتۇن تەختتە ئولتۇرۇپ كو-
گۈل ئاچقۇدەكمەن. بىلىڭلەركى بۇ ئەزگۈ (ياخشىلىق ئالامىتى).
2. - 3. ئالا ئاتلىق يول تەڭرىمەن (تەقدىر ئەلاھمەن)
ئەتىگەنلىكى ۋە ئاخشىمى يول يۈرەرمەن. ئۇتتۇرامدىن ئىككى
ئايلىق ئادەم بالىسى ئۇچرىدى. ئادەم قورققان ئىدى.
"قورقما، قۇت، (بەخت) بەرگەيمەن" دەپتۇدەكمەن. بىلىڭلەركى،
بۇ ئەزگۈ (ياخشىلىق).

4. - 5. ئالتۇن قاناتلىق يىرتقۇچ قارا قۇشمەن، تېنىمنىڭ
ئوزۇغىمۇ نۇڭمەسكەن. دېڭىزدا تۇرۇپ تاپقانلا نەرسىلەرنى تۈتە-
مەن، ياراتقان نەرسەمنى يەيمەن، شۇنداق كۈچلۈكمەن. بىلىڭلەركى،
بۇ ئەزگۈ.

6. ئالا تاغىل لاچىن قۇشمەن، چىنتەن (سەندەل) دەرىخىدە ئولتۇرۇپ كوگۇل ئاچقىدەكمەن. شۇنداق بىلىڭلەر!
- 7، 8، 9. باتۇر بەگ يىلقىسىغا بېرىپتۇ. ئاق بايتالى قۇلۇنلاپتۇ، ئالتۇن تۇياقلىق ئايغىرلىققا يارىغىدەك؛ توغلىرىگە بېرىپتۇ، ئاق ھىنىگانى بوتىلاپتۇ، ئالتۇن پۇتلۇق بۇغرالىققا يارد-غىدەك؛ ئويىگە كېلىپتۇ، ئۈچىنچى قونچىيى (مەلىكىسى) ئوغۇل تۇغۇپتۇ، بەگلىككە يارىغىدەك. خوشال - خورام بەگ ئەر (باتۇر) ئىكەن! بۇ ئېنىق ئەزگۈ.
10. ئېيىق بىلەن توڭغۇز ئارت (داۋان) ئۈستىدە سو-قۇشۇپتۇ. ئېيىقنىڭ قارنى يېرىلىپتۇ، توڭغۇزنىڭ سۈيۈ چىشى سۇ-نۇپتۇ. بىلىگىنىكى، بۇ يامانلىق.
11. ئەر ئىلدام كېلىۋېتىپ، ياخشى سوزلەرنى قىلغىدەك. بىلىڭلەركى بۇ ئەزگۈ.
- 12، 13. ئالتۇن باشلىق ئىلانمەن. ئالتۇن قوسىغىمىنى قىلىچ بىلەن كېسىپ، بەدىنىمنى يول ياقىسىغا، بېشىمنى ئوينىڭ تېشىغا تاشلاپ قويۇپتۇدەك. بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.
14. چوڭ ئوي (گە) ئوت كېتىپتۇ، ئۆلمۈ، ئوگزىسىمۇ قالماپتۇ دەك. بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق!
- 15 - ئەسنىگەن يولۋاسىمەن، بېشىم قومۇش ئارىسىدا كو-رۇنگۇدەك، مەن شۇنداق باتۇرمەن، ئەدەپ - ئەردەملىكمەن. شۇنى بىلىڭلەركى!
16. سېرىق ئاتلىق ساۋچى، ئالا ئاتلىق ئەلچى ياخشى سوز (خەۋەر) ئېلىپ كەپتۇدەك. شۇنداق بىلىڭكىكى، بۇ ئېنىق ئەزگۈ.
17. ئادەم ئوۋغا بېرىپتۇ. تاغدا ئۇ ھەممىگە قادىر تەڭ-

رىگە ئىبادەت قىلىپتۇدەك. بىلگىنىكى بۇ يامانلىق.

18. تەڭرىلىك (يەنى ئولۇمى يېقىملاشقان) ھوماي ئويىدە قالغان (ئىكەن)، ياغلىق قاچىنىڭ چېتىنى يالاپ تىرىلىپتۇدەك، ئولۇمدىن قۇتۇلۇپتۇدەك. بۇنى شۇنداق بىلىڭلەر!

19. قۇزغۇنىنى ياغاچقا باغلاپتۇ، قاتتىق باغلاڭلار، ياخشى باغلاڭلار دەپتۇدەك. بۇنى شۇنداق بىلىڭلەر!

20، - 21، - 22. يۇقۇرىدا تۇمان تۇرۇپتۇ (پەيدا بولۇپتۇ)، تۈۋەندە تۈزەڭ تۇرۇپتۇ (كۈتىرىلىپتۇ)، ئۇچار قاناتلار ئۇچقان ئىكەن، ئېزىپ كېتىپتۇ، كىمىك ئەۋلادى (ياۋا ھايۋانلار) يۈگۈرگەن ئىكەن، ئېزىپ كېتىپتۇ، كىشى ئوغلى (ئادەمات) يۈرگەن ئىكەن يولدىن ئېزىپتۇ. يەنە تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئۇچ يىلدا بۇلارنىڭ ھەممىسى ئامان - ئېسەن كۆرۈشۈپتۇ. خوشال بولۇپتۇ، سۇيۇنۇپتۇ. شۇنداق بىلىڭلاركى، بۇ ئەزگۈ.

23، - 24. ئېچىرىغان ئات ئۆزى سەمسىرگەن يەرنى كۆرۈپ (شۇ يەرگە) يۈگۈرۈپتۇ، يولدا ئۇنىڭغا ئوغرى ئۇچراپ تۇتۇۋېلىپ مىنىۋاپتۇ. (بۇ ئات) يايلىدىن تاكى قۇيرۇغىغىچە يې - نەم بولۇپ، يۈرەلمەي تۇرغىدەك، شۇنداق بىلىڭلاركى، بۇ يامانلىق.

25، - 26. مېنىش ئېتى شەرق تەرەپتە ھېرىپ - ئېچىپ تۇرۇپ قاپتۇ. تەڭرىنىڭ قۇدرىتى بىلەن تاغ ئۈستىدە ئېتىمىن سۇ كۆرۈنۈپتۇ، دەرەخزارلىقتا يېشىل ئوت كۆرۈنۈپتۇ، ئات شۇ يەرگە بېرىپ سۇ ئىچىپتۇ، ئوت يەپتۇ. (شۇنىڭ بىلەن) ئولۇم - دىن قۇتۇلۇپتۇ. شۇنداق بىلىڭلاركى، بۇ ئەزگۈ.

27، - 28. (كېڭىز) ئوينىڭ ئىچى قانداق - ئۇ؟ تۇڭ - نىڭى قانداق - ئۇ؟ دەرىزىسى قانداق كۆرۈملۈك، ئۇ! ئۆگزىسى

قانداق - ئۇ؟ ئاغامچىسى قانداق - ئۇ؟ ئۇلار باغلاۋاتقىدەك. بىلىمگە ئېرىشكەن بىر كىشى بولسا ئۇ ئۆزىگە بىر ئىش بولسا ئۇ ئۆزىگە بىر ئىش بولسا.

29. ئاق ئات ئۈچ مەۋجۇداتتا ئوز قارشىسىنى تاللى -
ۋېلىپ، ئەپۇ - ئوتۇنۇشكە بېرىپتۇدەك. قورقما، ياخشى ئوتۇن. ئا -
يانماي ياخشى دە، يالۋۇر؛ دىگۈدەك. شۇنداق بىلىمگەلەركى، بۇ
ئەزگۈ.

30 -، 31. تېتىر (ئىسىل نەسىللىك) بوغرامەن، ئاق
كوۋۇك چاچقۇدەكمەن، (كوۋۇكلەر) يۇقۇرىدا ئاسمانغا تېگەر،
پەستە يەرگە تېگەر، ئۇخلاۋاتقانى ئويغىتىپ، ياتقانى تۇرغۇزۇپ،
يۇرگىدەكمەن، شۇنداق كۈچلۈكدەكمەن. بىلىمگەلەركى، بۇ ئەزگۈ.

32. قارا ئويگۈك (ھويۇپ؟) يىل بويى (ئۈگە تىسىمۇ)
كارغا كەلمەس. "ئۈگە تىمەك"، "كورمەك" (قارماك) "ئۈركۈتتۈك"
دەر. شۇنداق بىلىمگە!

33 -، 34. ئۇزۇن تونلۇق (يەنى ئايال) كوزگۈسىنى
(ئەينىگىنى) كۈلگە چۈشۈرۈپ قويۇپ، كۈندۈزى يىمغىلىغۇدەك،
كېچىسى ھوڭرىگۈدەك. شۇنداق بىلىمگەلەركى، مۇڭلۇق ئۇ، بۇ
ئىنىق يامانلىق.

35. ئوغلان كاككۈك پېيىنى تېپىۋاپتۇ، بۇنىڭدىن ئۈكە
تاققان كېلىنچەك قۇتلۇق بولسۇن، دەپتۇ. شۇنداق بىلىمگەلەركى،
بۇ ئەزگۈ.

36. قارغۇ قۇلۇن ئايغىرلار ئارىسىغا كىرىپ ئەتىدىن -
كەچكىچە ئەمچەك ئىزلەپ ھېرىپ - ئېچىپ كېتىپتۇ. بىچارە قان -
داقۇ قىلار. شۇنداق بىلىمگەلەركى، بۇ يامانلىق.

37. ئىككى ھوكۇزنى بىر بوقۇسىغا قېتىپ قويۇپتۇ.
ئۇلار ماڭالماي تۇرغىدەك. شۇنداق بىلىمگەلەركى، بۇ يامانلىق.

- 38 - 39. تاڭ ئېتىپتۇ، ئاندىن كۇن چىقىپ يەر - جاھان يورۇپتۇ. شۇنداق بىلىڭكى، بۇ ئەزگۇ.
40. باينىڭ قويى ئۆركۈپ كېتىپ، بورىگە ئۇچراپتۇ، بورى ئۇلارنىڭ سۇتىنى ئېمىپ كېتىپتۇ. ھەممە قوي ئامان قاپتۇ. شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۇ.
- 41، - 42. خان تەختكە ئولتۇرۇپ ئوردا - ساراي ساپ - تۇ، ئەل - يۇرتى ئۇنىڭ ئالدىغا كەپتۇدەك، يۇرت كاتتىلىرى، ئاقساقاللىرى يىغىلىپ ئويۇن - تاماشا قىلغىدەك. شۇنداق بىلىڭ - لەركى، بۇ ئەزگۇ.
- 43، - 44. قىمارۋاز بىر ئادەم بالىسىنى ۋە خوتۇنىنى ئېلىپ، ئۇستا قىمارۋازنىڭكىگە (قىمار ئوينىغىلى) بېرىپتۇ. بالى - سىنىمۇ، خوتۇنىنىمۇ ئۇتقۇزماستىن يەنە توقسەن باش قوي ئۇ - تۇپتۇدەك، بالىسى بىلەن خوتۇنى بەك خوشال بوپتۇدەك، شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۇ.
45. كەمبەغەلنىڭ بالىسى ئوقەت قىلىشقا چەقىپتۇ. سە - پىرى ئوڭۇشلۇق بولۇپ، خوشال - خورام قايتىپتۇدەك. شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۇ.
- 46، - 47. يىرتقۇچ ھايۋان — يولۋاس يەم ئىزلەپ ئوۋغا چىقىپتۇ، ئوۋى ئوڭۇشلۇق بولۇپ، نۇرغۇن يىمەكلىك تويلاپ، خوشال - خورام قايتىپتۇدەك. شۇنداق بىلىڭكى؛ بۇ ئەزگۇ.
- 48، - 49. بىر تېۋىلغا يۈز بولۇپتۇ يۈز تېۋىلغا مىڭ بولۇپتۇ. مىڭ تېۋىلغا تۆمەن بولۇپتۇدەك، شۇنداق بىلىڭلەركى بۇنىڭدا پايدا بار، بۇ ئەزگۇ.
50. كېڭىزنى سۇغا سېلىپ، يەنە ئۇر، قاتتىق پىشۇر دىگىدەك. شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

51. خان سوقۇشقا بېرىپتۇ، دۈشمەنى بېكىپتۇ، سۈرگۈن قىلىپتۇ، كوچورۇۋېتىپتۇ، ئوزى ۋە قوشۇنى خوشال - خورام ئور - دىسىغا (پايتەختىگە) قايتىپتۇدەك. شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

52، -، 53، -، 54. ئەر (ئادەم) سوقۇشقا بېرىپتۇ، يولدا ئېتى ھېرىپ قاپتۇ، ئۇنىڭغا تۇرنا قۇش ئۇچراپتۇ. تۇرنا ئۇنى قا - نىتىغا ئولتۇرغۇزۇپ، يۇقۇرى كوتىرىلىپ ئۇزاق يول يۈرۈپتۇ، ئۇنى ئاتا - ئانىسى يېنىغا ئاپىرىپ قويۇپتۇ، ئاتا - ئانىسى بەك خوشال بولۇپتۇ. شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

55. كۆپ ئاتقا ئىگە بولغاندەك خوشاللىغىڭ يوق. ئېتىم ئاز قالدى دەيدىغان قورقۇنچۇڭمۇ يوق، ئۇچمىغا چىققان بەخت - سائادىتىڭمۇ يوقتەك، شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ ئېنىق يامانلىق.

56. بىر قېرى ئوكۇزنىڭ بېلىنى قورقاق چۈمۈلىلەر يەۋاتقەدەك، ئوكۇز قىمىرلاشقا مادارى يەتمەي جىم تۇرغەدەك. شۇنداق بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

57. (ئايال) قەمۇش ئارىسىدا تۇرغىدەك (ياشىغىدەك)، تەڭرى ئۇنىمىغانلىقتىن (رەھىم قىلمىغانلىقتىن) مەلىكە - خانىم ئۇنىڭ ئاۋۇنچۇغى (تەسەللى بەرگۈچىسى) بولسۇن، دىگۈدەك. بىلىڭىكى، بۇ ئەزگۈ.

58. ئاتنى تەتۈر كىشەنلەپ قويۇپتۇ، ئۇ مىدىرلىيالماي جىم تۇرغەدەك. بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

59، -، 60. باتۇر بالا تازا ياراملىق ئوق - ياسىنىڭ ئوقىنى تىك يارىنىڭ دوقمۇشىغا ئۇرۇپ، يالغۇز كېتىپ بارغىدەك. شۇنداق باتۇردەك، بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

61. قارا - ئالا ئىنەك موزايلىماقچى بولۇپ، ئولىدىغان بولدۇم دىگۈدەك. قارا - ئالا ئەركەك موزاي تۇغۇلغان ئىكەن. قۇربانلىققا يارىغاي، دەپتۈدەك، (شۇنىڭ بىلەن) ئولۇمدىن قۇتۇلۇپتۇدەك. بىلىڭكى، بۇ ئەزگۈ.

62. ئۇزۇن تونلۇق (يەنى ئايال) ئىدىشىنى، ئايىغىنى (قا-چىسىنى) قويۇپ (سەپەرگە) چىقىپتۇدەك، (كېيىن) ئوبدان ئويلە-نىپ كورۇپ: ئىدىشىنى، ئايىغىنى قويۇپ نەگمۇ بارارمەن، دەپ قايتىپ كېلىپتۇدەك، ئىدىشى، ئايىغى ساق تۇرغىدەك. ئۇ (بۇنى كورۇپ) خوشال بولۇپتۇدەك، بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

63 - 64. دەريا لاچىنى ئوۋغا چىققان ئىكەن، قارشى-سىدىن يىرتقۇچ قارا قۇش كۆتىرىلىپ چىقىپتۇدەك، بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

65 - 66. لاچىن توشقان (تۇتاي) دەپ ئاسماندىن توۋەن چۈشۈپتۇ ۋە توشقانى تۇتۇۋاپتۇ. لاچىننىڭ تىرنە-غى ئېچىلىپتۇ ۋە يەنە يىغىلىپتۇ، لاچىن تىرنىغىنى كە-رىشتۈرۈپ يۇقۇرى ئورلەپتۇ، توشقان تىرىسىدىن چىقىپ، قېچىپ كېتىپتۇ - دەك. بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

67. كىيىك بالىسى، مەن ئوتسىز، سۇسىز قالدىم، قانداق قىلارمەن؟ دىگۈدەك، بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

68 - 69. توگە پاتقاققا پېتىپ قېلىپ، ئوز بېشىنى ئوزى يەپتۇدەك، ئاندىن ئۇنى تۈلكە يەپتۇدەك. بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

70. ئەر ئومىلەپ بېرىپ، تەڭرىگە دۇچكېلىپ، بەخت - سائادەت سوراپتۇدەك. (تەڭرى) قۇت بەخت - سائادەت بېرىپ، ئېغىلىڭدا يىلىڭ بولسۇن، ئوزەڭ ئۇزۇن ئومۇرلۇك بول، دەپ -

تۈدەك، بىلىڭلەركى بۇ ئەزگۈ.

72 - 73. قارا يول (تەقدىر) تەڭرىسىمەن، سىنىمىڭنى تۈزىتىمەن. ئۇزۇڭنى ئۇلايمەن، ئەنى يارىتىمەن (بەرىپا قىلىمەن). بۇنىڭ ئەزگۈلىكى بولسۇن. بۇنى بىلىڭەيسىلەر!

74 - 75. يىرتقۇچ يولۋاس ئوۋ ئوۋلاشقا چىقىپتۇ، ئوتتۇرا يولدا ئۇ ئىلانغا دۇچكېلىپتۇ. ئىلان تىك قىيا تاشقا چىقىپ كېتىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ (يولۋاس) ئىلومدىن قۇتۇلۇپ، خوشال - خورام يۈرگۈدەك. بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

76 - 77. تۇغ ئانىنىڭ قۇيرۇغىنى تېگۈپ تىك قىل، ھورۇن ئانىنىڭ قۇيرۇغىنى قويۇپ بەرىپ، توققۇز قات تەرلىك ياپ، ياخشىلاپ تەرلىسۇن دىگۈدەك. بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

78. توم (يىرتقۇچ) قارا قۇشمەن، يېشىل قىيا مېنىڭ يايلىغىم، قىزىل قىيا مېنىڭ قىشلىغىم، مەن شۇ تاغدا تۇرۇپ خوشال بولغىدەكمەن. شۇنداق بىلىڭلەركى!

79 - 80. ئەر پۇشۇغلىق (غەمكىن)، ئاسمان بۇلۇتلىق بولدى. شۇ ئارىدا كۈن چىقىپ، ئىچ پۇشۇغى ئارىسىدا خوشاللىق يۈز بەرىپتۇدەك، بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

81 - 82. بوز بۇلۇت پەيدا بولۇپ، كىشىلەر ئۈستىگە (يېغىن) ياغدى. قارا بۇلۇت پەيدا بولۇپ، ھەممە ئۈستىگە (يېغىن) ياغدى. ئاشلىق پىشى، ئوت ئۇندى، يىلىقىغا، كىشىگە ياخشى بولۇپتۇدەك. بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

83 - 84. قۇل سوزى بەككە يېتىپتۇدەك، قۇزغۇن سوزى تەڭرىگە يېتىپتۇدەك، يۇقۇرىدا تەڭرى ئاڭلاپتۇ، تىۋەندە كىشى ئاڭلاپتۇ. شۇنداق بىلىڭكى، بۇ ئەزگۈ.

85. باتۇر ئەر ئوغلى سوقۇشقا بەرىپتۇدەك، جەڭ مەيدا -

ندا سوزمەنلەر ئۇنىڭغا: ئويۇڭگە قايتساڭ ئوزەڭ زور ئاتاق كوتىرىسەن، ئېتىڭنى كىشىلەر يېتىلەپ كېلىدۇ، دەپتۇدەك. بىلىڭ- لەركى، بۇ ئېنىق ئەزگۇ.

86. ئۇيۇرۇم (بايتالار تىپى) ئۇچۇن قۇتلۇق ئايغىرمەن، ياڭاقلىق دەرەخلەر مېنىڭ يايلىغىم، قۇشلۇق دەرەخلەر مېنىڭ قىشلىغىم، شۇ يەردە تۇرۇپ خوشال بولمەن، دىگۇدەك. بىلىڭ- لەركى، بۇ ئەزگۇ.

87 - 88. كولچەك (؟) قۇرۇپتۇدەك، چىلەك توڭلاپتۇ- دەك. كولچەك بەگنىڭ تۇرسا، ئۇ قانداق قۇرۇيدۇ؟ چىلەك كۈنگەيدە تۇرسا ئۇ نىمىشقا توڭلايدۇ؟ بىلىڭلەركى، بۇ پال بىر ئىشنىڭ قىيىنچىلىققا دۇچ كەلسىمۇ، ئاقىۋىتى ياخشى بول- دىغانلىغىنى بىلدۇرىدۇ.

89 - 90. (بىراۋنىڭ) ئوغلى ئاتا- ئانىسىغا ئوپكىلەپ كېتىپ قاپتۇدەك، كېيىن ئۇلارنى سېغىنىپ (ئويلىنىپ) ئانامنىڭ نەسەتتىنى ئاڭلاي، ئاتامنىڭ سوزىنى تىڭشاي، دەپ قايتىپ كەپتۇدەك. بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۇ.

91. يىلىغا توشقانى (چوڭلارنى) يۇدەتمەي (جوۋۇتماي) ئايغا توشقانى (ياشلارنى) ئازاپلىماي، ھەممىسى ياخشى بولسۇن دىگۇدەك. بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۇ.

92 - 93. توققۇز ئارىلىق بۇغا كىيىكمەن، چىرايلىق تىزلىنىپ، مىڭرىغىدەكمەن (ۋاقىرىغىدەكمەن)، يۇقۇرىدا تەڭرى (ئاسان)، تۆۋەندە يەر ئاڭلىدى، شۇنداق كۈچلۈكمەن، بىلىڭ- لەركى، بۇ ئەزگۇ.

94 - 95. تورغاي قۇش ھەمزالىرى يېنىغا قونمەن،

دەپ، سەزمەستىن توزاقتا ئىلىنىپ قېلىپ، ئۇچالماي تۇرغىدەك بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

96. يارغۇن (ياۋا) كىيىكمەن، يازلىغى تاققا چىقىپ

يايلايمەن. خوشالمەن، دىگۈدەك. بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

97. خان قوشۇنى بىلەن ئوۋغا چىقىپتۇ، دائىرە ئىچىگە

كىيىكلەر كىرىپتۇ، خان كىيىكلەرنى تۇتۇپتۇ، قارا (خەلق) ۋە قوشۇننىڭ ھەممىسى خوشال بولۇپتۇ، بىلىڭلەركى، بۇ ئەزگۈ.

98 - 99. كوك بوز توغان قۇشمەن، كوركەم قىيادا

ئولتۇرۇپ (ئەتراپىنى) كۈزىتىمەن، ياڭاقلىق توغراق ئۈستىگە چۈشۈپ، يايلايمەن، دىگۈدەك، بىلىڭلەركى، بۇ ئېنىق ئەزگۈ.

100. سېمىز ئات (نىڭ) ئاغزى قاتتىق بولۇپتۇ، ئىگە-

سى (ئۇنى) ئاچالماپتۇدەك، بىلىڭلەركى، بۇ يامانلىق.

101 - 102. ئەمدى، ئامراق ئوغلانم، بىلىڭلەركى،

بۇ ئرق پۈتۈك (پال كىتاۋى) ياخشى (كىتاپ)، ھەر بىر نەر-سىنىڭ تەقدىرى (ئولۇشى) ئەنە شۇنداق قۇدرەتلىك ۋە ھەر

خىل بولىدۇ.

103. پارسى يىلى ئىككىنچى ئاينىڭ 15 - كۈنى تەي-

گونتەن بۇتخانىسىدىكى كىچىك دىندارلارنىڭ (ئىلتىماسى بىلەن؟)

ئاڭلىغۇچىمىز ئىسىك سانغۇن ۋە ئىتەچوك ئۈچۈن پۈتتىم.

ئەپسانە ۋە رىۋايەت

تۇرغۇن ئالماس

ئەپسانە ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە

ماركسنىڭ ئەپسانە ھەققىدە بەرگەن تەرىپى بويىچە ئىپادىلەش قاندا: "ئەپسانە ئىنسانلار خىيالدا ئاڭسىز ھالدا، بەدىئىي ئۇسۇل بىلەن پىششىقلاپ ئىشلەنگەن، تەبىئەت ۋە ئىجتىمائىي ھادىسىلەر-نىڭ قەدىمقى زامان كىشىلىرى ئاغزىدا ئومۇمىي ھالدا بارلىققا كەلگەن ئىجادىيىتى. ئۇ قەدىمقى ئىنسانلارنىڭ كائىناتنى چۈشەندۈرۈشى، ئىنسان بىلەن تەبىئەت ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان ئىرادىسى ۋە غايىسى شۇنىڭدەك ئۈچ-دەرىجىلىك ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيە ئوزگىرىشى ۋە راۋاجلىنىشىدىن ئىبارەت" («سىياسى ئىقتىساد تەنقىدىگە دائىر» گە قارالسۇن).

".....ئەپسانىلەردىكى خىلمۇ-خىل ئوزگىرىشلەرنى ئالاق، مەسىلەن، «شەنخەيجىڭ» دىگەن كىتابتىكى 3 كۇافۇننىڭ قۇياشنى قوغلىشى» دىگەن ئەپسانىدە، «خۇەي نەنزى» دىگەن كىتابتىكى «پالۋان يىنىڭ 9 قۇياشنى ئوق-يا بىلەن ئېتىشى»،

«غەرىپكە ساياھەت» دىگەن كىتاپتىكى سۇن ۋۇكۇڭنىڭ 72 خىل ئۆزگىرىشى ۋە «لياۋجەي ھىكايىلىرى» دىگەن كىتاپتىكى بىر-مۇنچە روھلارنىڭ، جىنلارنىڭ ئادەمگە ئايلانغانلىغى توغرىسىدىكى ئەپسانىدە ۋە باشقىلاردا بايان قىلىنغان خىلمۇ - خىل ئۆزگىرىش-لەرنى ئالاق - بۇ ئەپسانىلەردە ئېيتىلغان زىددىيەتلەرنىڭ بىر بىرىگە ئۆزگىرىشى ئەسلا كۆنىكىرت زىددىيەتلەر بىلەن يۈز بەرگەن ئۆزگىرىش ئەمەس، بەلكى ساددا ۋە خىيالى ئۆزگىرىش-لەردۇر، ھىساپسىز ۋە خىلمۇ - خىل رىيال زىددىيەتلەرنىڭ بىر-بىرىگە ئۆزگىرىشلىرى بىلەن تەسىرلەنگەن كىشىلەرنىڭ سۈبېكتىپ خىيالىنىڭ سەمەرىسىدۇر.» (ھاۋزېدۇڭ «ئەدىبىيات - سەنئەت توغرىسىدا»، ئۇيغۇرچە 4 - بەتكە قارالسۇن.)

ماركس يەنە مۇنداق دىگەن ئىدى: "ھەرقانداق ئەپسانىلەر تەسەۋۋۇر بىلەن ۋە تەسەۋۋۇرنىڭ ياردىمى بىلەن تەبىئەت كۈچلىرىنى يېڭىدۇ، بويسۇندۇرىدۇ ۋە شەكىللەندۈرىدۇ، دىمەك، تەبىئەت كۈچلىرى ھەقىقىي بويسۇندۇرۇلۇشى بىلەنلا ئەپسانىلەرمۇ يوققا چىقىدۇ" (ماركس، «سىياسى - ئىقتىساد تەنقىدىگە دائىرە» گە قارالسۇن). قەدىمقى زامانلاردا يارالغان ئەپسانىلەردە يۇقۇرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەندەك خىيالى موجدلىك ۋە غەيرى تەبىئى ۋەقەلەر كۆپ بولىدۇ. ئەپسانىلەردە جادىگەرلەر، يىرتقۇچ ھايۋانلار، ئۇچار قۇشلار قاتنىشىدۇ، ئادەملەر ھايۋان قىياپىتىگە كىرىدۇ. ھايۋانلار، قۇشلار بولسا تىلغا كىرىپ ئىنسانغا ئوخشاش سۆزلەيدۇ، مەسىلەن قەدىمقى ئۇيغۇر داستانلىرىدىن بىرى بولغان «ئوغۇزنامە» دىكى بورنىڭ ئادەمگە ئوخشاش سۆزلەشلىرى ۋە باشقىلار.

لېكىن شۇنىڭغا قارىماي ئەپسانىلەر تۇرمۇش ھادىسىلىرى بىلەن باغلانغان بولىدۇ. ئەپسانەۋى، خىيالى ۋەقەلەر ۋاستىسى

بىلەن كوپۇنچە خەلقنىڭ كەلگۈسىدىكى بەختلىك ھايات ھەققىدە قىمىدىكى ئارزۇ ۋە ئۈمىتلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلدى.
خەلق ئەجدادىيىتىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى شەكىللىرىدىن بىرى بولغان «تۈتمىلەر» ئەڭ قەدىمقى ئەپسانىلەر تۈرىگە كىرىدۇ.

تۈتم ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە

“تۈتم” سوزى، ھازىرقى ئاۋستىرالىيىدە ياشايدىغان پاپائۇسولار (ياۋروپالىقلار ھىندىان دەپ ئاتىشىدۇ)نىڭ تىلىدىكى “ئۇنىڭ ئۇرۇغى” دىگەن بولىدۇ.

“تۈتم”نى ئىنسانلار باشلانغۇچ جەمئىيەتتە بىرەر ھايۋان ياكى دەرەخنى نەسىل ياكى ئۇرۇغ، قان سېستىمىسىنى پەرقلەن-دۇرۇشنىڭ بەلگىسى قىلغان، شۇنداق نەرسىلەرنى ئوزلىرىنىڭ ئاتا-بوۋىسى ھىساپلاپ، ئۇلارغا چوقۇنغان. مانا شۇنداق چوقۇ-نىدىغان نىشان ياكى بەلگە “تۈتم” دەپ ئاتالغان.

قەدىمقى زامانلاردا ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ناھايىتى ئاجىز بولۇپ، تەبىئەت ھادىسىلىرى بىلەن بولغان كۈرەشلەردە توپىلغان تەجرىبىلىرى ئاساسدا ئىگە بولغان بىلىم سەۋىيىسىمۇ ناھايىتى توۋەن بولغىنى ئۈچۈن، ئەتراپىنى قورشاپ تۇرغان تەبىئەت ھادىسىلىرىدىن، كۈننىڭ چىقىشى، يېتىشى، كۈن ۋە ئاينىڭ تۇتۇلۇشى، يۇلتۇزلارنىڭ ئېقىشى، كېچە ۋە كۈندۈز، بوران ۋە يامغۇر، مولدۇر ۋە قار، دەريا تاشقىنىلىرى، يەر تەۋ-رەش، قىش ۋە باھار، ياز ۋە كۈزگە ئوخشاش تەبىئەت ھادى-سىلىرىنى چۈشىنىشكە ئامالسىز قالغان. شۇڭا، قەدىمقى زاماندا

ياشىغان ئىنسانلاردا تەبەت ھادىسىلىرىدىن قورقۇش، ئۆتمىگەن چوقۇنۇش تۇيغۇلىرى پەيدا بولۇپ، بىرەر نەرسىگە ئىشىنىدىغان ۋەقەلەر كېلىپ چىققان.

تۇتم ئەڭ بۇرۇنقى باشلانغۇچ دىنىي ئېتىقاتلارنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، تەبىئى شارائىتى خىلمۇ - خىل بولغان جايلاردا ياشىغان ئادەملەر، خىلمۇ - خىل نەرسىگە چوقۇنىدىغان، تۇتمىزم كېلىپ چىققان. مەسىلەن، بىزنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىمىز قەدىمقى زامانلاردا بورىنى، ھىندىلار كالىنى، خەنزۇلار ئەجدىھانى تۇتم قىلغانغا ئوخشاش.

بورى تۇتمى ھەققىدىكى ئەپسانىلەر

قەدىمقى زامانلاردا، دۇنيانىڭ تۈرلۈك جايلىرىدا ياشىغان ئىنسانلار ئۆزلىرى ياشىغان جايلارنىڭ تەبىئى شارائىتلىرى، بېشىدىن كەچۈرگەن تەبىئى، ئىجتىمائىي ھادىسىلەرگە قاراپ، خىلمۇ - خىل نەرسىلەرنى (ھايۋانات، دەرەخ، كۈن، ئاي ۋە ھاكازالارنى) تۇتم قىلغانغا ئوخشاش، بىزنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىمىزمۇ، قەدىمقى زامانلاردا بورىنى تۇتم قىلىشقان ئىكەن، ئەمدى ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ بورىنى تۇتم قىلغانلىقى توغرىسىدىكى ئەپسانىلەر ئۈستىدە توختىلىمەن. «ئوغۇزنامە» دە ئۇيغۇر خاقانى ئوغۇزخاننىڭ ھەربى يۈرۈش - لىرىدە يول باشلىغان، ئوغۇزخان بىلەن ئادەمگە ئوخشاش سۆزلەشكەن كوك يايلىق بورى توغرىسىدا سۆزلىنىدۇ.

ئوبولغازبېنىڭ «شەجەرەئى تۈركى» ناملىق ئەسىرىدە: ئۇيغۇرلار بىر ئۇرۇشتا، دۈشمەندىن يېڭىلىپ، بىر تاغ قاپتىلىدا قاملىپ قاپتۇ، ماڭىدىغان يول تاپالماي ھالاك بولۇش خەۋپىگە

ئۇچراپتۇ. ئۇلار شۇنداق قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا، ئۇشتۇمىتۇت بىر بوردىنىڭ تاغ تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتقانلىغىنى كورۇپ قاپتۇ. شۇ چاغدا خەۋپ ئاستىدا قالغان ئۇيغۇرلار بوردىنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. تاغنىڭ تۈۋىگە يېتىپ بارغان بورى، ناھايىتى چوڭ بىر ئوڭكۇرگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇيغۇرلارمۇ بورى كىرىپ كەتكەن ئوڭكۇرگە كىرىپ، بورىگە ئەگىشىپ، قاپ-قاراڭغۇ ئوڭكۇر ئىچىدە خېلى ئۇزۇن ماڭغاندىن كېيىن، ئوڭكۇرنىڭ ئۇ بېشىغا يەتكەندە، بىر ئوچۇقچىلىق كورۇنۇپتۇ. بورى، تۇيۇق بولمىغان ئوڭكۇرنىڭ ئۇ بېشىدىكى چوڭ توشۇكتىن، ئوتلار يەلپۈنۈپ تۇرغان، سۇپ-سۈزۈك سۇلار شاقىراپ ئېقىپ تۇرغان، تۇرلۇك قۇشلار سايراپ تۇرغان ياپ-يېشىل بىر يايلاققا چىقىپتۇ. ئۇيغۇرلارمۇ بوردىنىڭ كەينىدىن مېڭىپ، شۇ يايلاققا چىقىپ ھالا-كەتتىن قۇتۇلۇپ قالغان ئىكەن. شۇڭا ئۇيغۇرلار بورىنى مۇقەددەس، ئىلاھى مەخلۇق ھىساپلاپ، ئۇنىڭغا چوقۇنىدىغان بولغان. جۇڭگونىڭ قەدىمقى يىلنامىلىرىدە، تۈركلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا، «ئوغۇزنامە» بىلەن «شەجەرەئى تۈركى» دە ئېيتىلغان بورى توغرىسىدىكى ئەپسانىلەرگە ئاساسەن ئوخشاپ كېتىدىغان مەلۇماتلار بار. بۇ مۇنداق:

شىمالىي جۇ خانىدانلىغى (مىلادىنىڭ 557 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 581 - يىلىغىچە ھۆكۈم سۈرگەن) نىڭ، «تۈركلەر ھەققىدە قىسسە» بابىدا مۇنداق دېيىلگەن: «تۈركلەر ھۇنلارنىڭ باشقا بىر ئۇرۇغى، پەمىلىسى ئاشىنا بولۇپ ئالاھىدە بىر قەبىلە ئىدى. تۈركلەر بىر زامانلاردا خوشنا ئەل بىلەن بولغان ئۇ-رۇشتا يېڭىلىپ، نەسلى قۇرۇپ كەتكەن. پەقەت ئون ياشلىق بىر ئوغۇل بالا ئامان قالغان ئىكەن. غالىپ ئەلنىڭ جەڭچىلىرى

بالىنىڭ كەچىكىلىگىنى نەزەرگە ئېلىپ، ئولتۇرمەي، ئۇنىڭ پۇتىغا قەللىرىنى كېسىپ تاشلاپ، ئوت - چوپىلەر ئوسۇپ تۇرغان بىر سازلانغان ئوتتۇرىسىغا تاشلىۋەتكەن. ئۇزۇن ئۆتمەي بالىنىڭ يېنىغا بىر ئۇرغاقچى بورى پەيدا بولۇپ قاپتۇ، بورى بالىنى گوش بىلەن بېقىپ ئۇزۇقلاندۇرۇشقا كىرىشىپ ھەم بالىغا يېقىنچىلىق قىلغانلىغى ئۈچۈن بورى قوساق كوتىرىپ قالغان. لېكىن ھىلىقى غالىپ ئەلنىڭ خانى تۇركلەر نەسلىدىن بىر بالىنىڭ ئامان قالغانلىغىنى ئاڭلاپ قالغان. شۇنىڭ ئۈچۈن خان دەرھال ئادەم ئەۋەتىپ بالىنى ئولتۇرگۈزگەن. بالىنى ئولتۇرگەنلەر، بىر ئۇرغاقچى بورىنىڭ چەتتە تۇرغانلىغىنى كۆرۈپ، ئۇنى ئولتۇرمەكچى بولغاندا، بورى تۇرپان خانلىغىنىڭ شىمالىدىكى تاققا قېچىپ كەتكەن. بۇ تاغدا بىر ئوڭكۇر بولۇپ ئوڭكۇر ئىچىدە ياپ - يېشىل ئوتلار يەلپۈنۈپ تۇرىدىكەن. ئوڭكۇرنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ چىقىش ئۈچۈن بىر نەچچە يۈز پۇل مېڭىشقا توغرا كېلىدىكەن. ئوڭكۇرنىڭ ئەتراپى تاغلار بىلەن ئورالغان بولۇپ، بورى شۇ ئوڭكۇرنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋاپتۇ. ئۇ ئون ئوغۇل تۇغۇپتۇ، ئوغۇللار چوڭ بولغاندىن كېيىن، سىرت بىلەن ئالاقە قىلىشىپ، ئويلىنىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئايالىمى ھامىلدار بولۇپ، بالا تۇغۇشۇپتۇ. ھەر بىرىنىڭ ئايرىم پەمىلىسى بار ئىكەن، ئۇنىڭ ئىچىدە بىرىنىڭ پەمىلىسى ئاشىنا ئىكەن. مانا شۇ پەمىلىدىكىلەرنىڭ ئۇرۇق - ئەۋلادى ئاۋۇپ تەدرىجى ھالدا بىرنەچچە يۈز ئائىلىگە يېتىپتۇ. ئۇلار بىرنەچچە ئەسىر ئۆتكەندىن كېيىن ئوڭكۇردىن چىقىشىپتۇ. ئاۋارالغا بېقىندى بولۇپ قاپتۇ. شۇندىن باشلاپ ئۇلار ئالتاي تاغلىرىنىڭ كۈنگەي تەرىپىدە ئولتۇراقلىشىپ ئاۋارال ئۈچۈن تومۇرچىلىك قىلىشىپتۇ.

شۇ يىلنامىنىڭ شۇ بايدا يەنە باشقىچىرەك بىر ئەپسانە خاتىرىلەنگەن. بۇنىڭدا بۇنداق دېيىلگەن، «تۈركلەرنىڭ ئاتا بوۋىلىرى سۇ، دەپ ئاتالغان ئەلدىن كېلىپ چىققان، بۇ ئەل ھۇنلارنىڭ شىمالدا بولۇپ، تۈرك قەبىلىسىنىڭ بېگىنىڭ نامى ئاپاڭبو بولۇپ، ئۇلار ئاكا - ئۇكا 17 قېرىنداش ئىكەن. ئۇلار - نىڭ بىرىنىڭ نامى ئىل كىنىشتۇ بولۇپ بوردىن تۇغۇلغان ئىكەن. ئاپاڭبو قاتارلىقلارنىڭ مەجەزى غەلىتى بولۇپ، دوت ئىكەن، ئۇلارنىڭ ئېلى ھالاك بولۇپتۇ. ئىل كىنىشتۇ، ئالاھىدە سىڭەك، ئۆتكۈر بولۇپ، شامال بىلەن يامغۇرنى چاقىرىپ كېلەلەيدىكەن. ئۇ ئىككى قىزغا ئويلىنىگەن، بۇ قىزلارنىڭ بىرى ياز ئىلاھىنىڭ قىزى بولۇپ، بىرى قىش ئىلاھىنىڭ قىزى ئىكەن. بۇ ئىككى قىز ھامىلدار بولۇپ توت ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ئوغۇللارنىڭ بىرى ئاق ھاڭغۇتقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ، ئوغۇللارنىڭ يەنە بىرىنىڭ ئېلى ئاباقان دەرياسى بىلەن قاما دەرياسىنىڭ ئارىلىغىدا بولۇپ، ئۇلارنى قىرغىز دەپ ئاتىغان. يەنە بىر ئوغۇلنىڭ ئېلى دىزاڭىل دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان. يەنە بىر ئوغۇلنىڭ ئېلى شەن چۇجى تېغىدا تۇرىدىكەن. بۇ توت ئوغۇلنىڭ تۇنجىسى ئىكەن. مانا شۇ تاغدا ئاپاڭبونىڭمۇ ئەۋلاتلىرى بار ئىكەن. ئۇلار ئو - چۇقچىلىقتا مۇزلاپ قىيىنلىپ قالغاندا، تۇنجى ئوغۇل ئوت چىقىرىپ، ئۇلارنى ئىسسىندۇرۇپ ئاسراپ قاپتۇ. ئۇلار ئوغۇللارنىڭ تۇنجىسىنى ھورمەتلەپ ئۆزلىرىگە باش قىلىپ بوي سۇنۇپتۇ. ئۆزلىرىنى تۈرك دەپ ئاتاپتۇ».

«ئوغۇزنامە»، «شەجەرەئى تۈركى»، «شىمالىي جۇ خانە - دانلىغى يىلنامىسى» دىكى «تۈركلەر ھەققىدە قىسسە» بابى قاتارلىق تارىخىي يىلنامىلەردە يېزىلغان ئۇيغۇرلار، تۈركلەرنىڭ

بورنى تۈتم قىلغانلىغى ھەققىدىكى خىيالى ھەم رىيال بولغان ئەپسانىلەردىن قارىغاندا ئۇيغۇر، تۈرك خەلىقلىرى باشلانغۇچ جەمىيەتنىڭ ئانىلىق باسقۇچىدا ياشىغان چاغلاردا، ئاشۇنداق ئەپسانىلەرنى توقىغان. چۈنكى ئاشىمنا ئاتلىق بىر ئانىنىڭ نامىنى تۈركلەرنىڭ ئۆزىگە پامىلە قىلغانلىغى شۇنى ئىسپاتلايدۇ. شۇڭا تۈركلەر، ئۇيغۇرلار دولەت قۇرغان دەۋردە خاقانلىقنىڭ تۇغلىرىغا ئاتۇندىن ھەل بېرىلگەن بورى بېشى سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن. تۈركلەر، ئۇيغۇرلار خاقان ئوردىسىنى ساقلايدىغان قاراۋۇللارنى "بورى" دەپ ئاتاشقان.

يۇقۇرىدىكى تارىخىي يىلنامىلەردىكى مەلۇماتقا قارىغاندا تۈركلەرنىڭ كېلىپ چىققان جايى يەنسەي دەرياسىنىڭ يۇقۇرقى ئېقىمىدا ئىكەنلىكى، تۈركلەر بىلەن قىرغىزلارنىڭ قېرىنداشلىغىمۇ ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. خۇلاسە قىلىپ ئېيتقاندا، تۈركلەرنىڭ كېلىپ چىققان جايى بىلەن باشقا قېرىنداش قەبىلىلەرنىڭ مۇناسىۋىتىدىن قارىغاندىمۇ، قىرغىزلارنىڭ تۇرا قەبىلىسىنىڭ بىرى ئىكەنلىكى، تۈركلەرنىڭمۇ تۇرا قەبىلىسىنىڭ بىرى ئىكەنلىكى ئېنىق. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۈرك كۆل تەكەن يادىكارلىغىدا بۇنداق دېيىلگەن: "توقتۇز ئوغۇزلا مەن بىلەن ئۇرۇقداش ئىدى." "توقتۇز ئوغۇز"، "توقتۇز تۇرا" نىڭ ئوزى بولۇپ، ئوغۇزلارمۇ سۈي يىلنامىسى، تۇرالار ھەققىدە قىسسەدە تىلغا ئېلىنغان ئۇخۇ بولۇپ، شۇنىڭغا قارىغاندا تۈركلەر بىلەن تۇرالار (ئۇيغۇرلار) نىڭ كېلىپ چىقىشى بىر ئىكەنلىكىدە ھېچقانداق مەسىلە يوق. (ماچاڭشۇ، «تۈركلەر ۋە تۈرك خاقانلىغى» خەنزۇچە 5 - بەتكە قارالسۇن).

بورى ئۆتمى توغرىسىدىكى ئەپسانىلەر توغرىسىدا يەنە

شۇنى ئېيتىپ ئوتۇش كېرەككى، ھايۋانات بىلەن ئىنساننىڭ قوشۇلۇپ، ئىككىسىنىڭ ئارىسىدىن ئىنساننىڭ تۇزۇلۇشى زادى مۇمكىن ئەمەس. شۇڭا ئەپسانىلەرنىڭ ئەقىلگە سىغمايدىغان قىسمى ناھايىتى كۆپ.

بىرى تۆتىمى توغرىسىدىكى ئەپسانىلەر بەدىئى جەھەتتىن خېلى ئۈستۈن بولۇپ، ئەپسانىدىكى ۋەقەلەرنى ئادەم خۇددى ئوڭدا كورگەندەك بولدۇ.

رېۋايەتلەر ھەققىدە قىسقىچە چۈشەنچە

قەدىمقى تارىخ، مەدىنىيەت، ئورپ-ئادەت، ئاتاقلىق شەخسلەرگە دائىر ۋەقەلەرنى قىسقا ۋە ئېنىق بەدىئى ئۇسۇل بىلەن بايان قىلغان، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ بىر تۈرى "رېۋايەت" دەپ ئاتىلىدۇ.

ئۇرۇقچىلىق جەمئىيىتىدە ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ناھايىتى تىز، بىلىمى ناھايىتى ئاجىز بولغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەتراپىدىكى تەبىئەت ھادىسىلىرى ھەققىدە خىيالى تەسەۋۋۇرلاردا بولغان. ئۇلار بىر تەرەپتىن تەبىئى ھادىسىلەر بىلەن ئىجتىمائى ھادىسىلەرنى چۈشىنىشنى ئارزۇ قىلسا يەنە بىر تەرەپتىن تەبىئەت ئۈستىدىن غەلبە قىلىشنى، ھاياتقا زىيان يەتكۈزىدىغان بارلىق دۈشمەن ئۈستىدىن غەلبە قىلىشنى ئىزلىگەن. رېۋايەت مانا شۇنداق ئەھۋال ئاستىدا ۋۇجۇتقا كەلگەن.

لېكىن رېۋايەتلەردە ئەپسانە ئېلېمېنتلىرى بولمايدۇ دىيىلسە، بۇ ئەمىلىيەتكە زادى ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. شۇڭا رېۋايەت بىلەن

ئەپسانىنىڭ پەرقىنى ئاجرىتىش كىرەك. رىۋايەتتە خىيالى ۋە ئەقىلگە سىغمايدىغان توقۇلمىلار ئازراق بولۇپ، رىيال ۋە قەلەر ئاساس قىلىنىدۇ. ئەپسانىدە بولسا، خىيالى ۋە توقۇلمىلار ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ.

بىزگە مەلۇم بولغان رىۋايەتلەر ناھايىتى قەدىمىي زاماندا - لاردا يارىتىلغان بولۇپ، بىر زامانلاردا نامەلۇم ئاپتورلار تەرىپىدىن توقۇلغان. رىۋايەتلەر نەسىلدىن نەسىلگە ئۆتۈپ تارقىلىپ، ساقلىنىپ كەلگەن.

رىۋايەتلەر ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرگىنى ئۈچۈن دائىم ئۆزگىرىپ تۇرغان ۋە ئۇلارغا يېڭى مەزمۇنلار قوشۇلۇپ بېيىپ كەلگەن.

ئەمدى توۋەندە بوکوخان ھەققىدە توقۇلغان رىۋايەتنى بايان قىلىمەن.

بوکوخان ھەققىدىكى رىۋايەت

200 يىل ھۆكۈم سۈرگەن ئۇيغۇر - ئورخون خاقانلىغى (مىلادىنىڭ 647 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 835 - يىلىغىچە) 840 - يىللارغا كەلگەندە ئىچكى ئۇرۇش (خاقانلىق تاللىشىش)، ئىچكى ئىسيان (يەنەسەي دەرياسىنىڭ يۇقۇرقى ئېقىمىدا ياشايدىغان قىرغىزلار ئىسيانى)، خائىنلىق ھەرىكەتلەر (ھەربى ۋەزىر قۇلۇق باغانىڭ قىرغىزلارغا قېچىپ بېرىپ، خاقانلىقنىڭ ئىچكى ئەھۋال - لىنى بىلدۈرۈپ، ئۇلارنى ئىسيان كۆتىرىشكە قۇتلىتىشى) تەبىئىي ئاپەتلەر (قارنىڭ قېلىن يېغىپ چارۋا ماللارنىڭ كۆپلەپ ئۆلۈشى، دىخانچىلىقنىڭ ۋەيران بولۇشى، ۋابا كېسىلى تارقىلىپ ئادەملەر -

نىڭ كوپلەپ ئولۇشى) قاتارلىق سەۋەپلەردىن ئۇيغۇر - ئورخون خاقانلىغى ھالاك بولدى. شۇ ۋەقەنىڭ يۈز بېرىشى مۇناسىۋىتى بىلەن شەرقىي ئۇيغۇرلار (بايقال بويلىرى، تاشقى موڭغۇلىستاندا ياشىغان ئۇيغۇرلار) نىڭ خېلى كوپ قىسمى ئۆزىنىڭ ئانا ۋەتىنىدىكى قان قېرىنداشلىرى بولغان غەربى جەنۇبىي (شىنجاڭ ۋە ئۇنىڭ ئەتراپى) ئۇيغۇرلارنىڭ قېشىغا كۆچۈپ كېلىشكەن.

9 - ئەسىردە جۇڭغار دالىسى، تۇرپان ئويمانلىغىغا كۆچۈپ كېلىپ ئۆز قېرىنداشلىرى بىلەن قوشۇلۇپ ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانلىغى (مىلادىنىڭ 870 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 1210 - يىلىغىمە - چە) نى قۇرغان. مانا شۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرى بوكوخان ھەق - قىدە ئاجايىپ بىر رىۋايەتنى توقۇغان. بۇ رىۋايەتنى فرانسوز تارىخچىسى دوسان «موڭغۇل تارىخى» ناملىق ئەسىرىدە خاتىرىدە - لەپ يازغان. دوسان ئۆزىنىڭ رىۋايەت پەيدا بولغان جاينى كورگەنلىكىنى ئېيتقان بولسىمۇ، ئەمما بۇ رىۋايەت قاچان پەيدا بولۇپ، قاچان تارقالغانلىغى ھەققىدە گەپ قىلمايدۇ.

دوساننىڭ «موڭغۇل تارىخى» دا خاتىرىلەنگەن بوكوخان ھەققىدىكى رىۋايەت مۇنداق:

“.....قارا قۇرۇم تاغلىرىدىن ئېقىپ چىقىدىغان، تۇغلا سېلىنغا دەريالىرىنىڭ قوشۇلىدىغان جايدا، ”قوملانجو“ دىگەن جاي بار ئىكەن. شۇ جايدا بىر بىرىگە ياندىشىپ ئوسكەن ئىككى تۈپ دەرەخ بولۇپ، بۇنىڭ بىرىنىڭ نامى فىستۇق ئىكەن. ئۇنىڭ تۇرقى قارىغايغا ئوخشاپ كېتىدىكەن. ئارچىدەك ھەمىشە كوكىرىپ تۇرىدىكەن، قارىغايىدەك پۇختا ئىكەن. دەرەخ نىڭ يەنە بىرى ياۋا قارىغاي ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە مانا شۇ ئىككى تۈپ دەرەخنىڭ ئارىسىدا ئۇششۇ-تۇتلا بىر كىچىك

دوڭ پەيدا بولۇپ قاپتۇ. بۇ دوڭ كۈن ئۆتكەنسېرى ئىگىز لەشكە باشلاپتۇ. دوڭنىڭ ئۈستىدە تاڭ ئاتقىچە شام يورۇپ تۇرىدىكەن. ئۇيغۇرلار دوڭنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئېھتىرام بىلدۈرىدىكەن. دوڭنىڭ ئىچىدىن خۇددى ناخشا ئېيتقاندەك ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇرىدىكەن. ھەر كېچىدە ئەھۋال شۇنداق بولۇپ تۇرىدىكەن. دوڭنىڭ ئۈستىدىكى شام بارغانسېرى چاقىناپ دوڭدىن ئوتتۇز قەدەمچە كېلىدىغان ئەتراپنى يورۇتۇپ تۇرىدىغان بوپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە دوڭدىن ئۇشۇمۇتۇنلا بىر ئىشىك ئېچىلىپتۇ. شۇ ئىشىكتىن دوڭنىڭ ئىچىگە قارىغاندا، دوڭنىڭ ئىچىدە خۇددى ئوتتاۋ (كىمىز ئوي) غا ئوخشاپ كېتىدىغان بەش ئوي بولۇپ، ھەر بىر ئويگە كۈمۈش سەگەنچۈكلەر ئېسىلغان، سەگەنچۈكنىڭ ئوتتۇرىدا سىدا بىردىن بىرۋاق ئوغۇل بالا ئولتۇرغان، بوۋاقلارنىڭ ئاغزىدا سۈت ئېمىدىغان ئېمىزگى بار ئىكەن. ئۇيغۇر قەبىلىلەرنىڭ ئاتا-ئانىلىرى بۇ ئاجايىپ بوۋاقلارنى كورۇپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىشىپ، بوۋاقلارغا ھۆرمەت بىلدۈرۈشكەن. شۇ بەش بوۋاق ئوغۇل بالىلار ھاۋا بىلەن ئۇچراشقان زامان ھەركەتلىنىپ، ئويىدىن چىقىشقان. ئۇيغۇرلار ئىنىگە ئانىلارنى تەيىنلەپ بوۋاقلارنى ئېمىتكۈزگەن. ئۇلارنىڭ تىلى چىققاندا، ئۆزلىرىنىڭ ئاتا-ئانىلىرىنى سۇرۇشتۇرگەن. كىشىلەر ھىلىقى ئىككى تۈپ دەرەخنى كورسىتىشكەن. بەش ئوغۇل دەرەخكە چوقۇنۇشقان. دەرەخ ئادەمدەك تىلغا كىرىپ، ئۇلارنىڭ ئەخلاقلىق، پەزىلەتلىك بولۇپ ئوسۇشى ھەققىدە ۋەسىيەت قىلىپ، ئۇلارنىڭ مەڭگۈ ياشىشىنى قۇتلىغان ئىكەن. شۇ يەردە كىشىلەر شۇ بەش ئوغۇلغا خۇددى خانلارغا ئىتائەت قىلغاندەك بوي سۇنۇشقان. شۇ بەش ئوغۇللارنىڭ ئەڭ چوڭىنىڭ ئىسمى شۇڭقارتىكىن، ئىككىنچىسىنىڭ ئىسمى

تو ئىچۈر تىكىن، ئۈچىنچىسىنىڭ ئىسمى بوقاتىكىن، تونىچىسىنىڭ ئىسمى - مى ئورتىكىن، بەشىنچىسىنىڭ ئىسمى بوكوتىكىن ئىكەن. ئۇيغۇرلار بۇ ئوغۇللارنى تەڭرى ئاتا قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىرىنى خاقان قىلىشنى قارار قىلىشىپتۇ. ئوغۇللارنىڭ ئىچىدە بوكوتىكىن چىرايلىق، ئەقىللىق، تالانتلىق بولۇپ، نۇرغۇن ئەللەرنىڭ تىلىنى مۇكەممەل بىلىدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇرلار بوكو - تىكىنى خاقان قىلىپ، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىشقان ئىكەن. مانا شۇ بوكوتىكىن خاقانلىق تەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن دولەتنى ياخشى ئىدارە قىلغان، دولەتنىڭ ئاھالىسى ئاۋۇپ كۆپەيگەن. تەڭرى بوكوخانغا ئۈچ قۇش ئىنئام قىلغان ئىكەن. بۇ قۇشلار نۇرغۇن ئەللەرنىڭ تىلىنى بىلىدىكەن، بوكوخان مانا شۇ قۇش - لارنى ھەر دائىم دۇنيانىڭ تۈرلۈك تەرەپلىرىگە ئەۋەتىپ، دۇنيا - دىكى ئىشلاردىن خەۋەردار بولۇپ تۇرىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە كېچىسى بوكوخان چىدىر ئىچىدە ياتقاندا، بىر ئىلاھى جانى كورۇپتۇ. ئىلاھى جان گودەك قىز قىياپىتىدە كورۇنۇپتۇ. خاقان قورقۇپ، يالغاندىن ئۇخلىغان بولۇ - ۋېلىپ، گەپ قىلىشقا پىتىنالىماپتۇ. ئىككىنچى كېچىمۇ يەنە شۇنداق ئەھۋال يۈز بېرىپتۇ. ئۈچىنچى كېچىسى بوكوخان بۇ ئەھۋالنى باش ۋەزىرگە ئېيتىپ قويۇپ، ئۆزى پەرى قىزغا ئەگىشىپ "قۇت تاغ" (بەخت تېغى مەنىسىدە) دىگەن تاغنىڭ ئىچىگە بېرىپتۇ. تاڭ ئاتقىچە قىز بىلەن مۇڭدۇشىپتۇ. شۇندىن باشلاپ ھەر كېچە شۇنداق ئەھۋال يۈز بېرىپ تۇرۇپتۇ، مۇنداق ئەھۋال يەتتە يىل 6 ئاي 22 كۈنگىچە داۋام قىلىپ، بوكوخان پەرى قىز بىلەن خوشلىشىدىغان چاغدا، قىز مۇنداق دەپتۇ: "كۈنچىقىشتىن كۈنپاتاغىچە پۈتۈن دۇنيا ساڭا بوي سۇندۇ، سەن بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنلاپ،

ئەلنى ياخشى باشقۇرغىن.“ پەرى قىز بۇ گەپنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن غايىپ بولۇپتۇ. بۈكۈنچە قوشۇن توپلاپ، چوڭ ئاكىسى شۇڭقارتىكىگە بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، ئۇنى 300 مىڭ قوشۇن بىلەن موڭغۇل ۋە قىرغىزلار ئېلىگە ماڭغۇزۇپتۇ. ئىككىنچى ئاكىسى قوتچۇرتىكىنى 100 مىڭ قوشۇن بىلەن تاڭخۇتلا ئۈستىگە ماڭغۇزۇپتۇ. ئۈچىنچى ئاكىسى بوقاتىكىنى 100 مىڭ قوشۇن بىلەن جۇڭگوغا ماڭغۇزۇپتۇ. تۆتىنچى ئاكىسى ئورتىكىنى ئوز ئېلىنى ساقلاشقا قالدۇرۇپتۇ. يۇرۇشقا ماڭغان قوشۇنلار، نۇرغۇن ئەللەرنى بوي سۇندۇرۇپ، كوپىلىگەن ئەسىر ۋە ئولجىلارنى ئېلىپ ئورخون دەرياسىنىڭ بويىغا قايتىپ كېلىشىپتۇ. شۇ يەردە “ئوردۇ بالىق” دىگەن بىر شەھەر بىنا قىلىنىپتۇ. شۇ چاغدا كۈنچىمىش تەرەپتىكى دولەتلەر پۈتۈنلەي بوي سۇندۇرۇلۇپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۈكۈنچە بىر كېچىسى ئاجايىپ بىر چۈش كورۇپتۇ. چۈشىدە ئاپپاق چاپان كىيگەن، ئاق ھاسا تۇتقان بىر ئەر كىشىنى كورۇپتۇ. ئۇ بىر پارچە قاش تېشىنى بۈكۈنچە بېرىپ تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ: “سەن مۇشۇ تاشنى مەڭگۈ ساقلىيالىساڭ، پۈتۈن جاھان ساڭا باش ئېگىدۇ“. بۈكۈنچە خاقاننىڭ باش ۋەزىرىمۇ خۇددى شۇنداق چۈش كورۇپتۇ. ئەتىسى بۈكۈنچە ھەربى ھازىرلىققا كىرىشىپ، كۈنچىمىش تەرەپكە قوشۇن باشلاپ مېڭىپتۇ. بۇ قوشۇنلار تۈركىستانغا يېتىپ كەلگەندە، تۆپ- تۈزلەڭ، بۇلاق سۇلىرى شىرىلداپ ئېقىپ تۇرغان، سېمىز ماللار سەكرىشىپ ئويىناپ تۇرغان بىر يايلاقنى كورۇشۇپتۇ. قوشۇن شۇ يەردە توختاپتۇ. ئۇلار شۇ يەردە بالا ساغون دىگەن شەھەرنى بىنا قىلىپتۇ. قوشۇنلار بولۇپ جاي- جايلارغا بېرىپتۇ، ئون ئىككى يىل ئىچىدە كوپ ئەللەرنى ئېلىپ،

ياۋايى ئادەملەر ياشايدىغان جايغىچە بېرىپتۇ..... نۇرغۇنلىغان دولەتلەرنىڭ خانلىرى بۈكۈخاقان بىلەن كورۇشۇپتۇ، ئۇلار بۈكۈخاقانغا سوغىلار تەقدىم قىلىپ، ھۆرمەت بىلدۈرۈپتۇ..... بۈكۈخاقان ئۇلارنى ئۆز ئەللىرىگە قايتۇرۇۋېتىپتۇ. چوڭ غەلىبىگە ئېرىشكەن بۈكۈخاقان بالا ساغوندىن ئۆزى تۇغۇلغان ئېلىگە قايتىپ كەپتۇ.”

۸۶۰

بۇ رىۋايەتنىڭ سىۋىت تۈزۈلۈشى، رىۋايەت، ئەپسانىگە خاس پانتازىيە (خىيالى) خاراكتىرىغا ئىگە بولۇپ، قەھرىمان ئىلاھلاشتۇرۇلغان. رىۋايەتتىكى ۋەقەلەر كىشىنى ئۆزىگە ماگنىت-تەڭ تارتىدىغان بەدى شەكىل بىلەن ئىپادىلەنگەن. رىۋايەت نەسرى تىل بىلەن ۋەقەلىكنى سىۋىت بويلاپ ئوچۇق، ئىزچىل بايان قىلىدۇ. قىسقىمىغا بۇ رىۋايەت شەرق ئۇيغۇرلىرىنىڭ جەڭگىۋار تارىخىدىن بىر دەۋرنى بەدى شەكىل بىلەن، ئوبراز-لىق ئەكس ئەتتۈرىدۇ.

«تاك خاندا نلىغى يىلنامىسى» نىڭ «ئۇيغۇرلار ھەققىدە قىسسە» بابىدىكى مەلۇماتقا قارىغاندا، بۈكۈخاقان ھەققىدىكى رىۋايەت ھەقىقىي، رىيال تارىخىي پاكىتلار ئاساسىدا توقۇلغان. شۇ يىلنامىدىكى خاتىرىگە قارىغاندا، ئۇيغۇر ئورخون خاقانلىغى (مىلادىنىڭ 647 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 845 - يىلىغىچە) دەۋرىدە ئۆتكەن ئۇيغۇر خاقانلىرىنىڭ ئىچىدە بۈكۈخان ئاتلىق خاقان ئۆتكەن. ئۇ، ئۇيغۇر — ئورخون خاقانلىغىنىڭ قۇدرەتلىك دەۋرىدىكى (مىلادىنىڭ 745 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 815 - يىلىغىچە) خاقانلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، خاقان بايانجۇرنىڭ (مىلادىنىڭ 747 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 759 - يىلىغىچە خاقان بولغان) كەچىك ئوغلى. بۈكۈخاننىڭ ئەسلىي ئىسمى ئىدىقۇن بولۇپ،

ئاتىسى بايانچور ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئورنىغا خاقان بولغان. بۈكۈخان توغرىسىدىكى رىۋايەتتە، ئۇ "پەرى قىزى بىلەن 7 يىل 6 ئاي 22 كۈن سۆزلەشكەن....."، "بالا ساغون شەھرىنى بىنا قىلىپ، 12 يىل ئىچىدە كۆپ ئەللەرنى ئېلىپ....." دېگەن سۆزلەر بار. رىۋايەتتىكى يىللارنى ھىساپلا-غاندا، 20 يىل بولىدۇ. «تاڭ خانىدانلىغى يىلنامىسى» نىڭ «ئۇيغۇرلار ھەققىدە قىسسە» بابىدىكى مەلۇماتقا قارىغاندا، بۈكۈن 20 يىل خاقان بولۇپ (مىلادىنىڭ 760 - يىلىدىن 780 - يىلىغىچە) ئۇيغۇر - ئورخون خاقانلىغىنىڭ تەختىدە ئولتۇرغان، رىۋايەتتە بۈكۈخان بەش ئوغۇلنىڭ ئەڭ كىچىكى بو-لۇپ، ئوغۇللارنىڭ ئىسىملىرى، ئۇلارنىڭ ھەربى يۇرۇشلىرى بايان قىلىنغان. بىز يۇقۇرىدا تىلغا ئالغان تاڭ يىلنامىسىدە، بايانچورنىڭ ھەقىقەتەن يابخوتىكىن، كۈل چورتىكىن، ياغلا قار-تىكىن، تون باغا، بۈكۈتىكىنلەردىن ئىبارەت بەش ئوغلى بولغان. ئۇلارنىڭ ھەربى يۇرۇشلىرىنى تاڭ يىلنامىسىدىكى ھەقىقى پاكىتلار بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرگەندە، رىۋايەتنىڭ ھەقىقەتەن تارىخىي ۋەقەلەر ئاساسىدا پەيدا بولغانلىغى تېخىمۇ ئايدىڭلىشىدۇ. تاڭ پادىشاھى تاڭ شەنزۇڭ (مىلادىنىڭ 712 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 756 - يىلىغىچە پادىشاھ بولغان) نىڭ خېيىي ئەتراپ-لىرىدا تۇرىدىغان ھەربى - مەھۇرى ۋالىسى ئەنلوسەن (ئەسلى كېلىپ چىقىشى تۈرك بولۇپ، ئىسمى بىلىك - ئا) ئىسيان كۈت-رىپ نۇرغۇن قىرغۇن بىلەن شىئەنگە قاراپ بېسىپ كېلىدۇ. توڭگۇەندە بولغان قاتتىق جەڭدە تاڭ پادىشاھىنىڭ ئاساسىي قوشۇنلىرى مەغلۇپ بولۇپ، ئەنلوسەن پايتەخت شىئەننى بېسىۋا-

لىدۇ، ئەنلوسەن ئوزىنى پادىشا دەپ جاكاللايدۇ. تاڭ شەنزۇڭ سىچۈەنگە قېچىپ كېتىدۇ. شۇنداق جىددى پەيتتە تاڭ شاھزا- دىسى، تاڭ شاۋزۇڭ گەنسۇ ئەتراپىدا تۇرىدىغان تاڭ قوشۇنىلى- رىنىڭ قوماندانى گوزىيىنىڭ قوللىشى بىلەن ئوزىنى تاڭ پادى- شاسى، دەپ جاكاللايدۇ ۋە دەرھال ئۇيغۇر — ئورخون خاقانىلى- غىنىڭ خاقانى بايانچورنىڭ ئالدىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، ئەنلوسەن ئىسيانىنى بېسىقتۇرۇشنى ئوتۇنىدۇ، ئۇيغۇر خاقانلىغى تاڭ پادى- شاسىنى ناھايىتى ئېغىر شەرتلەرگە كوندۈرگەندىن كېيىنلا، قوشۇن ئەۋەتىپ ئەنلوسەن ئىسيانىنى بېسىقتۇرۇشقا ماقۇل بولىدۇ.

تۈزۈلگەن توختامغا ئاساسەن مىلادىنىڭ 756 - يىلى ئەنلوسەن ئىسيانىنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن بايانچورنىڭ چى-وڭ ئوغلى يابغوتىكىن ئۇيغۇر قوشۇنلىرىنى باشلاپ جۇڭگوغا كەلگەن بولسا، 761 - يىلى توپىلاڭنى ئۈزۈل - كېسىل بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن بوكتىكىن ئوزى جۇڭگوغا كېلىپ، بىرنەچچە يىل داۋام قىلغان ئىسيانىنى بېسىقتۇرۇپ ئورخون بويىغا قايتقىنى ئۈچۈن تاڭ پادىشاسى ئۇنىڭغا "قەيسەر، ھەققانىيەت، توھپىلەر خاقانى" دىگەن ئۇنۋاننى بەرگەن.

765 - يىلى بوكتىكىننىڭ يەنە بىر ئاكىسى ياغلا قار - تىكىن تاڭ پادىشالىغىغا غەرب تەرەپتىن ھۇجۇم باشلىغان يۈز مىڭ كىشىلىك تىبەت (رىۋايەتتە تاڭغۇت دەپ ئېيتىلغان) قوشۇنلىرىنى ھازىرقى نىڭشيا ئەتراپىدا تارمار كەلتۈرۈپ، شانلىق غەلبىگە ئېرىشكەن. بۇنىڭ شەرىپىگە تاڭ پادىشالىغى ئۇيغۇر - لارغا يۈز مىڭ توپ تاۋار - دۈردۈن ھەدىيە قىلغان ئىكەن. بوکوخان زامانىسىدا (مىلادىنىڭ 760 - يىلىدىن مىلادىنىڭ

780 - يىلىغىچە) ئۇيغۇر — ئورخون خاقانلىغىنىڭ تەركىمىدىكى قىرغىزلار (يەنسەي دەرياسىنىڭ باش ئېقىمىدا ياشىغان) بىلەن ئۇرۇشلار بولغان. بوكوخانىنىڭ بالا ساغون ئەتراپىغىچە يۈرۈش قىلغانلىغى ھەققىدە ئېنىق تارىخىي مەلۇماتلار بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇيغۇر — ئورخون خاقانلىغىنىڭ خاقانى ئاي تەڭرىدە قۇت بولمىش ئالىپ بىلگى خاقان (جۇڭگو تارىخىدا بويى خان دەپ ئاتالغان) زامانىسىدا (مىلادىنىڭ 808 - يىلىدىن مىلادىنىڭ 821 - يىلىغىچە) شۇ خاقاننىڭ 815 - يىلى ئوتتۇرا ئاسىياغا (ھازىرقى قىرغىزىستان ئەتراپلىرىغىچە) يۈرۈش قىلغانلىغى توغرىسىدا: "توققۇز ئۇيغۇر خاقانلىغى يادىكارلىغى" دا ھەقىقىي ئىشەنچلىك مەلۇماتلار بار. ئېھتىمال، رىۋايەتتىكى بوكوخانىنىڭ غەربكە قىلغان يۈرۈشى لىرى، ئاي تەڭرىداقۇت بولمىش ئالىپ بىلگى خاقاننىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا قىلغان يۈرۈشلىرىدىن ئېلىنغان بولۇشى مۇمكىن.

رىۋايەتتە: "تەڭرى بوكوخانغا ئۈچ قۇش ئاتا قىلغان ئىكەن، بۇ قۇشلار نۇرغۇن ئەللەرنىڭ تىلىنى مۇكەممەل بىلىدىدەن. ...." دېگەن سۆزلەر بار. بۇ ئۇيغۇر — ئورخون خاقانلىغىنىڭ تاشقى دېپلوماتىيىسىدە ئىشلەتكەن، نۇرغۇن ئەللەرنىڭ تىلىنى بىلىدىغان دېپلوماتلارنى كۆرسەتسە كېرەك، ئۇيغۇر — ئورخون خاقانلىغىدا، تاشقى ئىشلارغا ئۈچ ۋەزىر قويۇلغان.

بوكوخان ھەققىدىكى رىۋايەت ئۆز زامانىسىنىڭ ئەڭ ياخشى نەسىرى ئەدەبىي يادىكارلىقنىڭ نەۋىسى بولۇپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تىلى، تارىخى، ئەدەبىياتىنى ئۈگىنىشتە تېپىلمايدىغان قىممەتلىك ھۆججەت.

ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەر خەلقىنىڭ قەدىمقى زاماندا بېشىدىن

كەچۈرگەن تارىخىنى، ئورپ - ئادەتلىرىنى، دىنىي ئېتىقاتلىرىنى بىلىشتە ناھايىتى قىممەتلىك بايلىق بولۇپ، ئۇنى داۋاملىق، ئەتراپلىق، چوڭقۇر تەتقىق قىلىش زورۇر.

قەدىمقى زامانلاردا تۇغۇلغان ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەر كېيىنكى زامانلاردىكى ئەدىبىياتنىڭ تەرەققىياتىغا ناھايىتى چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن، چۈنكى ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەر روماننىڭ بۇلىغى. كېيىنكى زامانلاردىكى ئاكتىپ روماننىڭ شائىرلارنىڭ ھەممىسى قەدىمقى زامانلاردىكى ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەردىن نۇرغۇن ئىلھاملارنى ئالغان. دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەللەرنىڭ شائىر، يازغۇچىلىرى ئوز ئىجادىنى يۈكسەلدۈرۈشتە، ئوز خەلقىنىڭ قىممەتلىك بايلىقلىرىدىن بىرى بولغان ئەپسانە، رىۋايەتلىرىنى ئوبدان ئۈگىنىپ، ئۇنىڭدىن مەلۇم ئوزۇق ۋە ئۈلگە ئېلىشى لازىم.

«راك» مۇقامىغا سېلىنغان كىلاسسىك شېئىرلار - دىن تاللانمىلار

ئاۋايى شېئىرلىرىدىن *

1. ئەشرە قەتىمىن ئەكس شەمسۈلكە ئىس ئەنۋار بېھودا.
”يار ئەكسىن مەيدە كور“ دەپ جامدىن چىقتى سادا.
2. غەير نەقىشىدە كوڭۇل جامدا بولسا زەڭگى غەم،
يوقتۇر ئەي ساقى مەيى ۋەھدەت مۇسەللىك غەمزىدا.
3. ئەي خوش ئول مەيكىم ئاڭا زەرپ ئولسا بىر سۇنغان ساپال
جام، ئولۇر گىتى ناما جەمشىد ئانى ئەچكەن گادا.
4. جام، مەي گەر بۇيلەدۇر ئول جام ئۇچۇن قىلسا بولۇر،
يۇز جاھان ھەردەم نىسار ئول مەي ئۇچۇن مىڭ جان پىدا.
5. دەير ئارا ھۇش ئەھلى رەسۋا بولغىلى ئەي مۇغبەچە
جام مەي تۇتساڭ مېنى دىۋاندىن قىل ئىپتىدا.

---

* بۇ شېئىر — ئەلىشىر ناۋايىنىڭ «خازائىمۇلئانى — غارائىبوس -
سىغار» قىسمىنىڭ بىرىنچى مەتلە شېئىرىدىن ئېلىنغان (3 - بەت).

• 1 قۇياش نۇرى ئەكس ئەتكەن قاچىدىن توغرا يولنىڭ نۇرى يوردى. يار جامالىنىڭ ئەكسىنى كورەي دىسەڭ مەيگە قارا دەپ جامدىن سادا چىقتى.

• 2 كوئۇل جامدا غەير بىر نەققاش تەرىپىدىن چېكىلگەن غەم دېغى بولسا ئەي ساقى، ۋەھدەت شارابىغا ئوخشاش بۇ غەم دېغىنى يۇيىدىغان نەرسە يوق.

• 3 ئەي خوش كىشى، ئاشۇ ۋەھدەت مەيگە ساپالىنىڭ سۇنغىمۇ قەدەھ قىلىنىدىغان بولسا، ئۇ خۇددى جەمىئەتنىڭ جاھاننامە ئەينىگىدەك يار ئەكسىنى كورسىتىدۇ. بۇ مەيىنى ئىسچكەن كىشىمۇ جەمىئەتتەك گارالەرچە چىقىپ كېتىدۇ.

• 4 “قەدەھ” بىلە “مەي” شۇنداق خىسلەتلىك بولسا، “قەدەھ” ئۈچۈن يۈز جاھاننى “مەي” ئۈچۈن مىڭ جاننى پىدا قىلسا بولىدۇ.

• 5 ئەي، مەيچى يىگىت، مەيخانغا ھۇشيار كىشىلەر ئەقلىدىن ئېزىپ رەسۋا بولغىلى كەپتۇ. قەدەھ بىلە مەي تۇتقاندا مەن دىۋانە — ساراڭدىن باشلاپ تۇتقىن.

6. تاكى ئول مەيدىن كوڭۇل جامىدا بولغاچ جىلمۇنگەر.
چەھرەمى مەقسۇد مەھۇ ئولغاي ھەم ئولەم مائەدا.

7. تەشەنلەب ئولە ناۋايى تائەزەل ساقسىدىن
”ئۇشە بو يا ئەيۇ ھەل ئەتشان“ كىلور ھەردەم نىدا.

1. باغ ئىچرە ساڭا ساچتى گۈل ئاقۇ يېشىل ياپراق،
شاھ باشىغا ئانداقكىم ئەل ئاخو - سېرىق يارماق.

2. نى يارلىغ ئولغايكىم ھەر كېچە تاڭ ئاتقۇنچە
سەن ئەيشى ئىلە راھەتتە مەن رەنجى ئىلە ئويغاق.

3. جان نەقدىن ئەجەل بىرلە ھىجرىڭ ئىككى بولمىشتۇر،
ئول نەۋى ئاپىپ سودى ئايرىلغان ئىككى ئورتاق.

لۇتقى شېئىرلىرىدىن*

1. سۇرىتىڭنى كىمكى كوردى قىلدى جانان جان پىدا،
بىرەتمىڭگە خۇر قىلۇر ئالىپ پەرىشتە ئىقتىدا.

2. ئىنتىھا يوقمۇ دىسەم ھوسنۇڭگە ئەيتۇر كوزلىرىڭ
قايدا سەن مەن خودبالانى قىلدىم ئەمدى ئىپتىدا.

3. سېھىز ئىش كەشىمىر ئىلى غەزەڭدىن ئورگەنسە كېرەك
كىم جاھان ئىچرە بولۇپتۇر ئول بۇ پەندە مۇقتىدا.

*«دىۋان لۇپتى» شېئىرلار توپلىمى. 9-بېتىمدىن.

- 6. تاكى ئاشۇ مەي بىلەن كوڭگۈل قاچمىسى جىلۋە قىلسا، مەقسەتنىڭ چىرايى ۋە باشقىلارنىڭ ھەممىسى يوقىلىدۇ.
- 7. "ۋەھدەت" كە "مەي" بىلەن "قەدەھ" ئارقىلىقلا مۇيەسسەر بولۇش مۇمكىن، شۇڭا "مەي" بىلەن "قەدەھ" دىگەن ئىككى ئىبارىنى بىرگە قوشۇپ "مەي قەدەھ" دىگەن بىر ئىسىم بىلەن ئاتاش كېرەك.
- 1. كىشىلەر خۇددى پادىشاھلارنىڭ بېشىدىن ئالتۇن - كۈمۈش پۇلارنى مۇبارەكلەپ چاچقانداك، سەن يارىم باققا كىرسەڭ ئاق گۈللەرنى، يېشىل ياپزاقلارنى بېشىڭدىن چاچىدۇ.
- 2. ھەر كېچە تاڭ ئاتقۇنچە سەن ئەپش راھەتتە ئۆتمەسەن، مەن بىچارە "نېمە بۇيرۇق بېرىدىكەن؟" دەپ بوسۇغاڭدا جاپا بىلەن ئويغاق تۇرىمەن.
- 3. گويا، شىركىلەشكەن ئىككى تىجارەتچى پايدىنى تەڭ بولۇ - شۇۋىلەپ ئايرىلىپ كەتكەندەك، جان سەرمايەمنى ھىجرەت بىلەن ئەجەل ئىككىسى بولۇۋالدى.
- 1. ئەي جانانم، كىمكى سۈرىتىڭنى كۆرسە چېنىمى پىدا قىلىدۇ، ئىچكى كورۇنۇشۇڭگە ھەتتا ئۇلۇغ پەرىشتىمۇ باش قويدۇ.
- 2. ھوشۇڭدىن: "ماڭا سالىدىغان بالالىرىڭنىڭ ئاخىرى يوقمۇ؟" دەپ سورىغىنىدا، كۆزلىرىڭ: "نېمە دەۋاتىمەن، مەن بۇ بالالىرىمنى ئەمدى باشلىدىم" — دەيدۇ.
- 3. كەشىپچىلىكلەر سېنىڭگە رازىكىنى غەزەڭدىن ئۈگەنگەندەك، ئوخشايدۇ. شۇڭا ئۇلار بۇ ھۈنەردە جاھاننىڭ ئالدىدا تۇرغان ئىكەن - دە.

4. سەن سىزنى قىلمىي تەھەممۇل نالە قىلسام يوق ئەيىپ
 گەر بۇيۇك يۈككەنسە تاققا كەلگەي ئاندىن يۈز سادا.
5. ئىتىلىرىڭنىڭ مەنسىۋىن ئۈتپىغا تەيىن ئەيلەكم،
 دولتىڭدە قىلسا سۇلتانلىق نە بولغاي بىر گادا.

مەشرەپ شېئىرلىرىدىن*

1. بۇ تەنى خاكىنىۋ روھى راۋانىنى نە قىلاي
 بولمىسا قاشمىدا جانانە بۇ جاننى نە قىلاي.
2. يارىسىز ھەم بادەسىز مەككىگە بارماق نە كېرەك،
 قالغان ئىبراھىمدىن ئول ئەسكى دۇكاننى نە قىلاي.
3. ئورايىنىمۇ باشمە سەككىز بېھىشتۇ - دەۋزەخمىن،
 بولمىسا ۋەسلى ماڭا ئىككى جاھاننى نە قىلاي.

ھوۋەيدا شېئىرلىرىدىن**

1. ئەي دىلا گۈل ۋاقتىدۇر گۈلزارىدىن ئەندىشە قىل
 ئۆزىڭگىل بەھۇدە گۈلنى كاردىن ئەندىشە قىل.
- * باباربەھم مەشرەپنىڭ «دەۋان مەشرەپ» ناملىق شېئىرلار توپلىمىدا.
- ** ھوۋەيدا چىمىيانى: «شېئىرلار توپلىمى» دىن «دەۋان ھوۋەيدا» ناملىق.

4. سەنسىز سەۋرى - تاقەت قىلالىمىغىنىمنى ئىپ قىلىما، ئەگەر مۇنداق ئېغىر يۈك، تاققا يۈكلەنگەن بولسا، ئۇنىڭدىن يۈزلەرچە نالە - سادا كېلەتتى.

5. ئىتىلىرىڭنىڭ مەنسىۋىگە لۇتىپنى تەيىن قىلغىن،
دولتلىڭدە مەندەك بىر گاداي سۇلتان بولسا نىمە بوپتۇ.

1. قېشىمدا جانانم بولمىسا، تۇپراقتىن يارالغان تەننى،
يۇرۇپ كېتىدىغان روھنى نىمە قىلىمەن، ھەتتا بۇ جاننىمۇ
نىمە قىلىمەن.

2. يار بىلەن مەي بولمىغان مەككىگە بېرىشنىڭ نىمە كېرىگى بار،
ئىبراھىم پەيغەمبەر ياسىغان ئۇ كونا دۇكاننى نىمە قىلىمەن①.

3. سەككىز جەننەت، دوزاقلارنى دەپ ئوز ئوزەمنى كاپتالايمۇ؟
ماڭا يار ۋەسلى مۇيەسسەر بولمىسا ئىككى جاھاننىڭ كېرىگى يوق.

1. ئەي كوڭۇل، گۈل چېغى بۇ، گۈلزارلىقنىڭ غېمىنى ئويلىغىن،
سەۋەپسىز گۈلنى ئوزمە، ئۇنىڭ ئاقىۋىتىدىن ئەندىشە قىل.

---

① ئەسكى دۇكان — ھازىرقى كەئەبىنى دىمەكچى.

2. كىمكى كىردى بۇ چۈمەنگە گۈل ئۆزۈمەين ياتىدى،
 ئارى - ئارى گۈل ئۆزەرسەن خارىدىن ئەندىشە قىل.
3. راست سوزۇڭنى ئەيىمىغىل ھەركىمنى سەن مەھرەم بىلىپ
 ئاقىل ئېرسەڭ مەھرەمى ئەسراىدىن ئەندىشە قىل.
4. پاشا كىم بىدارلىقتىن ئىچتى ئادەم قېنىنى
 بەزى - بەزى مەردومى بىدارىدىن ئەندىشە قىل.
5. ئەي ھوۋەيدا ئەيىمىغىل مەنسۇرىدەك سىرىڭنى پاش
 ئەيلىسەڭ "ھويى ئەنەل ھەق" دارىدىن ئەندىشە قىل.

زەلىلى شېئىرلىرىدىن*

1. بويى زولپۇڭدىن جۇنۇنلۇقتىن بولەك ھاسىل ئەمەس،
 كەلتۈرۈپ بويۇمغا باغلاڭلار جۇنۇن تۇمارىدىن.
2. مەرىپەت تاجىنى قەدرىن ئەھلى تائەت بىلىمگەچ
 خاتىرى خوشتۇر ھەمىشە چوپپە ھەم داستارىدىن.
3. دەردى سەر بەردى زەلىلى تەلبىگە سەۋدايى ئىشقى
 سەندىلى خۇشبويى كەلتۈر ئىشقىنىڭ ئەتتارىدىن.

* مەھەممەت سىدىق زەلىلى: «دىۋان زەلىلى» ناملىق شېئىرى
 توپلىمىدىن (.....غەزەل.....بەت)

2. باققا كىرگەن كىشى گۈلنى ئۆزى قالىدۇ، گۈلزارنى ئارىلاپ
گۈل ئۆزى كىچى بولساڭ، ئۇنىڭ تىكىنى بارلىغىنى ئويلا.

3. ھەركىمنى ئۆزىگە مەھرەم بىلىپ راست گېپىڭنى سۆزلەۋەمە
ئەقىللىق كىشى بولساڭ سىرىڭنى ئېيتقان يېقىن كىشىڭدىنمۇ
ئەندىشە قىل.

4. پاشىمۇ كېچىسى ئۇخلىماي ئادەم قىيىنى ئىچىدۇ. شۇنىڭغا
ئوخشاش تاڭغىچە ئۇخلىمايدىغان ئادەملەرنىمۇ ئويلىغىن.

5. ئەي ھۆۋەيدا، مەنسۇر ھەلاجدەك سىرىڭنى پاش قىلىپ قويما.
ئەگەر "مەنمۇ ھەق" دەپ ھور تارتىدىغان بولساڭ دارغا
ئېسىلىشىڭدىن خىيال قىل.

1. قارا چېچىڭنىڭ خۇش بۇرغى ماڭا ساراڭلىقتىن باشقا نەرسە
كەلتۈرمەيدۇ، شۇڭا، بوينۇمغا ساراڭلىق تۇمارنى باغلاپ قويۇڭلار.

2. ئىلىم - مەرىپەت تاجىنىڭ قەدرىنى ئىبادەتسىز مۇللىلار
بىلىمىگە ئىللىكتىن ھەمىشە بېشىدىكى سەللىسى، ياخشى كىمدىن
كوڭلىنى خوش تۇتۇپ يۈرىدۇ.

3. ئىشق سەۋداسى، ساراڭ زەللىگە باش ئاغرىغى تېپىپ
بەردى. (ئەي دوستۇم) ئىشقىنىڭ دۇكاندىن خۇش پۇراق
لىق سەندەل ياغىچى ئېلىپ كەلگىن.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابلىمىت روزى

ئۇيغۇر خەلقى مەسەللىرى توغرىسىدا

غۇجە خەمەت يۇنۇس

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدىبىياتىنىڭ بىر تۈرى بولغان ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى ئەسىرلەردىن بېرى خەلقىمىزنى ياۋۇز-لۇققا قارشى قەيسەرىلىك بىلەن كۈرەش قىلىشقا، ئىستىپاقلىشىپ ئوزئارا ھەمدەم بولۇشقا، قارا كۈچلەرنىڭ تۈرلۈك توزاق ئىس-كەنجىلىرىدىن قۇتۇلۇپ، ئوز بەخت - سائادىتىگە يول ئېچىشقا ئىلھاملاندۇرۇپ كەلدى.

مەسەل — كۆپىنچە شېئىرىي يول بىلەن يېزىلىپ، تەلىم - تەربىيە بېرىشنى مەقسەت قىلغان ساتىرىك - كىسنايلىك كىچىك ئەسەر. مەسەللەردە ئوي ھايۋانلىرى، يىرتقۇچ ھايۋانلار، ئۇچار قاناتلار، ھاشارەتلەر خۇددى ئادەملەردەك سۆزلەيدۇ، ئويلايدۇ، خوشال بولىدۇ ۋە خاپا بولىدۇ، بىر بىرى بىلەن كۈرەش قىلىدۇ. ئۇلار، قارىماققا، ھايۋان، قۇش، ئوسۇملۇك، ھاشارەت بولسىمۇ، ئۇنىڭدا سۆزلىنىۋاتقان تۈرەۋش ئەنە شۇلارنىڭ تۈرەۋشى بولسىمۇ، ئەمىلىيەتتە، يازغۇچىلار ئادەملەرنى ۋە ئادەملەرنىڭ تۈرەۋ-شىنى تەسۋىرلەيدۇ. مەسەللەردە ھايۋان، قۇش، ھاشارەتلەر ئارقىلىق

بەزىدە پۈتۈن بىر ئىجتىمائى گۇرۇھ تەسۋىرلىنىدۇ، بەزىدە شۇ ئىجتىمائى گۇرۇھنىڭ ئەزالىرى تەسۋىرلىنىدۇ. مەسىلەن ئىككىنچى بېشىدا ياكى ئاينىدا كۆپىنچە ئەخلاققا دائىر نەسىھەت قىلىنىپ، خۇلاسى چىقىرىلىدۇ. كۆپ ھاللاردا ئاپتور ئەمەس، بەلكى مەسىلەن ئۆزى خۇلاسى چىقىرىپ بېرىدۇ.

دۇنيادا مەسىلەن 17 - 18 - ئەسىرلەردە كەڭ تەرەققى قىلغان. بۇ چاغلاردا كونا قالاق تۈزۈمگە قارشى ئاشكارا تەشۋىر-قات ئېلىپ بېرىش ۋە ئۇلارنى توغرىدىن- توغرا پاش قىلىش قىيىن بولغاچقا، تەرەققىپەرۋەر يازغۇچى - شائىرلار ئۆز پىكىر-كۆزقاراشلىرىنى بىر خىل پەردە ئاستىغا ئېلىپ بايان قىلىشقا مەجبۇر ئىدى. ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ مەسىلە دېگەن تۈرىنىڭ پەيدا بولۇشىدىكى سەۋەب ئەنە شۇ. ئۇلار مەسىلەدە بايان قىلىنغان ۋەقەلەر ئارقىلىق زومىگەرلىك، ياۋۇزۇقنى، ھىلىگەرلىك ۋە قۇۋۇلۇق - شۇملۇقنى پاش قىلىپ، قاتتىق مەسخىرە قىلىدۇ، ئاق كۆڭۈللۈك - سەمىمىيەتلىكنى، ئاجىزلىقنى ياقلايدۇ، ئۇلارغا خەيرىخاھلىق قىلىدۇ ھەم ئېزىلگۈچى، خارلانغۇچى خەلقلەرنى ھۆكۈمران سىنىپلارغا قارشى كۈرەش قىلىشقا دەۋەت قىلىدۇ. سىنىمىي كۈرەش ئانچە كەسكىن بولمىغان پەيتلەردىكى مەسىلەلەر- دە بولسا، كۆپرەك ئادالەتلىك بىلەن ئادالەتسىزلىك، ياخشىلىق بىلەن يامانلىق، ئىلغارلىق بىلەن قالاقلىق، راستچىلىق بىلەن ياغانچىلىق قاتارلىق مەزمۇنلار ئەكس ئەتتۈرۈلۈپ، كەشىلەر ياخشى ئەخلاق - پەزىلەتلىك بولۇشقا دەۋەت قىلىنغان. شۇڭا تارىختا مەسىلەلەر "ئەخلاق ئۈگەتكۈچى ئەسەر" دەپمۇ قارالغان. تارىخىي سەۋەپلەر تۈپەيلىدىن ئۇيغۇر خەلق مەسىلەلىرى خەلق ئارىسىدا چوچەك شەكلى بىلەن كۆپرەك تارقالغان، شۇڭا

ئۇ كوپ ھاللاردا خەلق چۈچەكلىرى بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەن. بىراق ئۇنىڭ تۈزۈلۈشى، ۋەقەلىگى. قاتناشقۇچىلىرى، ئاپتورنىڭ كىتاپخانغا ئۇقتۇرماقچى بولغان مەقسىدى ۋە بايان قىلىش ئۇسۇلىدىن مەسەلىنىڭ ئادەتتىكى خەلق چۈچەكلىرىگە ئوخشىمايدۇ. دىغان ئالاھىدىلىكلىرىنى ئاسانلا بايقىمۇالالايمىز.

ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرىدە توشقان، كاككۇك، كەپتەر، چۈمۈلە، توگە، ئىشەك، پاقا قاتارلىق ھايۋان، قۇش - جانىۋارلار ئەقىللىق، زىرەك، باتۇر، ۋاپادار قىلىپ تەسۋىرلىنىپ، ئەمگەكچى خەلققە ۋەكىللىك قىلىدىغان ئىجابى پىرسۇنلار سۈپىتىدە گەۋدىلىنىدۇ. ئۇلار زالىم ھۆكۈمرانلارنىڭ قارانسىيەت ياۋۇزلۇقىنىڭ سىمۋولى بولغان يولۋاس - شىرغا، بۈرىگە، ساختىپەزلىك - ھىلىگەرلىكنىڭ سىمۋولى بولغان تۈلكىگە، تۈرلۈك ئەسكىلىكلەرنى قىلغۇچىلارنىڭ سىمۋولى بولغان چاشقان، قاغا - قۇزغۇنلارغا قارشى زىرەكلىك ھەم باتۇرلۇق بىلەن كۈرەش قىلىپ، ئۇلارنى ھالاك قىلىدۇ، مەسەل ھەجىمى ئىخچام، تىلى ئۆتكۈر، ھەجۋى ۋە يۇمۇرلۇق، قىزىق ۋە كۈلكىلىك بولغانلىغى ئۈچۈن، كىشىلەر ئېسىدە ساقلاپ، بىر بىرىگە ئېيتىپ بېرىپ، ئۇنىڭدىن ئەقىل، پەم، ئىلھام ئالىدۇ. مانا بۇ ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرىنىڭ چۈچەك شەكلىدە تار - قىلىپ، ئېغىزدىن - ئېغىزغا ئۆتۈپ، بىزنىڭ دەۋرىمىزگىچە ساقلىنىپ كەلگەنلىكىنىڭ بىر مۇھىم سەۋىيىسى.

توۋەندە مەن مىسال تەرىقىسىدە بىرنەچچە مەسەلنى ھور - مەتلىك كىتاپخانلارغا تەقدىم قىلىمەن.

تۈلكىنىڭ ھىلىسى

يولۋاس بىر كۈنى ئوزۇق ئىزلەپ چىقىپ، بىر تۈلكىنى كۆرۈپ قاپتۇ، خىيلىدىن بېرى تۈزۈكرەك بىر نەرسە تېپىپ

يىپەلمىگەن يولۋاس تۈلكىنى كورۇپلا ئۇنىڭغا خىرىس قىپتۇ.
يولۋاسنىڭ غەربىنى چۈشەنگەن تۈلكىمۇ لۈلىمىغىنى ئىشقا سېلىپ،
تەلىمىنى سىناپ باقماقچى بوپتۇ.

— ئى، جانىۋارلارنىڭ ئاتىسى، جاڭگاللارنىڭ غوجىسى، —
دەپتۇ تۈلكە كوزىگە ياش ئېلىپ. — مەن ھوزۇرلىرىغا شىكايەت
بىلەن ماڭغان ئىدىم، ئوزلىرى يولۇقۇپ قالدىلا.....

تۈلكىنىڭ ياغلىما سوزىدىن مەغرۇرلانغان يولۋاس ”بۇ
ھەرقاچان تىرناقلىرىمنىڭ ئارىسىدىكى تەييار ئولجا، ئاۋال بۇنىڭ
شىكايىتىنى ئاڭلاپ باقمايمۇ، ئېھتىمال، ئۇنىڭدىن بىرەر پايدىلىق
ئىش چىقىپ قالار“ دىگەن ئويىغا كېلىپ:
— قۇلغىم سەزدە، — دەپتۇ.

— ھەي، كېرەملىك شاھىم، — دەپتۇ تۈلكە ئوزىنى ئوي-
نىتىپ، — مەن ئاخىرقى ئومۇمى جاناپلىرىنىڭ خىزمىتىدە ئوت-
كۈزەي دىگەن نىيەتتە چولنى ئارلاپ جاناپلىرىغا ئاتاپ راسا
بىر سېمىز كىمىكىنى ئېلىپ كېلىۋاتاتتىم، ئالدىمدىن بىر بورە
چىقىپ كىمىكىنى تارتىپ ئەكەتتى. يالۋۇردۇم، بىلىندىم، زادى
گېمىنى ئاڭلىماي، كىمىكىنى پارچىلاپ يىمپىشكە باشلىدى،
مەن: ”ھەي بىسەدەپ، سەن قانداق قىلىپ ئۇلۇغ
شاھىمىزنىڭ رىسقىغا چاڭگال سالىسەن؟“ دىسەم، ”ھاي
ئەخمەق تۈلكە، بۇ ئەتراپتا مېنىڭدىنمۇ ئۇلۇغراق ھايۋاننىڭ
يوقلۇغىنى بىلمەمسەن!“ دەپ جاناپلىرىنىڭ شەنىگە داغ چۈشۈ-
رۈشكە باشلىدى. ئۇنى ئەيۋەشكە كەلتۈرەلمەسلىكىگە كوزۇم
يېتىپ، جاناپلىرىغا شىكايەت قىلغىلى كېلىۋاتاتتىم، ئەمدى
مىرادىغا يەتتىم، قالغان ئىختىيار ئوزلىرىدە.

بىر كۈنى چۈمۈلە سۇ ئىچمەكچى بولۇپ، ئېرىقنىڭ لېۋىگە بارغان ئىكەن، سۇنىڭ دولقۇنى چۈمۈلنى تارتىپلا ئاققۇزۇپ كېتىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كورۇپ قالغان كەپتەر دەرھال بىر تال چوپنى ئېپكىلىپ ئېرىققا تاشلاپتۇ. چۈمۈلە چوپ ئارقىلىق ئاستا سۇدىن چىقىپ كېتىپتۇ.

قۇشقاچنىڭ قويغا شىكار قىلىشى

بىر بۇركۇت قوي پادىسىغا شىكار قىلىپ بىر قوينى ئېلىپ كېتىپتۇ. بۇنى يىراقتىن كورۇپ قالغان قۇشقاچ ئىچىدە ھەسرەت چېكىپ كېتىپتۇ: “ۋاھ! قانات دىسە قانىتىم ئوخشاش، تۇمشۇقۇمۇ بار، پۇت ۋە تىرنىغىمۇ كەملىك قىلمايدۇ. بۇركۇت قوينى شىكار قىلىدۇ - يۇ، مەن تېزەك چوقۇلاپ ئاۋارە بولۇپ يۈرەمدىمەن! ئىست، مۇنداق جاننى! قوينى ئەمەس، توگىنى شىكار قىلالايدىغان كۈچۈم بار مېنىڭ!”

قورام تاشقا يانپاشلاپ يېتىپ، پادىلارنىڭ ئوتلاۋاتقىنىنى ھەۋەس بىلەن تاماشا قىلىۋاتقان پادىچى، ئاسماندىن ئوقتەك ئېتىلىپ چۈشۈپ، يۈگۈلۈك بىر قويغا شىكار قىلغان قۇشقاچنى كورۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ پۇتى پاخماق يۇڭغا ئېلىنىپ قېلىپ، قانچە ئۇرۇنسىمۇ ئاجرىتالماپتۇ، ئوزىنى ھەريانغا ئۇرۇپ پالاقشىپ، ئاخىرى مادارسىزلىنىپ، بېشىنى ساڭگىلىتىپ يېتىپ قاپتۇ.

پادىچى قۇشقاچنىڭ بۇ ھالىغا كۈلۈپ قويۇپتۇ - دە، ئۇنى قويدىن ئاجرىتىۋېلىپ “جېنىڭغا قاراپ ئىش قىل” - دەپ قويۇپ بېرىپتۇ.

ئەشەك بىلەن توگە

يېغىر بولۇپ ئولەر ھالغا كېلىپ قالغاندىن كېيىن كارۋان داۋانغا تاشلىۋەتكەن ئەشەك بىلەن توگە يېرىم كۈنگىچە ئورۇنلىرىدىن قوپالماي يېتىپتۇ. ئەمما ھەرخىل ئوت - چوپلەرنىڭ پۇرىغىنى ئېلىپ كەلگەن تاغ ھاۋاسى ئۇلارغا كۈچ - قۇۋۋەت بەرگۈچى دورا بوپتۇ. ئۇلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، يېڭى چىققان ئوتلارنىڭ ئۈچىدىن يەپ، بىر ئاز ماغدۇر يىققاندىن كېيىن، داۋاننىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. ئۇلار تاغ باغرىدىكى سۇلار شاقىراپ ئېقىۋاتقان كەڭ يايلاقنى كورۇپ ئېيتقۇسىز خوشاللىققا چۈشۈپتۇ. ئۇلار يولدا دىن يىراق بىر جاينى ماكان قىلىپ، ئوتلاپ يۇرۇپ بىر ئايدىن كېيىنلا سەمىرىپ كېتىپتۇ.

بىر كۈنى شۇ يەردىكى تاغنىڭ ئارقىسىدا ياشايدىغان تۈلكە "ئوۋ" غا چىقىپ، ئەشەكنىڭ ھاڭرىغان ئۇنىمىنى ئاڭلاپ قاپتۇ - دە، ئۇن چىققان تەرەپكە مېڭىپ، يايلاققا ئوتلاپ - ئويناپ يۈرگەن توگە بىلەن ئەشەكلى كورۇپ قاپتۇ. تۈلكىنىڭ ئاغزىدىن سېرىق سۇ ئېقىپتۇ، "ئامال قانچە؟ كۈچۈم يەتمەيدۇ" دەپ ئويلاپتۇ. تۈلكە بۇ خەۋەرنى شۇ تاغدا ياشايدىغان بوزىگە ئېيتماقچى بوپتۇ. تۇرۇپ بوزىنىڭ يەپ تاشلىغان ئۈستىخانلارنى بېرىدىغانلىغىنى ئويلاپ ئېيتمايدىغانمۇ بوپتۇ. ئەمما ئېيتماي دىسە يېمىشكە ھىچنەرسە يوق. "يوق گۈشتىن كورە ئۈستىخانمۇ ياخشى" دەپ ئاخىرى بوزىگە خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ.

— ئۇلارغا قانداق گۇنا قويىمىز؟ گەپ - سوز يوقلا بېرىپ

يېمىش قىمىنغۇ؟ — دەپتۇ بوزە.

— ئانداق بولسا، — دەپتۇ تۈلكە، — ”بۇ يەر مېنىڭ
يېرىم، سىلەر بۇ يەرنىڭ ئوتىنى رۇخسەتسىز يەپسىلەر. ئەمدى
بۇنىڭ بەدىلىگە سىلەرنى يەيمەن“ دىگىن. مەن ”بوره جاناپلىق
لىرىنىڭ ئېيتقىنى راست“ دەپ گۇۋاچىڭ بولمەن.

ئۈچ كۈندىن بېرى ئاچ يۈرگەن بوره تۈلكىنى ئەگەش-
تۇرۇپ يايلاققا كەپتۇ. توگە بىلەن ئىشەك بۇلارنى يىراقتىن
كورۇپلا: ”ماغدىرىمىزمۇ، كۈچىمىزمۇ بار، ئۆلسەكمۇ ئېلىشىپ ئۆلەي-
لى“ دەپ مەسلىمەتلىشىۋاپتۇ. بوره كېلىپلا:

— ھەي ئۇزۇن بويۇن، ئۇزۇن قۇلاق! ئىككىڭ كىمىنىڭ
رۇخسەتى بىلەن بۇ يەرلەردە ئوتلاپ يۈرۈيسەن؟ — دەپتۇ.

— ئۇنىڭ بىلەن سېنىڭ نىمە ئىشىڭ! — دەپتۇ توگە.

— ھەي ئۇزۇن ئەخمەق! بۇ يەر مېنىڭ يېرىم ئىكەنلىگى-
نى بىلمەسەن تېخى! — دەپتۇ بوره.

— قايسى يەر سېنىڭ؟ — دەپتۇ توگە. بوره تۈلكىنىڭ
پەچىرلىشىغىمۇ قۇلاق سالماي:

— سەن تۇرغان يەر، — دەپتۇ.

— مەن گۇۋا، راست دەپتۇ، — دەپتۇ تۈلكە تۇمشۇقلە-
رىنى سوزۇپ.

شۇ چاغدا تۈلكە بورىنىڭ قۇلىغىغا بىر نىمىلەرنى پەچىر-
لاپتۇ.

بورە ئالدىغا بىرنەچچە قەدەم مېڭىپ:

— سەنلەرنىڭ بۇ يەردىكى ئوتىنى يىگەن - يىمىگىنىڭلارنى

ئاسانلا بىلىمەن، — دەپتۇ.

— قانداق قىلىپ بىلىمەن؟ — دەپتۇ توگە.

— تىلىڭنى چىقىرىسەن، مەن پۇراپ باقمەن، — دەپتۇ

بىرە، توگە بىلەن ئىشەك بۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە كۈچى يەتمەي، تىللىرىنى ئۇزۇۋېلىپ، ئوت يىمەلمەس فىلىپ قويۇپ ئوتتۇرۇپ يىمەكچى بولغانلىغىنى پەملەپتۇ. توگە ئىشەككە قاراپ كوزىنى قىسىپ قويۇپ:

— ماقۇل، پۇراپ باق، دەپ تىلىنى چىقىرىپتۇ. بىرە توگىگە يېقىن كېلىشىگە توگە كوردىكى بىلەن شۇنداق ئۇرۇپتە-كى، بوردىنىڭ كوزلىرى قاراڭغۇلىشىپ، موللاق ئېتىپ يېقىلىپتۇ. بىرە ئۆزىنى ئىگلاپ ئورنىدىن تۇرغىچە ئىشەك كېلىپ، بىقىنلە-رىغا كېلىشتۈرۈپ نەچچىنى تېپىپىتىكەن، بىرە تىن تارتىماي ئولۇپتۇ. بۇنى كوردەن تۈلكە تاققا قاراپ قېچىپتۇ. ئىشەك بوردىنىڭ ئارقىسىدىن ھاڭراپ مۇنداق دەپتۇ:

“يەر ئىگىسى” نى كورۇڭ ئولۇك ياتقىنىنى،
“گۇۋاچىسى” نى كورۇڭ قورقۇپ قاچقىنىنى.
بۇ كورگىنىڭدىن ساۋاق ئالمىساڭ،
باشلاپ كەل بەنە بوردىنىڭ باشقىسىنى.

موللا زەيدىن گەپچى

مەخمۇت زەيدى

موللا زەيدىن 1815 - يىلى لۇكچۇندىكى باغرا يېزىسىدا نامرات دىخان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇنىڭ ئاتىسى ئاتاقلىق قوغۇنچى ئىدى، موللا زەيدىن ئالتە يېشىدا مەھەللى - خۇسۇسى مەكتەپتە ئوقۇپ، خەت - ساۋادنى چىقارغاندىن كېيىن، 11 يېشىدا مەدرىسكە ئوقۇشقا كىرىپ 17 ياشقىچە پۈتۈن قارى بولۇپ يېتىشكەن. ئۇنىڭ دەرس ئۆزلەشتۈرۈش قابىلىيىتى ياخشى بولغاچقا، بىللە ئوقۇغان ساۋاقداشلىرىدىن كۆپ ئىلگىرىلەپ، ئەرەبچە كىتاپ، قۇرئانلارغا مەنا ئېيتالايدىغان بولغان. ئۇ 17 يېشىغىچە كافىيىدىن باشلاپ، شەرىھى مۇلاھىزە ئوقۇغان، شۇنداقلا ناۋايى، سوپى ئاللايار، خوجە ھاپىز قاتارلىقلارنىڭ مۇناجات، قەسىدە كىتاپلىرىنى؛ قول خوجا ئەخمەت، شامەشەرەپ قاتارلىق شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىنى ئۈگىنىپ، ئۆز قابىلىيىتىنى يۇقۇرى كۆتەرگەن. شۇنداق قىلىپ ئۇ "موللا زەيدىن" دەپ نام ئالغان. موللا زەيدىن دەسلەپتە زالىم قازىلاردىن تارتىپ خۇراپى بۇيۇنلەرگىچە ئۇلارنىڭ مۇتەئەسسىپلىكلىرىنى سۆككەن، پاش قىلغان.

مۇشۇ توغرىدىن يۇرتىدىكى مەدرىسىنىڭ مۇددەرسى، زاھىر قازاچى تەرىپىدىن بىرقانچە قېتىم جازاغا تارتىلغان. قازى ئۇنىڭ گەپچىلىك قىلىشىنى، قوشاق-نەزمە يېزىشىنى چەكلىگەن ئىكەن. مولا زەيدىن تەرىپىدىن ئېيتىلغان قوشاقلار — بېيىت - نەزمىلەر، ساتىرا - شاگىخو پاراڭلار مەھەللىدىن - مەھەللىگە، يۇرتتىن - يۇرتقا تارقاپ كېڭەيگەن. مولا زەيدىن لەتىپلىرىنىڭ ئىخچاملىغى، ئېيتىشقا ۋە ئەستە قالدۇرۇشقا ئىگىلىغى، قىزىقار - لەقلىغى، ئۇنىڭ خەلق ئارىسىغا ئومۇمىي يۈزلۈك تارقىلىشىغا سەۋەپ بولغان. مولا زەيدىن تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئورپ - ئادەت، تىل - قائىدىلىرىنى ئۆز لەتىپلىرىگە سىڭدۈرگەن. ئۇنىڭ لەتىپىلىرىنىڭ تېمىلىرى ھەر تەرەپلىمە، چوڭ ئىجتىمائىي زىددە - يەتلەردىن تارتىپ، تۇرمۇشتىكى ئۇششاق مەسىلىلەرگىچە نۇرغۇن تەرەپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدۇ. ئۇنىڭ «باينىڭ كۆز ئاغرىغى»، «سۇتچى»، «قازىخاندىكى سوراق» ۋە «ئولۇم» قاتارلىق لەتىپى - لىرىدە ئاچچىق ھەجۋى، چوڭقۇر مەسخىرە، ئۆتكۈر كۈلكە بار. ئۇ ئېكىسپىلاتاتۇر سىنىپلارنى ھەم ئۇلارنىڭ ۋەكىللىرىنى پاش قىلغان، جەمىيەتتىكى زالىملىق، ئادالەتسىزلىك، پاراخورلۇق، چېقىمچىلىق ئوخشاش ئەھۋاللاردىن نەپرەتلەنگەن، شۇڭا مولا زەيدىننىڭ لەتىپىلىرى خەلقنىڭ يېقىن دوستى بولۇپ قالغان. جامائەتچىلىك لۈكچۈندىكى ئەپرىدۇن ۋاڭنىڭ شۇنداق بىرەر پاراڭ - چى ئىزلەپ يۈرگەنلىگىنى ئاڭلاپ ئۇنى ئوردا خىزمىتىگە، يەنى ۋاڭنىڭ گەپچىسى قىلىپ كۆرسەتكەن.

مولا زەيدىننىڭ ۋاڭنىڭ ۋە ئوردىنىڭ ئىچكى ئەھۋالى بىلەن تونۇشقان ۋاقتى ئۇنىڭ 20 ياشلارغا كىرگەن چېغى ئىدى. ئۇ ئۆز ھاياتىدا جەمىيەتتىكى بولۇۋاتقان تەڭسىزلىكلەرگە

قارىتا غەزەپ - نەپرەتنى بوشاشتۇرماي، تۇرلۇك قىزىقچىلىق گەپ-
سوز ھەم قوشاقلىرى بىلەن تونۇلۇپ كەلگەن. موللا زەيدىن
مۇشۇنداق قىلغانلىغى تۈپەيلىدىنمۇ، ۋاڭ ئوردىسىدىن 8 قېتىم
قوغلىنىپ، 9 - قېتىم يەنە چاقىرتىۋېلىنغان. ۋاڭ موللا زەيدىنگە
”شىرىن دۈشمىنىم“ دەپ نامۇ بېرىپتىكەن.

ئەپرىدۇن ۋاڭ بېيجىڭغا بارغاندىمۇ، كېيىن مەنسۇي
ئوسۇپ، قەشقەرگە ۋاڭ بولۇپ بارغاندىمۇ، موللا زەيدىننى ئوز
يېنىدا بىللە ئېلىپ يۈرگەن. شۇ تۈپەيلىدىن موللا زەيدىنگە ئوز
سۈيگۈنى بىلەن بالدۇرراق توي قىلىش ئىمكانىيىتى بولماي
قالغان. ئۇ پەقەت 30 ياشقا كىرگەندىلا ئالىمخان بىلەن توي
قىلغان. توي قىلماستىن بۇرۇن:

ئالىمخاننىڭ بېغى بار،

گۈل تۇۋىدە چېڭى ① بار.

ئالىمخانغا سەپ سېلىڭلار

ئوڭ قېشىدا مېڭى بار.

دىگەندەك قوشاقلار موللا زەيدىن تەرىپىدىن ئېيتىلغان.
ئۇنىڭ ئالىمخان ھەققىدە توغقان نۇرغۇن قوشاقلىرى بار.
ۋاڭ موللا زەيدىن بىلەن قەشقەردە 9 يىل بىللە بول-
غان. ئۇ ۋاڭنىڭ كەلگۈسى ئاقىۋىتى ھەققىدە نۇرغۇن شېئىرلارنى
يېزىپ قالدۇرغان. 1860 - يىللىرى ئىستىپا سوراپ، يۇرتىغا
قايتىپ كېلىپ قوغۇنچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان.

① چاڭ - تۇرپاندا ”كات“ نى شۇنداق دەيدۇ.

موللا زەيدىن 1880 - يىللىرى (ۋاپات بولۇشتىن بىر ئاۋاز ئىلگىرى) ئوز قەۋرىسىنى لۇكچۇن شەھەر شەرقىي دەرۋازا سىرتىدىكى ئاچا يولغا چاپتۇرۇپ، گۈمبەز ياسىتىپ، ئىشىك بېشىغا بىر تاختا بېكىتىپ، ئۇنىڭغا بىرنەچچە مىسرا ھەجۋى نەزمە يېزىپ قالدۇرغان. ئۇ ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭ لەتىپىلىرى ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ خەلقىنىڭ روھىي بايلىقى سۈپىتىدە ساقلىنىپ كەلمەكتە.

موللا زەيدىن موللىدا

موللا زەيدىن گودەك ۋاقتىدا مەدرىسە ھويلىسىدا ساۋاق - داشلىرى بىلەن چاخچاق قىلىشىپ تۇرغاندا، خەلىپەت كېلىپ ناماز ئوتەشكە قوغلاپتۇ. بالىلار خەلىپەتنىڭ گېپىگە سوغاق مۇنا - سىۋەتتە بولغان ئىكەن، كېلىپ كالا شىرىسىدە ياسالغان دەرە (پالاق) بىلەن بالىلارنى ئۇرۇپ - سوقۇپ، ھەممىسىنى ھەيدەپ تارقىتىۋېتىپتۇ. شۇ چاغدا ھىلىقى پالاق ياش موللا زەيدىنىڭمۇ تېگىپتۇ. بۇنداق ۋاقت - چوڭنى ئاڭلىغان موللىسى ئويىدىن چىقىپ: يىغلىماڭلار بالىلىرىم، پالاق تەككەن يەردىن قىيامەت كۈنى گۈل ئۈنۈپ چىقىدۇ دەپتۇ. موللا زەيدىن تۈرگۈن ھالەتتە سۆزلەپتۇ: ”گۈل ئۈندىغان ئىش بولسا، خەلىپىمنى بىزمۇ ئۇرۇپ قويالى، قىيامەت بولغاندا خەلىپىم گۈلسىز خەلىپەت بولۇپ قالمىسۇن.“ دەپتۇ. شۇ چاغدا قارى موللام بالىلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ: ”ئۇنداق قىلماڭلار، مەن سىلەر خالىغان باشقا بىرسىنى خەلىپەت - لىككە بەلگىلەپ بېرەي“ دەپ تەختىتىۋاپتۇ.

پەيشەنبىلىك

موللا زەيدىنىنىڭ موللىسى ئوقۇغۇچىلىرىدىن ياخشىراق
پەيشەنبىلىك ئېلىش كويىدا بالىلارغا مۇنداق قاپىيىلىك جۈملە -
لىەرنى ئۆگىتىدىكەن:

ئېلىپقا لام - ئېلىپنى قوشسا ئاللا بولۇر،
ئۇستازىدىن دۇئا ئالسا موللا بولۇر.

شاگىرتلار ئۆگەنگەنلىرىنى ئاتا - ئانىسىغا دەپ بېرىدىكەن،
ئاتا - ئانىلار موللامنىڭ تاماگەر مەجەزىنى پەملەپ، پەرزەنتلىرىگە
پۇل ياكى نان، پوشكال ۋە بەزىلىرى يەل - يىمىش، ئوتۇن -
كۆمۈر قاتارلىق نەرسىلەرنى پەيشەنبىلىككە ئاتاپ بېرىدىكەن.
پەيشەنبىلىك ئەكەلەنگەنلەرنى باي بالىلىرى "تىكا - تىكا -
ياڭ، ئۇزۇم پىشماياڭ....." قىلىپ، چىقىرىتىپ يىغلىتىپ ئويناي -
دىكەن. موللا زەيدىنمۇ شۇنداق ئازاپلىنىشىنى بېشىدىن ئۆتكۈز -
گىنى ئۇچۇن يۇقۇرىدا ئۆگەنگەنلىرىگە قارىتا مۇنداق ئىككى
قۇر جۈملىنى قوشۇپ خەلىپىتىگە بېرىتۇ:

باي بالىلىرىدىن ئالسا ئوبدان، ھالال بولۇر،
نامراتلاردىن ئالسا بەكمۇ ئۇڭال ① بولۇر.

سوراققا تارتىلىش

موللا زەيدىن مەدرىسىگە ئوقۇشقا كىرگەندە تاماكا چېكىپتۇ،

① تۇرپان سوزىدە، "ئۇۋال" سوزى شۇنداق ئېيتىلمىدۇ.

بۇنى بىلىپ قالغان خەلىپى ئۇنى قازىخانغا چىقىپتۇ. مولا زەيدىنى قازى چاقىرىتىپ سوراققا تارتىپتۇ:

— سەن ھارام نەرسىلەرنى ئاغزىڭغا ئاپسەنخۇ؟
— خوش، قازاخۇنۇم، مېنىڭ ئاغزىمغا ئالغىنىم ھارام ئەمەس، مەكرۇغۇ!

— ھارام بولسۇن، مەكرۇ بولسۇن نەھى ئىش، گۇنا بولىدۇ، ئەمەسمۇ؟!

— نىمىلا بولسا يەۋىتىپ، ئارقىدىن “ئىستىغبار” ئوقۇۋەت- سەكلا گۇنايمىزدىن ساقىت بولۇپ، دوزاق ئازاۋى كورمىگۈدەك- مىزغۇ؟ مۇپتاخۇنۇمنىڭ بىزگە نورۇز كۈنى ئېيتىپ بەرگەن پەتۋاسى شۇ!

بۇ پەتۋاغا گۇۋا بولغۇچىلار كوپ بولغانلىقتىن قازى سوراقنى داۋاملاشتۇرۇشقا ئاجىزلىق قىپتۇ.

خۇپتەنگە چىقىمىسلىق

مۇددەرس ئاخۇنۇم دەستىن كېيىن: “بۇ ئاي سىپەر ئاي، بۇ ئايدا ئاللاتائالا ھەممە ئىنىسى جىن- ئالۋاستىلارنى يەر- يۈزىگە قويۇپ بېرىدۇ. ئون سەككىز مىڭ خىل بالا- قازانى ئەۋەتىدۇ. ئاگاھ بولۇڭلاركى، مۇنداق بالا- قازاغا ئۇچراپ كەتمەڭلار، دەپ ۋەز- نەسىھەت قىلىپتۇ.

مولا زەيدىدىن بىرقانچە كۈن خۇپتەن نامىزىغا چىقىپتۇ، بۇ ھال بىلىنىپ قاپتۇ. بىر كەچلىكى ئاخۇن تالىپلىرىنى سۇ- رۇشتە قىلىپ، مولا زەيدىنى چاقىرتىپتۇ. ئۇنىڭدىن:

— نەمىشقا خۇپتەن نامىزىغا چىقمايسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
موللا زەيدىن تۇرگۇن ھالەتتە تۇرۇپ مۇنداق جاۋاپ بېرىپتۇ:
— ئاخشام بولسلا تالادا بالا - قازا ئايلىنىپ يۇرىدىكەن.
ئاخۇنۇمنىڭ ۋەز - نەسەھىتىنى قۇلاقتا تۇتقانلىغىمدىن، شامدىن
كېيىنلا تالاغا چىقمايدىغان بولۇپ قالغانمەن.

نەزىر - چىراق

ئاخۇنۇم ئاسماندا يېڭى ئاي كورۇنگەندە، سىپەر ئاي
چىقىپ كېتىپ، مەۋلۇت ئاينىڭ كىرىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ.
مەۋلۇت ئاي پەيغەمبىرىمىزنىڭ روھىدىن شايائەت تىلەپ،
نەزىر - چىراق ئوتكۈزىدىغان ئاي ئىكەنلىكىنى جاكالاپتۇ، بۇنى
ئاڭلىغان موللا زەيدىن دوستىغا:

قۇشقاچ دىگەن جانىگەر،^①
دان بار يەردە توختايدۇ.
موللارنىڭ سوزلىرى،
پۇل ئۈستىدە توختايدۇ.

دەپ بىر كۈبلىت قوشاق ئېيتىپتۇ.
موللا زەيدىننىڭ دوستى ئۇنىڭ "پىتىر ناندىن قىل ئالماق،
موللا ئادەمدىن پۇل ئالماق" دىگەندەك سوزلىرىنى ئەسلىپ،
ئاچكوز موللارغا قارىتا ئېيتقان بۇ قوشمىغىدىن تەسىرلىنىپ:
— ئاۋال چىققان قۇلاقتىن، كېيىن چىققان مۇڭگۈز
ئوتۇپ كېتىپتۇ. دىگەن شۇدە، دەپتۇ.

① جانىگەر — جانىۋار. تۇرپاندىكى بىر خىل ۋارىيانت.

موللا زەيدىن ئوز دوستىغا يەنە:

— ھەر ئايدا بىر خىل نەزىر جاكالايىدىكەن، ئوزلىرى
يىلدا بىر نەزىر قىلمايدىكەن. يەنە، نەزىر - سەدىقە گۇنانى
يۇيىدىغان سوپۇن دەيدىكەن. بۇنىڭدا نەزىرنىڭ تائامى گۇنانىڭ
يۇندىسى بولۇپ قالامدۇ؟ نەزىرگە ئادەتلىنىپ قالغان ئاخۇنلار
يۇندىخورلار بولۇپ قالامدۇ؟ — دەپتۇ.

موللا زەيدىننىڭ يەنە سوراققا

تارتىلىشى

موللا زەيدىن خۇراپى ئورپ - ئادەتلەرگە قارىتا نۇرغۇن
قاپىمىلىك گەپ - سوزلەرنى، بېيىت - قوشاقلارنى چىقارغاندىن
كېيىن، كۈنملىق تەرەپدارلىرىدىن بولغان مۇتەئەسسىپلەر قازىخانغا
موللا زەيدىننى چىقىپتۇ.

بىر كۈنى قازى موللا زەيدىننى چاقىرتىپ كېلىپ قازى -
خاندا سوراققا تارتىپتۇ:

— سەن كۆپىرى سوز - نەزمە - بېيىتلەرنى كىمىدىن ئۇ -

گەندىڭ؟

موللا زەيدىن: كۆپىرى سوزلەر چىقاردۇر

كۇفرى ئادەمدىن.

ھەق سوزلەر چىقاردۇر

توغرا ئادەمدىن.

قازى: سېنىڭ بۇ ئېيتقان ھەم يازغانلىرىڭ كۆپىرى تۇ -

رۇپىتىغۇ! سەن كاپىرەمۇ، نىمە؟

موللا زەيدىن: موللىنى كاپىر دىمىسىلە

موللا كاپىردىن يامان.

موللىنى كاپىر دىگەنلەر،

ھەممە كاپىردىن يامان.

قازى: ئولمىلارنىڭ ھەممىسىگە لەقەم قويۇشۇڭغا بائىسى

نىمە؟

موللا زەيدىن: موللىلارنىڭ ئىشىدىن،

بايقاپ قېرى - يېشىدىن.

لەقەم چۈشەر قىلمىشىغا

ئۆتكۈزدىلەر بېشىدىن.

قازى: ھەي، خوتۇن تالاق، سەن نىمانچە قوشاقچى

بولۇپ كەتتىڭ!؟

موللا زەيدىن: چېكىلمىدىغان چۈجەكنىڭ

تۇخۇمى پالاق بولۇرمۇ؟

ئويلەنمىگەن يىگىتنىڭ

خوتۇنى تالاق بولۇرمۇ؟

.....

ھەر بىر جاۋاپتىن كېيىن چوڭ - كىچىك موللىلارنىڭ ھەم -

مىسى ئىختىيارسىز كۈلۈپ تۇرغانلىقتىن، قازى بىر ئوزى ئاچ -

چىغلىنىپ، ئاخىر ئۇمۇ كۈلۈپ تاشلاپتۇ.

قازى: سېنى بىز سوراق قىلىمىز، سەن بىزنى سوراق

قىلامسەن؟ قايسى ھەق؟

موللا زەيدىن: ھەق - ناھەقنىڭ مۇساپىسى

كوز بىلەن قۇلاق ئارىسى.

كورمەي تۇرۇپ راست دىگەن،

ھاماقەتنىڭ چاي خالىتىسى.....

قازى: ئولمالارنى تەسقىر قىلىپ قويغان لەقەملەرگە

دەلىل - ئىسپات كورستىپ بېرەلمەسەن؟

موللا زەيدىن: دەلىل - ئىسپات تەيياردۇر،

ئاسماندىن چۇشەر لەقەم.

مەرتلىك بىلەن چىدىسىلا،

ماڭا سالماي دەرت - ئەلەم.

قازى بۇنىڭ گەپچىلىگىنى ئاڭلىنىۋىسى كېلىپ، تاكى

سوزى تۇگىگىچە شۇك تۇرۇشقا كېپىلىك قىپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن موللا زەيدىنمۇ قازىخانغا بۇ تاماشانى كور -

گىلى كەلگەن خەلققە قاراپ، مەغرۇرانە قىياپەت بىلەن مۇنداق

مۆخەممەسلەرنى ئوقۇپتۇ:

مەدرىسىگە تەئەللۇق كوردۇم ۋەخپە بارلىغىن،

ئاخۇنۇملار تالاشدۇر، كوردۇم ئىچى تارلىغىن،

ئەھم ئاخۇن ھاكاۋۇر تۇتماس خۇدا يارلىغىن،

مۇپتى پەتىۋا ھەققى يەپ بىلمەس كوكلى قارىغىن،

قارام، پىقىسىق نەپىسكەشلىر، كەلمەس ئاخىر زامانە.

قارى يادار① قۇرئاننى مەنسىمدىن بىخەۋەر،
خاتىپ ئوقۇر خۇتبىنى، ئۇلۇغ شاھنى مەدھىيىلەر،
موللا كۆپ، نەممام تولا قىلىپ بىر - بىر ھىلىلەر،
مۇرات - مەقسەت بۇلارنىڭ ئوز نەپسىنى شەرھىلەر،
پىنتە - پاسات، غەيۋەتلەر بولماس ئاخىر زامانە.

قىرىق تاشنى توققۇز تىزىپ كاھىن ئېمىتۇر يالغاننى،
ساھىر ئالۇر جۇدە قىلدىم دەپ پال②دىن ئېشىپ قالغاننى،
ھوكما سۇپەت پىرىخون كېلىپ، كوردۇم داينى چالغاننى،
ئاغزىدا لاپ، قولىدا داپ، بىلمەس قولى تالغاننى،
سېھىرگەرلىك، ئالدامچىلىق ئاقماس ئاخىر زامانە.

ئىشان ماڭۇر ئايلىدا③، تۈزەپ ساقال - بۇرۇتنى،
سويىلار ماڭۇر پادا ياڭلىغ ئەگەشتۈرۈپ مۇرۇتنى،
غايىپ رىزقى تاماسىدا شەيىخلەر ئوقۇر دۇرۇتنى،
مەخسۇم نامىنى بۇلغاپ، كولار مەقەت قۇرۇتنى،
سالما سۇپەت، ھايۋان سۈرەت كەلمەس ئاخىر زامانە.

قۇشقاچ ئارا قۇرغۇي كەبى كەلسە خەلپەت موللىغا،
نەمرۇت ھەم شەددات كەبى ئالسا دەررە قولغا،
قىيامەتتە گۈل ئۈنەرگە زەربە قىلۇر بالىغا،
ئاخۇنۇملار سۇكۇت قىلدى زالىملارنىڭ يولىغا،

---

① يادار — ياتلار دىگەن سۆزنىڭ تۇرپانچە بىر خىل ئېيتىلمىشى.

② پال — رەمال.

③ ئايلىدا — ئالدىدا دىگەن سۆزنىڭ تۇرپانچە بىر خىل

مۇنداق باغرو - كوڭلى قارا، كەلمەس ئاخىر زامانە.

.....

موللا زەيدىن مۇشۇنداق نەزمىلەردىن خېلى كۆپ ئوقۇپتۇ. ھەممەيلەن شۇك تۇرۇپ قۇلاق سېلىپ ئاڭلاپتۇ. ئاخىرىدا ئۇ كويچىلىككە سالام بېرىپ، "تەتىل قىلىش" قاتارلىق مۇتەئەسسە-سېپلەرنىڭ ئۇيغۇرچە ئىش-ئىشلىرىنى ئىشلىتىش، ئىشلىتىش چىرىك تۇرمۇشىغا دائىر يازغان شېئىرلىرىمۇ بارلىغىنى جاكارلاپتۇ.

موللا زەيدىننى خەلق ئاممىسى ھۆرمەتلەپ قۇچاقلىۋاپتۇ. قازى، ئەلەم مۇپتى ..... لار خەلقنىڭ موللا زەيدىننى مۇنداق ھىمايە قىلغانلىغىدىن جازا بېرىشكە ئامالسىز قاپتۇ. پەقەت "موشىرىك" "جىددىت" دەپ نام بېرىپتۇ.

جازا

موللا زەيدىننىڭ ئەل ئىچىدىكى ياپتا گەپلىرى، شاخخو - لىرى ۋاڭلارنىڭ ئار - نومۇس، ئابرويىنى تىمىكۈشكە بېرىپ تاقىلىپتۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان ۋاڭ بىر كۈنى موللا زەيدىن - نى ئالدىغا چاقىرىپ قاتتىق ھاقارەتلەپتۇ. ئاندىن ئۇنى قەھەردە تان سوغاقتا ئوردىنىڭ ئەڭ يۇقۇرقى پەشتىغى ئۈستىدە يالاڭ ئەگلى بىلەن تۇرغۇزۇپ جازالىماقچى بوپتۇ.

موللا زەيدىن بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن يېرىم تولۇقچە تاشنى كوتۈرىپ چىقىپ، كېچىچە ئۇنى راۋاق ئۈستىدە قۇچاقلاپ ئۇياقتىن - بۇياقتا مېڭىپ تەرلەپ چىقىپتۇ. ئەتىسى سەھەردە ۋاڭ ئۆزىنىڭ كارىغا: "ھىلىقى ناھەلى

موللا زەيدىنىڭ سوغاق ئوتۇپ، ئەقلىگە كەلدىمۇ - يوق، قاراپاق“ دەپ تاپشۇرۇپتۇ. ۋاڭنىڭ كارى راۋاقتىن يېنىپ چۈشۈپ: — ۋاڭ بىگىم، موللا زەيدىن مۇزلاشنىڭ ئورنىغا قاتتىق تەرلەپ تۇرۇپتۇ. — دەپتۇ. بۇنىڭدىن ئەجەپلەنگەن ۋاڭ، موللا زەيدىنى ئالدىغا چاقىرىپ، بۇنىڭ سىرىنى سوراپتۇ، موللا زەيدىن: — تەقسىر، مەن راۋاقتا تۇرۇپ، جانابى ئالىمىنىڭ ماڭا بولغان مېھىر - شەپقىتىنىڭ تەبىئىيەتتە تەرلەپ تۇرۇپتىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

بۇ سوزدىن مەغرۇرلانغان ۋاڭ خوشاللىغىدا:

— مەن سېنىڭكىگە بېرىپ، مېھمان بولمەن، — دەپتۇ. ۋاڭ موللا زەيدىننىڭ ئويىگە كەپتۇ. موللا زەيدىن ۋاڭنى ئوي ئىچىدە ئولتۇرغۇزۇپ چوڭۇننى دەرەخنىڭ ئۈچىغا ئېسىپتۇ، ۋە ئۇنىڭ ئاستىدىن ئوت قالغىلى تۇرۇپتۇ. ئاخىر بىتاقەت بولغان ۋاڭ بۇ ئىشتىن ئەجەپلىنىپ:

— ھەي، ئەخمەق موللا زەيدىن، مۇنداقتا بۇ چوڭۇن قانداق قاينايدۇ؟ — دەپ زاڭلىق ئارىلاش كۈلۈپتۇ. موللا زەيدىن ۋاڭنىڭ كۈلكىسىگە جاۋاۋەن:

— سىلنىڭ مېھىر - شەپقەتلىرىنىڭ تەبىئىيەتتە مەن 100 گەز ئىگىزلىكتىكى راۋاقتا تەرلەپ كەتكىنىمگە ئىشىنىدىلا يۇ — بۇ چوڭۇن بىلەن ئوتنىڭ ئارىسى ئون گەز كەلمەيدۇ، ئەجىبا، بۇنىڭ قاينىشىغا قانداق ئىشەنمەيدىلا! — دەپ جاۋاب بەردى.

ئاي بىلەن كۈننىڭ موڭۇۋېلىشى

بىر كۈنى ۋاڭ ئۇشتۇمتۇت موللا زەيدىندىن سوراپتۇ: — ئاي بىلەن كۈن نىمە ئۈچۈن بۇلۇتنىڭ ئارقىسىغا

موكۇۋالدۇ؟

مولا زەيدىن ئۇنىڭغا:

”ئاخشىمى جاپاكەشلىرىنىڭ قوسىغى ئاچ، نانغا زار، پەريات چەككەنلىگىنى كورۇپ، ئۇلارغا ئىچى ئاغرىپ، تەڭسىزلىككە چىدىماي بۇلۇتنىڭ كەينىگە ئوتۇۋالدۇ، كۈندۈزى بولسا قۇياش نامراتلارنىڭ ئېتىز - ئېرىقلاردا ئىشلەپ، ئۇسساپ گېلى قۇرۇپ كېتىۋاتقانلىغىنى كورۇپ، ئۇلارغا رەھىمى كېلىپ، ئۇمۇ بۇلۇتنىڭ ئارقىسىغا ئوتۇۋالدۇ، ئاي بىلەن كۈننىڭ دائىم بۇلۇتنىڭ كەينىگە موكۇۋېلىشىنىڭ سىرى شۇ يەردە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

ئوتۇن تېرىش

مولا زەيدىننىڭ تۇرمۇشى بارغانسېرى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قېلىپ، بىر موللىنىڭ مەكتىۋىگە كىرىپ، شۇنىڭ ئىشىنى قىلىدىغان بوپتۇ. ئەمما بۇ مەكتەپنىڭ موللىسى مولا زەيدىننى تىنماي ئىشلىتىپ بىر ئازمۇ بىكار قويمايدىكەن.

بىر كۈنى مولا زەيدىننى ئوتۇن ئېپىكىلىشكە بۇيرۇپتۇ. مولا زەيدىن ئوتۇنغا بېرىش ئالدىدا مولا قايتا - قايتا جىكلەپ: — سەن ھارۋىنىڭ ئارقا - ئالدىنى بوش قويماي ئوتۇن بىلەن تولدۇرۇپ كەلگىن، — دەپتۇ.

مولا زەيدىن غىڭ - پىڭ قىلماي ھارۋىنى ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئەمما قايتىپ كېلەردە مولا قارىغۇدەك بولسا ھارۋىنىڭ ئوت - تۇرسى قۇرۇق، پەقەت ئالدى، كەينىدە بىر باغلامدىن ئوتۇن تېڭىقلىق تۇرغان، شۇنىڭ بىلەن موللىنىڭ ئاچچىغى كېلىپ:

— ھەي..... كىم سېنى ھارۋىنى قۇرۇق ئېپكەل، دىدى، —
دەپتۇ. موللا زەيدىن ھارۋىنىڭ ئالدى - كەينىدىكى ئوتۇنىنى
كورسىتىپ تۇرۇپ:

— سەن ماڭا ھارۋىنىڭ ئالدى - كەينىنى تولدۇرۇپ
كەلگىن دىگەن ئەمەسمىدەك؟ بۇنىڭ ئوزى سېنىڭ ئېيتقىنىڭ -
دەك ئەمەسمىكەن؟ — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. موللا بىردەم تۇرۇپ
كېتىپ جاۋاب بېرىدىغان گەپ تاپالماي ئاچچىغى كەلگەنلىكىدىن
كىرىپدەك تۇگۇلۇپ ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

باينىڭ كوز ئاغرىغى

بىر باينىڭ كوزى ئاغرىپ قېلىپ يىراق - يېقىندىكى
دوختۇرلارنى چاقىرىتىپ كوزىنى داۋالىتىپتۇ. لېكىن ھىچبىر ئۇنۇم
بولماپتۇ. ئاخىرى موللا زەيدىنى چاقىرتىپ داۋالىنىشقا مۇھتاج
بوپتۇ. موللا زەيدىنمۇ يېتىپ كەپتۇ.

موللا زەيدىن: سىزنىڭ كوزىڭىزنى ساقايتىشقا بولامدۇ؟
ياكى بولمامدۇ؟ بۇنى مەن خىزىردىن سوراپ باقاي دەپلا
مېچىتكە قاراپ مېڭىپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن قايتىپ كېلىپ،
بايغا مۇنداق دەپتۇ:

— خىزىر سىزگە يەتكۈزۈپ قويۇشنى ئېيتتى — خىزىر
ئەسلىدە كوزىڭىزگە زىيان سالماقچى ئەمەسكەندۇق، ئەمما نۇر -
غۇنلىغان كىشىلەرنىڭ ئەرزىچە سىز دائىم كىشىلەرگە ئىككى
خىل كوز بىلەن مۇئامىلە قىلىدىكەنسىز. خىزىر ئامالسىز سىزنىڭ
بىر كوزىڭىزنى كورمەس قىلىپ ئاغرىتىپ قويۇپتۇ. شۇڭا مېنىڭچە
سىز بۇندىن كېيىن كىشىلەرگە بىر خىل كوز بىلەن مۇئامىلە
قىلىڭ، — دەپ كېتىپ قاپتۇ.

ئىمام

لەمجىندىكى ① بىر مېچىتنىڭ جامائىتى زادىلا ئىمام يارات-
ماپتۇ. بىرسىنى “ئاۋازى ياخشى ئەمەسكەن” دېسە، بىرسىنى
“قۇرئاننىڭ مەنىسىنى بىلمەيدىكەن” دېيىشىپ ئاخىرى باغرىدىكى ②
مەدرىسىدىن بىر تالىپنى ئىمامەتچىلىك قىلىشقا ئېچىمىپتۇ. ئۇ
بىر سۈرىنىمۇ تولۇقراق بىلمەيدىغان تالىپ ئىكەن. ئىمامەتچى-
لىك قىلغان بىرىنچى نامىزىدا رۇكۇغا ئولتۇرۇشنىڭ ئالدىدا:
“ۋەتتىنى ۋە زەھىتتىنى ۋە تۇرى سىنىنى...” دەپ سۈرىنىڭ ئايىمىنى
تاپالماي توختاپ قاپتۇ. شۇ چاغدا ئارقا قاتاردا تۇرغان موللا
زەيدىن:

— يېڭى ئىماملار شۇنداق بولسا، ئاۋالقى ئىماملارنى
ھىچنەمە دىمەينى... دەپ لوقما ساپتۇ.

ئىمامنى ئوغرى ئېپىكتىپتۇ

بىر نامازدا رۇكۇغا ئولتۇرۇۋاتقاندا ئىشتانىيىغى ئۇزۇلۇپ
كەتكەن ئىمام جامائەتكە چاندۇرماي غىپلا قىلىپ تالاغا چىقىپ
كېتىپتۇ. جامائەت سەجدىدە خېلى ئۇزاق تۇرۇپتۇ.
لېكىن ئىمامدىن خەۋەر يوق، ئاخىرى تاقەت قىلالىمىغان
موللا زەيدىن بېشىنى كوتىرىپ مەھراپقا قاراپ ۋاقىراپتۇ:
— جامائەت، ئىمامنى ئوغرى ئېپىكتىپتۇ!

① لەمجىن — پىچانغا قاراشلىق بىر يېزا.

② باغرى — تۇرپانغا قاراشلىق يېزا.

گەپ ئوينىتىش

— بىر كۈنى ۋاڭ ئەتراپىدىكىلەر بىلەن ئو ئىتىلىرى
ھەققىدە گەپلىشىپ ئولتۇرۇپ موللا زەيدىندىن:
— قانجۇق ئوغا يارامدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. موللا
زەيدىن:
— قانجۇق بېگىم، ئوغا يارايدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

زىياپەتتە

بىر كۈنى ۋاڭنىڭ ئوردىسىدا زىياپەت بويىتۇ. تاماقتىن
كېيىن موللا زەيدىننىڭ مەڭزىگە بىر تال گۈرۈچ چاپلىشىپ
قالغانلىغىنى كۆرۈپ قالغان ۋاڭ ئۇنى زاڭلىق قىلماقچى بولۇپ:
— ھە موللا زەيدىن ئاخۇن، ئىدىرغا كىمىك چىقىپتۇ، —
دەپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ بۇ سوزىنى تاپقانلىغىغا مەسلىگى كېلىپ قاتتىق
كۈلۈپ كەتكەنلىگى ئۈچۈن بۇرنىنىڭ پوتلىسى كۆرۈنۈپ قاپتۇ.
بۇنىڭغا سەپ سالغان موللا زەيدىن:
— ھە ۋاڭ بېگىم، كامادىن ئېيىق چىقىپتۇ، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ.

بىر ساپ يانتاق

بىر كۈنى ۋاڭ موللا زەيدىننى چاقىرىپ:
— جاڭگالغا بېرىپ سورتىپ بىر ھارۋا يانتاق ئېلىپ

كەل، — دەپ بۇيرۇپتۇ. موللا زەيدىن بىر ھارۋىغا توت ئات قوشۇپ، بىرنەچچە يۈز غۇلاچ ئاغامچا ئېلىپ جاڭگالغا بېرىپتۇ ۋە بىر ساپ يانتاقنى ئاغامچىنىڭ بىر ئۇچىغا باغلاپ يەنە بىر ئۇچىنى ھارۋىغا باغلاپ ئوردىغا كەپتۇ. ئوردىنىڭ ئىچىدە ھارۋىنى راسا پېقىراتقىلى تۇرۇپتۇ، ۋاڭ: — بۇ نىمە قىلغىنىڭ، يانتاق قېنى؟ — دەپ سوراپتۇ. موللا زەيدىن:

— سورتىپ يانتاق ئېلىپ كەل دېۋدىلە، يانتاق شەھەر-نىڭ تېشىدا سورىلىپ كېلىۋاتىدۇ، — دەپ ئاتلارنى قامچىلاپ ھارۋىنى پېقىرتىۋېرىپتۇ، بىر ھازادىن كېيىن بىر ساپ يانتاق سورىلىپ دەرۋازا ئىچىگە كىرىپتۇ.

قەرز تولەش

موللا زەيدىننىڭ دادىسى ئولۇپ قاپتۇ، ئۇنى كومىگىلى ئېپچىقىپ، كېتىپ بارغاندا شۇ مەلدىكى بىر جازانخور: — مېنىڭ 2 دادەن بۇغدىيىم بار ئىدى، شۇنى تولۇۋەت-سۇن، بولمىسا قىيامەت قەرز بولۇپ قالىدۇ، — دەپ جىنازىنىڭ ئالدىنى توسۇۋاپتۇ. موللا زەيدىن جىنازە كەينىدىن كېتىۋاتقان-لارنىڭ مەسلىھەتى بىلەن:

— دادامنىڭ قەرزىنى مەن تولەيمەن، — دەپ ۋەدە بەرگىنىدىن كېيىن جازانخور جىنازىنى قويۇۋېتىپتۇ.

موللا زەيدىن ئىككى يىل 9 كۈردىن بۇغداينى تولەپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭ توي قىلىشىمۇ كەينىگە سورۇلۇۋېرىپتۇ. ئۇ بىر قىشلىغى ئوبدان ئوقەت قىلىپ خېلىلا جىق تەڭگە

تېپىپتۇ. بۇنى كورگەن جازانخور قەرزىنى تۇتۇپتۇ.
— مانا، قالغان ئىككى كۈرە بۇغدايلىرىنىڭ پۇلى، — دەپ
3 سەر تەڭگە بېرىپتىكەن، جازانخور:

— ياق، سېنىڭدە مېنىڭ 2 دادەن بۇغدىسىم بار، ھەر بىر
دادەن بۇغداي ھەر يىلى بىر ھەسسە كوپىيدۇ. ئىككى يىلدىن
بېرى مېنىڭ 2 دادەن بۇغدىسىم 4 دادەن بولاتتى. سېنىڭ بەر-
گىنىڭ 18 كۈرە، مەن تېخى 2 كۈرە بۇغداينى كېچىرىم قىلىۋې-
تىپ 2 دادەن بۇغدىسىم بار دەۋاتىمەن، — دەپتۇ. موللا زەيدىن:
— بىر دادەن بۇغداينىڭ پۇلىنى بېرەي، تۈگىشەيلۇق، —
دېسىمۇ ئۇنۇماپتۇ.

— ئۇنداق بولسا يۇر، مەن ساڭا 2 دادەن بۇغداي
تېپىپ بېرەي، — دەپتۇ موللا زەيدىن. جازانخور بىر ھارۋىنى
كىرا قىلىپ ئۇنىڭ بىلەن بىللە مېڭىپتۇ. خېلى ئۇزاق ماڭغان-
دىن كېيىن بىر چولگە چىقىپتۇ. موللا زەيدىن ھارۋىدىن چۈشۈپ
ئۇ ئىدىرغا، بۇ ئىدىرغا چېپىپتۇ. جازانخور يىراقتىن ۋاقىپتۇ:

— ھاي، موللا زەيدىن، بېرىدىغان بۇغدىنىڭ نەدە؟
— ئالدىرىمىسلا، ھازىر، — موللا زەيدىن بىر دوڭگە
چىقىپ ئۇنى چاقىرىپتۇ، جازانخور يېتىپ كەلگەندىن كېيىن:
— مۇنۇ تۈزلەڭلىكنى كورۇۋاتاملا؟ — دەپ سوراپتۇ،
موللا زەيدىن.

— كورۇۋاتىمەن.

— بەللى، سىلى مېنىڭ توي قىلىشقا يىغىپ قويغان
بۇغدايلىرىمنى ساپ قەرزگە دەپ ئېلىۋالدىلا، ئەگەر مەن توي
قىلىپ ئوتتۇرا قولىدەك 4 ئوغۇل تاپقان بولسام، ئوغۇللىرىم

ئەسقاتقىدەك بولغاندا مۇشۇ يەرنىڭ كۈنچىقىقىشىغا كارىز چاڭداپ پاتتىم، كارىزدىن لەپىپدە سۇ چىقىسا، كۈنچىقىقىشى تەرىپىگە بۇغداي تېرىتتىم. بۇغدايلار راسا ئوخشاپ كەتسە، 2 دادەن بۇغدايلەرنى بېرىۋېتەتتىم، — دەپتۇ موللا زەيدىن. جازانسىز پاراقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

— قەرزىمنى نەق ئۇندۇرۇۋالدىغان بولدۇم، دەپ خوشال بولۇۋاتىلا - ھە؟ — دەپتۇ موللا زەيدىن.

ئاتا ۋە سەيپىتى

(چۈچەك)

بۇرۇن بىر پادىشا ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ ئادىللىق بىلەن شەھەر سوراپدىكەن، لېكىن، پادىشانىڭ ئالقمىش دىگەن بىر زالىم ۋەزىرى بار ئىكەن. ئۇ پادىشاغا خوشامەت قىلىدىغان، خەلقلەرگە ھەددى-ھىساپسىز زۇلۇم سالىدىغان زالىم بولۇپ، پۈتۈن دولەتنىڭ ئىلىم-پەن، مەدەنىيەت، مائارىپ ئىشلىرىنى ۋەيران قىلىپ، ئەل-يۇرتنى جاھالەتتە قالدۇرۇپتۇ. بۇ يۇرتتىكى ئىلمىي-ھىكمەت، مەرىپەتدارلارنىڭ ئالقمىش ۋەزىرگە غەزەپ-نەپ-رىتى قوزغىلىپتۇ، لېكىن ئالقمىشنىڭ باستۇرۇشىدىن قورقۇپ ئېغىز ئاچالماپتۇ. بۇ يۇرتتا خوجا بەختى دىگەن بىر ئىلمىي ھىكمەتلىك كىشى بار ئىكەن. ئۇ ئۆز ئىلمىنى كېيىنكى ئەۋ-لاتلارغا قالدۇرۇپ، زالىم-قانخورلاردىن ئىنتىقام ئېلىشنى ئوي-لايدىكەن. بىراق، كىشىلەرنى ئوقۇتۇپ ئىلىم-بىلىملىك قىلىشقا زالىم ۋەزىر يول قويمىدىكەن. خوجا بەختىنى ئۆز پەرزەندىنىڭ يوقلۇغى تېخىمۇ ئازاپلايدىكەن. شۇنداقتىمۇ بۇ زالىم ۋەزىر خوجا بەختىنىڭ ئىز باسار يېتىشتۈرۈپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ

بىرقانچە قېتىم ئۇنىڭ ئويلىرىنى ئاڭلىدىم، كىتابلىرىنى كۆيدۈرۈپ تاشلاپتۇ. ئازاپ ۋە زۇلۇم كۈچەيگەنسېرى ئالاقىسى بولغان قارشىلىق شۇنچە كۈچىيىپ كېتىپتۇ. خوجا بەختى ھەر دائىم بىر پەرزەنتىم بولسا، ئۆزەمنىڭ بىلىملىرىمنى ئۆگىتىپ ئالاقىسىنى ئىنتىقام ئېلىشىنى ۋەسىيەت قىلسام دەيدىكەن. كۈنلەر، ئايلار، يىللار ئوتۇپ خوجا بەختىنىڭ خوتۇنى ھامىلدار بولۇپ قاپتۇ. خوجا بەختى بەك خوشال بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ خوتۇنىغا: "خوتۇن، يۇرتىمىزدا ئالاقىسى دېگەن زالىمنىڭ زۇلمىدىن مەك-تەپلەر تاقىلىپ، ئىلىم-بىلىمنىڭ چىرىغى ئوچتى. ئۆمرۈمنىڭ قانچىلىك قالغانلىغىنى بىلمەيمەن. قوساقىتىكى بالا خا ئوغۇل، خاقىز بولسۇن يەتتە ياشقا كىرگەن ھامان مېنىڭ سودى-گەر دوستۇمغا تاپىلاپ چەتئەلگە ئەۋەتىپ ئوقۇتقىن. ئىلىم-ھىكمەتلىك ئادەم بولۇپ كېلىپ ئالاقىسى ۋەزىرىدىن ئىنتىقام ئالسا، مەن ئۇ دۇنيا، بۇ دۇنيا رازى" دەپ ۋەسىيەت قىپتۇ. ئۇ شۇندىن كېيىن يەنە ئالاقىسىنىڭ زۇلمىدىن ئازاپ چېكى-ۋاتقان كىشىلەر بىلەن ئۇچرىشىپ، جەمئىيەتتە بولۇۋاتقان، بولۇپ ئۆتكەن ۋە بۇندىن كېيىن بولىدىغان ئىشلارنى تەتقىق قىلىپ بىر كىتاپ يېزىپ چىقىپتۇ. دە، ئوينىڭ تورۇسىغا يوشۇرۇپ قويۇپتۇ. بىر كۈنى ئايالى كېسەل بولۇپ قاپتۇ. ئۇلارنىڭ دورا ئالغۇدەك بىر نەرسىسى يوق ئىكەن. خوجا بەختى ئىلاجىسىزلىقتىن ئىش ئىزلەپ مەدىكار بازىرىغا بېرىپتۇ. خوجا بەختىنىڭ بەخ-تىگە شۇ كۈنى زالىم ئالاقىسى ۋەزىرىگە مەدىكار لازىم بولۇپ قېلىپ مەدىكار بازىرىغا كىشى چىقىپتۇ.

خوجا بەختى مەدىكار ئالىدىغان مىرا قۇلغا ئۆزىنىڭ مەدىكار ئىشلەيدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ.

— ماڭا ئالقمىش ۋەزىر 40 مەدىكار ئېلىپ كەل دىگەن ئىدى، ھازىر بازاردىن 40 مەدىكار چىقمايدىكەن، — دەپتۇ مىرا قۇل.

— 40 مەدىكارنىڭ ئىشىنى ماڭا بەر، ئەگەر مەن 40 ئادەمنىڭ ئىشىنى بىر كۈندە قىلىپ بولالمايمەن ماڭا ھەق بەر. — دەپ يىلىنىپتۇ خوجا بەختى.

ھىلىقى مىرا قۇل خوجا بەختىنى زالىم ۋەزىر ئالقمىشنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئالقمىش ۋەزىر تاغدىك بىر دوۋە قۇمنى كورسىتىپ:

— مانا مۇشۇ دوڭنى تۈزلەپ قۇرۇلۇش قىلىشقا لايىق. لاشتۇرۇپ بېرەلمەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

خوجا بەختى ”ئىنشا ئاللا“ دەپتۇ. ئالقمىش كەتمەن ئېلىپ چىقىشنى بۇيرۇپتىكەن، بەش ئادەم ئىنجىقلىشىپ بىر دانە كەت- مەن ئېلىپ چىقىپتۇ. خوجا كەتمەننى دەڭسەپ كورۇپ، بۇنىڭ- دىنىمۇ يوغانراق كەتمەن تەلەپ قىپتۇ. ئالقمىش ۋەزىرنىڭ يەتتە ئەۋلادىدىن قالغان، قىرىق پاتمان توپا چىقىدىغان بىر كەتمەننى بار ئىكەن. ئۇنى 40 ئادەم كوترەلمەي ئاخىر خوجا بەختىنى ئاپىرىپ كورسىتىپ قويۇپتۇ. خوجا بەختى كەتمەننى دەس كو- تىرىپ دوڭنى گۈپۈلدەتتىپ چېپىشقا باشلاپتۇ، ئالقمىش ۋەزىر خوجا بەختىنىڭ بۇ كۈچتۈڭگۈرلۈڭىگە ھەيران بولۇپ: ”مۇشۇنداق بىر باتۇر تۇرغان يەردە مەن ئەجەپ تىنچلىق بىلەن شەھەر سوراپتەمەن. بۇ قارا باتۇرنى يوقاتمىسام ئاخىرى مېنىڭ جېنىمغا زامىن بولىدۇ“ دەپ، ۋەھىمىگە چۈشۈپتۇ.

خوجا بەختى كۈن قايرىلغىچە بۇ دوڭنى تۈزلەپ بولۇپ- تۇ. بىر ۋاقىتتا كەتمەن جاراڭ-جۈرۈڭ قىلىپ بىر نەرسىگە

ئورۇلۇپتۇ. سىنچىلاپ قارىسا يوغان بىر كۇپتا ئالتۇن - تىللا تۇرغىدەك. ئاق كوڭۇل خوجا بەختى سەممىلىك بىلەن شۇنداق ئويلاپتۇ. "مەن ئالقمىش ۋەزىرگە بىر كۈنلۈك مېھنىتىمنى ساتتىم، ماڭا بىر كۈنلۈك مېھنەت ھەققىم ھالال. بۇ ئالتۇن - تىللا پادىشا - غا تەئەللۇق. ۋەزىرگە خەۋەر قىلىشىم لازىم". خوجا بەختى شۇنداق قارارغا كېلىپ ئالقمىش ۋەزىرنى چاقىرىپتۇ. ئالقمىش ۋەزىر بۇ كۇپتىكى ئالتۇن - تىللانى كۆرۈپ كوزى قىزىرىپ، نىيىتى بۇزۇلۇپتۇ. ئۇ شۇنداق ئويلاپتۇ. "بۇ ئالتۇن - تىللا پادى - شاغا تەئەللۇق. پادىشاغا خەۋەر قىلسام ھەممىنى ئېلىپ كېتىدۇ. خەۋەر قىلمىسام مانا بۇ مەدىكارچى پادىشاغا چېقىشتۇرۇپ قويسا پادىشا مېنى ئولتۇرىدۇ. ئالتۇن - تىللانىڭ يېرىمىنى بۇ مەدىكارغا بېرىي دېسەم كوزۇم قىمايدۇ. قانداق قىلىش كېرەك؟" دەپ ئويلاپتۇ. ئويلا - ئويلا بىر ھىلە تېپىپتۇ - دە، خوجا بەختىگە:

— بۇ ئالتۇن - تىللا ئاتامدىن ماڭا مۇشۇ دوڭ بىلەن بىللە مىراس قالغان. يەنە مۇشۇ جايغا چوڭقۇر ئورا كولاپ، بۇ كۇپنى ئوز جايغا كۆمۈۋېتەيلى، — دەپ بۇيرۇپتۇ.

خوجا بەختى بىردەمدە چوڭقۇر بىر ئورا كولاپتۇ ۋە ئالقمىش ۋەزىرگە ئورا پۇتتى دەپ خەۋەر قىپتۇ. قانخور جال - لات قولتۇغىغا قىلىچتىن بىرنى تېقىپ چىقىپ ئۇنىڭغا كۇپنى ئەكەلدۈرۈپ بولۇپ، ئۇ ئىگىشىپ كۇپنى جايلاشتۇرۇۋاتقان ۋاق - تىدا شارىتىدا كاللىسىنى ئاپتۇ - دە، ئالتۇن - تىللا بىلەن ئورنىغا كۆمۈپ تاشلاپ، ئۈستىگە يەتتە قەۋەتلىك بىر ئىمارەت سېلىپ، ئەتراپىغا ساياھەت باغچىسى ياسىتىپتۇ.....

خوجا بەختىنىڭ ئايالى ئاچ - زارلىق ئىچىدە بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ئۇ پەرزەنتىنىڭ ئېتىنى بەختىيار قويۇپتۇ. ئايالىنىڭ قەل -

بىدە ئېرىنىڭ ۋەسىيىتى ئوت بولۇپ ياندىكىن. ئايلار، يىللار ئوتۇپ بالا ھايت-ھۇيت دىگىچە يەتتە ياشقا كىرىپ قاپتۇ. ئانىسى خوجا بەختنىڭ سودىگەر دوستىنى تېپىپ، يىغلاپ تۇ-رۇپ ئوز ھالىنى ئېيتىپ، بالىسى بەختىيارنى ئوقۇتۇپ بېرىشنى ئېيتىپتۇ. سودىگەرمۇ "ئولۇكنىڭ روھى، تىرىكنىڭ يۈزى" دەپ بالىنى چەتئەلگە ئېلىپ كېتىپ مەكتەپتە ئوقۇتۇپ، ئىلمى-ھىك-مەتكە كامىل قىلىپ، ئون يىلدىن كېيىن قايتۇرۇپ كېلىپ ئانىسىغا تاپشۇرۇپتۇ. ئانىسى ئوز ئوغلى بىلەن كورۇشۇپ، ھال-ئەھۋال سورىشىپ، دادىسى خوجا بەختنىڭ ۋەسىيەتلىرىنى بىر-بىرلەپ سوزلەپ بېرىپتۇ ۋە دادىسى قالدۇرغان كىتاپ بار جايى كورسىتىپتۇ.

بەختىيار شوتا قويۇپ ئوينىڭ تورىسىدىن كىتاپنى ئالاي دەپ قارىسا يوغان بىر ئاق ئىلان توقۇچاق بولۇپ يېتىپتۇ. بەختىيار قاتتىق ئاۋاز بىلەن: "ئەي ئىلان، بېشىڭنى كوتەر، ئوز ئاماننىمنى قولۇمغا بەر!" دەپ ۋاقىراپتۇ. ئىلان بېشىنى كوتىرىپ چاراسلاپ ئوينىڭ تورىسىغا يامىشىپ كوزدىن غايىپ بوپتۇ.

بەختىيار دادىسىدىن قالغان كىتاپنى 40 كۈنگىچە بېشىنى كوتەرمەي ئوقۇپتۇ. ئۇ ئەسەردىكى پاجىھلىك ۋەقەلەرنى ئوقۇ-غاندا ئازاپقا چىداپ تۇرالمىي يىغلاپ كېتىپتۇ. دادىسىنىڭ دۇشمەن بىلەن كۈرەش قىلغان ۋە دۇشمەنلەرنى مەسخىرە قىل-غان، دۇشمەن ئۈستىدىن غەلبە قىلغان يەرلىرىنى ئوقۇغاندا خوشاللىقىدىن كۈلۈپ كېتىپتۇ.

بىر كۈنى بۇ كىتاپتىن پادىشانىڭ قاسساپلىق دوكتىنى باشقۇردىغان خوجايىن بىر چارۋىداردىن يۈز دانە چارۋا ئې-

لىپ، چارۋا دىگىسىنى پۇلغا ئاخشاملىققا كەل دەپ، ئاخشىمى
كەلسە ئىرتۇرۇپ تامنىڭ تۇۋىگە كۆمۈۋەتكەن يېرى چىقىپتۇ.
بەختىيار دەرھاللا بىر كونا داستىخاننى كۆتىرىپ قاسساپخانغا
بېرىپتۇ ۋە ئون جىڭ گوش ئېلىپ كۆتىرىپ مېڭىپتۇ. قاسساپ:
— پۇلنى تولەپ ماڭ، — دەپ ئالدىنى توسۇۋاپتۇ.
— پۇلنى كېيىن خوجاينىغا بېرىمەن، — دەپتۇ بەختىيار.
قاسساپ يۇگۇرۇپ كىرىپ خوجاينىغا خەۋەر قىپتۇ. خوجا-
يىمىن غەزەپ بىلەن ئېتىلىپ چىقىپ:
— پۇل بەرمەي گوش ئالدىغان قايسى پادىشانىڭ
شاهزادىسى ئىدىڭ؟ — دەپ تىللاشقا باشلاپتۇ. بەختىيار تەمكىنلىك
بىلەن:

— ھەي، مېنىمۇ 100 قوي ساتقان چارۋىچىغا ئوخشاش
ئولتۇرۇپ تام تۇۋىگە كۆمەكچىمۇ؟ ھەددىڭ ئەمەس! — دەپ
يېنىپتۇ. خوجاينى بۇ گەپنى ئاڭلاپ چوچۇپ كېتىپ:
— بالام، بۇ گەپنى ئاغزىڭدىن چىقارما، قانچىلىك گوش
بولسا ئال دەپتۇ. دە، بىر ئادەمگە بىر قوينىڭ گۆشىنى كۆتەرگۈزۈپتۇ
ۋە كۈندە بىر قوينىڭ گۆشىنى پۇلسىز ئاپىرىپ بېرىشكە ۋەدە بېرىپتۇ.
يەنە بىر كۈنى كىتاپتىن ئالغىش ۋەزىرىنىڭ ناۋايخاننىڭ
خوجاينىلىق قىلىدىغان خوجاينىنىڭ بىر ئاشلىق سودىگىرىدىن
80 تاغار ئون ئېلىپ، سودىگەر پۇل سورىغاندا ”پۇلۇڭنى كەچ-
تە ئال“ دىگەنلىكى ۋە شۇ ئاخشىمى ئۇنى ئولتۇرۇپ تونۇرنىڭ
تۇۋىگە كۆمگەن يېرى چىقىپتۇ. بەختىيار دەرھاللا بىر داستىخان
ئېلىپ ناۋايخانغا بېرىپتۇ. دە، ناۋايدىن 30 نان ئېلىپ ”پۇلنى
كېيىن ئېپىكىلىپ بېرىمەن“ دەپ كۆتىرىپ مېڭىپتۇ. ناۋاي پۇلنى
نەق بەر دەپتۇ. بەختىيار ئۇنىڭغا خوجاينىنىڭ چاقىرىپ كەل
دەپ بۇيرۇپتۇ. تېخى مۇشۇ ۋاقىتقىچە ناننى نېسى ئالمىمەن

دەپ ئۆزى بىلەن تاكالاشقان ئادەمنى كورمىگەن خوجايىن
غەزەپلىنىپ يۇگۇرۇپ چىقىپتۇ - دە:

— ھوي ھارامزادە قەلەندەر، نېسىگە نان ئالىمەن دەپ
يوغانلىقى قىلىدىغان نىمە ھەددىڭ؟ — دەپ ۋاقىراپتۇ.

— بوشراق ۋاقىرىغىن، ئاشلىق سودىگىرىنىڭ ئولتۇرۇپ
تورۇنىڭ يېنىغا كومدۇڭ، مېنىمۇ ئولتۇرەي دەمسەن؟ ھەددىڭ
ئەمەس، — دەپ يېنىپتۇ بەختىيار.

خوجايىنى قورقۇنچ بېسىپ لاغىلداپ تىترەشكە باشلاپتۇ.
— بالام، بۇ گەپنى باشقا بىرەر كىشىگە دىمەڭ، ئائىدە -

لىڭىزنىڭ كۈندىلىك يەيدىغان نېنى مۇشۇ ئاشخانىدىن بول -
سۇن، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ خوجايىن. ئۇ يەنە بىر ئادىمىگە 50

نان كوتەرگۈزۈپ ئوينى كورۇۋېلىپ كۈندە نان ئاپىرىپ بېرىش -
نى بۇيرۇپتۇ. شۇندىن باشلاپ پادىشانىڭ قاسساپلىق دوكتىرىدىن

گوش، ۋەزىرنىڭ ناۋايخانىسىدىن نان كېلىپ تۇرۇپتۇ. ھەتتا
ئۆزلىرىدىنمۇ ئېشىپ خولۇم - خوشنىلىرىغىمۇ بېرىدىغان بوپتۇ.

بەختىيار دائىم دادىسىنىڭ ۋەسىيىتىنى ئەسلىپ ئالغىنى
ۋەزىردىن ئىنتىقام ئېلىش پۇرسىتىنى ئىزاھىدىكەن. بىر كۈنى

قارىسا ئالغىنى ۋەزىر يەتتە قەۋەتلىك بىنانىڭ ئۈستىدىكى را -
ۋاقتا ساياھەت باغچىسىغا قاراپ كوڭۇل ئېچىۋاتقان ئىكەن.

بەختىيار ئەمدى پۇرسەت كەلدى دەپتۇ - دە، ئاستا بېرىپ باغنىڭ
سۇ كىرىدىغان سوڭگۈچىدىن باغنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ ۋە باغنىڭ

بۇلۇڭىدا باغلاغلىق تۇرغان قوينى يېشىپ قويۇپ بېرىپتۇ. ئالغىنى
ۋەزىر راۋاقتا ئولتۇرۇپ ھەممىنى كورۇپتۇ ۋە قېنى ئاقىۋىتىدە

نىمە ئىشلارنى قىلار كىن دەپ كۈزىتىپ ئولتۇرۇپتۇ. ھىلىقى قوي
بىر ئۇ گۈلنى، بىر بۇ گۈلنى چىشلەپ گۈلزارنى چەيلەشكە

باشلاپتۇ. باغۋەن قوينى قوغلاپ يۇرۇپ ئۇرۇشقا باشلاپتۇ، بەختى يار باغنىڭ بۇلۇڭىدىن چىقىپ:

— ۋاي ئەخمەق، قوينى ئۇرما، ھىلمى بىكار ئۇچ جانغا زامىن بولمىسەن دەپتۇ. باغۋەننىڭ ئاچچىقى كېلىپ:

— قايىسى ئۇچ جانكەن، قويى بىر ئەمەسمۇ دەپتۇ.

— ھوي ئەخمەق، قويى بىر بولغان بىلەن قوسىغىدا ئىككى

قوزىسى بار ئەمەسمۇ دەپتۇ بەختىيار.

— سەن نىمە بىلمىسەن؟ — دەپتۇ باغۋەن.

— مەن ئىككى قوزىنىڭ بارلىغىنىمۇ، ئۇلارنىڭ رەڭگى-

روپىنىمۇ بىلىمەن، — دەپتۇ بەختىيار.

ئىككىسى تاكالىشىپ تۇرغاندا ئۇلارنى كورگەن ئالقمىش

ۋەزىر باغۋەننى چاقىرىپ ۋەقەنى سورايتۇ.

ئالقمىش ۋەزىر بەختىيارنى راۋاق ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ

قوزلارنىڭ رەڭگىنى سورايتۇ.

— قوزلارنىڭ بىرسى ئەركەك، بىرسى چىشى. ئەركەكنىڭ

قوسىغىدا ئالىسى بار، چىشىنىڭ پىشانىسىدا قاشقىسى بار دەپ

جاۋاپ بېرىپتۇ بەختىيار.

ئالقمىش ۋەزىر بەختىيارغا قوزلار ئۇنىڭ دىگىنىدەك

چىقسا ۋەزىرلىگىنى بېرىدىغانلىغىنى، ئەگەر ئۇنداق چىقىمسا قوي-

نىڭ ئەنتى ئۈچۈن ئۈنىمۇ ئولتۇرىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. بەختىيار

ماقۇل بوپتۇ. باغۋەن قوينى بوغۇزلاپ، قوسىغىنى يېرىپلا ئىككى

قوزىنى ئاپتۇ. قوزلار خۇددى بەختىيار دىگەندەك چىقىپتۇ.

ئالقمىش ۋەزىر ”بۇ مېنىڭ جېنىمغا بالا بولغىدەك“ دەپ قور-

قۇشقا باشلاپتۇ. ئۇ باغۋەنگە بۇ قەلەندەرنى دەرھال ئولتۇرۇپ

يۇرگىنى كاۋاپ قىلىپ ئېپكېلىشنى، ئەگەر ئەمەرنى دەرھال بەجا

كەلتۈرمىسە، ئۇنىڭ يۈرىكىنى ئېلىپ يەيدىغانلىغىنى ھوكۇم قىپتۇ. باغۋەن ماقۇل دەپتۇ - دە، توققۇز قېتىم تازىم قىلىپ چىقىپ بەختىيارنى باغلاپ باغنىڭ بۇلۇڭىغا ئېلىپ بېرىپ پىچاقنى قولغا ئاپتۇ.

— ئەي ئەخمەق، نىمىش قىلىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ بەختىيار.

— ۋەزىرنىڭ ھوكۇمىگە بىنائەن سېنى ئولتۇرۇپ يۇرد - گىڭنى ئۇنىڭغا كاۋاپ قىلىپ بېرىمەن، — دەپتۇ باغۋەن. — ئەخمەق، سەن ئالقمىش ۋەزىرنىڭ قىزىغا ئاشىق بولغىنى 40 يىل بولدى. شۇندىن بۇيان بىرەر قېتىم مۇرا - دىڭغا يەتكىنىڭ يوق. مېنى ئولتۇرسەڭ تېخىمۇ مۇرادىڭغا يېتەلمەيسەن، مېنى قويۇپ بەرسەڭ قىرىق كۈندە سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزۈپ ئالقمىش ۋەزىرنىڭ قىزىنى ساڭا نىكاھلاپ ئېلىپ بېرىمەن، — دەپتۇ بەختىيار. باغۋەن:

— بۇ گېپىڭ ناھايىتى ياخشى، لېكىن ئالقمىش ۋەزىر يۈرىكىڭنى ئەكەل دىگەن تۇرسا بۇنى قانداق قىلىمەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بۇ ئاسان، — دەپتۇ بەختىيار، شەھەردە بىر تۇل خو - تۇن بار، ئۇنىڭ بۇ دۇنيالىقتا يالغۇز بىر ساغلىغى بار ئىدى، بۇ ساغلىق بىر كۈنى قوزىلاپ بولۇپ ئولۇپ قالدى. بۇ خو - تۇن ھىلىقى قوزىنى ئوزى ئېمىتىپ چوڭ قىلغان ئىدى. بۇگۈن سېتىشقا مەجبۇر بولۇپ بازارغا ئېلىپ چىقتى. ھازىر شۇ قوزىنى ئېپكىلىپ ئولتۇرسەڭ ئۇنىڭ يۈرىكى خۇددى ئادەمنىڭ يۈرىكىگە ئوخشاشلا تەم بېرىدۇ. ئالقمىش ۋەزىر بىلمەيدۇ، — دەپتۇ.

باغۋەن خوشال بولۇپ مال بازىرىغا بارسا دىگەندە كىلا

بىر خوتۇن بىر پاخاللانى تۇتۇپ تۇرغىدەك. باغۋەن قوينى سېتىۋاپتۇ - دەپ ئولتۇرۇپ يۇرگىنى كاۋاپ قىلىپ ئالقمىش ۋەزىرگە بېرىپتۇ. ئالقمىش ۋەزىر تېتىپ باقسا ئادەم يۇرگىنىنىڭ تەمى كەپتۇ. ئۇ باغۋەندىن ناھايىتى رازى بولپتۇ.

ئازدىن 40 كۈن ئوتۇپتۇ. بۇ يەرنىڭ پادىشاھى بىر چۈش كورۇپتۇ، كورگەن چۈشنى ئۇنتۇپ قاپتۇ. پادىشاھنىڭ ناھايىتى ئىچى پۇشۇپ بىرام بولۇپ تۇرالمىپتۇ. ئۇنىڭ ئوردىسىدا مەسلىھەتچى، ئاقىل، دانا دەپ ئاتالغان 40 نەپەر ئەر - باپ بار ئىكەن. پادىشاھ ئۇلارنى چاقىرىپ چۈشنى سوراپتۇ. بىراق ئۇلار ھىچنەرسە دىيەلمەپتۇ. ئاخىرى پادىشاھ غەزەپلىنىپ بۇ 40 نەپەر ئاقىل - مەسلىھەتچىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئولتۇرۇپ قاندىمىنى ئېقىتىپتۇ. پادىشاھ يەنە تۇرالمىپتۇ. بىر كۈنى ئۇ ئالقمىش ۋەزىرنى چاقىرىپ:

— سەن مېنىڭ پۇلۇمنى خەجلىپ، دولتىمنى كورۇپ ئىززەت ئاجرويلۇق بولدۇڭ. بۈگۈنكى كۈندە مېنىڭ بېشىغا بۇ تەشۋىش چۈشتى. بۇنىڭ دەردىدە ساراڭ بولۇشقا ئاز قالدىم. شۇ تۈپەيلىدىن 40 نەپەر مەسلىھەتچى - دانالارنىمۇ ئولتۇردۇم، ئەمدى ساڭا بۇيرۇق قىلىمەن، ئۈچ كۈن ئىچىدە قايسى ئورۇندا بولسۇن، غەزىمىدىكى پۇتۇن مال - دۇنيالىرىم سەرىپ بولسىمۇ مەيلى، مېنىڭ چۈشۈمنى تاپقىن، تەبىرى بارىمىن، ئۈچ كۈندىن ئاشسا سېنىڭمۇ 40 نەپەر مەسلىھەتچىلەرگە ئوخشاش بېشىڭنى تېنىڭدىن جۇدا قىلىمەن، — دەپتۇ.

ئالقمىش ۋەزىر بۇنى ئاڭلاپ قورققىنىدىن بەزىگەك ئادەم - دەك تىترەشكە باشلاپتۇ. شۇندىن باشلاپ ئۇلۇمنىڭ ۋەھمىسىگە چۈشۈپ گېلىدىن غىزا ئوتتەپتۇ. ئۇ بۇ چۈشنى تېپىپ تەبىرى

بەرگىدەك بىرەر ئادەم ئىزلەپ ھەرتايىسى شەھەرلەرگە ئادەم ئەۋەتىپ، خەت يېزىپمۇ بېقىپتۇ. لېكىن بۇ توغرىدا بىرەر ئېغىز خۇش خەۋەرمۇ كەلمەپتۇ. ئاخىرى 3 كۈنمۇ توشۇپتۇ. ئالاقىش ۋەزىر ھېلىقى قوينىڭ قوسىغىدا ئىككى قوزا بارلىغىنى، ئۇنىڭ رەڭگى-روينىمۇ بىلگەن بالىنى ئولتۇرۇپ قويغىنىغا پۇشايمان قىپتۇ. ئۇ باغۋەننى چاقىرىپ:

— ھەي باغۋەن، ھېلىقى قوينىڭ قوسىغىدىكى قوزىنى بىلگەن بالىنى ئولتۇرمىگەن بولساق مېنى پادىشانىڭ غەزىۋىدىن قۇتۇلدۇراتتى، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان باغۋەن:

— جانابى ۋەزىر، بۇ بالىنى ئولتۇرمىگەن، ھازىر ئۇ ھا-يات، — دەپتۇ.

— ھوي، نىمە دىدىڭ؟ گېپىڭ راستۇ، — دەپ ھاڭ-تاڭ قاپتۇ ۋەزىر، — مەن ئۇنىڭ يۇرگىنى يىگەن ئەمەسمۇ؟

— سىزگە شۇ بالىنىڭ ئەقىل كورسىتىشى بىلەن ئادەم ئېلىپ چوڭ بولغان بىر قوزىنىڭ يۇرگىنى كاۋاپ قىلىپ بەرگەن ئىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ باغۋەن.

ئالاقىش ۋەزىر ئوردىغا خۇش خەۋەر ئېيتىپ كىرگىدەك بولسا پادىشا تەختىنىڭ ئوڭ تەرىپىدە يەتتە پەتىۋىستا ئالتۇن، سول تەرىپىدە قىملىق تۇتقان يەتتە جاللار تۇرغىدەك. پادىشا ئالاقىش ۋەزىرنى كورۇپ:

— قېنى، مېنىڭ چۈشۈم نېمىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئالاقىش ۋەزىر پادىشانىڭ تىزىنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ:

— كەچۈرگەيسىز پادىشاھىم، سىزنىڭ چۈشىڭىزنى بىلىدۇر-غان ئادەمنى ھازىر ئېلىپ كېلىمەن، — دەپتۇ. پادىشا:

— ئۈچ كۈنلۈك سۈرۈك توشتى، تېز بول، توغرا جاۋاب

بەرسەڭ مانا بۇ يەتتە پەتنۇس ئالتۇننى مۇكاپات قىلىمەن، ئەگەر ھوددسىدىن چىقالمايدىكەنسىن، مانا بۇ يەتتە ئەزىمەت سىپاھلىرىم سېنى يەتتە پارچە قىلىپ تاشلايدۇ، — دەپ تەھدىت سايپتۇ.

ئالقمىش ۋەزىر پادىشانىڭ ئالدىدىن كەينىچە مېڭىپ چىقىپتۇ. دە، باغۋەن بىلەن بەختىيارنىڭ قېشىغا بېرىپ ۋەقەنى ئېيتىپ يىغلاپتۇ. بەختىيار تەكلىپنىڭ بىلەن:

— بۇنىڭ ھوددسىدىن مەن چىقىمەن، لېكىن سالامەتلىكىم ياخشى ئەمەس، پىيادە ياكى ئات-ئۇلاق بىلەن بارالمايمەن، — دەپتۇ.

ئالقمىش ۋەزىر مەپە، ھارۋا، ئات جابدۇپ ئېپكەپتۇ، بەختىيار ئۇ ئېپكەلگەن نەرسىلەرنى قوبۇل قىلماپتۇ. ئاخىر باغۋەن “مەن ھاپاش ئېتىپ ئايدىراي” — دەپتۇ. ئەمما بەختىيار “ياق، ماڭا كىمىنىڭ ھاجىتى چۈشكەن بولسا شۇ ھاپاش قىلىپ ئايدىراي. — سۇن” — دەپتۇ. ئالقمىش ۋەزىر “يۈزۈم كەتسەمۇ كەتسۇن، جېنىم قالسۇن” — دەپ ئۈزۈم ھاپاش ئېتىشىگە مەجبۇر بوپتۇ. بەختىيار ھاپاش بولۇپ: “دومىڭىز بەك سىلىق ئىكەن، سېرىلىپ كېتىپ تۇرالىدىم. دومىڭىزگە ئىگەر توقۇساق، — دەپتۇ. ئالقمىش ۋەزىر ياق دەي دىسە، بۇ بارمىغاندا پادىشا غەزەپلىنىپ ئىز كالىسىنىڭ كېسىلىپ كېتىشىدىن قورقۇپ ماڭۇل دەپتۇ. بەختىيار ئۇنىڭ دۈمبىسىگە ئىگەر توقۇپ، ئاغزىغا يۈگەن سېلىپ، قولغا ئالقمىش ۋەزىرنىڭ ئادەم ئۇردىغان قانلىق قامچىسىنى ئېلىپ ئۈستىگە مېنىپتۇ. دە، ئۇنى قاچىلىغان پېتى كىچىك ئايلىندۇرۇپ پادىشانىڭ ئوردىسىغا يېتىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشا ھەيران بولۇپ “مەن شۇنچە چوڭ پادىشا تۇرسام، مەندىن قورقماي مېنىڭ

شۇنچىۋالا يۈز- ئابرويلىق ۋەزىرىنىڭ ئۇچىسىغا ئىگەر توقۇپ،
ئاغزىغا يۈگەن سېلىپ، شۇنچىۋالامۇ رەسۋا قىلامدۇ؟ قېنى مېنىڭ
چۈشۈمنى تاپسىمۇ، تاپمىسىمۇ بەرەبىر ئولتۇرمىسەم بولمايدۇ، --
دەپ ئويلاپتۇ، ئۇ شۇنىڭ بىلەن بەختىيارغا قاراپ:

— مەن ئۇخلاۋېتىپ چۈش كوردۇم، بىراق كورگەن
چۈشۈمنى ئېسىمگە ئالالمىدىم. ئۇنى تېپىپ تەبىرىنى دەپ بەر-
گىن، — دەپتۇ.

— سىز كورگەن چۈشتە ئالدىڭىزغا قىرىق لىگەن ئاش
كەلدى، بىرى كام قىرىق لىگەننىڭ ھەممىسى كۈمۈش لىگەن،
بىرىسى ئالتۇن لىگەن ئىدى. سىز ئالتۇن لىگەندىكى ئاشنى
يەي دەپ قىل ئۇزاتتىڭىز، بىر دانە ئىت كېلىپ ئاشنى سىز
بىلەن بىللە يىدى. شۇنداقمۇ؟ — دەپتۇ بەختىيار.

پادىشا ئويلىما كورگەن چۈشى بەئەينى شۇنداق ئىكەن.
پادىشا يەنە ئۇنىڭغا چۈشنىڭ تەبىرىنى دەپ بېرىشنى ئېيتىپتۇ.
— سىز خوتۇنلىرىڭىزغا ئەمىر قىلىڭ، ھەممىسى ئوز
مەپىلىرى بىلەن جابدۇنۇپ چىقسۇن، — دەپتۇ بەختىيار.

پادىشا بۇيرۇق قىپتۇ. بىر سائەت ئىچىدە قىرىق مەپە
ئوردا ئالدىغا جەم بولۇپتۇ. قارىسا بىرى كەم قىرىق مەپە
كۈمۈش، بىرى ئالتۇن مەپە ئىكەن. ئالتۇن مەپىدىكى پادىشانىڭ
ئامراق خوتۇنى — سۇلتانى روم پادىشانىڭ قىزى ئىكەن. بەختىيار
بېرىپ مەپىنىڭ شوتىسىنى كۈتمىپ تاشلاپ، ئوقنىڭ ئىچىدىن
تىلىمات بىلەن بەنت قىلىنغان بىر زەڭگىنى سورەپ چىقىپتۇ -
دە، پادىشاغا:

— سىز بىلەن ئاشنى بىللە يىگەن ئىت مۇشۇ، — دەپ
كورسىتىپتۇ.

پادىشا شۇ يەردىلا جاللانلارغا ئەمىر چۈشۈرۈپ خۇتۇپتا بىلەن ھىلىقى زەڭگىنى ئۆلتۈرۈپ تاشلاپتۇ.

— ئەمدى سەن نىمە ئۈچۈن مېنىڭ شۇنچە ئابرويۇلۇق ۋەزىرىمنى شۇنچە رەسۋا قىلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشا يەنە. — بۇ سىزگە بەدىئىيەتلىك قىلدى، خەلىققە ئاسىلىق قىلدى، ماڭا قاتىللىق قىلدى. مۇشۇ سەۋەپلەردىن بۇ ھالىغا كەلتۈردۇم، — دەپتۇ بەختىيار. ئۇ يەنە پادىشانى باشلاپ بېرىپ ئالقمىش ۋەزىرنىڭ راۋىغى ئاستىنى كولاپ دادىسىنىڭ ئولۇغى بىلەن بىر كۆپ ئالتۇن تىللانى كورسىتىپتۇ. پادىشا ھەيران بولۇپ ئۇنىڭ ئالقمىش ۋەزىرىنى ئات ئېتىپ مىنگىگە بارىكالا ئېيتىپتۇ ۋە ئالقمىش ۋەزىرنىڭ كاللىسىنى ئاپتۇ.

بەختىيار ئالقمىش ۋەزىرنىڭ قىزى بىلەن سوھبەتلىشىپ، ئۆز ئەختىيارىنى ئاپتۇ. دە، باغۋەن ئىككىسىگە قىرىق بىر كۈن توي قىلىپ بېرىپ، قىرىق يىلدىن بۇيان مۇرادىغا يەتمىگەن ئاشىقلارنى مۇرادىغا يەتكۈزۈپ قويۇپتۇ. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاسى بۇنداق ئەقىل-پاراسەتنىڭ ئىلىم-بىلىمدىن كېلىدىغانلىغىنى چىڭگۈر ھىس قىلىپ، مەدەنىيەت، مائارىپنى كەڭ راۋاجلاندۇرۇپ، ئىلىم-بىلىمنىڭ چىرىغىنى ياندۇرۇپتۇ ھەمدە بەختىيارنى ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن مەسلىھەتچىسى قىلىپ ئالقمىش ۋەزىرنىڭ ئورنىغا ۋەزىرلىككە ئولتۇرغۇزۇپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: قاسم قۇربان.

رەتلەپ يازغۇچى: سادىر ساپىم.

ئىلى خەلق توي قوشاقلرى

شاياخەت قۇربان

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قىز-يىگىت تويىدا ئۆزىگە خاس بىر يۈرۈش مۇراسىم-ئادەتلىرى بار، بۇ مۇراسىم-ئادەتلەر ئۇزاق يىللار داۋامىدا پەيدىن-پەي شەكىللەنگەن. قىز-يىگىت تويى ئادەتتە 3 كۈن داۋاملىشىدۇ. توي مۇراسىملىرىدا بىر يۈرۈش توي قوشاقلرى ئېيتىلىدۇ. بۇ قوشاقلار ئارقىلىق قىز-يىگىت تەبرىكلىنىدۇ، قۇدىلار مۇبارەكلىنىدۇ، ئۇلارغا ياخشى تىلەكلەر تىلىنىدۇ. بۇ قوشاقلار «ھاي-ھاي ئۆلەن» بىلەن باشلىنىدۇ.

1. ھاي-ھاي ئۆلەن

تويىنىڭ بىرىنچى كۈنى ئۇغۇل ئۆلتۈرۈلگەن ئويىدىن يىگىت بېشى باشلىق ئۆتتۈز ئۇغۇل قىزنىڭ ئويىگە توي تارتىپ ماڭغاندا ۋە يىگىتنى نىكاغا ئاپارغاندا، ئاھاڭغا سېلىپ «ھاي-ھاي ئۆلەن» نى ئېيتىدۇ.

ھاي-ھاي ئۆلەن ھاي ئۆلەن، گۈل قايدا بار بار-يار،

بىر ياخشىغا بىر يامان ھەر جايدا بار يار- يار،
 ھاي- ھاي ئۆلەن ھاي ئۆلەن، بارمۇ ھايات يار- يار،
 قارچۇغمدەك بەيۇغغا بەلدۇم سەيبات يار- يار،
 ھاي- ھاي ئۆلەن ھاي ئۆلەن، مەن نە قىلاي يار- يار،
 خەنجەر ئېلىپ يۈرەكنى، پارە قىلاي يار- يار،
 ھاي- ھاي ئۆلەن ھاي ئۆلەن، قار كېلەدۇر يار- يار،
 بەرگى خازان توننى كىيىپ، يار كېلەدۇر يار- يار،
 بەرگى خازان توننىڭ بەرگى تولا يار- يار،
 ئۆيلەنمىگەن يىگىتنىڭ دەردى تولا يار- يار،
 سايدا يۈرگەن چەرەننى سەككىز دەڭلا يار- يار،
 سەككىز قىزنىڭ بىرىنى سىڭلىم دەڭلا يار- يار،
 ئەگم- ئەگم يوللاردا ئىز كېلەدۇ يار- يار،
 كىمخاپ توننى پۈركىنىپ، قىز كېلەدۇ يار- يار،
 ئاپپاق- ئاپپاق توشقانلار سايدا تولا يار- يار،
 ئۆيلەنمىگەن يىگىتلەر تويدا تولا يار- يار،
 قىزىل- قىزىل پىيازنىڭ پۈستى تولا يار- يار،
 ئۆيلەنمىگەن يىگىتنىڭ دوستى تولا يار- يار،
 قارا- قارا قاغىلار خاماندۇر يار- يار،
 ئۆيلەنمىگەن يىگىتلەر ئارماندۇر يار- يار،
 ئىگىز- ئىگىز تاغلاردىن قوي كېلەدۇر يار- يار،
 ئۆلەن ئېيتىپ يىگىتلەر، توي كېلەدۇر يار- يار.

2. چىن قىچقىرىش قوشىغى

توي كۈنى كەچتە قىز- يىگىتنىڭ ھوجرىسىغا كۆچۈرۈلدى.
 ئاۋال قىزغا بىر قۇر توي كىيىمى كىيگۈزۈلدى، ئاندىن 4 ئاق-

باش ئايال قىزنىڭ يېنىغا كىرىپ، ئالدىن تەييارلانغان گىلەم-
نىڭ 4 ئۈچىنى تۇتۇپ، قىزنى گىلەمگە ئولتۇرغۇزۇپ ئېلىپ
ماڭدۇ. شۇ چاغدا تەرۋەندىكى قوشاقنى ئېيتىدۇ. بۇ — چىن
قىچقىرىش قوشىقى دىيىلىدۇ.

يىغلىما قىز، يىغلىما تويۇڭ بولدى،
ئالتۇن گۈللۈك كوشۇگە ئويۇڭ بولدى.
يىغلىما قىز، يىغلىما خوش بولۇرسەن،
قارچۇغىدەك يىگىتكە تۇش بولۇرسەن.
يىغلىما قىز، خوشال بولغىن تويلىشىڭدۇر،
ئالتۇن بويۇق گۈل يىگىت سىردىشىڭدۇر.
يىغلىما قىز، يىغلىما بەختىڭ بولۇر،
ئالتۇن گۈللۈك كوشۇگە تەختىڭ بولۇر.
يىغلىما قىز، ساڭا بۈگۈن بەخت بېقىپتۇ،
كوشۇگۈڭگە ئالتۇندىن مىقلار قېقىپتۇ.
ئاپتاۋدا سۇ قۇيسام ئىللىمايدۇ،
قىز ئانىسى ئۈگە يىمكىن يىغلىمايدۇ.....

3. ئانا قوشىقى

قىزنىڭ ئويىدىن چىقىپ كېتىۋاتقانلىغىنى قىيالىماي تۇرغان
ئانىغا «چىن قىچقىرىش قوشىقى» قاتتىق تەسىر قىلىدۇ. بۇ
قوشاق ئاخىرلىشىشىغا ئانا «ئانا قوشىقى» نى ئېيتىپ يىغلايدۇ،
ئوغۇل تەرەپنىڭ قىزغا ياخشى قارىشىنى تەلەپ قىلىدۇ.

ئەگەر قىز ئانىسى ئوگەي بولسا، بۇ قوشاقنى رەسىمىيەتتە ئۇچۇنلا ئېيتىپ يىغلايدۇ.

كەچكىكەنە قارا كوز، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 تىلى تاتلىق، شېرىن سوز، ۋاي بالام، ۋاي بالام.
 بالام مەندىن ئايرىلدى، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 قاناتلىرىم قايرىلدى، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 ئويىدە يالغۇز قالغۇزمەن، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 كەلسە تارتىپ ئالغۇزمەن، ۋاي بالام، ۋاي بالام.
 ئونبەش ياشقا يەتمىگەن، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 ئۇرسام ئويدىن كەتمىگەن، ۋاي بالام، ۋاي بالام.
 ئۇچۇپ كەتتى ئويۇمدىن، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 غايىپ بولدى كوزۇمدىن، ۋاي بالام، ۋاي بالام.
 بالام بېرىپ ئۇخلىغاي، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 بالامنى ھەق ساقلىغاي، ۋاي بالام، ۋاي بالام.
 شۇڭقارمىنى قاچۇردۇم، ۋاي بالام، ۋاي بالام،
 خۇدايمغا تاپشۇردۇم، ۋاي بالام، ۋاي بالام.....

4. چۈنچۈن سالۋات

تەيىننىڭ ئىككىنچى كۈنى «ھۇجرا كېيى» بولىدۇ. شۇ كۈنى يىگىت دوستلىرىغا زىياپەت بېرىدۇ. ئوتتۇز ئوغۇل ھەر-قايسىسى ئۆزىنىڭ تاپقار نەرسىلىرىنى (چىمەن، چەينەك، گىلەم، باشقا تۈرلۈك ئوي جابدۇقلىرىنى) كەلتۈرۈپ كېلىشىپ، قىز-يىگىتنىڭ يېڭى تۇتقان ھۇجرىسىغا توپلاپ قويۇشىدۇ. شۇ كۈنى

كەچكىچە بەزمە، ئويۇن - تاماشا قىلىشىدۇ.

شۇ كۈنى يىگىتنىڭ ئاتا - ئانىسىمۇ قۇدىلارنى چىلايدۇ.
كەچقۇرۇن ئوتتۇز ئوغۇل يىگىتنىڭ ئوتتۇرىغا ئېلىپ يېڭى تۈتە -
قان ئوينى مۇبارەكلەپ، ئېلىپ كەلگەن نەرسىلىرىنى بىر يەرگە
تىزىپ، يىگىتنى ئاتا - ئانىسىغا تاپشۇرۇپ بېرىشىدۇ. شۇ ۋاقىتتا
يىگىت بېشى ياكى ئارىدىن سايلاپ قويغان ۋەكىل تەۋەندىكى
قوشاقلارنى ئېيتىدۇ:

① چۈنچۈن سالۋات

بەرمە ھەممەت

ھەر كىشى سوزلەر،

ئىشىكىنى كوزلەر.

ئوڭدا يىگىتلەر،

سولدا جۇۋانلار.

ئوينانلار،

كۈلۈڭلار،

ھەرتانچە ئويۇن بولسا،

شۇنچە بولۇر،

بۇنىڭدىن ئېشىپ بولماس.

بۇنىڭدىن ئېشىپ بولسا،

كۈل تام بولماس.

① چۈنچۈن سالۋات — چ-وڭ - چ-وڭ سالۋات ياكى چ-وچۈرە

سالۋات دەپمۇ ئاتىلىدىكەن. قايسىسى توغرا ئىكەنلىكى تېخى ئىنقىلاپتىكى

(تەھرىر.)

كۈل بىلەن تام بولسا،

تۇۋى بوش بولۇر.

كۈيۈغۇل ئوغلۇ بولماس،

كۈيۈغۇل ئوغلۇ بولسا،

كوڭۇل خوش بولۇر.

كېلىن ئاغچىنىڭ خۇبى بولسا،

قېينانىسى ئۈچ بولۇر.

ئوغلنىڭ مەھكەم بولسا،

كېلىنىڭ ئىشچان بولۇر.

ئوغلنىڭ بوشاڭ بولسا،

كېلىنىڭ بىشەم بولۇر.

ئاڭلاڭلار،

ئىشتىڭلار!

مەن ئۈزەم بىر باتۇر ئىدىم،

تاغدا كىيىك ئاتۇر ئىدىم.

مالخىيىنى قىردا قويۇپ،

قىرىق قىزنى قوغلار ئىدىم.

ياھاتۇنىڭ نېرىسىدىن،

جىرغىلاڭنىڭ بېرىسىدىن،

ئۈنمىگەن چىغ تۇۋىدىن،

تورەلمىگەن توشقان چىقتى.

پۇتىمغا چوماق بىلەن بىرنى قويسام،

كولىمغا ئورغا چۈشتى.

ئالتە ئادەمگە باستۇردۇم،

يەتتە ئادەمگە سويدۇردۇم.

ئالتە پاتمان يېغى چىقتى،
يەتتە پاتمان چاۋىسى.
قىشتىن بېرى يەۋاتىمىز،
ھىلىمۇ باردۇر تەڭ يامىسى.
ئىشەنمىسەڭلار قاراپ بېقىڭلار،
قوزۇقتا تۇرىدۇ كاللىسى.
ئاڭلاڭلار،

ئىشتىڭلار!

مېنىڭ باتۇرلۇغۇمنى شۇندىن بىلىڭلار.
يېنى يوق قوڭغۇزنى،
ياغا تارتماي مېنەتتىم.
يېرىم شىڭ كىپەكنى
كىشىگە يولەتمەي ئارتاتتىم.
كەسلەنچۇككە ئوقيا ئاتسام،
چالا تېگىپ قاچتى.
قوڭغۇز مېنىپ قوغلىۋېدىم،
بەش داۋان ئاشتى.
داۋان سۈيى ئۇلۇغ كېلىپ،
قاپتالدىن تاشتى
توققۇز تارا يولىدا،
چاشقاننى ھارۋىغا قاتتىم.
ھېرىپ قالغان جۇۋانغا،
ئىككى خۇرجۇننى ئارتتىم.
كوتىرەلمىسە خۇرجۇننى،
جۇۋاننىڭ پۇتىنى تارتتىم.

ئۈزۈمگە توخۇ چىقىتى،
تېرە ككە پاقا.
توكۇر ئېشەككە بېرىم تاقا،
يۇك پايپاققا ناھال قاقا،
تارغىل ئىشەككە چولاق بۇقا.
خوتۇنلار ئالتە غېرىش كوينەك كىمپىتۇ
يەتتە غېرىش ياقا.
خوتۇنلار كوينەك كىيسە
بىر - بىرسىگە باقا.
ئاڭلاڭلار،

ئىشتىڭلار!

تەپكەكتە تۇياق بولماس،
ئۈسكەكتە مۇڭگۈز.
تەپكەكتە تۇياق بولسا،
يېنىمدىن ئۈتكىلى بولماس.
ئۈسكەكتە مۇڭگۈز بولسا،
بېشىنى تۇتقىلى بولماس.
ياغاچ پىچاق پىچاق بولماس،
قىڭغىراققا غىلاپ.
قىڭغىراققا غىلاپ بولسا،
يانغا ئاسقىلى بولماس
بولۇۋاتىدۇ شۇدىغان،
قويۇۋەتتىم ئاتنىڭ بېشىنى
تۇتۇۋالدىم ئىگەر قېشىنى
قىرغاۋۇل جەدىدى،

قۇيرۇغى يەردە ئىدى،
ئاقساقلىكام شەر دىدى.
ئالتە قىزى ئەر دىدى.
ئىگىز دوڭگە قوناق تەرسەم،
مۇندالا بولدى.
يان يەرگە چامغۇر تەرسەم،
يۇڭ تالا بولدى.
بىشەم خوتۇنغا ئەر چىقماپتۇ،
چىپىلغاق ئەرگە خوتۇن،
بۇ نىمە بالا بولدى.
ئەللەر ھەر نىمە دەيدىكەن،
دەيمەلمەيدىكەن.
ئۆتكەمدە ئالغانلار،
غەلۋىردە بېرەلمەيدىكەن.
تاپقىنى قوي ئۆلتۈرەر،
تاپالمىغىنى چۈجە خوراز.
تاپقىنى گۈل كەلتۈرەر،
تاپالمىغىنى بىر باش پىياز.
... ئاخۇن ئاكىمنىڭ ئوغلى
... ئاخۇننىڭ توي مەرىكىسى بوپتۇ دەپ
سۇلتان بەگنىڭ توي مەرىكىسىگە
ئۆتتۈز ئوغۇل توققۇز تۇڭ ھارىغى بىلەن
توققۇز قارا باش قويى بىلەن،
توققۇز تاغار قەن - گېزىڭى بىلەن
يېتىپ قوپار ئۆلەن تارتىپ

دەم ئالماي يەتكۈزۈپ كەلدى
كوپچىلىك:

دېمى كەم بولمىسۇن!
بارىكالا،
بارىكالا!

5. سالام بېرىش

چىللاق كۈنى كەچتە يىگىت، يىگىت قولىداشلىرى، يىگىت بېشى بىلەن بىرلىكتە قېيىناتىسىنىڭ ئويىگە سالامغا باردۇ. ئوينىڭ ئىشىگىنى قىيا ئېچىپ قويۇپ، ئىشىك تۈۋىدە ئورە تۇرۇپ يىگىت بېشى يىگىتكە ۋاكالىتەن سالام بېرىدۇ. قېيىناتىسى جاۋاۋەن تەلىم بېرىدۇ. قېيىناتىسىنىڭ بەلگىلەپ بېرىشى بويىچە باشقا قىز تەرەپ تۇققانلىرىنىڭ ئويىگە شۇ يوسۇندا سالامغا باردۇ. شۇ ئويىلەردىكى ئاساسلىق ئەر تۇققانمۇ جاۋاۋەن تەلىم بېرىدۇ:

يىگىت بېشى: كۈيۈغۇل سالامغا كەلدى خۇدا يولدا.
ئاتىسى: خۇدايىم يار بولسۇن!

يىگىت بېشى: كۈيۈغۇل سالامغا كەلدى چاھارايالار

ھەققىدە.

ئاتىسى: چاھارايالار يار بولسۇن!
يىگىت بېشى: كۈيۈغۇل سالامغا كەلدى ئاتىلىرىمىز

ھەققىدە.

ئاتىسى: ئاتىلىرىمىز يار بولسۇن!

يىگىت بېشى: كۇيوغۇل سالامغا كەلدى ئانىلىرىمىز ھەققىمىدە.
ئاتىسى: ئانىلىرىمىز يار بولسۇن!
يىگىت بېشى: كۇيوغۇل سالام بەردى چوڭ ئاتىسى، چوڭ
ئانىسىغا.

ئاتىسى: چوڭ ئاتىسى، چوڭ ئانىسى رازى بولسۇن!
يىگىت بېشى: كۇيوغۇل سالام بەردى ئاتىسى بىلەن
ئانىسىغا.

ئاتىسى: ئاتىسى بىلەن ئانىسى رازى بولسۇن!
يىگىت بېشى: كۇيوغۇل سالام بەردى قېرىنداشلىرىمىزغا.
ئاتىسى: قېرىنداشلىرى خوش بولسۇن!
يىگىت بېشى: كۇيوغۇل سالام قاققان قوزۇق، تۈككەن
تۈگۈچ ھەممىسىگە.

ئاتىسى: ئوغللىمىز ئوزى ئويدان بولسا، ئوي ئىچىدىكى
ھەممە پۇل - ماللار كۇيوغلىمىزنىڭدۇر.

6. تەلىم قوشىغى

يىگىت قولداشلىرى بىلەن سالامغا ماڭغاندا قىزمۇ يەڭ -
گىسى قاتارلىقلار بىلەن قېيىناتا - قېيىنانىسى ۋە ئۇلار
كورسىتىپ بەرگەن ئۇرۇق - تۇققانلىرىنىڭ ئويىگە سالامغا بارىدۇ.
قىز يەڭگىسى قاتارلىقلار بىلەن ئويىگە كىرىپ، ئىشىك تۇۋىدە
تۇرۇپ، چوڭلارغا ئوزىنىڭ كېلىن بولىدىغانلىغىنى ئىپادىلەش
يۈزىسىدىن سالام بېرىدۇ. چوڭلار كېلىننىڭ تىلىك تىلەپ مۇبا -
رەكلەيدۇ، تەلىم بېرىدۇ ۋە تەلىم قوشىغى ئېيتىدۇ:

ئەتىگەندە تۇرار بولغاي،
كوكۇلۇڭنى ئاچار بولغاي.

AltunOgA

توققۇز ئوغۇل بىر قىزلىق،
مغۇش پانچ ئانا بولغاي.
قوتاندا قوبلۇق بولغاي،
ئىلىقا، كالىلىق بولغاي.
ئۇچى ئۇزار غايى،
تۇۋى يېپىلغاي.
كىشىگە يېپىشقاق بولغاي،
ئاتا - ئانىغا كويۇمچان بولغاي.
ئۇچى ئۇزارغاي.
تۇۋى يېپىلغاي،
خۇدايىم يار - يولەك بولغاي.

لوپنۇر خەلق قوشاقلىرى

مەرسۇلتان

قىسقىمچە ئىزاھات

لوپنۇر خەلقى قوشاققا باي، ئۇلارنىڭ قوشاقللىرى مەز - مۇنى جەھەتتىن باشقا ئۇيغۇر رايونلىرىدىكى قوشاقلاردىن كۆپ پەرقلەنمىسىمۇ، تۈزۈلۈشى جەھەتتىن ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىك - لەرگە ئىگە. ئەسلى لوپنۇر قوشاقللىرى يەتتە بوغۇمدىن ۋە ئون بىر بوغۇمدىن تۈزۈلگەن بولىدۇ. يەتتە بوغۇمدىن تۈزۈلگەنلىرى - نىڭ بىر كۈبلىتى ئالتە مىسرا، ئون بىر بوغۇمدىن تۈزۈلگەنلىرى - رىنىڭ بىر كۈبلىتى تۆت مىسرا بولىدۇ. باشقا ئۇيغۇر رايون - لىرىدىكىدەك ئون ئۈچ بوغۇملۇق (بىرىنچى مىسراسى سەككىز، ئىككىنچى مىسراسى بەش بوغۇملۇق) ياكى بىرىنچى ۋە ئىككىنچى مىسرالىرى قوشۇلۇپ ئون بەش بوغۇمدىن تۈزۈلگەن قوشاق شەكىللىرى لوپنۇردا كورۇلمەيدۇ. ئەگەر مۇنداق ئەھۋال كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئازدۇر - كۆپتۇر يۈز بەرگەن دىيىلسە، بۇ لوپنۇر خەلقىنىڭ ئەتراپتىكى ئۇيغۇرلار بىلەن بولغان ئالاقىسىنىڭ

قۇيۇقلاشقانلىغىنىنىڭ نەتىجىسى بىر ئۇشۇ مۇمكىن.

لوپنۇر خەلق قوشاقلىرىنىڭ يەنە بىر خۇسۇسىيىتى شۇكى، ئون بىر بوغۇمدىن تۈزۈلگەنلىرىنىڭ بىرىنچى مىسراسى يەتتە بوغۇم بولۇپ كېلىشىمۇ مۇمكىن. ئۇندىن باشقا، ئۇلاپ ئېيتىلغان قوشاقلاردا بىرىنچى كۈبلىتىنىڭ ئاخىرقى مىسراسىنىڭ ئىككىنچى كۈبلىتىنىڭ باش مىسراسى مەزمۇن جەھەتتىن تەكرارلىنىشىمۇ لوپنۇر قوشاقلىرىدىكى بىر ئالاھىدىلىك ھېساپلىنىدۇ.

بۇ بېرىلگەن قوشاقلار ئەسلىدە تىل ماتېرىياللىرى سۈپىدە يىغىلغان بولۇپ، لوپنۇر دىيالېكتىنىڭ فونىتىك خۇسۇسىيەتلىرىنى مۇمكىن قەدەر ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈش يولى بىلەن خاتىرىلەنگەن ئىدى. شۇڭا لوپنۇر قوشاقلىرىنى بۇ توپلامغا بېرىشتە تۆۋەندىكى بىرقانچە ئۇسۇل قوللىنىلدى.

(1) ئەدەبىي تىلنىڭ تەلەپپۇز قائىدىلىرى بويىچە ئۆزگەرتىلگەندە ۋەزىن ۋە قاپىيىلىرىدە چوڭ ئۆزگىرىش بولۇپ كەتمەيدىغان قوشاقلار مەزمۇنىنى ساقلىغان ھالدا ئەدەبىي تىلنىڭ نورمىسىغا بوي سۇندۇرۇپ بېرىلدى.

(2) ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدىكى سوزۇق تاۋۇش بىلەن ئاياقلاشقان سوزدىن كېيىن سوزۇق تاۋۇش بىلەن باشلانغان سوز كەلسە، ئالدىنقى سوزنىڭ ئاخىرقى بوغۇمىدىكى سوزۇق تاۋۇشنىڭ جانلىق تەلەپپۇزىدا تاشلىنىش ھادىسى لوپنۇر دىيالېكتىدىكى بار. لېكىن لوپنۇر خەلقى كۆپلىگەن قوشاقلاردا بۇ ھادىسىدىن قوشاقنىڭ بوغۇمىنى ئىخچاملاش ئۇسۇلى سۈپىتىدە پايدىلىنىدۇ. بىز مۇنداق ئەھۋالدا ھەر ئىككىلا سوزنى مورفولوگىك پىرىنسىپ بويىچە بەردۇق. ئەگەر مۇنداق سوزلەر كەلگەن مىسرالارنىڭ بوغۇمى يۇقۇرقى ئۆلچەملىرىدىن ئېشىپ كەتكەن

بولسا، مۇشۇ قائىدە بويىچە ئالدىنقى سوزنىڭ ئاخىرقى بوغۇمى -
دىكى سوزۇق تاۋۇش تاشلاپ ئوقۇلسا، بوغۇم ئېشىپ كەتمەيدۇ.
(3) لوپنۇر تىلىغىلا خاس بولغان سوزلەر، گىرامماتىك
شەكىللەر، ياكى ئۇيغۇر ئەدىبىي تىلىدا كۆپ قوللىنىلمايدىغان
سوزلەرگە، يەر ناملىرىغا قىسقىچە ئىزاھات بېرىلدى.

لوپنۇر خەلق قوشاقلاردىن نەۋىنلەر

ئالتمىنچى ئايدا ياز بولۇپ
تۇتقان يارىم ئۇچۇپ كەتتى غاز بولۇپ.
ماڭا ناسان ① قىلماڭلار تۇقتانلىرىم.
كېتەدىمەن ② كارۋانلارغا باش بولۇپ.

*   *

ئېقىپ كەلدى باش مەلىنىڭ ③ تارىمى،
ئاڭلاپ تۇردۇم كوڭلىڭىزنىڭ يېرىمى.
ئوناپ ياتسام ④ چۈشۈمگىمۇ كىرمەيسەن،
بىر مەلدە يالغۇز ئويىنىڭ غېرىۋى.

ئارغىماغى ئازىنايدۇ ⑤ ئىشىكتە
تورغىيىمىنىڭ نەرى كەم دىمەتلىكتە.

-
- ① ناسان — نەسەت.
  - ② كېتەدىمەن — كېتىمەن (كەلگۈسى زامان بەلى)
  - ③ باش مەلە تىكەنلىكتە بىر مەلىنىڭ نامى.
  - ④ ئوناپ ياتسام — ئويلاپ ياتسام.
  - ⑤ ئازىنايدۇ — كىشىنەيدۇ.

چېنىم ئايلام، ئاستا ئوتتۇرۇپ خىيال قىل.
نەزمى سالدىم چىدىماي ئېچىلمىگە ①.

* *

ئاق جۇۋاننىڭ نېپى تېگىدۇ ئەلگە
ياغلىقلىرى قۇۋۋەت قىلىدۇ بەلگە.
جان ئاغىنەم، بارساڭلار سالام دەڭلار،
غېرىپلىقتا سۇيىگىنىم قىزىلگۈلگە.

باققان مېلىم تاراپ كەتتى مەرىشىپ،
بىر يىل بولدى ئارقىڭىزدىن ئەگىشىپ.
بولسا ئىدى قۇلۇمدا مېنىڭ پۇلۇم،
ئالار ئىدىم ئاناڭ بىلەن كېڭىشىپ.

* *

باراي دىسەم بارالمدىم قېشىڭغا،
سىزنى ئوناپ كوزدىن ئاققان بېشىمغا.
قىزىلگۈلۈم، دەردىڭدە ئولۇپ كەتسەم
پىغلارسەنمۇ ياردىم مېنىڭ بېشىمغا.

* *

ئىگىن كەيسەڭ تال بويۇڭغا يارىشىپ
پۇلى بار ئېلىپ كەتتى تالىشىپ.

① ئېچىل — يار.

قىزىلىڭۇلۇم سەن ئاڭا سەپەر قىلدىڭ،
بىز ئامالسىز يىغلاپ قالدۇق قارىشىپ.

خۇدا نېسىپ قىلمىغان زېھىنلىككە،
مەزىن ياخشى سېنىڭ يارىڭ مەلىكە.
خىيال قىلسام يارىڭ ئوتلىرى يامان،
ئايرىلساڭمۇ سۈيەپ قوياي بېرى كەل.

* *

خوشامەتنى ئۇچۇردۇڭ ئاغز يەلدە.
دەردىڭىزدە كەيگەن ئىگىنىم جەندە.
بېرى كەلگىن ئىجىلىم مۇڭدشايلى،
چىقالمدىم، دۇشمەنگە بولدۇم بەندە.

* *

كېتەدىمەن ئەسكى تارىم ① ياقلاپ،
يۈرۈيدىمەن مەن دەردىمنى ئاڭلاپ ②.
خوتۇن ئالماي بوي يۈرۈپ ئولۇپ كەتسەم،
سىزگە ئوخشاش بىر خېنىمنى تامالاپ.

* *

كەتمەن چېپىپ ئاغرىپ مېنىڭ قوللىرىم،
ئوناپ ياتسام يېشىلىدۇ بويلىرىم.

---

① ئەسكى تارىم — تارىم دەرياسىنىڭ كونا ئېقىمى،

② ئاڭلاپ — بۇ يەردە پەس قىلىپ، بېسىپ، بەزلەپ مەنىسىدە.

بىر بېرىپ جامالىڭنى كۆرەي دىسەم،
قىزىلىڭلۇم يىراق كېلىپ يوللىرىڭ.

* *

مۇندىن كېتىپ ياخشى ئادەمنى تاپقايىمۇ،
تەركىن ئەيلەپ ① مېنى تاشلاۋاتقايىمۇ؟
خىيال قىلسام يارىڭنىڭ ئوتلىرى يامان.
خىزمەت قىلىپ ئىشىگىڭدە ياتايىمۇ؟

* *

مەن مۇرۇنلۇق ② باشقىغا گەپ قىلمايمەن،
مۇندىن بارسام ئىككى ئايغىچە كەلمەيمەن.
قىزىلىڭلۇم جامالىڭنى كۆرمىسەم
ئوۋاپ كەتسەم مەن بېيىشكە كىرمەيمەن.

* *

نېمە ئۈچۈن ئېچىلمايدۇ چىرايىڭ،
قىزىلىڭلۇم كىمدە ئىككىن خىيالىڭ؟
ئىككى كۈنلۈك ئالەمدە بىللە يۈرۈپ،
ئايىرلاردا خوش ئەمەسە دېمىدىڭ.

---

① تەركىن ئەيلەپ — تەرىك قىلىپ.

② مۇرۇنلۇق — باغلانغان، ۋەدە قىلغان.

تويىناپ بېرىپ چىقىۋالدىم تېرەككە،
مۇزنى تېگىپ ياتادىمەن يۈرەككە.
قىزىلگۈلۈم خاتىرىگىنى جەمى قىل،
تويىنمايمەن يارىم سەندىن بولەككە①.

سالقىن تېگىپ ئۇيۇمنىڭ تۇياغىغا،
شامال كېلىپ سوغ تەگدى قۇلاغىمغا.
ئاكا ماڭا بىر يوغماق توقى② بەرگىن،
قويۇۋىتتەي يارىمنىڭ سۇلاغىغا③.

ساتقانغا يېرىم بولۇپ مېنىڭ كۆڭلۈم،
يارىشىپتۇ يېڭىدىن تۇتقان ئويۇڭ.
بىزدەكلەرنى نەزىرىڭگە ئىلمىدىڭ،
تويىڭىزگە يار تۇتقانىنى ئەمدى كورۇڭ.

توخۇ چىللاپ تاڭ نىمىشقا ئاتىمىغان،
چۈشكە كېلىپ ئۈركە نىمە پاتىمىغان.
مۇندىن كېيىن شەيتانغا ئىشەنمەڭلار،
تاشا يۇرتلۇق جانغا ئەسى قاتىمىغان④.

---

① بولەك — سېنىڭدىن باشقىسى بىلەن.

② توقى — ئاخلانغان چېگە.

③ سۇلاق — مال سۇغىرىدىغان جاي.

④ ئەسى قاتىمىغان — ئەستاتىمىغان.

يېتەمسەن مېنىڭ تارتقان دەردىمگە،
مەن پاتىمدىم ئىككى كۈنلۈك ئالەمگە.
ھوشنەمگە خۇرجۇن ئارتىپ ساپا ئۆتۈپ
دىۋاندىك كىرىپ كەلدىم مەلەڭگە.

قاراپ ماڭدۇق تاغ سايان^①،
پاتتۇزمايدۇ ئاردا دۇشمەن يامان.
ئىككى يانغا قارىسام يولغۇن، قەمۇش،
قارا كوزۇم تەلمۈردۇ يار سايان.

كىچىگىدىن ئېتىم چىققان يارىم سەن،
سەھەردە چىققان ئۈنۈمنى تونارسەن.
باشقا يۇرتقا بىز ئەمدى بارار بولدۇق،
بىز پاتىمغان ئوز شەھرىڭدە قالۇرسەن.

يۇرۇيدىمەن ئىنچىكەدىكى^② دوڭلۇكتە،
نەدە باردۇر كوڭلۇمدىكى مەلىكە.
مەلىكەنىڭ كويۇڭى تەنگە چۈشتى،
بۇلبۇل بولۇپ سايرايمىكەن ئىشىكتە.

بۇلبۇل بولۇپ سايراپ شاخىڭغا قوناي،
مەنمۇ يېنىپ قەلەمقاش بىلەن ئويناي،

---

① تاغ سايان — تاغ سېرى، تاغ تەرەپكە.

② ئىنچىكە — يەر ئىسمى.

قەلەم قېشىم ئەقلى كىچىك نادانمۇ؟
بىز ئويناىلى ئارىدا ئادەم قويماي.

باي بولمايدۇ رىيازەت چەكمىگۈنچە
ئوي بولمايدۇ ئىمارەت ئەتمىگۈنچە.
ئايرىماسقا ۋەدە قىلىپ ئويناىلى،
شۇ دۇنيادىن ئومرىمىز ئۆتمىگۈنچە.

* *

خۇدا بۇرسا باي بولۇپ مال ساتارمىز،
ئارا تاپساق بىللە ئۆيدە ياتارمىز.
قىزىلگۈلۈم بېشىمىزغا كۈن چۈشسە،
تىل تۇرغىمىم ئىككىمىز تەڭ تاتارمىز.

* *

مەلىكەمگە ئات مىندۇرۇپ تون كىيدۇرسەم،
خىيالىمدا كۈندە يۈز مىڭ كۈلدۈرسەم،
ئەنتىم بولسا قىيامەتتە ئالۇرمەن،
قىزىلگۈلۈم بولەك كىشى سۇيدۇرسەڭ.

قىزىلگۈلۈم سۇيدۇرمىسەڭ بولەكنى،
ئوتقا سېلىپ كاۋاپ ئەتتىڭ يۈرەكنى.
قەپەز ئېتىپ باقسا ئادەم بولىدۇ.
ئۈزگە ئۈگىتىپ كوندۇرسە كوكىنەكنى.

AltunqK

* *

ھاۋاغا بولۇت ئورلەپ،
بىزلەرگە يامغۇر چېچىپ،
قىزىلگۈلنىڭ سايىسى
يېقىن كەلمەيدۇ قېچىپ.
ئاق توشقاندىك ئويناپ كەل،
ياخشى سوزۇڭنى ئېيتىپ.
ئالتۇن كەمەرنىڭ ئېسىپ،
يار ئېتىڭغا مەنمىگىن.
دۈشمەننىڭ تىلى يامان،
قارا تۇماق كىمىگىن.
كىم ئۇچۇن تارتقان بۇ دەرت
ئەقلى چېچەن بىلمىدىڭ.

ئاپتاپپەرەسكە ئوخشاش،
كۈن چورۇلسە چورۇلۇپ،
شۇمۇ ئادەم خۇيمۇ،
ھەر تەرەپكە ئورۇلۇپ.
ئىككى يۈزلۈك بولۇشنى
مەنمۇ سىزدىن ئۈگىنىپ.

ئايرۇپىلان كېلىدۇ،
ئىككى يۈزى قاناتلىق.

مەن يارنى تونۇپ قويدۇم،
ئوتۇپ كېتىشنى ئاتلىق.
كەلمەسكە چارسى يوق،
يار دىگەن شۇنداق تاتلىق.

ئارقاڭدىن قاراپ تۇرسام
قايرىلىمدىكى كەينىڭگە،
خىيالنىڭ باشقا بولسا،
قويۇپ بېرەي مەيلىڭگە.
ھىچنەرسە دەركار ئەمەس،
يار ئۇچۇن تارتقان دەرتكە.

* *

بارساڭلار سالام دەڭلار،
مېنى سۈرىنغان يارغا.
ئېتىمنى چىقارماڭلار،
كوڭلۇم تۇغمايدۇ ئاكا،
خالى يەر بىلەن ئوتسۇن،
جېمەسى ① بولۇر ماڭا.

* *

بېشىڭغا ئۇنگەن چېچىڭ،
ئىككى دۇلاڭغا پاتماي.

---

① جېمە — ئاپا - تەنە، سوز - چۈچەك.

بىرچە يادىڭغا ئونا،
قىزىلىڭلۇم ئۈنۈنماي.
شۇنچە دەردىڭنى تارتتىم،
قولۇڭ ئۈچىنى تۇتماي.

* *

باغدا توخۇننىڭ ئىزى،
تاغدا سايرايدۇ كەكلىك.
چىرايىڭ ئېچىلمايدۇ،
قايسى يارىڭغا گەپلىك؟
چەچەن بولساڭ بىلەرسەن،
كىملىرى يۇرۇيدۇ دەرتلىك.

* *

بىر يەردە ئولتۇراي دەپ،
سېنىڭ مەلەڭگە كۆچۈپ.
پۇتۇڭدا تاۋار پايپاق
كىيىڭنىڭ مەسە ئۈتۈك.
بىيىشكە كىرەرمەن،
قويسام كوزۇڭنى ئۈپۈپ.

بويۇم بىلەن قۇيۇلۇپ،
كوزۇمدىن ئاققان يېشىم.

ئوت - كويۇك ياھان ئىكەن،
ئايلاندىپ كەتتى بېشىم.
ئىچىم ئېزىلىپ كەتسە،
ساق تۇردىكەن تېشىم.
بوغزۇمدىن غىزا ئۆتمەي،
بۇ مېنىڭ كورگەن كۈنۈم.
ئارىمىز يېقىن بولسا،
ساڭا ئاڭلانسا ئۈنۈم.
بەرگەن خېتىڭنى ئوقۇپ،
گۈلدەك ئېچىلدى كوڭلۈم.

بۇغداينىڭ ئارىسىغا،
زاغۇن ئېلىشىپ كەتكەن.
مېنىڭ بىلەن سېنىڭدەك
كىم مۇرادىغا يەتكەن.
ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنى
سىرلاپ يۇغۇرۇپ ئەتكەن.

ئېچىلمىدىن ئايرىلىپ،
سىڭمەيدۇ يىگەن ئاشىم،
ئايرىلماستىن ئوينايمەن.
ئولۇمگە كەتسە باشىم.
ئاي يۈزۈڭگە يارىشىپ،
قارا كوز قەلەم قاشىڭ.

* *

ئىشىگىڭىڭدىن ئۆتەرەن،
بانە قىلىپ كالىغا.
قۇرۇق دەريا ① ياقىلاپ
كېچە ماڭدىم شايارغا.
يۈزى قارا بىۋاپا،
چىقماي قالدىڭ تالاغا.

* *

ئىشىگىڭىڭنىڭ ئالدىدا،
كۈندە قۇرىمايدۇ قار.
ئاھ جېنىم شۇ ئالەمدە،
سەندىن بۆلەك نىمەم بار.
كۆڭۈلدەك يۈرەلمەيمىز،
ئەسلى زامان ئالەم تار.

* *

ئىشىگىڭىڭنىڭ ئالدىدا،
بۇلبۇللار سايرىشىدۇ،
مۇبارەك بولسۇن يارىم،

① قۇرۇق دەريا — تارىمنىڭ بىر ئېقىمى.

تون كىيسەڭ يارشىدۇ.
تالاغا چىقىپ ماڭساڭ،
ياش بالىلار قارشىدۇ.

* *

ئېشىڭى ھىرىپ قىلىپ،
يۈكۈمنى ئارتتىم باقىنىڭ.
يىسەڭ چىشىڭ چۈشىدۇ،
سودىگەرنىڭ قېقىنى.
ئەينەككە قاراپ يۇلاي
ساقلىمىنىڭ ئېقىنى.

* *

غازاڭ كېسىپ سەمىرتتەي
باققاندىكى قويۇمنى.
ئوزەم تېمىپ ماڭالماي،
كېچە ماڭغان يولۇمنى.
قانچە گۇنايم بولسا،
باغلاپ بېرەي قولۇمنى.

* *

گەپ قىلماستىن يۈرگەنگە،
ساراڭمىكىن دىدىڭمۇ؟

گەپنىڭ ئۈچىنى ئېيتتىم
قالغىنىمنى بىلىدىڭمۇ؟
ئالاقانات بىۋاپا،
كويگىنىمنى بىلىدىڭمۇ؟

* *

خەۋىرى كەلگەن بىلەن،
كەلمەيدىكەن ئۈزلىرى.
قاتتىق تاشنى ئېرىتكەن،
شىرىن ناۋات سوزلىرى.
مېنىڭ ئىچىمنى كويدۇرگەن،
موزاي كىرىپك كوزلىرى.

خىيال قىلىپ ئولتۇرۇپ
چىراي - پەيزىم سارغىيىپ.
يەتمەپتۇ مۇرادىغا،
بۇرۇنقى ئۆتكەن شا، غېرىپ.
بېشىم يەتمەي قىرىققا،
كەتتى بېشىم ئاقىرىپ.

* *

ئىچىم ئېزىلىپ كەتتى،
قالدى تىرە ئۈستىمخان.

ئولگىچە ئۇنۇتمايمەن،
كۈندە قىلدى داستىخان.
ئالتۇن گۈلنى ئۇنسام،
كويۇپ كېتىدۇ بۇ جان.

* *

كالا سويۇپ قىسىنىپ،
تېرىلغۇدا يېمىشكە،
بىزنى يارغا قاتقانلار،
تىرىك كەتكەي بېيىشكە.
بىر قېتىم سۇيۇپ قويۇپ،
كۆڭلۈڭ ئاغرىپ نېمىشكە.

* *

كېچە كۈندۈزلا ماڭدىم،
دۇشۇ تاغنى ئارىلاپ.
ئىككى كوزۇم تەلمۈردى،
بارىم تەرەپكە قاراپ.
شەيتان دىگەن بىۋاپا،
ئوتقا سالىدۇ قىيىناپ.

كېچە - كۈندۈز قىلارمەن،
يارىمنىڭ تىلەگىنى.

ئۈچ كۈن ياقمىلاپ مېڭىپ،
ئۈگەننىڭ ئىلەگىنى ①
ئېڭىز يالاپ كەتكەندۇ،
گۈلۈمنىڭ بىلەگىنى.

* *

كىشى يارى بىۋاپا،
كېتەي كوڭلۇمنى بولۇپ.
دەردىم ئارا بولامدى،
سېنىڭ ئىشقىڭدا كويۇپ،
ئادەم كەلسە دۇئا دەپ،
ئاغزىغا يۈزىنى سۈيۈپ.

* *

كىيگەن ئىگىنىڭ يارىشىپ،
تالەك ئۈسكەن بويۇڭغا.
كېلەرگىنى مەن بىلسەم،
چىقىپ تۇرماي يولۇڭغا.
ئۈزى كىچىك بولسىمۇ،
ئالەمنى ئالۇر قولىغا.

① ئۈگەننىڭ ئىلەگى — ئۈگەن دەرياسىنىڭ بىر تارمىقى.

* *

كوزىمىزگە كور قىلىپ،
چايغا چىللاپ يارىنى.
غېرىپ بولۇپ ئولتۇرسام،
كىشى سورىماي ھالىمنى.
يار يادىمغا يەتكەندە،
نەمگە ياقاي باغرىمنى.

كوزۇمدىن ئاققان ياشىم
توشۇپ كەتتى تارىمغا،
مەن يارىمنى تېگىۋالاي،
كويۇپ كەتكەن باغرىمغا.
يار ئۈچۈن ئولۇپ كەتسەم،
ئاغرىنىمايمەن جېنىمغا.

* *

كويۇك ئوت يامان ئىكەن،
پاتمايدىكەن تېنىمگە.
ھەممىسى سانچىق بولۇپ
تۇرۇپ قالدى بېلىمگە.
تۈگۈلۈگۈڭ ئۈچۈق بولسا،
كىرىپ بارسام ئويۇڭگە.

Altunogha

* *

مېھرئۋانم خوش ئەمدى،
ئۈزۈتمىپ قويۇپ ياندىڭ.
تولغىنىپ قاراپ تۇرۇپ،
بار تېنىمگە ئوت ياقىتىڭ.
قانداق بارىمەن ئەمدى،
ئايرىلىپ يولدا قالدىڭ.

* *

مېنىمۇ قۇچاقلدىڭ،
كۈيىنىگىڭنىڭ تېشىدىن،
مەندە كوڭلىڭىز بولسا،
نان ئورۇپ يەي بېشىڭدىن
مېنىڭ مەيلىمچە بولسا،
قوپمىسام يار قېشىدىن.

* *

مېنىڭ چىرايىم سۇنۇق،
مەن سارغىيىپ ساماندەك.
ئويۇڭگە باراي دىسەم،
قېشىڭدا يارىڭ باردەك.

كۈلدە چىقتىڭ ياسىنىپ،
قىزىلگۈل تۈلۈن ئايدەك.

* *

مەن قېشىڭغا باراي دەپ،
شۇ تار كوچا كەڭ بولماي.
ئانتىن بىلەن ئوينايلى،
دۈشمەن بىلەن تەڭ بولماي.
يالغۇز ياتقىن ئويۇڭدە،
يېنىڭدا ئادەم قويماي.

* *

مەن مۇندىن يېنىپ كەتسەم،
ھېرىپ قالماس ئۇلاغم.
يار ئېتىمنى چىقارسا،
ئاڭلار ئىدى قۇلاغم.
قىلچە گۇناپىم بولسا،
ئىلىكىڭگە ئېلىپ سوراغىن.

* *

سىز يادىمغا كىرگەندە،
ماڭغان يولۇمدىن ئېزىپ،

ئىچىمىدىكى دەردىمنى،

بېرەيمۇ خەتكە يېزىپ.

غېرىپ بىلەن سەنەمدەك،

ئولمەي تىرىك ئايرىلىپ.

سىزگە ئېتىم ئېلەنمى^①،

مەن قېنىمغا پاتالماي.

غېرىپ جان ئوتۇڭ يامان،

كېچە ئورنۇمدا ياتالماي.

ئىچىمىدىكى دەردىمنى،

خالى تېپىپ ئېيتالماي.

* *

سوغاق سۇنى بانىلاپ،

يوقلاپ باردىم ئويۇڭگە.

ھىچ ئىلاجىم بولمىدى،

يار كەلدىمۇ كوڭلۇڭگە.

ھىچنەرسە دەر كار ئەمەس،

ئىچىمىدىكى كويۇككە.

* *

تېرىپ قويسا ئۇنە دۇر،

يەنە كېلەر تېرىلغا.

① ئىلەنمەك — ئىلەشكەك، چاپلانماق.

بار تېنىم كويۇپ كەتتى،
ئارقىسىغا قايرىلسا.
بۆلەك باشتىن ئوينايمن،
ئاداشىدىن ئايرىلسا.

* *

ئۇن كېچىنى يورۇتقان،
ئون بەش كۈنلۈك ئاي ئىكەن.
يارىمىنىڭ مىنگەن ئېتى،
كوندۇرمىگەن تاي ئىكەن.
ئادەممىكىن دەپ يۇرسەم،
قۇرۇق سولەت باي ئىكەن.

* *

ئۇلۇق كولىنىڭ ① ئىچىدە،
قىشىڭنى قارا قىلىپ،
قىلغان ۋەدەڭگە تۇرماي،
كوڭلۇڭنى ئالا قىلىپ.
بىرەر قاتار يوقلىغىن،
ئوتۇنغا بانە قىلىپ.
شامال كەلسە پۇرايدۇ،

---

① ئۇلۇق كول — لوپنۇردا بىر يەر ئىسمى.

ئەتراپىڭىز تۈز ئۇچۇن.
ھەجەپ ئىچىم كويدۇ،
شۇ مەلەمدە سىز ئۇچۇن.
ھەسرەت بىلەن تۇتقان يار،
گەپ ئاڭلىما بىز ئۇچۇن.

* *

ياخشى گەپنىڭ باھاسى،
ھەر كىم ئالسا مىڭ تىللا.
ئوينىغىن گاڭگۈڭ بىلەن
جان قىمىنلار ياڭسۇڭدا①
پۇقرا ئەللەر بىلەن بىدۇ،
سۈرىتى بار جاڭجۇڭدا.

* *

يامغۇر يېغىپ قالمىسۇن،
ھاۋا - جاھان بۇزۇلۇپ.
بىر ئېچىز گېپىم بىلەن،
يارىم بىزگە بۇزۇلۇپ.
بىۋاپا چىقىپ قالدىڭ،
مەن يۈرۈيمەن مۇرۇنلۇق.

① ياڭسۇڭ — نامەرت.

* *

يامغۇر يېغىپ قالمىسۇن،
كەيگەن توننى ھەل قىلىپ.
قاراپ كۈلىسىز يارىم،
مېنىڭ ئىچىمنى خۇن قىلىپ.
ئوزەڭگە دورا قىلغىن،
مېنى سېتىپ پۇل قىلىپ.

* *

يار ئايرىلىپ قالغانغا،
چام سېلىپ ماڭغۇم كەلمەي.
شەيتان دىگەن بىۋاپا،
ئويلسا چۈشكە كىرمەي.
ئىشىنىپ كېتىپتىمەن،
قويغان قارادا كەلمەي.
يار بىلەن قاتار ماڭسام
كەچىگۈ چوڭ قارشىپ.
سېنىڭ بىلەن ئاداش دەپ،
يۇرىشىدۇ مارىشىپ.
شۇنداق ئالەم ئوتەرەۋ،
يىراق يەردىن قارشىپ.

* *

يارنىڭ ئولتۇرغان ئويى،
قىلغى يېنى تۈز بولۇپ.
ئۇچراشقان ئادەملەرگە،
ئېچىلسىز گۈل بولۇپ.
ئوتۇڭىز چۈشۈپ قاپتۇ،
كويۇپ كەتتىم كۈل بولۇپ.

* *

يارغا قاتقان قوشغىم،
ناۋايىنىڭ بېيىتى.
بىر قېتىم سۇيۇپ قويۇپ،
تاش كوڭلۇمنى ئېرىتتى.
كوڭلى ئاغرىپ كېتىپتۇ،
بۇ كەمگىچە كېلەتتى.

* *

يېمىشلىك دەرەخلەرنىڭ،
يوپۇرماغى سېرىلىپ.
نوزۇك جان ئوتۇڭ يامان
كەتتى يۈرەك ئېزىلىپ.

ئۈزلەپمۇ تاپالمايمەن،
قايان كەتتىڭ ئېچىلمىم؟

* *

يۇرگۈزمەيدۇ تەرگىشىم.
ئوز توققانلار خاس بولۇپ ①
كوڭلىنى بولۇپ كەتتى،
قېرىنداشلار يان بولۇپ.
غېرىپسىشىپ يۇرۇيمەن،
ئىچىم دەرت بىلەن تولۇپ.

ئەتىگەندىن بېرىسى،
دەردىنى ئۈزەم بىلەرمەن.
كوزۇمدىن ئاققان ياشقا،
كېمە سېلىپ ئوتەرسەن.
مەندىن ئوتكەن كەمچىلىك،
ئوز ئۈستۈمگە ئالارمەن.

* *

ئەتىگەن كەلگەن شامال
كۈن پاتتۇچە توختىماي.

---

① خاس بولۇپ — دۈشمەن بولۇپ.

جاپا تارتتىڭمۇ يارىم،
بىرچە كېلىپ يوقلىماي.
بىر مەلىنىڭ ئىچىدە
ساڭا كىشى ئوخشىماي.

* *

غەرىپسىنىپ ئولتۇرسام
كىم كېلىدۇ قېشىمغا،
كىمە سېلىپ ئوتۇڭلار،
كوزدىن ئاققان يېشىمغا
شۇنچە دەرت - ئەلەم كەلدى،
كىچىك تۇرۇپ بېشىمغا.

* *

غەرىپ بولغان چېغىمدا،
ھىچكىم كەلمەي قېشىمغا.
يار مېنى تاشلىۋەتسەڭ،
ياخشى بولماس ئېتىڭغا،
چىن گېپىڭنى دىمىگىن،
ئۇرۇق - تۇققان، يېتىڭغا.

* *

غازاڭلار سارغىمىپتۇ،
كۆز بولغانغا ئوخشايدۇ.

كوزۇمدىن ئاققان يېشىم،
ئەمدى قاچان توختايدۇ.
غېرىپلىغىمنى بىلىپ،
كۈندە كېلىپ يوقلايدۇ.
ھەجەپبۇ يارىشىپتۇ،
بويۇڭدىكى پەشمەتتاڭ.
غېرىپ كۆڭلۈمنى يېشىپ،
بىردەم ئولتۇر گەپلىشىپ،
ئوز تۇققان بولدى دۈشمەن
يۈرگۈزمەيدۇ تەرگىشىپ.

* *

ھەممىدىن ئىگىز ئۇچۇپ،
كوزۇم چۈشتى تېرەككە.
جاندىن ئېزىز چىمەنگۈل،
ئوتۇڭ چۈشتى يۈرەككە.
خاتىرىڭنى جەمى قىل،
گەپ قىلمايمەن بولەككە.

* *

ھارۋىنى ھەيدەپ ماڭدىم،
كونچىدىكى ① سامانغا.

① كونچى — لوپنۇر ناھىيە بازىرىنىڭ ئىسمى.

گەپ قىلمىساڭ بولمامدۇ،
ماڭا ئوخشاش يامانغا.
دوست ۋە دۇشمەن ئىچىدە،
چىقالمىدىم دالانغا.

* *

ھاۋا پاراخوت ① ئۇچادۇر،
ئاسماندىكى يەل بىلەن.
ئاغزىدا بىزنى ئالداپ،
يېنىدىكى ئەل بىلەن.
بۇ يۇرتتا تۇرمايدىمەن،
مەن ئايرىلسام سەن بىلەن.

* *

ھاۋادىن چۈشۈپ تۇرغان،
قارمىدى يامغۇرمىدى؟
كويگىنىمنى بىلمەيسەن،
يارىم باغرىڭ تاشمىدى؟
بىز تەرەپكە قايرىلماي،
بولەك يارىڭ بارمىدى؟
ھەمرا دىگەن ھەمرايم،
قايران كەتتىڭ قايرىلىپ.

---

① ھاۋا پاراخوت — ئايرۇپىلان.

بىز تەرەپكە كەلمەيسەن،
بىرەر ۋاقتلىق يات قىلىپ.
تۇغۇلۇپلا كەتتىڭمۇ ①،
سەن باغرىڭنى تاش قىلىپ.

* *

قاچان سايىسى چۈشەر،
يېڭىدىن تىككەن جىرىم.
سۇيسەڭ تىلىمنى ئېرىتەر،
ناۋاتتىن تاتلىق لېۋىڭ.
يېڭى ئۆسمە نازۇك جان،
يالغۇز ئۆزەمنىڭ خىلىم.

* *

قاننى بار قۇش بولۇپ،
ئۇچۇپ ھاۋاغا چىقسام.
دۇشمەنلىرىڭ بولمىسا،
ئېلىپ ئىچىمگە يۇتسام.
بار تېنىمگە ئوت كەتتى،
قولۇڭ ئۈچىنى تۇتسام.

---

① تەڭ-ۋەلجەك — ئاينىش، بۇرۇلۇش، يەنە-ۋلۇشنى ئۆزگەرتىش

* *

قاننى بار قۇش بولۇپ،
ھىندىستاندا قىشلىسام.
مېنىڭ سۇنار چىرايم،
بىردەم ئويدىن چىقىمساڭ.
ئاخىر بولار ئۇۋالىم،
خۇدايىمغا يىغلىسام.

* *

قەنىنى قوشۇپ يۇتۇرغان،
ناشېكەرنىڭ تىلىغا.
يارىمنىڭ خەۋىرىنى،
ئېلىپ كەل يالغۇز قاغا.
يار مېنى يامان دىسە،
ئەمدى ئويىنار خىلىغا①.
قارا چاچنى تالقىتاي②،
سايە بولسۇن يولۇڭغا.
جېنىمنى قېتىپ بېرەي،
كەتمەن تۇتقان قولۇڭغا.

---

① خىلىغا — خىلى بىلەن مەنىسىدە.

② تالقىتماق — چۇۋۇماق.

كېلەر ئىككى مەن بىلىسەم،
چەققىپ تۇرماي يولۇڭغا.

* *

قېرىپ قالسام يۇرۇيمەن
تەرەك - ھاسا تايىنىپ.
ئونلۇقتىن ① بېلىق توشۇپ،
ئاداشمىغا يارانىپ.
كونچىگە چەققىپ كەتتىم،
نەمە ئىكەن خىيالىم؟

* *

قاش - كوزۇڭنى ئوخشىتاي،
ئېقىپ تۇرغان بۇلاققا.
قىلچە گۇنايم بولسا،
ئۈزەڭ ئالغىن سوراققا،
مەن مۇرۇنلۇق يۇرۇيمەن،
ئوڭ كوزدىكى قاراققا ②.

* *

قېشىڭنىڭ قاراسىنى،
نەمگە تېرىپ ئۇندۇرەي.

---

① ئونلۇق — لوپنۇردا يەر ئىسمى.

② قاراق — قارىچۇق.

بىردەم ئۈلنۈر قېشىمدا،
مەن كوزۇمگە سىڭدۇرەي.
دوستۇمدىن تولا دۇشمەن،
قانداق ئېچىلىپ كۈلەي.

* *

قوغۇننى تىلىپ قويۇپ،
ئۈزەڭ يىمەي تۇرامسەن؟
مۇڭداشقىلى مەن كەلدىم،
بىر گېپىڭنى دىمەمسەن؟
ئىچىمگە چۈشتى كويۇك،
قىزىلگۈل يار بىلەمسەن؟
قىلۋىدىن كەلگەن شامال،
تېگىپ تۇردى قۇلاققا،
چىرايىڭ ھەجەپ سۇنۇق،
كىملىرى ئالدى سوراققا.
قاش - كوزۇڭنى ئوخشىتاي،
ئېقىپ تۇرغان بۇلاققا.

* *

قىزىق ئادەم بېرىپتۇ،
قارا دوڭگە ① زەمبىلىگە.
ئىشىنىپ يۇرۇپتىمەن،

قىزىلىڭىز ئۈم مەن سىزگە.
شۇنچە دەردىڭىزنى تارتسام
دال بولىدىڭىز دەردىمگە.

* *

خىزمىتى چىققان بولسا،
كېلەر ئىدى بىز ياققا.
شەيتان دىگەن بىۋاپا،
ھەجەپمۇ سالدى ئوتقا.
ساياقلىق قىلما يارىم،
چۇشاق سالاي پۈتۈڭغا.

* *

قوشغىم ئېيتىپ بېرەي،
تېڭىنى بىلىگىن ئوزۇڭ.
مېنىڭ ساڭا كويگىنىم،
ھەسەلدىن تاتلىق سوزۇڭ.
چىرايدىڭغا ياراشقان،
قاش كىرىپك قارا كوزۇڭ.

* *

قولۇڭدىكى بىلەيزۇك،
پاتار بولسا بىلەككە.

بىر سىڭىل دەپ ئېسىركەپ ①
 تۇغۇلۇپسەن بولەكچە.
 ئەگەر ئاۋازىڭ چەقسا،
 دەز كېتىدۇ يۈرەككە.
 قوساق كۆپۈڭى قىلىپ،
 ئولتۇرۋاتقىن مېنى،
 شۇنچىلارنىڭ ئىچىدە،
 خارايلاپ ② تۇتتۇم سېنى.

* *

ئوگەننىڭ ياقىسىدا،
 ئۇنۇپتۇ توغراق يانتاق.
 ھاشارچىغا يېتەلمەي،
 كېچە - كۈندۈز يول ماڭساق.
 ياشلارغا تەڭ قىلىدىڭ،
 ساقلىمىغا ئاق چالسا.

ئوتىدىغان يولۇڭغا،
 ئولتۇراي سايە قىلىپ.
 مەن بېرىپ يوقلاپ كېلەي،
 بىر ئىشىنى بانە قىلىپ.

① ئېسىركەپ — ئەتىۋالاپ.

② خارايلاپ — تاللاپ.

بولدى بۇگۈن توققۇز كۈن،
يۈرۈيمەن نالە قىلىپ.

* *

ئۈزەم خەت بىلەر بولسام،
سىزىپ ئالسام كوزۇڭنى.
ئېجىلىم ئايارسەنمۇ،
بىر ئىككى ئېغىز سوزۇڭنى.
سەن ئۈزەڭ كىچىك ئەمەس،
تونۇپ يۈرگىن ئۈزەڭنى.

* *

ئۈزەم يوقلاپ يۈرۈيمەن،
سېغىنغىنىمنى چېنەپ ①
قېرىپ قالغان خوتۇندەك،
ماڭغان يولۇمدىن تېنەپ.
يارىم مېنىگەن ئېتىڭنى
قىزىڭغا بەرگىن ئېنەپ ②
يېرى جاڭگاللىق ئۇچۇن،
كورۇنمەي غاغاتاسى ③

---

① چېنەپ — ئولچەپ.

② ئېنەپ — ئەن سېلىپ، ئاتاپ.

③ غاغاتا — دەريانىڭ كېمە توختايدىغان يېرى.

ئۇلۇغ شەھەردىن كەپتۇ،

قەنىنى سالغان خالتاسى.

يۇرتتىكىلەرگە ئوخشاش،^①

كۆيىنىگىنىڭ ياقمىسى.

كۆيىنىگىنىڭ ياقمىسى،

سىم يىپ بىلەن پەرلىگەن.

تاڭ ئاتقۇچە ئىش قىلىپ،

چارقا سوزۇپ يەلمىگەن^②

ئۇلۇغ شەردە ئولتۇرۇپ،

كۆل ئىچىگە كەلمىگەن^③

ياغ بېلىقنى يەي دېسە،

كۆل ئىچىگە كەلمەسەن؟

ئاسماندىكى يۇلتۇزدەك،

بىز ئىككىمىز ئەمەسمۇ؟

يادىغا ئونار بولسا،

بىرەر قېتىم دىمەسمۇ؟

* * *

كۆرلىغا بارايلى دەپ،

① "شەھەردىكىلەرگە ئوخشاش" دېگەن مەنىدە.

② سىم يىپ — زەر يىپ.

③ "چاق بىلەن يىپ ئىگىرىگەن" دېگەن مەنىدە.

④ لوپنۇرلۇقلار ئۆزلىرىنىڭ يېزىلىرىنى "كۆل ئىچى" دېيىشىدۇ.

بۇ سەھرا يېرى دېگەن مەنىدە.

سەھەردە ئاتنى توقى.
ئەلدە قۇلدەك ئىشلىگەن،
قولدا پۇلۇمنىڭ يوقى.
ئېجىلىمدىن ئايرىلسام،
كوزۇمنى قارغا چوقى.

ئاڭلىمايدۇ سوزۇمنى،
ياخشىلارنىڭ قۇلاغى.
چىدىغىلى بولمايدۇ،
جاچاڭ بەگنىڭ سوراغى.
كوچكەندە يېتىشەلمەي ①،
ئاجىز كېلىپ ئۇلاغم.

ئاجىز كېلىپ ئۇلاغم
بۇ يوللارنىڭ يىراغى.
نېرى بېقىپ ماڭغىنىڭ،
ھور قىزلارنىڭ سىياغى.
تىلىمنى كۈيە يىسۇن،
مەلىمىزنىڭ چىراغى ②.

---

① "يارىم كوچكەندە" دىمەكچى.

② بۇ توت مىسرانىڭ مەنىسى: سېنىڭ نېرى قاراپ مېڭىشلىمە -
رىڭ خۇددى ھور قىزلارنىڭ سىياغى، سېنىڭ تەرىپىڭگە جۇرئەت
قىلىپ ئېغىز ئاچقىنىم ئۈچۈن تىلىمغا كۈيە چۈشسۇن، سەن مەلىمىز -
نىڭ چىرىغى، ئاخىرقى ئىككى مىسرادا لىرىك چېكىنىش قىلىنغان.

خەلق ماقال - تەمسىللىرى

بېقىپ يەي دىسەڭ مال قىل،
يېتىپ يەي دىسەڭ باغ (ئىل)

قوغۇن ئوغرىلىغاننىڭ قولىنى كەسمەك،
شاپتۇل ئوغرىلىغاننىڭ كوتىگە تەپچەك.

شاپتۇلدا باغ ئەتچە،
ئوچكىدە مال (ئەتچە).

خوتۇننىڭ ئوبدىنى ئېرىنى باقار،
دىخانىنىڭ ئوبدىنى ئۆيىنى (باقار).

ئىشقا چىقساڭ كۈنگە باق،
ئويگە كىرسەڭ يەرگە (باق).

مېڭىشىنى بىلمىگەن ئۆي قىرنى بۇزىدۇ.

ئىش قىلىڭ دىسە چېپىمگى تارتىدۇ،
ئاش يەڭ دىسە چوپىنى تارتىدۇ.

ئىشتىن قاچساڭ قوساققا تۇتىلسەن.

مالنى كىپەككە ئال،

مالچىنى ئالتۇنغا (ئال).

چىدىغان بۆرە گوش يەيدۇ،

چىدىمىغان بۆرە يۇڭ (يەيدۇ).

ئىتمۇ ئوز يالقمىنى قورۇيدۇ.

ئىش ئىگىسى بىلەن قۇش ئىگىسى بىلەن.

بەش قولۇم بەش گۈل.

ئەلگە باققان خار ئەمەس.

ھورۇننىڭ ئىمارىتى —

تارا سۈگەتنىڭ سايىسى.

يىگىت تۇغۇلۇپ ھېيىپىناق بولمايدۇ،

تۇرۇپ ھېيىپىناق بولىدۇ.

تۈگىنىڭ مەيلى بولسا —

يانتاققا بويىنىمى سوزىدۇ.

ئىككى ئېغىز كاپ - كاپتىن،
بىر ئېغىز چىپ - چاپ ياخشى.

پولو بولمىسا ئوماچ ئىچكەن ياخشى،
بىكار تۇرغاندىن جىگدە شۇمگەن (ياخشى).

ئالما چىچىگىدە ئات بېشى ئالتۇن
بېرىپ بۇغداي سۇغار.

ئۇرۇغىڭنى يىگىچە ئۇيۇڭنى يە.

قوناق شالاڭلىقتىن،
بۇغداي قۇيۇقۇقتىن.

قوناقنى دوڭگە تېرى،
بىدىنى ئويغا (تېرى).

يىگىت ھەقىلىققە يارالغان،
قوي قۇربانلىققا (يارالغان).

ئوقۇغان ئۇزار، ئوقۇمىغان توزار.

ئەقىلدىن ئارتۇق بايلىق يوق.

قۇشقاچتىن قورققان تېرىق تېرىمايدۇ.

بايلىق - بايلىق ئەمەس، بىرلىك بايلىق.

بۇيرۇغان ئاشتىن بۇرۇلۇپ كەتمە.

ئەر بېشىغا كۈن چۈشسە ئوتۇك بىلەن سۇ كېچەر،
ئات بېشىغا كۈن چۈشسە ئېغىز دۇرۇق بىلەن سۇ ئىچەر.

قاننىڭ قەدرىنى سالجا بىلىدۇ
پۇلنىڭ قەدرىنى بىخىل (بىلىدۇ).

ئورۇق كالىنىڭ تېزىڭى يوغان.

توپلىمغۇچى: ئەخەت ھاشىم

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ كاتالوگى

تۈزگۈچىدىن

ئاپتونوم رايونىمىزدىكى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلار شىنجاڭ مۇزېيى، شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى كۈتۈپخانىسى، ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنى، شىنجاڭ داشۆي، ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى قاتارلىق ئورۇنلاردىكى ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىغا دائىر ماتېرىياللارنى ئاساس قىلىپ بۇ كىتاپلار كاتالوگىنى تۈزدۈم، بۇ كاتالوگقا پەقەت ئۇيغۇر ئاپتورلارنىڭ ئەسەرلىرىلا تاللاپ ئېلىندى.

سەۋىيەم توۋەن، تەجرىبەم ئاز، ۋاقىت قىس بولغانلىقى ئۈچۈن كاتالوگتا، كەمچىلىك، خاتالىقلاردىن ساقلىنىش تەس بولدى. مۇندىن كېيىنكى ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىي ئەسەرلەر كاتالوگىنى تۈزۈش، تولۇقلاش، ئۆزگەرتىش، بېيىتىش خىزمىتىگە پايدىلىق بولسۇن ئۈچۈن يولداشلارنىڭ تەنقىدىي، ياردەم ۋە تۈزىتىش بېرىشىنى ئۈمىت قىلىمەن. تېپىشقا ئۇڭاي بولسۇن ئۈچۈن كاتالوگ ئۇيغۇر تىلى ئەلپاۋىت تەرتىۋى بويىچە بېرىلدى. ھاجى نۇراجى

«ئالپ ئەرتوڭا» داستانى

ئالپ ئەرتوڭا (قەھرىمان ئەرتوڭا) قەدىمقى ۋاماندا ئۆتكەن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بىر قەھرىماننىڭ نامى بولۇپ، پارىسچە ئافراسىيان دېگەن نام بىلەن مەشھۇر. مەخمۇت قەشقىرىنىڭ «دىۋان لۇغەت تۈرك» ناملىق ئەسىرى، ئۇبۇلقاسىم فىردەۋسنىڭ «شاهنامە»سىدە بۇ قەھرىمان شەخس ھەققىدە نۇرغۇن مەلۇماتلار بېرىلگەن. تارىخىي مەلۇماتلارغا قارىغاندا ئىمرانىنىڭ 4 - سۇلالىسى - ساسانىلار (مىلادى 7 - 3 ئەسىرلەر) دەۋرىدە، ئىران بىلەن توران ئوتتۇرىسىدا قاتتىق جەڭ بولغان. ئافراسىيان (ئالپ ئەرتوڭا) توران مەلىكىتىنىڭ سەر - دارى سۈپىتى بىلەن ئىران شاھلىرىغا قارشى نۇرغۇن قېتىم جەڭ قىلغان ۋە جەڭدە ھالاك بولغان. شۇ زاماندىكى تۈركىي قەبىلىلەر ئارىسىدا ئۇنىڭ قەھرىمانلىغىغا بېغىشلانغان قىسىلەر بىلەن ئولۇمىگە ئاتالغان مەرسىيىلەر پۈتۈن بىر داستاننى تەشكىل قىلغان. بۇ داستان پارچىلىرى «دىۋان» ئارقىلىق بىز - نىڭ زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلگەن.

بۇ داستان ئۇيغۇر ئەدىبىياتىنىڭ دەسلەپكى نەمۇنىسى.

ئالتۇن ياروق

تولۇق ئىسمى: ئالتۇن ئۈڭلۈك ياروق يالتىراقلىق قۇتتا كوتىرىلمىش نوم ئېلىڭى ئاتلىغ نوم تىپىك (ئالتۇن نۇر چېچىپ ھەممىدىن يۇقۇرى ئورۇندا تۇرىدىغان شاھانە ئەسەر).

بۇ بۇددا ئەقىدىلىرى ۋە ھىكايىلىرى بايان قىلىنغان چوڭ ھەجىملىك كىتاپ بولۇپ 10 - ئەسىردە بەشبالىقىلىق (جىسارلىق) سالى توتوڭ دىگەن كىشى تەرىپىدىن خەنزۇچە - دىن قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان ئەدىبىي ئەسەر. بۇ كىتاپ قەدىمقى بولۇپمۇ ئىسلام دىنى كىرىشتىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تىلى ۋە مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

ھازىرغا قەدەر بۇ كىتاپنىڭ سانسكىرت (ھىندىچە) تىبەتچە، خەنزۇچە، مەڭگۈلچە نۇسخىلىرى تېپىلغان. 1911 — 1909 - يىللىرى روس ئالىمى س. ئى مالوۋ تەرىپىدىن گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ چۈچۈن ۋىلايىتىدىكى سېرىق ئۇيغۇرلار ياشايدىغان ۋاڭ فېڭو، (ۋاڭ شىگۇ) يېزىسى يېنىدىكى بۇتخانىدىن تېپىلغان قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇ نۇسخا 1917 — 1915 - يىللىرى رادلىق ۋە ھالوق تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. قالغان نۇسخىلىرى بېرلىندا ساقلانماقتا.

ئاسارە ئىمامىيە (كەلىلە - دەمىشە)

ئاپتورى: بىدپايى ھىكىم

ھىندى يازغۇچىسى ۋە پەيلاسوفى بت پايى برەھمەنىنىڭ ئەسىرى بولۇپ، موللامۇھەممەت تومۇر قەشقەرى تەرىپىدىن ھىج - رىيىنىڭ 1131 - يىلى پارسچە نۇسخىسىدىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. بۇنىڭغا شۇ ۋاقىتتىكى قەشقەرنىڭ ھۆكۈمدارى مۇھەممەت ئىمامبەك سەۋەپ بولغانلىغى ئۈچۈن ئاپتور تەرجىمىنى

«ئاسار ئىمامىيە» دەپ ئاتىغان.

بۇ ئەسەرنى ھىندى پەلسەپىسىنىڭ ئاساسىي دىيىشى مۇمكىن. قوليازما، ئۇيغۇرچە. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

بەرقى تەجەللى ۋە سەبەق مۇجەللى

ئاپتورى: سەيد ھوسۇيىن خان (تەجەللى)

بۇ ئەسەر مەدھىيە ۋە ئىشقىيە - مۇھەببەت مەزمۇنىدىكى ئەرەبى - فارىسى ۋە تۈركى تىلدىكى شېئىرىي توپلام. ئاپتور مەۋلانە ھوسۇيىن خان قاغىلىق ناھىيەسىدە ياشىغان بىۋاۋۇپ، قەشقەر، يەكەن، خوتەن قاتارلىق جايلاردىكى نۇرغۇن ئالىملار، شائىرلار ئۇنىڭغا ئېتىقات قىلغان ۋە ئۇنىڭغا چوڭقۇر ھۆرمەتتە بولغان. ئۇ ئۆزى ئاتاقلىق دىنىي ئالىم ۋە ھەكىم (تەۋبى) ئىدى.

شائىرنىڭ بەرى توپلاملىرى فازان مەتبەئەسىدە بېسىلغان. بۇ، ئەسىرى ئاپتور ھايات ۋاقتىدا قەشقەردە بېسىلىپ، ئۇنىڭدا شىنجاڭدىكى يۇقۇرى مەكتەپلەردە ئەدەبىيات دەرسلىمىسى قىلىنىپ ئوقۇلغان.

بۇ كىتاپ ئەرەبى - فارىسى ۋە ئۇيغۇر تىلىدا بولۇپ، 144 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

پارچە شېئىرلار

ئاپتورى: نىيازى

نىيازى ناملىق بىر شائىر (زامانى مەلۇم ئەمەس) ئۆز شېئىرلىرىغا مەشرەپ، ناۋايى قاتارلىق كىلاسسىكلارنىڭ بىر قىسىم

سېمىرلىرىنى قوشۇپ تۈزگەن توپلام، قوليازما. ئۇيغۇرچە، شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

پەندنامە

ئاپتورى: ئىسمائىل بېك (بى نىشان)

بو ئىمپىك تەسەۋۋۇپ داستان بولۇپ، شائىر بى نىشان ھىمدى 1258 - يىلى يازغان. ئەسەر تامامەن پەند - نەسەتتىكى ئاساس قىلغان 11 بايقا بولۇندۇ. بىرىنچىسى 8 ماۋزۇ بىلەن پەيغەمبەرلەرگە مۇراجىئەت، ئىككىنچىسى 6 ماۋزۇ بىلەن ئىلمى ۋە ئەمەل، ئۈچىنچىسى 3 ماۋزۇ بىلەن ئانائەت، تۆتىنچىسى 4 ماۋزۇ بىلەن نەفەس. بەشمىنچىسى 1 ماۋزۇ بىلەن ئادالەت؛ ئالتىنچىسى 2 ماۋزۇ بىلەن سىكبى (سەۋدەر)، يەتتىنچىسى 1 ماۋزۇ بىلەن شۇكرى - سانا؛ سەككىزىنچىسى 1 ماۋزۇ بىلەن قايىا، توققۇزىنچىسى 1 ماۋزۇ بىلەن دۇئا، ئونىنچىسى 1 ماۋزۇ بىلەن ساخا (سېخىلىق)، ئون بىرىنچىسى 1 ماۋزۇ بىلەن خاتىمىدىن ئىبارەت. ئەسەر ئاروزىنىڭ تاقىماق (دېكلاماتسىيە) ئۇسلۇبىدا يېزىلغان. بۇ كىتاپتا جەمئىي 10 مىڭ 948 مىسرا بېيىت بار، قوليازما.

ئۇيغۇر تىلىدا، 322 بەت. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

«پەرھات - شېرىن»، «لەيلى - مەجنۇن»

ئاپتورى: ئومەر باقى

ئومەر باقى بۇ ئىمپىكى ئىشقىي داستاننى «نەسىرى - نەزىم» ئۇسلۇبىدا مىلادى 1792 - يىللىرى يەكەن ھۆكۈمىدارى ئىمۋەز

بېك نامىغا يېزىپ چىققان (ئەسلى خەمسە ناۋايىدىن ئېلىنغان).
بۇ ئەسەردە ئىككى جۈپ ئاشىق - مەشۇقىنىڭ ئىشقى مۇ -
ھەببەت ھىجرانى ۋە شۇ دەۋرنىڭ سىياسى، ئىجتىمائىي ئەھۋال -
لىمىرى بايان قىلىنغان.

ئۇيغۇرچە، قوليازما. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

تارىخىي رەشىدى

ئاپتورى: ھىززا مۇھەممەت ھەيدەر

بۇ ئەسەر 1551 - 1541 - يىللىرى يېزىلغان، 14 -
ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن 16 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە
شىنجاڭدا بولۇپ ئۆتكەن تارىخىي ۋەقەلەر بايان قىلىنغان
داستان. بۇ ئەسەر چوڭ ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. بۇنىڭدا
موڭغۇل، چىڭتاي، ئۇيغۇر، قازاق - قىرغىزلار توغرىسىدا ئىشەن -
چىلىك ماتىرىياللار بار بولۇپ، ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

ئەسەرنىڭ بىرىنچى قىسمىدا توغۇلۇق تومۇرخاندىن تارتىپ
يەركەن خانلىغى ئابدۇرىشىت خان دەۋرىگىچە بولغان ۋەقەلەر
بايان قىلىنغان.

2 - قىسمى ئاپتورنىڭ ئەسلىمىلىرى بولۇپ، ئاساسەن
يەركەن خانلىغى يۈنۈس خاندىن كېيىنكى چوڭ ۋەقەلەر بايان
قىلىنغان.

ئاپتور بۇ ئەسەرنى پارىسچە يازغان بولۇپ، كېيىنكى
دەۋرلەردە ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىنغان. ئەپسۇسكى ئۇيغۇرچىغا
تەرجىمە قىلىنغان ئەسلى نۇسخىسى قوللىمىزدا يوق.

19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا بۇ ئەسەر ئېنگىلىزچىگە تەرجىمە قىلىنغاندىن كېيىن دۇنيا ئالىملىرىنىڭ دىققىتىنى قوزغىغان. ئېنگىلىزچە نۇسخىسى ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

تارىخىي مۇسقىيۇن

بۇ ئۇيغۇر مۇزىكىسىنىڭ ئاساسىي بولغان مۇقاملارنىڭ ۋە ئۇيغۇر خەلق چالغۇ ئەسۋاپلىرىنىڭ كەشپىياتى ھەققىدە بۇنىڭدىن 110 يىل بۇرۇن خوتەنلىك «مەرجىزى» تەخەللۇسىدىكى ئىستېۋىلا ئىمىنى نىجەتۇللا ئىسىملىك ئەدىپ تەرىپىدىن يېزىلغان قىسقا تارىخىي ئەسەر، ئاپتور بۇ ئەسەرنى بىر مۇنچە تارىخ مەنبەلىرى ئاساسىدا ياراتقانلىغىنى يازىدۇ. خۇسۇسەن ئابدۇرىشىم خان زاھاننىسىدىكى مۇقامشۇناس، مۇزىكانت، شائىرە - ئاماننىسا خېنىم ھەققىدە ئاپتور ئوبدان مەلۇمات بېرىدۇ. كىتاپ گەرچە قىسقا بولسىمۇ 12 مۇقامنى، مۇزىكىشۇناسلارنى تونۇشتۇرۇپ چىقىدۇ. ئاپتور ئاخىرىغا ناۋايىنىڭ «كوللىيات ناۋايى» ناملىق شېئىرىنى قوشۇپ قويغان. ئۇيغۇرچە، قوليازما، 16 بەت. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

تارىخىي ۋەتەن ۋاقىئاتى خوتەن

ئاپتورى: مۇھەممەت ئابدۇللاھاجى (خوتەنلىك)

بۇ ئەسەردە تۈرك خانلىرىنىڭ ۋە قەدىمقى تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ تارىخى، خوتەننىڭ پەيدا بولۇشى، ئىسلامىيەتتىن بۇرۇن -

قى خوتەننىڭ ئەھۋالى، ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى دەۋرىدىكى
ئىجتىمائىي تارىخىي ئەھۋاللىرى يېزىلغان كىتابنىڭ ئاخىرىنى
6 شەھەر خەلقىنىڭ چىڭ ھاكىمىيەتكە قارشى قوزغىلاڭلىرىنى
بايان قىلىش بىلەن تاماملىغان. ئاپتور بۇ ئەسەرنى شېئىر بىلەن
يازغان.

قوليازما، ئۇيغۇرچە. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى
مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

تارىخىي ئەسەر ۋاقتى كاشىغەر

ئاپتورى: ئىمىر ھوسۇپىن

شىنجاڭنىڭ قەدىمقى ۋە يېقىنقى تارىخىي ئەدەبىياتىغا
دائر ئەسەر. مەزمۇنى: قەشقەرنىڭ بىنا بولۇشىدىن
قىسقىچە سۆزلەپ چىڭ شۈرىن دەۋرىدىكى قەشقەر ئەھۋالى،
قەشقەر ھۆكۈمدارى دوتوك - دوتەي ۋە ھاكىملارنىڭ قىل-
مىشلىرى سوزانىدۇ. يەنە باش قىسمىدا تۈرك خەلقىنىڭ
تارىخى، ئۇيغۇرلارنىڭ كېلىپ چىقىشى، ئىسلام دىنىنىڭ شىنجاڭغا
كىرىش ئەھۋالى، ئاپپاق خوجا ئەجداتى ۋە ئۇنىڭ كېيىنكى
ئەۋلادى، ئۇنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭدىكى قىرغىنچىلىغى، ئىپارخان
ھەققىدە ھىكايە، ئاقتاغلىق - قاراتاغلىق گۇرۇھىنىڭ كېلىپ
چىقىشى، قوقەنت خانلىغىنىڭ تاجاۋۇزى، ياقۇپ بەگنىڭ ئىستى-
بىدات ھاكىمىيىتى، قەشقەردە چەتئەل كونسۇلخانىلىرىنىڭ تەسىس
قىلىنىشى بايان قىلىنىدۇ. ئاخىرىدا سىيىت نوچى ھىكايىسى،
ۋەلىخان تورىگە قىلىچ سوقۇپ بەرگەنلىكى توغرىسىدا تارىخىي

قىسسە، ئۇيغۇر بالىلارنىڭ ئۇيۇنلىرىدىكى دوم - دوم - لەۋەي لەۋەينىڭ كېلىپ چىقىشى قاتارلىقلار بېرىلگەن. قىزىقارلىق 280 بەت.

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

تەزكىرە ئەزىزان

ئاپتورى: مۇھەممەت سادىق قەشقەرى

مىلادى 1771 - يىلى تەزكىرە جاھان ياكى «تەزكىرە ئەزىزان» دىگەن ئەسەرنى داستان ئۇسلۇبىدا يازغان. بۇ ئەسەردە شىنجاڭغا چەتتىن كىرگەن خوجىلارنىڭ مەخسۇس تارىخى يېزىلغان.

قويازما، ئۇيغۇرچە، 352 بەت. شىنجاڭ مۇزېيى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

دىۋان ئەرشى

بۇ ئەسەر «ئەرشى» تەخەللۇسلۇق بىر ئۇيغۇر شائىرىنىڭ شېئىرلار توپلىمى. ئاپتورنىڭ ئىسمى يېزىلمىغان. يىلى مەلۇم ئەمەس. ئەسەر ئىشقى غەزەلەردىن ئىبارەت.

قويازما، ئۇيغۇرچە، 116 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

دۇررىلىنىجات (نىجاتلىق گوھەرلىرى)

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم نىزارى

شائىر بۇ مۇنازىرە تەرزىدىكى داستاننى 1889 - يىللىرى زوھورىدىن ھاكىمنىڭ تەشەببۇسى بىلەن يازغان. ئەسەردە ھۆكۈمەت ئورگانلىرىنىڭ قانۇنلىق بولۇشى، ئەمەلدارلارنىڭ ئادىل ۋە ئاقىل بولۇشى ھەققىدە سوئال - جاۋاب ۋە نەسىھەت - قەسىيەت بېرىلگەن. سوئال - مۇدىر خۇربىن ناملىق سەلبى ئوبرازنىڭ ئاغزىدىن، جاۋاب - موقىل روشەندىل ناملىق ئىجابى ئوبرازنىڭ ئاغزىدىن بېرىلىدۇ. تۈزۈلۈشى نەسىرى - نەزم شەكلىدە بولۇپ، ئومۇمى كىتاپ 88 سوئال، 92 جاۋاب بىلەن ئاخىرلىشىدۇ. كىتاپ تولۇق ئەمەس. ئوتتۇرىسىدىن، ئايىغىدىن بىرقانچە ۋارىغى يوق. ئۇيغۇرچە، قوليازما، 152 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

دىۋان ئېمىرى

ئاپتورى: شائىر ئېمىرى

شائىر ئېمىرى (1822 - يىلى ۋاپات بولغان) نىڭ شېئىرى ئەسىرى ھىجرىيەنىڭ 1293 - يىلى ئۇچتۇرپان شەھرىدە رەھمان قۇلى ئىسىملىك خەتتات تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن. قوليازما، ئۇيغۇرچە، 372 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

دېۋان زەلىلى (نۇسخا)

ئاپتورى: مۇھەممەت سىدىق زەلىلى

بۇ ئىككى ئەسەرنىڭ بىرىسى رەسمىي دىۋانى، يەنە بىرىسى قىسقا شېئىرلار توپلىمى بولۇپ ھازىر ساقلىنىۋاتىدۇ. بۇ شائىرنىڭ مىلادى 1727 - يىلدىن مىلادى 1735 - يىلغىچە يازغان توت داستانى بىلەن 253 پارچە شېئىرنىڭ دىۋانى. پوئىملىرى (1) قىرىق چىلتەن. (2) تەزكىرە خوجا مۇھەممەت شېئىر سېزىپ بوزروكۋار (3) ھەزرىتى ھەتپە مۇھەممەت بوزروكۋار (4) سەپەر-نامە. بۇ ئەسەرلەر مەزمۇن جەھەتتە يەركەن خانلىغى ئابدۇرىشىت خاننىڭ تارىخى بىلەن يەركەننىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋالىنى ۋە شائىرنىڭ ئوز تەرجىمىھالىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شېئىرلىرى ئوخشەمس، مۇسەددەس، مۇسەممەن. غەزەل، روبائىلاردىن ئىبارەت. توپلىمى مۇھەممەت لىرىكىلىرى. سىياسى، قانۇنغا ئائىت ھىكمەتلەردىنمۇ بار. ئاخىرىدا 3 ساقى نامەسى بار. قوليازما، ئۇيغۇرچە، 336 بەت. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساق-لانماقتا.

دېۋان سادايى

ئاپتورى: مەرھەسەن

مەرھەسەن ئىسىملىك شائىرنىڭ (سادايىنىڭ) ناۋايى ئۈس-لۇبىدا يازغان لىرىك ئىشقىي غەزەللىرى توپلىمى.

تاشكەنت تاش مەتبەسىدە بېسىلغان، ئۈزبېكچە، 96 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

دىۋان نوبىتى (2 نۇسخا)

ئاپتورى: نوبىتى

خوتەنلىك شائىر نوبىتىنىڭ شېئىرلار توپلىمى بولۇپ، بىرىنچى رەسمى دىۋانى، يەنە بىرىنچى پارچە شېئىرلىرىدىن تۇپلەندى. كېيىنكى توپلىمى، بۇ توپلام شائىرنىڭ 1740 - يىلىدىكى شېئىرلىرىدىن تۇزۇلگەن. مەزمۇنى: مۇھەببەت، نەسەبەت، مۇراجەت ۋە دىنىي تەسەۋۋۇپلەردىن ئىبارەت. بۇ توپلامدا 107 مۇسەددەس، 31 روبائى، كىتاپنىڭ ئاخىرىغا شائىر ھۆۋەيدانىڭ 69 شېئىرى كىرگۈزۈلگەن.

قوليازما، ئۇيغۇرچە، 100 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

دىۋانى نوبىتى

مۇشۇ تەخەللۇسلۇق خوتەنلىك شائىرنىڭ ئەسەرلىرى توپلىمى، بۇ توپلام شائىرنىڭ 1740 - يىللىرىدىكى ئەمگىگىدىن جەملەنگەن.

1309 - ھىجرىيەدە خوتەننىڭ باھىيا يېزىسىدا ياشىغان

موللا ئەخمەت دىگەن كىشى كۆچۈرگەن قوليازما.

مەزمۇنى: مۇھەببەت لىرىكىلىرى ۋە قىسمەن تەسەۋۋۇپ

ئەدەبىياتىغا دائىر شېئىرلار بار. بۇ توپلامدا 1600 مىسرادىن ئارتۇق شېئىر بار.

شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلايدىغان ماقىتتا.

دىۋان لۇغاتى تۈرك

ئاپتورى: مەخمۇت قەشقىرى - تولۇق ئىسمى مەخمۇت بىننىيەت ھىسۇيىسى ئىبنى مۇھەممەت كاشغېرى. 11 - ئەسىردە ياشىغان، ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى مەخمۇت قەشقىرىنىڭ «دىۋان لۇغاتى تۈرك» ناملىق ئەسىرىدە بەرگەن مەلۇماتىغا قارىغاندا مەخمۇت 11 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قەشقەر «ئوپال» دا تۇغۇلۇپ قاراخانىلارنىڭ مەركىزى بولغان ئاتۇشتىكى «ئازاق» دا ياشىغان. ئۆزىنىڭ پۈتۈن ئىجتىمائىي پائالىيەتلىرى ۋە دەسلەپكى ئىلمىنى قەشقەردە ئالغان؛ ئۇنىڭ ئاتىسى ھوسۇيىن قاراخانىلارنىڭ ئەۋلادىدىن بولۇپ بارساغان شەھىردىن ئىدى. مەخمۇت قەشقىرى «دىۋان لۇغاتى تۈرك» ناملىق ئەسىرىنى يارىتىشتا ئۆزى ئىچىدىكى تىبەتنى تۇرمۇشقا چوڭقۇر چوڭقۇپ، ئۇزۇن مۇددەت جاپالىق تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، تۈركى تىللارنىڭ سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىقىغا ئائىت ماتېرىياللارنى يىغىش، رەتلەشتە ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە مەركىزىي ئاسىيانىڭ كۆپ جايلىرىنى ئىلى دەرياسىدىن تارتىپ تاكى ئامۇ دەرياسى، سىر دەرياسىغىچە بولغان كەڭ رايونلارغا جايلاشقان ئوغۇز، تۈرك قەبىلىلىرىنى بىر - بىرلەپ تەكشۈرۈپ، تۈركى قەبىلىلىرىنىڭ ئىسمى، ئۇلارنىڭ جايلىشىشى، تارىخىي ئەھ-

ۋالى، قەبىلىلەر تۈزۈلۈشى، ئۇلارنىڭ پەرقلىرىنى، ئۆزگىرىشلىرىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى قايتا سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلى بىلەن قارا-
خانلار تىلى (ئۇيغۇر تىلى) نى مەركەز قىلىپ ئۇيغۇر تىلىنىڭ
فونىتىكا - مەرفەلۈگىيە، لېكسىكا لىرىنى ئىزاھلاپ چىققان. ئاپتور
مىلادى 1079 - يىللىرى ئۆزىنىڭ بۇ قىممەتلىك ئەسىرىنى تا-
ماملاپ، 1074 - يىلى خەلپەلىكتە ئوتتۇرغان ئابباسلار خانىدانى-
لىغىنىڭ باغداتتىكى ھۆكۈمدارى ئۇيۇلقاسىم ئابدۇللاغا تەقدىم
قىلغان.

بۇ ئەسەر يېزىلىپ 200 يىلدىن كېيىن 1265 - يىلى -
رى مۇھەممەت بىننى ئابۇبەكرى دىگەن كىشى تەرىپىدىن كو-
چۇرۇلگەن. كوچۇرۇلغان قولىيازما نۇسخىسى ئىستانبۇل مىللى
كۈتۈپخانىدا ساقلانغان. بۇ ئەسەرنى مىلادى 1917 — 1919 -
يىللىرى تۈركىيىلىك كىلىمىلى رەنجىت 3 توم قىلىپ نەشر
قىلغان. 1 - توم 436 بەت، 2 - توم 294 بەت، 3 - توم
333 بەت. مىلادى 1939 - ۋە 1941 - يىللىرى تۈركىيىلىك
پروفېسسور بېسىم ئاتالىدىنىڭ تۈركچە تەرجىمىسى ئىستانبۇلدا
نەشر قىلىندى. 1960 - ۋە 1963 - يىللىرى ئۆزبېكچە تە-
رجىمىسى 3 توم بولۇپ تاشكەنتتە نەشر قىلىندى.

دىۋان زوھورى

ئاپتورى: زوھورى

«زوھورى» تەخەللۇسلۇق بىر شائىرنىڭ شېئىر نوپلىمى
بولۇپ، كىتاپنىڭ باش - ئايىغىدىن بىرقانچە ۋاراق يوقالغان.

شۇڭا شائىرنىڭ ئەسلى ئىسمى، قەيەرلىكى مەلۇم ئەمەس.
مەزمۇنى: لىرىكىلىق ئىشقىي مۇھەببەتتىن ئىبارەت. قوال -
يازما ئۇيغۇرچە، 70 بەت.

ئەتىبە تۇل - ھەقايىق (مەنىسى ھەقىقەت دەرۋازىسى)

ئاپتورى: ئەخمەد يۈگنەكى، ئەسلى ئىسمى ئەخمەد بىننى مۇھەم -
مەت يۈگنەكى)

بۇ 12 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 13 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا
ياشمىغان ئۇيغۇر شائىرى ئەخمەد يۈگنەكى تەرىپىدىن قەدىمقى
ئۇيغۇر تىلىدا ۋە يېزىغىدا يېزىلغان ئەسەر بولۇپ، ئەسەرنىڭ
يېزىلغان ۋاقتى ئېنىق ئەمەس. ئەمما ئەسەرنىڭ مەزمۇنى ۋە
تىلى، خۇسۇسىيەتلىرىدىن ئۇ قاراخانىلار دەۋرىنىڭ ئاخىرقى دەۋر -
رىدە يېزىلغان دەپ تەخمىن قىلىشقا بولىدۇ.

بۇ ئەسەر ئۇيغۇر ئەدىبىياتى، ئۇيغۇر تىلى، دىن، تا -
رىخ قاتارلىق مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىش، قەدىمقى دەۋردىكى
ئۇيغۇرلارنىڭ تۈرەۋىشىنى ئۈگىنىشتە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.
بۇ ئەسەرگە ئىمپىر ئەرسىلان خوجا تارخاننىڭ يازغان
ئىلاۋىسىدە بۇ ئەسەرنىڭ قەشقەر تىلى (خاقانىيە)دە يېزىلغانلىغى
ئىسپاتلانغان.

ئۇنىڭ كورسىتىشىچە «ئەتىبە تۇل، ھەقايىق» نىڭ تىلى
«دىۋان لۇغەت تۈرك» نىڭ تىلىغا ئوخشاشلا خاقانىيە تىلى
بولغان.

«ئەتىبە تۇل ھەقايىق» نىڭ 3 نۇسخىسى بار. 1 - سى

قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغىدا كىچىكچۇرۇلگەن نۇسخا. بۇ نۇسخا A) نۇسخىسى) مىلادى 1444 - يىلى ۋىنىيول ئابىرنى سۇلتانى بەخت ھۆسۇيىن قاتارلىقلار تەرىپىدىن سەمەرقەنتتە كىچىكچۇرۇلگەن.

ھازىر بۇ ئۇيغۇر يېزىغىدا يېزىلغان نۇسخىسى ئىستامبول - دىكى «ئايا سوفيە» ناملىق مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

2 - قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغى بىلەن ئەرەپ يېزىغىدا قۇرۇلۇپ قۇر قىلىپ كىچىكچۇرۇلگەن نۇسخىسى (B نۇسخىسى). بۇ نۇسخا مىلادى 1480 - يىلى ئابدۇرازاق دىگەن كىشى تەرىپىدىن كىچىكچۇرۇلگەن. بۇ نۇسخىمۇ «ئىستامبولدىكى ئاياسوفيە» ناملىق مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

3 - نۇسخىسى: يالغۇزلا ئەرەپ يېزىغىدا كىچىكچۇرۇلگەن بولۇپ (5) نۇسخىسى دىيىلىدۇ. بۇ نۇسخا ئىستامبولدا كىچىكچۇرۇلگەن. ۋاقتى، كىچىكچۇرۇلغۇچى ئېنىق ئەمەس. ھازىر بۇ نۇسخا ئىستامبولدىكى «توپقافى ساراي» كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا.

كېيىن قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىغىدىكى نۇسخىغا ئاساسەن تۈركىيىلىك نەچىپ ئاسىم ئەرەپ ھەرپى بىلەن تەرجىمە قىلىپ چىققاندىن كېيىن سىمكىگىراق ئۇسۇلىدا ئەينەن بېسىلغان، بۇ نۇسخا 240 بەتتىن ئارتۇقراق.

بۇ كىتاپ قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىدا.

ئەرزىيەت

ئاپتورى: موللا توختى

ئاقسۇلۇق دىخان شائىر موللا توختىنىڭ ئاقسۇ چۈن ۋاڭ ۋاقتىدا، ئالۋاڭ - ياساققا قارشى يازغان شېئىرلىرى. بۇ شېئىرلاردا

Altunqaz

بىر تەرەپتىن چۈن ۋاڭغا مەدھىيە ئوقۇپ شۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قىيىنچىلىقىنى يەتكۈزمەكچى، يەنە بىر تەرەپتىن ئالۋاڭ - سېلىمە - نىڭ قانچىلىك ئېغىر ئىكەنلىكىنى كۆرسەتمەكچى بولغان. شائىر ئالۋاڭچى بەگلەرگە ئىنساپ تىلەيدۇ، لېكىن ئۆز ئەر - ھالىنى ۋاڭغا يەتكۈزگەچە بىرقانچە يىل سەرگەردان بولىدۇ. شېرىيىتى ئانچە يۇقۇرى سەۋىيىدە بولمىسىمۇ ئۇھۋالى تامامەن شېرى - لىن بايان قىلغان.

قوليازما، ئۇيغۇرچە، 50 بەت. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

نەپھاتىل ئۇنىس

ئاپتورى: ئابدۇراخمان ھاجى بۇ نەسى ئۇيغۇرچە مەشھۇر ئەدىب، ئالىم، ئاتاقلىق ئىشەنچلىرى تونۇشتۇرغان. 1915 - يىلى تەشكىتتە بېسىلغان تىلى پارىسچە.

شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلانماقتا.

ئىشتىياقنامە

ئاپتورى: ئىبنى خۇاجە يادىنى مۇھەممەت دەولەت

شەھىار «غەربىي»

ئۇيغۇرچە ھىجرىيە 1292 - (مىلادى 1875 -) يىلى يېزىلغان. قوليازما، شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

ئەلىشىر ناۋايى

ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدىبىياتىنىڭ نامايەندىلىرىدىن بولغان ئەلىشىر ناۋايى مىلادى 1441 - يىلى تۇغۇلۇپ، 1501 - يىلى ھىرات شەھرىدە ۋاپات بولغان. مەشھۇر «خەمسە»، «چاھار دەۋان» قاتارلىق ئەسەرلىرى ئىلمىي شېئىر توپلاملىرى ۋە ئۇيغۇر ئەدىبىياتى سەنئىتى، تىل - تارىخى ئۈچۈن سىڭدۈرگەن ئەمگەكلىرى بىلەن بىزگە قەدىرلىك.

ئەلىشىر ناۋايى ئۇيغۇر ئەدىبىي تىلىدا نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازغان. «خازا ئىنول — مەئانى» (مەنالار غەزىنىسى) ناملىق دەۋاننى 16 خىل ئۇسلۇبتا يېزىلغان لىرىك شېئىرلاردىن تەركىپ تاپقان. «چاھار دەۋان» 480803 مىسرالىق 3130 پارچە شېئىرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «خەمسە» — «ھەيدە تول ئەبىر»، «پەرھات شېئىرى»، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «سەئىبى سەيبى»، «سەددى ئىسكەندەر» دىن ئىبارەت 5 داستاننى ئۆز ئىچىگە ئالدى. شىنجاڭ دۆزىيىدا ساقلانماقتا.

ئەرسىلاخان تەزكىرىسى

ئاپتورى: ماللا ئەيت

بۇ ئەسەردە: قاراخانلار ئەۋلادىدىن سىيىت ئەرسىلاخاننىڭ تۇغۇلۇپ تاكى ۋاپاتىغىچە بولغان ۋەقەلىكلەرنى مەسنەۋى ئۇسۇلىدا داستان قىلىپ يازغان.

ئەسەرنىڭ ئاخىرىدا شائىرنىڭ «ساقنامە» دىگەن بىر ئەسىرى كىرگۈزۈلگەن.
شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا.

جەھدىل مۇقىل (كەمبەغەلنىڭ تاقتى)

ئاپتورى: خوتەنلىك قۇدرەتلىلانى مۇھەممەت ئوشۇر

خوتەندە بولۇپ ئۆتكەن ئىسلامچىلار تونۇغۇغا ئورۇنمۇالغان توپىلاڭچىلارنىڭ ئىسپاننى تەسۋىرلىگەن داستان بولۇپ، ھىجرىيە 1354 - يىلى يېزىلغان.

قوليازما، ئۇيغۇرچە.

شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا.

چاھار دىۋان (2 نۇسخا)

ئاپتورى: ئەلىشىر ناۋايى

شائىر بۇ ئەسەردىكى شېئىرلىرىنى 7 بېشىدىن ۋاپاتىغىچە ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالىغا قاراپ 4 دەۋرگە بۆلۈپ ئەرەپ ئېلىپبەسى تەرتىبىدە يازىدۇ. 1 - بالە - لىق چاغلار، 2 - يىگىتلىكنىڭ ئوتتەك كۈنلىرى، 3 - ئومۇمىي قىممەتلىك چاغلار، 4 - قېرىلىقنىڭ ئالامەتلىرىگە ئوخشاش. سۆز سەنئىتىنىڭ ئۇستازى باشقا ئەسەرلىرىدىكىدەك، بۇ ئەسىرىدە چىرايلىق سۆزلەرنى تاللاپ ئۆز تالانتىنى نامايىش قىلىدۇ. بۇ لىرىك شېئىرلاردا سىياسى ئىجتىمائىي ۋەقەلەر، ئەخلاق، ئىلىم - پەن،

مۇھەببەت توغرىسىدىكى مەزمۇنلار بار. كىتاپنىڭ باش تەرىپىدە ناۋايى ئىبارلىرىگە تۈزۈلگەن قىسقا لۇغەت مۇ يېزىلغان. كىتاپ 1226 بەتلەك بولۇپ، 28800 مىسرادىن ئارتۇق شېئىر بار. تىلى چىڭتاي شىۋىسىدە، قوليازما. «شىنجاڭ كىتاپلار كاتالۇكى» دىن.

چاشتانى ئىلىگ بەگ

بۇ بۇددا رىۋايەتلىرىگە دائىر بىر ئەدىبىي ئەسەر بولۇپ، تەخمىنەن قوجو ئۇيغۇر ئىدىقۇتلىغى دەۋرىدە توخار تىلىدىن قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. ئۇنىڭدا چاشتانى ئىلىگ بەگ دىگەن بىر قەھرىمان شەخسى ياخشىلىق ۋە يورۇقلۇقنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە ياۋۇز جىن - ئالۋاستىلارغا قارشى كۈرەش قىلىپ، خەلقنى جىن - ئالۋاستىلارنىڭ زىيانداشلىقىدىن قۇتقۇزغان - لىغى ھىكايە قىلىنىدۇ. بۇ گەرچە بىر ئەپسانە بولسىمۇ بۇنىڭ ئارقىلىق خەلق كۆپچىلىگىنىڭ ئارزۇ - ئىستەكلىرى بەدىئى ۋاس - تىلەر بىلەن ۋە گۈزەل تىل بىلەن ئەكىس ئەتتۈرۈلگەن.

شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئەسەر قەدىمقى ئۇيغۇر ئەدىبىياتى تارىخىنى، ئەدىبىي تىل تەرەققىياتىنى تەتقىق قىلىشتا قىممەتلىك ئىلمىي ماتىرىيال بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. بۇ كىتاپنىڭ قەدىمقى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان نۇسخىسىنى 1913 - يىللىرى گېرمانىيىنىڭ 3 - قېتىملىق ئارخىولوگىيىلىك تەكشۈرۈش ئەترىدى تۇرپاندىن تاپقان. ھازىر بۇ نۇسخا بىرلىندا ساقلانماقتا. خەنزۇ - چە نۇسخىسى ياپونىيىدە نەشر قىلىنغان «بۇددا نوملىرى توپلىمى» (26 - توم) غا كىرگۈزۈلگەن.

چاھار دەرۋىش

ئەسلى تۈركىستانلىق ئەمىر خۇسراۋ دېھلەۋى (725 - 651 - يىللار) تەرىپىدىن يېزىلغان شەرق خەلقلىرىگە ئورتاق خەلق چۆچەكلىرى. چوڭ تىپتىكى بۇ چۆچەكنى ئاپتور ماڭ بىر كېچە ئۇسلۇبىدا ياراتقان. ياغۇپ خوجا پاشاخوجا ئوغلى پارسچە - دىن ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلغان. ھىجرىيە 1324 - يىلى موللا يۈسۈپجاننىڭ كىچۈرمىسى بىلەن تاشكەنتتە بېسىلغان. شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلانماقتا.

چاڭمۇزا يۈسۈپخان

بۇ موللا بىلال بېنى مېلايۇسۇپ (1899.. 1824 -) نىڭ 1881 - 1882 - يىللىرى يازغان داستانى، داستاندا قىسقىچە نىسبىتىن كەلگەن دىنىي ۋە خوجا تونىغا ئورۇندۇلغان بىر مەككەر ئا - دامچىنى مەسئۇر قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئىلىدىكى ھەر مىللەت خەلقىنى پارچىلاشتەك سۈيىقەستلىك ھەركەتلىرى ئۆتكۈر ھەجۋى تىل بىلەن پاش قىلىنىدۇ ۋە خەلقنى ئىناق - ئىتتىپاقلىققا چاقىرىدۇ. ئىمامى قەمبەتكە ئىگە، بۇ داستان خەلى ئىچىگە كەڭ تارقالغان.

خەمسە ناۋايى (2 پارچە)

بۇ ئەلىشىر ناۋايىنىڭ «ھاتەم تاي»، «لەيلى - مەجنۇن»، «پەرھات شېرىن»، «بەھرام - دىلئارام» ۋە «ئىسكەندەر» ناملىق

داستانلىرىدىن ئىبارەت مەشھۇر ئەسىرى. 1901 - يىلى تاشكەنتتە
بېسىلغان.

شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلانماقتا.

خاراياتى

شۇ ناملىق شائىرنىڭ نەسەپنامە مەزمۇنىدىكى مەسئەۋى
دىۋانى. ئەسەردە ئىجتىمائىي ئەھۋال، نەسەپ مۇناجەت تەرىقە -
سىدە بايان قىلىنغان. ئاپتورنىڭ تەرجىمە ھالىغا ئائىت ياكى
ئىسمى ھەققىدە كىتاپتا مەلۇمات يوق. ئەمما كىتاپنىڭ ئاخىرقى
بېتىدە موللا خوجەش ناملىق بىر كىشى تەرىپىدىن ھىجرىيەنىڭ
1248 - يىلى يېزىپ تاماملانغانلىغى قەيت قىلىنغان بولسىمۇ بۇ
مۇئەللىپمۇ ياكى كاتىپمۇ ئېنىق ئەمەس.

كىتاپ 392 بەت.

شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلانماقتا.

خاتىرە غەربىي

شاھىدلىق خوجامىيار ئىبنى مۇھەممەت (غەربىي) ئاتلىق
بىر كىشىنىڭ تەرتىپسىز تەمسىز يازغان شېئىرى ۋە نەسىرى خا -
تىرىسى بولۇپ ھىجرىيە 1292 - يىلى يېزىلغان.

قوليازما ئۇيغۇر تىلىدا

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

ھەيرە تۇلئە برار

ئاپتورى — ناۋايى. بۇ شېئىرىي ئەسىرىدە ناۋايى ئۆز زامانەسىدىكى پادىشا سۇلتان، كەسپداش ئەدىب، ئالىملار شەنىگە مەدھىيەلەر ئوقۇيدۇ ۋە ئۆزىنىڭ تەنقىدى كوزقاراشلىرىنى ئىز-ھار قىلىدۇ. ناۋايىنىڭ بۇ ئەسىرى يەركەنت ئوردا كوكبېشىلىق شائىر موللا ئىسھاق تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن. جەمى 330 بەت بولۇپ، 2132 مىسراى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلانماقتا.

ھۇۋەيدا

ئاپتورى: 18-ئەسىردە ياشىغان خوجام نەزەر

مەزمۇنى: تەرىقەتچىلەرنىڭ كوزقاراشلىرىنى تەسۋىرلەيدۇ. بۇ شېئىرى توپلام ئېلىمىپە تەرتىۋىدە يېزىلغان. توپلامنىڭ ئاخىرىدا شۇ زاماندىكى ۋە ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئۆتكەن مەشھۇر شائىرلارنىڭ ۋاپاتى، تارىخى ئەبجەت ھىساۋى بىلەن يېزىپ قويۇلغان. 230 بەتتىن ئارتۇق. تاشكەنتتە بېسىلغان.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

ئوغۇزنامە (ئوغۇزخان ھەققىدە قىسسە)

ئوغۇزنامە ناھايىتى ئۇزۇن تارىخقا ئىگە قەھرىمان توغرىسىدىكى ئىسپىك داستان بولۇپ، ۋە تىنىمىزنىڭ مەدەنىيەت

خەزىنىسىدىكى گوھەرلەرنىڭ بىرى.

بۇ داستان ئۇزۇن ئەسىرلەر داۋامىدا ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ 13 - ئەسىردە تۇنجى قېتىم قەدىمقى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن تۇرپاندا يېزىپ قالدۇرۇلغان. بۇ نۇسخا ھازىر پارىژ مىللى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا.

1606 - يىلى ئۇبۇلغازى ئۆزىنىڭ «شەجىرى ئۆرك» ناملىق ئەسىرىدە ئۇغۇزنامىنىڭ بىر قىسمىنى ئېلان قىلغان. نې - مىس ئالىمى دىننىس 1815 - يىلى تۇنجى قېتىم بۇ ئەسىردىن پارچىلارنى نېمىسچىغا تەرجىمە قىلىپ نەشر قىلدۇرغاندىن كې - يىن ھەرقايسى ئەللەردە بىرقانچە تىللاردىكى تەرجىمىلىرى ئېلان قىلىنغان.

ئۇغۇزنامە — قەدىمقى ئۇيغۇر ئەدىبىياتىنىڭ ئەڭ يىرىك نامايەندىسى. بۇ داستان ناھايىتى قەدىمقى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخى، ئەدىبىياتى، قەبىلىلەر ئەھۋالى، ئىقتىسادىي تۇرمۇش ئەھۋاللىرىنى، تىل ئورپ - ئادەتلىرىنى مۇكەممەل يورۇتۇپ بېرىدۇ. ئۇ قەدىمقى ئۇيغۇر داستانلىرىنىڭ دەسلەپكى نۇسخىسى.

سىيە رولەوخلىسىمىن

ئاپتورى: شەمشىدىن ئىلى ئابدۇللا يىڭسارى

ھىجرىيە 1280 - يىلى (مىلادى 1863 - يىلى) يېزىلغان تارىخىي داستان.

ئاپپاق خوجا ئەۋلادىنىڭ 6 شەھەردىكى ھەركىتى، ئاپ - پاقنىڭ مۇڭغۇللار بىلەن بىرلىشىپ، يەركەن خانلىغىنى ئاغدۇ - رۇپ ئۆز ھاكىمىيىتىنى تىكلىشى خوجىلارنىڭ ئىچكى ئۇرۇشلىرى بايان قىلىنغان.

قوليازما، ئۇيغۇرچە.

شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا.

سادىر پالۋان

(1796 — 1871)

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاتاقلىق قوشاقچىسى ۋە ناخشىچىسى سادىر پالۋان (سادىر خوش ئەخمەت) غولجا ناھىيىسى موللا توختى يېزىسىدا كەمبەغەل دىخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن: ئۇ 1864 - يىلدىكى ئىلى دىخانلار قوزغىلىڭىنىڭ ئىشتىراكچىسى ۋە قوزغىلاڭنىڭ ئەڭ قەيسەر باتۇر جەڭچىسى.

ئۇنىڭ دىخانلارنىڭ دات - پەرياتلىرىنى ۋە ھوكۇمران سىنىپلارغا قارشى ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىنى ئىپادىلەيدىغان 100 نەچچە كۈپلەپ شىخى خەلق ئىچىگە كەڭ تارقالغان.

شاھنامە

ئاپتورى: ئۇبۇلقاسىم فىردەۋىسى، بۇ كىتاب ھىجرىيە

1121 - يىلى ئەدىپ - پازىل موللا خامۇش ئاخۇن يەر - كەننىڭ اربىچىدىن تەرجىمە قىلغان ئۇيغۇرچە نۇسخىسى بولۇپ «شاھنامە» نىڭ ئاخىرقى يېرىمىدىن ئىبارەت.

ئاپتونىڭ يېزىشىچە باش تەرىپى مىلادى 1678 - يىلى خوجا جاھان خوجىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن «ئاخۇن موللا شاھ

ھىجران» ناملىق ئالىم تەرىپىدىن تەرجىمە قىلىنغان ئىكەن، لېكىن ئۇ شۇ ۋاقىتتىكى خوجىلارنىڭ ئىسياندا كويۇپ كەتكەن. ئەسەرنىڭ تىلى تولىمۇ پىساھەتلىك، باش - ئايىغىدىن 3 ۋاراق يوق. خېتى پاتلانغان خوتەن قەغىزىگە ئوچۇق يېزىلغان. ئۈي - غۇرچە 428 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانغان.

رابىئە سەئىدى

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم نىزارى

قەشقەرلىق رابىئە (قىز) سەئىدى (يىگىت) لارنىڭ ئىش - قى پاجىئەسىنى تەسۋىرلەيدىغان تىراگىدىيىلىك داستان. قوليازما، ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان، كىچىك بولغان يىل ناملىرى يوق. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانغان.

زۇپەرنامە شاھ باھادىرخان

ئاپتورى: يەكەن شائىرى موللا ئابدۇغاپپار، مىلادى 1853 - يىلى يازغان.

مەزمۇنى: تۇرپان ۋاڭ ئەۋلادىدىن يەكەنگە ھۆكۈمدار بولغان شاھ باھادىرخاننىڭ نەسبى. ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا

قارشى 1848 - 1847 - يىللىرى ئاتۇش خەلقىنىڭ قوزغىلىڭى ۋە قوزغىلاڭنى بېسىقتۇرۇشتىكى باھادىرخان ھەركىتى بايان قىلىندۇ. ئەسەر «ئاروۋ» ۋەزىنىدە يېزىلغان. كىرىش سۆزدىن تاشقىرى 4 مەقسەت، بىر ھۆقەددىمە، 15 داستان، بىر خاندە-جىسى بار. شائىرنىڭ ئۇسلۇبىدا ئالاھىدە ھۆستەقىللىق بار، تىلى چىرايلىق، ئوبرازلىق.

ئەسەر تىۋۇق، 2376 مىسرا بېيىت بار.
شىنجاڭ پەنلەر ئاكادىمىيە كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا.

زوپەرنامە

ئاپتورى: ئۇچتۇرپانلىق موللا شاكىر

لىرىك — ئىمىك پوئىما ئاپتور بۇ ئەسەرنى 61 يېشىدا يەنى ھىجرىيەنىڭ 1283 - يىلى يېزىپ تاماملىغان.
مەزمۇنى: 1863 - يىللىرى كۇچاردا بولۇپ ئۆتكەن چىڭ ھاكىمىيەتنىڭ ئىستىبدات زۇلمىغا قارشى دىخانلار قىوزغىلىڭى ۋە بۇ قوزغىلاڭنىڭ پۈتۈن شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا قانات يايدىغانلىقى بايان قىلىنغان.
ئەسەر تىۋۇق. قولىيازما، ئۇيغۇرچە، 230 بەت. 3820 مىسرا بېيىت بار.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

زوبدەتۇل مەسائىل (2 نۇسخا)

ئاپتورى: مۇھەممەت سادىق كاشغرى

ئاپتور بۇ ئەسەرنى ھىجرىيىنىڭ 1260 - يىلى يېزىپ چىقىپ قەشقەر ھاكىمى مىرزا ئوسمانبېككە تەقدىم قىلغان. شەرئەت قائىدىلىرىنى، خەلقنىڭ ئورپ - ئادەتلىرىنى بىر - قانچە ئەسلىي پاكىتلار بىلەن ھىكايە قىلىدۇ. قوليازما، ئۇيغۇرچە. شىنجاڭ موزېيىدا ساقلانماقتا.

زوپەرنامە

ئاپتور دوغەنمىنى

تارىخىي داستان. 19 - ئەسىردە شىنجاڭدا چىڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى دىخانىلار قوزغىلىڭى ۋە ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىگە نىڭ گۇماشتىسى ياقۇپبەگ (ئەسلى ئىسمى مۇھەممەت ياقۇپ) نىڭ ھۆكۈمرانلىغىغا قارشى يېزىلغان مەسئەۋى داستان.

بۇ داستان 9 بايقا بولۇنغان. 1 - 2 - بابى چىڭ ھاكىمىيىتىنىڭ قوزغىلاڭ ئەربىسىدىكى سىياسى، ئىجتىمائىي ئەھۋال، 3 - بابى كۇچار قوزغىلىڭى، 4 - بابى يەركەنت قوزغىلىڭى، 5 - بابى قوزغىلاڭنىڭ كېڭىيىشى، 6 - بابى ياقۇپبەگنىڭ شىنجاڭغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشى، 7 - 8 - بابلىرى ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتىنىڭ خوتەن، كۇچارنى ئىشغال قىلىشى، 9 - بابى ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتىنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرى قاتارلىقلار كىتاپتا 2460 بەتتىن ئارتۇق بېيىت بار، ئاپتور بۇ ھادىسىلەرنى ئاددىي

تىل بىلەن ناھايىتى چىرايلىق تەسۋىرلەيدۇ. شېئىرنىڭ سەۋىيىسى خېلى يۇقىرى.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ناساقلانماقتا.

فارابى

ئۇلۇغ تۇرك (ئۇيغۇر) پەيلاسوپى ئوزلۇك تارخان مۇھەم-مەت ئوغلى ئەبەن نەسىر مۇھەممەت فارابى قاراخانىلارنىڭ مەدەنىيەت مەركىزىي بولغان فاراب شەھىرىدە 870 - يىلى دۇنياغا كەلگەن. ئۇ دەسلەپكى بىلىمنى فاراب شەھىرىدە ئالغان. كېيىن بالاساغان قەشقەر مەدرىسىلىرىدە ئوقۇغان. ئۇ بۇ جايلاردا بىلىم تۈۋۈقلىغاندىن كېيىن ئىسلام ئەللىرىگە ساياھەت قىلىپ باغات، ئىران، مىسىر، سوريىلەردە بولغان. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىجادىي پائالىيىتىنى شۇ جايلاردا ئۆتكۈزگەن. بۇ جايلاردا ئۇ ئەرەبچىنى پىششىق ئۆگەنگەن. پەلسەپە، تارىخ، ئاسترونومىيە قاتۇن تىبابەت مۇزىكا ئىلىملىرىدە بولۇپمۇ ئىسلام پەلسەپىسىدە تۇنجى قۇرغۇچى ھەم ئىككىنچى ئۇستاز نامى بىلەن جاھانغا مەشھۇر بولغان.

فارابنىڭ ئەسەرلىرى ئەرەبچە - پارىسچە يېزىلغان. ئۇ پەلسەپە جەھەتتە «ئەسائۇل ئوۋم» (بىلىملەر بايانى) ناملىق داڭلىق ئەسەرنى يازغان. ئەدەبىياتتا، «كلام فى الشىمر ۋالقۇرانى» (شېئىر قاپىيىلەر ھەققىدە، ھەرپلەر ۋە تەلەپپۇز توغرىسىدا) دىگەن ئەسەر، مۇزىكىدا «كىتاپ ئەل - موسقى ئەلكەبىر» دىگەن ئەسىرى، تىبابەتتە «مەدىنە تولغازىلە» ناملىق ئەسەرلىرى مەشھۇر. فارابنىڭ 100 دىن ئارتۇق ئەسىرى ئىلىم دۇنياسىغا تونۇشتۇرۇلغان.

فارابى مىلادى 950 - يىلى 80 ياشتا دەمەشىق شەھىرىدە ۋاپات بولغان.

فارابىنىڭ تۈركىيىدە 20 نەچچە خىل ئەسىرى ساقلانغان، بىزدە بولسا بىر نەچچىسىلا ساقلانغان.

قىسسەئى رەپىغوزى (قىسسەسۇل ئەنبىيا)

ئاپتورى: ناسىرىدىن بورھانىدىن ئوغلى رەپىغوزى

رەپىغوزى 13 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى 14 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياشىغان. ئۇ «قىسسەسۇل ئەنبىيا (پەيغەمبەرلەر ھەققىدە قىسسە)» دىگەن مەشھۇر تارىخىي ئەدىبىي ئەسەرنى يازغان.

بۇ ئەسەر 72 ماۋزۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ ئەسەرنىڭ خاتىمىسى، باپلارنىڭ خۇلاسىلىرى ۋە مەدھىيىلەر نەزىم بىلەن يېزىلغاندىن تاشقىرى ئاساسىي قىسمى نەسىرى ئۇسۇل پىتا يېزىلغان. ئەسەردە «يۇسۇپ - زىلەيخا» قىسمى ئاساسىي ئورۇن تۇتقان بۇ ئەسەردە چىن ئىنسانىي دۇھەبەت، ساداقەت، سەمىيەت، ياخشىلىق ۋە شائىرنىڭ گۈزەللىكىگە بولغان قاراشلىرى، ۋە تەنپەرۋەرلىك تۇيغۇلىرى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

قىسسە ئىبراھىم ئەدھەم

دەرىجىسىنىڭ 3 - ئەسىرىدە ياشىغان بەخلىق دەرۋىشلىرىدىن ئىبراھىم ئەدھەمنىڭ قىسسەسىگە ئاساسەن تىزىلغان

ئىشقىمى داستان.

تىلى ئۇيغۇرچە، 1335 - ھىجرىيىدە تاشكەنتتە بېسىلغان ئاپتورى ناھەلۇم.
شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلاشماقتا.

يۇسۇپ خاس ھاجىپ

ۋە «قۇتادغۇبىلىگ»

يۇسۇپ خاس ھاجىپ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ 11 - ئەسىردە ياشىغان ئۇلۇغ ئالىمى ۋە داڭلىق شائىرى. «قۇتادغۇبىلىگ» داستانى ھىجرىيە 462 - يىلى (مىلادى 70 - 1069 - يىللىرى) يېزىلغان. بۇ داستاننى قاراخانىلار خانى قاراخان ئەبۇ ئىلى ھەسەن بىننى سولەيمەن ئەرسىلانغا تەقدىم قىلغان. «قۇتادغۇبىلىگ» نىڭ ھازىرغىچە بولغان 3 نۇسخىسى بارلىقى مەلۇم. بۇ نۇسخىلار كىتاپنىڭ يېزىلغان دەۋرىدىن خېلىلا كېيىن كۆچۈرۈلگەن. ئەپسۇسكى، ئەسەرنىڭ ئەسلى نۇسخىسى بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر قولمىزغا كەلمىدى. ھازىرچە ئەسلى نۇسخىسىدىن كۆچۈرۈلگەن، بېسىلغان ۋىسنا، مىسىر، پەرغانە نۇسخىلىرى بار. بۇ نۇسخىلار ھازىرغىچە ۋىنادا "ساراي كۈتۈپ-خانىسى" دا ساقلىنىۋاتماقتا.

ۋىنا نۇسخىسى 72 باپ جەمئى 5971 بېيىت 1194 مىسرادىن ئىبارەت.

2 - مىسىر نۇسخىسى. بۇ قاھىرىدىكى كۈتۈپخانىدا ساق.

لانغان نۇسخىسى بولۇپ 75 باپ 5800 بېيىت 11600 مىسرا. بۇ نۇسخا قاھىرىدە، ئەرەپ ھەرىپى بىلەن يېزىلغان نۇسخا كوچۇرۇلگەن ۋاقتى 14 - 13 - ئەسىرلەردە بولۇشى كېرەك دەپ تەخمىن قىلىنماقتا.

3 - پەرغانە نۇسخىسى. بۇ پەرغانىدىكى كۈتۈپخانىدا ساق.

لانغان نۇسخىسى بولۇپ بۇ نۇسخىسى 72 باپ 6095 بېيىت، 12190 مىسرادىن ئىبارەت.

«قۇتادغۇبىلىگ» داستانىنىڭ مەزمۇنى تولىمۇ باي،

داىمىسى ئىنتايىن كەڭ بولۇپ ئاساسەن، دولەتنى باشقۇرۇش يوللىرىنى ۋە شائىرنىڭ پەلسەپە ھەم ئەخلاقىي قاراشلىرىنى ئۆزىگە خاس بىر بەدىئىي ئۇسۇلدا، يەنى سىجىۋاللىق ئوبراز-لار ۋاستىسى، كۆركەم ئەدبىي تىل بىلەن بايان قىلىدۇ. ئەسەردە تاللاپ ئېلىنغان ئوبرازلار پادىشا كۈن تۇغىدى، ئادالەت ۋە قانۇن سىمۋولى، ۋەزىر ئايتۇلدى، بەخت - سائادەت (قۇت) سىمۋولى ۋەزىر ئوغلى ئۇگدۈلمىش - ئەقىل - ئىدراكقا، ۋەزىرنىڭ قېرىندىشى ئۇزغورمىش بولسا - قانائەتكە سىجىۋول قىلىنىدۇ.

بۇنى بايان قىلىشتا توت شەخسى ئوتتۇرىسىدىكى سۆھبەت - مۇنازىرىلەرنى سوئال - جاۋاب بىلەن قانات يايدۇرىدۇ. مۇشۇ خىل سۆھبەت - مۇنازىرە ئارقىلىق ئاپتور ئۆزىنىڭ پەلسەپە، ئىجتىمائىي ئەقلاق مەسىلىلىرىنىلا ئەمەس، بەلكى ئۆز دەۋرىدىكى جەمئىيەت - ئىلىق سىنىپلارغا بولۇنۇشى ۋە ھەر بىر تەبىقىلەرنى بىر بىر - سى بىلەن مۇناسىۋەتلىرى ۋە ئۇلارنىڭ جەمئىيەتتە قۇتۇن ئورنى، رولى تەغرىسىدا مۇلاھىزە يۈرگۈزۈپ ئوردا خادىملىرى، جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ بۇرچى ئۈستىدە ئۆز دەۋرىگە نىسبەتەن ئىلغار پىكىرلەرنى ئىرتۇرىغا قويغان. شۇنداقلا ئەينى دەۋردىكى

قارا خانىلارنىڭ دۆلەت تۈزۈۈشى جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي قۇرۇلۇشى جەھەتتىن تەرەققىي قىلىشىدا ئىلغار ئىدىيىلەرنى جەملىگەن. مانا بۇلار ئۇلارنىڭ قىممەتلىك تەرىپىدۇر.

«قۇتادغۇبىلىگ» نىڭ 3 خىل نۇسخىسى (ف.رجى قە-لىمىنغان نۇسخىسى شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مەبلەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

كۈللىيات فېزۇلى

ھىجرىيە 980 - يىلىدا تۇغۇلۇپ كېيىنكى باغداتتا ياشىغان. كىلاسسىك شائىر (مۇھەممەت فېزۇلى) فېزۇلى پارس ۋە تۈركى تىللاردا ھەر خىل تېمىلاردا ياراتقان شېئىرىي ئەسەرلىرى بىلەن يېقىن شەرققە 2 - ئاۋايى دەپ نام چىقارغان. فېزۇلىنىڭ بۇ تاللانما ئەسىرى ئىچىدە «لەيلى مەجنۇن» داستانىنى تەسۋىرلەيدىغان پارچىمۇ بار. بۇ كىتاب 1883 - يىلى تاشكەنتتە بېسىلغان.

تىلى ئۇيغۇرچە.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

كىتابى غېرىپ

ئاپتورى: تۇردۇش ئاخۇن كاتىپ (غېرىپى)

قەشقەرلىق شائىر تۇردۇش ئاخۇن كاتىپ (غېرىپى) قەشەقەرنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى ھۆكۈمدارى زوھورىدىن ھاكىمىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن بۇ كىتابنى يېزىپ چىققان.

مەزمۇنى: شۇ دەۋردىكى 32 خىل كەسپنىڭ بىر بىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرى ۋە ئۇلار ئارىسىدىكى ئىچكى زىددىيەتلىرىنى ئىزگۈر تىل بىلەن تەسۋىرلىگەن. ئەسەر 36 ھاۋزۇ، 58 سوئال - جاۋاپتىن تۈزۈلگەن.

قەلبازما، تىلى ئۇيغۇرچە. 2150 مىسرا بېيىت بار. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

يۇسۇپ ئەخمەت (5 نۇسخا)

ئىتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرىگە بولۇپمۇ ئۇيغۇرلار ئىچىگە كەڭ تارقالغان خەلق داستانى بۇ داستان ئاكا - ئۇكا يۇسۇپ ئەخ-جەتلەرنىڭ تىراگادىيىلىك قىسسىسى بولۇپ مۇھەممەت ئىمىن ناملىق كىشى تەرەپتىن كۆچۈرۈلگەن. تىلى ئۇيغۇرچە، ئاپتورى، يىللىرى مەلۇم ئەمەس. شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

يۇسۇپ - زىلەيخا

ئاپتورى: موللا يۇنۇس يەركەندى

ئاپتور بۇ ئىپىك داستانى مەۋلانا ئابدۇرەخمان جامىنىڭ پارس تىلىدا يېزىلغان شۇ ناملىق داستانغا تەقلىت قىلىپ 1222 - ھىجرىدە ئۇيغۇر تىلىدا يېزىپ چىققان. لېكىن ئەسەر جامىنىڭ كىتابىدىن تىل، مۇستەقىل سىيۋىت ۋە بەدىئى خۇسۇ - سىيەتلىرى بىلەن ئالاھىدە پەرقلەندۈرۈلگەن. داستان 72 ھاۋزۇدىن

ئاپتور خانلىق دەۋرىنى يېزىپ تاماملىغان، ئۇنىڭ ئوغلى مۇھەممەت باھادىرخان ئەسەرنى داۋاملاشتۇرۇپ ئورتتۇرا ئاسىيا ۋە شىنجاڭنىڭ تارىخىي ۋەقەلىرىنى بايان قىلغان. بۇ ئەسەرنىڭ نېمىسچە، فرانسوزچە تەرجىمىلىرى 1726 - يىلى ئېلان قىلىنغان. بۇ نۇسخا ئازاندا بېسىلغان 22 بەت. شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

تارىخىي ئەمىنە

ئاپتورى. موسا سايراھى ئەيسا خوجا ئوغلى. يېزىلغان ۋاقتى ھىجرىيە 1321 - يىلى.

ئەسەرنىڭ مەزەنى: 19 - ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىدىكى شىنجاڭدا بولۇپ ئۆتكەن (6 شەھەر ئەھۋالى) ۋەقەلەرگە بېغىش-لانغان ئەسەرنىڭ مۇقەددىمىسىدە نوھ پەيغەمبەر ۋاقتىدىن بېرىقى تۈرك قەبىلىلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى، تۈرك خانلىرى، چىڭگىزخان دەۋرى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىنىڭ ۋەقەلىرىنى قىسقىچە بايان قىلىپ-لىدۇ. 2 - باپتىن 6 - باپغىچە مەنچىڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى قوزغىلاڭ دىخانلار قوزغىلىڭى، قوقەنت خوجىلىرىنىڭ دىخانلار قوزغىلىڭىدىن پايدىلىنىپ رەھبەرلىك ھىرقۇمنى تارتىۋېلىشى، ئەن-گلىيە ۋە چارروسىيە جاھانگىرلىكىنىڭ گۇماشتىسى ياۋۇپبەگنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ھەرىكىتى، ئۇنىڭ ئىستىبداتلىق ھاكىمىيىتى، ئۇنىڭ چىڭ قوشۇنلىرى ۋە شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى تەرىپىدىن يىمىرىلىش ئەھۋالى، شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈش

ئەھۋالى قاتارلىق مەسىلىلەرنى ئوبدان يېزۇتۇپ بەرگەن. ئاخىر-
رىدا 6 شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئۈمۈمى ئەھۋالى، ئۈمۈمى ئورپ-
ئادەت ئىمتىزىگراپىيىگە دائىر مەلۇماتلار بېرىلگەن، بۇ ئەسەردە شې-
رىيەت بىلەن ۋەقەلىكلەرنى بايان قىلغان جايلارمۇ بار. بۇ
ئەسەر ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

ئەسلى قولىيازىدىن كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسى 230 بەت.
شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقى-
قات ئورنىدا ساقلانماقتا.

غەزەليارت

ئاپتورى: موللا بىلال بىمىنى ھوللا يۇسۇپ. مىلادى 1851 -
يىلى يېزىلغان.

غەزەليات 2000 مىسرادىن ئارتۇق غەزەللەرنى ئۈز ئى-
چىگە ئالغان دىۋان بولۇپ ئاپتور بۇ شېئىرلىرىدا ئۈز دەۋرىگە
نەسىبەتەن ئىلغار ئىدىيىنى ئالغا سۈرۈپ ۋەتەنپەرۋەرلىك، ئەر-
كىنلىك، چېن ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئاساسىي تېما قىلىپ مەنچىڭ
دەۋرىدىكى ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ زۇلۇمى ئۈستىدىن شىكايەت
قىلىدۇ. خەلقنى قوزغىلىپ كۆرەش قىلىشقا چاقىرىدۇ.

غازات دەرمولىك چېن

(جۇنگو.دىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۇرۇشى)

ئاپتورى موللا بىلال بىمىنى يۇسۇپ (نەزىرىسى) 1889 -
1824) غولجا شەھرىدە موزدۇز ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.

موللا بلال بىننى يۇسۇپ ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ داڭلىق ۋەكىلى. ئاپتور مىلادىنىڭ 1875-يىلى «غازات دەرەھلىك چېن» ناملىق داستاننى يازغان. داستاندا: 1864-يىلىلىرى ئىلىدا مەنچىڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى كۆتۈرۈلگەن دىخانلار قوزغىلىڭىنى يازغان. بۇ ئەسىردە ئىلى دىخانلار قوزغىلىڭىنىڭ مەزەنچىڭ ھاكىمىيىتىنىڭ ئىلىدىكى ھۆكۈمرانلىغىنى ئاغدۇرۇشى. ئىلى سۇلمانلىغىنىڭ قۇرۇلۇشى ئاخىرىدا چارروسىيە جاھانگىرلىگىنىنىڭ 1871-يىلى ئىلى رايونىغا تاجاۋۇز قىلىپ بېسىۋېلىشى. ئۇنىڭ ئىلى رايونىدا يۈرگۈزۈلگەن مۇستەملىكىچىلىك سىياسىتى قاتارلىق مەسىلىلەرنى بايان قىلغان. بۇ ئەسەرگە نۇرغۇنلىغان خەلق قوشاقلىرىنى كىرگۈزۈلگەن. بۇ ئەسەر قازاندا بېسىلغان. شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

غېرىپ - سەنەم

خەلق داستانى 1343-ھىجرىيە يىلى خوتەنلىك مۇھەممەت يۇسۇپ تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن قولىيازما 100 بەت كېلىدۇ. شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساقلانماقتا.

گۈلزار بىنمىش

ئەدىبىي ناقىس (قەشقەر يېڭىسارلىق ساۋدراخۇن خاتىپى 1887-يىلى (ھىجرىيە 1907-يىلى) باھاردا ئىمران ياز-غۇچىسى سەيىخ غىناپتۇللا (ۋاپاتى 1677-يىلى)نىڭ «باھار

رانىش» ناملىق زور رومانى پارس تىلىدىن ئۇيغۇرچىغا شېئىر بىلەن تەرجىمە قىلىپ چىققان. شۇڭا بۇ ئەسەرنى «گۈلزار بە-نىش» دەپ ئاتىغان.

ئەسەر تولۇق ئەمەس، تەرجىمە روماننىڭ 4 - ھىكايىسىگە كېلىپ توختاپ قالغان. ئەسەر 244 ۋاراق شائىرنىڭ كۆپىيە-سى بويىچە ساقلانغان. ئاخىرىدا پارچە شېئىرلىرىمۇ بار. شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا.

لۇتفى

لۇتفى 15 - ئەسىردە ئۆتكەن مۇتەپەككۈر ئۇلۇغ ئۇيغۇر شائىرى. ئۆز ھاياتىنى ھېرات شەھرىدە ئۆتكۈزگەن. ئۆز زامان-داشلىرىدىن بولغان سەككىز قاتارلىقلار بىلەن ئۇيغۇر تىلىدا ئەسەرلەرنى يازغان ۋە شوھرەت قازانغان، لۇتفىنىڭ پارس تى-لىدا يازغان بىرقانچە ئەسەرلىرى بىزنىڭ زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلمىگەن. ئەمما ئۇنىڭ ئۇ تىلىدا يېزىلغان مۇكەممەل بىر دىۋانى بار بولۇپ ئۇنىڭ بىرقانچە قوليازما نۇسخىلىرى — ھا-زىر تاشكەنت، لېنىنگىرات، بىرىتانىيە كۈتۈپخانىلىرىدا ساقلانماقتا. بۇ دىۋانى — 280 غەزەل، ئىككى قەسىدە 18 قىتئە ۋە بىر-قانچە تويۇقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

لۇتفى بۇ ئەسىرىدە رىيال ھاياتنىڭ گۈزەللىكى، ئادالەت، ساادەت، چىن ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئاساسىي مەزمۇن قىلغان. لۇتفى 99 يىل ئوفۇر كورۇپ 1465 - يىلى ۋاپات بولغان.

ئاپتورى: مەرزىيە مەھمۇت جاراى

ئەسەرنىڭ باش - ئايىغى يۇقى.

مەزمۇنى: ① كورخان - كوشلۇق توغرىسىدا قىسقىمچە مەلۇمات بەرگەن. ② چىڭگىزخاننىڭ يۇرۇشى، ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ ئىشغال قىلغان يەرلىرى، ئۇلارنىڭ دەۋرى ③ چىڭتاي ئەۋلادىدىن بولغان 15 ئەۋلاتقا يېقىن خانلارنىڭ قەشقەر، يەركەن، ئاقسۇ - نى مەركەز قىلغان خانلىق سەلتەنەتلىرى. ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى جاڭجاللار بايان قىلىنغان. ئەڭ ئاساسلىغى، تۇغلۇق تومۇر ئەۋلادى، سەئىدخان ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئابدۇرشىت خان ھەققىدە كەڭ مەلۇمات بەرگەن. ئابدۇرشىت خان ئۈستىدە بىرقانچە كۈب - لېت شېمبار. ئابدۇرشىت خان دەۋرىدە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ داڭ - لىق ھۆزىكىسى 12 ھۇقۇمنىڭ ئاماننىسا خېنىم تەرەپتىن رەتلە - نىشى قاتارلىق مەسىلىلەرنى يورۇتۇپ بەرگەن. توغلۇق تومۇر ئەۋلادىدىن بولغان 15 گە يېقىن خانلىقلارنىڭ ئەھۋالى ۋە كې - يىنكى ھۆكۈمدارلارنىڭ قىسقىمچە ئەھۋاللىرى بايان قىلىنغان.

ئەسلى كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسى

شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مەللىلەر تەتقىقات ئورنىدا ساقلانماقتا.

مەھزۇنلۇق ھەزرىتى

ئاپتورى: نورۇزاخۇن كاتىپ

بۇ قەشقەرلىق نورۇزاخۇن كاتىپ (زىيائى) نىڭ تەسەۋۋۇپ داستانى بولۇپ ئەينى زاماندىكى قەشقەر ھاكىمى روھىرىدىنىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن ھىجرىيە 1259 - يىلى يېزىپ چىققان.

مەزمۇنى: ھەر خىل سىياسى، ئىلىمى، دىنى تەننەپھ، تە-
سەۋۋۇپلا ئارقىلىق ھاكىملارنى ئادالەتكە چاقىردۇ. ئەسەر 6
ماۋزۇ 7 ماقالا 5 تەننەپھ، ئاساسدا تۈزۈلگەن.
قوليازما، 200 بەت. 480 مىسرا بېيىت بار.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

مۇھەببەتنامە - مېھنەتكامە

ئاپتورى: مۇھەببەت ئىمىن خوجام قۇلى ئوغلى خىرقى

قەشقەر ۋىلايەت "تازغۇن" يېزىسىدىن (ۋاپاتى 1724 - يى-
لى) شائىر بۇ لىرىكىلىق پوئىمىسىنى 1670 - يىلى ئاپپاق خوجە-
نىڭ بېغىدا باغۋەن بولۇپ يۈرگەندە يازغان. كىتاب چوڭقۇر
لىرىكا، روماننىڭ خىمال ئارقىلىق ئاپپاق خوجا دەۋرىنىڭ (ئۇ-
نىڭ ۋاپاتى 1693 - يىلى) سىياسى، ئىجتىمائىي ئەھۋالىنى سابا،
بۇلبۇل، قىزىلگۈلنىڭ مۇناسىۋىتى ئارقىلىق نەۋرىلەيدۇ. كىرىش
سوزىدىن تاشقىرى 47 باپتىن قۇرۇلغان، بۇنىڭ ئۈچى ئەسەر-
نىڭ باشلىنىشى بىلەن خاتىمىسىنى نوز ئىچىگە ئالىدۇ. يىگىر-
مىسى پەيغەمبەرلەرگە مۇراجەت 24 ى سابا، بۇلبۇل قىزىلگۈل
توغرىسىدا 3216 مىسرا بېيىتتىن تەشكىل تاپقان.

ئۇيغۇرچە 198 بەت كېلىدۇ.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

مەشھۇرلار ھا قايىق

ئاپتورى: مەۋلانائۇتقى: (ۋاپاتى 1465 - يىلى)

بۇ ئەسەرنى بەركەن ھۆكۈمدارى مۇھەممەت ھوسۇيىنىپەگ ئوغلى تاجى مۇھەممەتتەگ 1812 - يىللىرى شېرىي نۇس - خىسنى نەسىرى يول بىلەن شەرھىيلىگەن ۋە بۇ ئەسەرگە «دەخو - لۇجان ئەۋا - بۇلبۇل» دەپ نام قويغان.

ئەسەرنىڭ مەزمۇنى: ھەقىقەتنى تەرىپلەش ئاساسىدا بو - لۇپ ھەقىقەت توغرىسىدا يازغان بىرقانچە شائىرلارنىڭ شېئىرلىرى كىرگۈزۈلگەن. ئەسلى قوليازما 514 بەت.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

مەرسىيە غېرىپ

ئاپتورى غېرىپ، خوتەن شائىرلىرىدىن غېرىپ تەخەللۇس - لۇق بىر كىشىنىڭ شېئىرىي ئەسىرى، شېئىرىي سەنئەت يېقىمىدىن خېلى ئۈستۈنلۈككە ئىگە. ئەسەرنىڭ ئاخىرىدا خوتەن خانلىرىدىن بىرىنىڭ ئولۇمىگە ئاناپ مەرسىيە يازغانلىقى ئۈچۈن بۇ دىۋانچىغا باشقا بىر كىشى تەرەپتىن «مەرسىيە غېرىپ» نامىنى يېزىپ قويغانلىقى ئېيتىلغان.

ئەسلى ئەسەرنىڭ ئىسمى يېزىلمىغان. كىتاپنىڭ باش - ئايىقى بولمىغانلىقتىن شائىرنىڭ ئەسلى ئىسمى، ياشىغان ۋاقتى مەلۇم ئەمەس.

شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيەسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا
لانماقتا.

مۇھەببەت داستانلىرى

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم نىزارى

شائىر بۇ ئەسەرنى 1834 - 1838 - يىللىرى تۇرپان ۋاڭى ئەفردىننىڭ تەكلىۋى بىلەن قەشقەردىن تۇرپانغا كېلىپ يېزىپ چىققان. بۇنىڭغا ئەينى زاماندىكى قەشقەر ۋالىسى زوھودىدىن ھەكىم تەشەببۇسكارلىق قىلغان. ئەسەرنىڭ مەزەنى بەكمۇ كەڭ «رابىيە - سەئىدىن»، «ۋامۇق - ئوزرا»، «چاھار دەرۋىش»، «ئەسھا بۇلكەھىپ»، «ئەبلى - مەجنۇن»، «مەھزون - گۇنىمسا»، «پەرھات - شېرىن» قاتارلىق 7 داستاندىن ئىبارەت. بۇنىڭ ھەممىسى ئارۇز ۋەزنىنىڭ «پەئۇۋن، پەئۇۋن، پەئۇۋل» شەكلىدە يېزىلغان. شەكلىمى يېقىدىن «خەمسە ناۋايى» غا ئوخشايدۇ.

ئەسەردە 24000 مىسرا بېيىت بار. قونىيازما، تىلى ئۇيغۇرچە 387 بەت كېلىدۇ.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

مەھبۇبولقۇ ئۆپ

ئاپتورى: ئەلىشىر ناۋايى، نەسىرى - نەزىم ئارىلاش ئۇسلۇپتا يېزىلغان. 41 بايقا ئايرىلغان. ئوز دەۋرىنىڭ ئىجتىمائىي ئەھ-

ۋالى، ھەر خىل كەسپلەرنىڭ ئەھۋالىنى، شۇ ۋاقىتتىكى پادى-
شالارنىڭ خۇي-پەيلى تەسۋىرلىنىدۇ. كىتاپنىڭ بېشىدا ئاپتور
تەرجىمىھالىغا قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىدۇ. بۇ كىتاپ شائىر
توختى مۇللا يولداش ئوغلى تەرىپىدىن 1210-ھىجرىدە كو-
چۇرۇلگەن قولىيازما بولۇپ 60 بەت كېلىدۇ.
شىنجاڭ پەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخ گۇرۇپپىسىدا ساق
لانماقتا.

نوزۇگۇم

ئاپتورى: موللا بىلال بىنى موللا يۇسۇپ

ئاپتور مىلادى 1882-يىلى «نوزۇگۇم» قىسسىسىنى
يازغان. 18-ئەسىردە جۇڭغار خانلىغىنىڭ زۇنمىغا قارشى ھەر-
كەتلەر تىيانشاننىڭ شىمالىي ۋە جەنۇبىنى قاپلىغان ئىدى، دەل
مۇشۇ چاغلاردا زۇنمىغا قارشى باش ئەگمەس كۈرەشچان روھقا
ئىگە، ئەركىنلىك يولىدا ئېگىلمەس-پۈكۈنمەس كۈرەش قىل-
غان، ئۇيغۇر قىزى نوزۇگۇم زۇنمىغا قارشى دىخانىلار قوزغىلىڭىغا
قاتنىشقانلىغى ئۈچۈن غولجىغا سۈرگۈن قىلىنغان.

ئاپتور نوزۇگۇمدەك دىخانىلار قوزغىلىڭىنىڭ داڭلىق ۋە-
كىلىنى بەدىئى ئوبراز قىلىپ نوزۇگۇم قىسسىسىنى يازغان.
نوزۇگۇم قىسسىسى تاكى ھازىرغىچە ئۇيغۇر خەلق ئاممىسى
ئىچىدە خەلق داستانلىرى قاتارىدا تىلغا ئېلىنىپ كەلمەكتە.

ئاۋايىمنىڭ ئادالەتپەرۋەرلىكى توغرىسىدا

ئاپتورى: ئېمىر ھوسۇيىن سابورى

ئاپتور 1840 - يىلى قەشقەر ھۆكۈمدارى روھوردىن ھا-
 كىمنىڭ تەكلىۋى بىلەن ئاۋايىمنىڭ «سەددى ئىسكەندەرى»سى
 ئۈستىدە چوڭقۇر مۇلاھىزە يۈرگۈزۈپ بۇ ئەسەرنى يېزىپ چىققان.
 ئەسەردە ئاۋايىمنىڭ ئىسكەندەر زولقەرنەين تەرەپىدىكى كۈز-
 قاراشلىرىنى ئىلمىي يۈسۈندا يورۇتۇپ بەرگەن. بۇ كىتاپتا «خەم-
 سە ئاۋايى» شەيخ سەئىدى ھاپىز شىرىزى «خەمسە نىزامى» ئوخ-
 شاش مەشھۇر كىتاپ ۋە ئاتاقلىق شائىرلاردىن سىمىتاتلار كەلتۈ-
 رۇلگەن. شۇنداقلا ئاۋايىمنىڭ «مەھبۇبۇلقۇلۇپ» «مەنتىقوتتەي»
 ناملىق ئەسەرلىرى بار. ھەممىنى جەملەپ تولۇق بىر كىتاپ قى-
 لىپ 1856 - يىلى كۈچۈرۈپ چىققان. باش - ئايىغى يۈز -
 لۇپ 70 ۋاراق.

شىنجاڭ دۆزېيىدا ساقلانماقتا.

نورۇزنامە

ئاپتورى: شاتورشاىمنى ئاخۇن

ئاپتور 1354 - ھىجرىيىدە دىخانلار يىلى ھىساۋىدا نورۇز
 (يېڭى يىل)غا بېغىشلاپ، دىخانچىلىقنى، دىخانلارنى ۋە باشقا
 ئەمگەكچى خەلقنى مەدھىيەش بىلەن بىرگە جەمىيەتتىكى تۈر-
 لۈك نىچار ئىللەتلەرنى مەككەر كاسىپلارنىڭ تۈرلۈك ئەھۋالىنى
 بەسۋىرە قىلغان، ئۇلار ئۈستىدىن كۈلۈپ يازغان شېئىرلىرىنى توپ-
 لام قىلغان. ئۇيغۇرلارلا بۇرۇن بۇ نورۇز بايرىمىنى (دىخانلار

يىلمنى) ھەر تۇرلۇك داغدۇغىلىق پائالىيەتلەر بىلەن ئۆتكۈزۈشنى رەسىم قائىدە قىلىۋالغان. شائىر ۋە مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئۆز-لەرنىڭ پەسە سوزلىرى بىلەن يېڭى يىمغا بېغىشلاپ سېمىرلار تۈزگەن. بەزىم، مەشرەپ، ھەر خىل ئۆتۈرۈشلاردا .پىكلامەتسىيە ئوقۇشاتتى.....

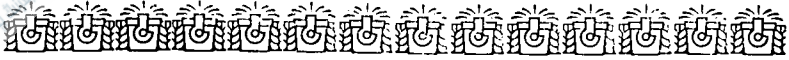
بۇ كىتاپ ئەسلى قوليازما، ئۇيغۇر تىمىدا
شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانماقتا.

نەسىرى مەرزى مۇھەممەت ھوسۇيىنىبەگ

ئاپتورى: موللا سىددىق يەركەندى

ئەدەب ۋە ئالىم موللا سىددىق يەركەندى (ھىجرىيە 1228- يىلى) «خەمسە ناۋايى» نى شېئىر داستاندىن پروزا شەكلىگە كەل تۈرۈپ تۈزۈپ چىققان. بۇنىڭغا يەركەن ھاكىمى مەرزى مۇھەممەت ھوسۇيىنىبەگ تەشەببۇس قىلغانلىغى ئۈچۈن ئاپتور ئۆز ئەسە-رىگە «نەسىرى مەرزى مۇھەممەت ھوسۇيىنىبەگ» دەپ نام بەر-گەن. ئەسەر تولۇق «خەمسە ناۋايى» نىڭ «سەئىبەئى سەيىر» داس-تاندىن باشقا «بەھرام»، «پەرھات-شېرىن»، «لەيلى-مەجنۇن»، «سەددى ئىسكەندەر» داستانلىرىنىمۇ كىرگۈزۈلگەن. «سەئىبە سەي-يارە» نىڭ ئورنىغا ناۋايىنىڭ «مۇنتەقۇتتەيىر (قۇشلار سۆھبىتى)» ناملىق پۈتۈمىسى ھىكايە قىلىنغان. بۇ نۇسخا مىلادى 1852- يىلى يەركەن شەھرىدە كۆچۈرۈلگەن.
تىمى ئۇيغۇرچە 862 بەت.

شىنجاڭ مۇزېيىدا ساقلانغان.

كىچىك اۇغەت

تەرھى — پىلان، لايىھە	سەۋرى ئازاد — كېلىشكەن (سۇمباتلىق)
تەھنىيەت — مۇبارەك	شەجەر — دەرەخ
دەستىگىر — ياردەمچى	ھەجەر — تاش
مەرد — ئەر	دېلپەرنىز — چىرايلىق
ئەنجۇم — يولتۇز	تەھىيەت — سالام
ئىھسان — تاماق	پىشە — ھۈنەر
مەھەببەت — ئۇرۇنلاش، بېجىرىش	تەكىتسەپ — ئۈگەنمەك (كەسپ)
ئىجلاس — قانۇن، رەسمىيەت	مىزنى مەفۇوم ئۆلچەم قانۇنلىرى
ئۇقىبا — ئاخىرەت	دېلپەند — ئىزىز
كوشاد — ھۈنەر	رەخت — مال - مۈك (دۇنيا)
راھى — يولى	پۇر — ئوغۇل
گولگۈن — قىزىل مەي	ھەسىر — بورا
سەرگىران — مەس	سەرىرە — تەخت
رەزم — جەڭ	

فەزا — مەيدان	ناس — خالايق
بەھرى — دېڭىز	تەھەببۇر — ھەيران
كۆھ — تاغ	راھ — شاراپ
ئەركان — ئەرپاپ	تەۋسەن — تۇلپار
ئەئىيان — مەنەسەپدار	گەنجۇر — غەزىنچى
ھامۇن — تۈزلەڭ	ئەنۋەر — نۇر
زىيا — ھۇزۇر	تەئەممۇل — چوڭقۇر
نىياز — ئۇمما	رەفتى — يوقىتىش
ماھى تابان — تۇلۇن ئاي	راھ — يول
جەبەھەسى — پىشانىسى	شامى تىرىگلىك — ھاياتىمنىڭ
	ئاخىرى
دۈرەخشان — قۇياش	خەيلى — ئەسكەر
ئائىنە — ئەينەك	ھىجاب — يەردە
شېكەسىت — ۋەيران قىلىش	نەررە — ئەركەك (شىر)
لوتو — مەرھەمەت - ساخاۋەت	بىشە — جاڭگال
خۇرشىد — قۇياش	زەيلى — ئۈڭكۈر
تەھەدەمۇل — سەۋىر	بىشە — توقايزار
تەخەببۇل — ئۇيلاش	چەشە — بۇلاق
خۇمۇل — غايىپ	سىنەسى — كوكسى
ئەشكەبار — ياش ئاققۇزۇپ	بادە — شاراپ
تەسكىن تايىپ — خاتىرجەم بولۇپ	بەزىل — سۇۋغات
ماھۋەش — ئاي يۈزۈك	مەراھىل — مەنزىل
ئەفسۇر — مۇردا	سەركەشان — ئىگىز
ئەرغۋان — قىزىل	كەھكە شان — سامان يولى
دەغمە — ساقىيىش	ندا — خىتاپ

تەۋەھمۇن — قورقۇش
 جۇۋان — ياش يىگىت
 بىمارلىق — ئاغرىپ قېلىش
 سىمەت — شىپا
 سەترە — بەت
 خۇلد — جەننەت
 ئەختەر — يۇلتۇز
 سامى — ئاڭلىغۇچىلار
 مەشرىق — شەرق
 مەغرىق — غەرب
 گەردۇن — دۇنيا، ئاسمان
 ئاساسى — تۈۋرۈك
 فۇزۇن — كوپ، كاتتا
 ماجازەن — بالا
 زىيا — نۇر
 داىيە — ئىزگىمانا
 ئەنھار — ئۈستەك
 رەفىق — يەرداش
 سەركار — ئىش بېشى
 تەبەر — جوتۇ
 سابا — شامال
 جازا — مۇكاپات
 قۇلاجى — سىرتماق
 ئەھسەن — چاۋاك
 ئەندۇھ — قايغۇ - ئەلەم
 فورقەت — جۇدا
 ئەبھار — دەريا
 راھزەت — قاراڭچى
 ھوشمەند — ھۇشيار
 يالبال — قانات
 جىزم — (خاتا) گىزنا
 سىپاھ — ھەربى
 مۇئەتتەر — كوڭكۈل ئېچىش
 مەھەندىس — ئىمىزېنىپەر
 پىشەر — ھۈنەرۋەن
 مەئكار — بىناكار
 مەرغۇپ — ياخشى
 خىرەد — ئەقىل
 فەسانە — ھىكايە
 سەنگە تاراش — تاشچى
 نىگار — سىزىش (رەسىم)
 سەيقەل — زىننەت
 ھەۋزى پەرىد — كۈل
 ئەينۇل ھايات — ھايات بۇلغى
 نەھرۇنىنجات — نىجاتلىق دەرياسى
 جاۋىدانى ھايات — ئەبىدى ھايات
 بادپايى — چاپقۇر ئېتى
 سەركەشلىك — كەپسىزلىك
 بەرقى باددەك — چاقماقتەك

رەئىد — گۈلدۈرماما	نۇكى — شېكەر
كار — ئىش	زەن — ئايال
ئەشەك — ياش (كۈز يېشى)	رەقىس پەرۋاز — ئۈسۈلچىلەر
لال — ھەيران	فەن — ھۇنەر
سەمەند — ئات	شەمسار — شەرمەندە
قۇللە — چوققا	خاك — تۇپراق
تازىيا — قامچا	كاھ — سامان
ئەفسەر — تاج	كۈھكەن — تاغ كېسەر
	فەزايىل — قابىلىيەت - پەزىلەت
ئاب — سۇ	بەلىيات — ئاپەت، بالا - قازا
ناۋدان — نو	مەشقىرى — چولپان
رىزىۋان — جەننەت	دۇرچى — ساندۇق
مۇغەننى — سازەندە	حرەد — زېھنى
ئەپسۇر — گەۋدە	مەنازىل — ئىتەك (قونالغۇ)
رەسۇل — ئەلچى	زال — مەي
خىمەرەندە — ئىش بىلىدىغان	ۋەسۋاس — ئازماق، ئېزىش
ھۇۋەيدا! — ھادىسە	
راماد — كۈيۈغۈل	
ھەنگامە — ئەگگەمە (پاراڭ)	
مىزاجى — مىجەزى	
ئاسار — تەلۋە (ئاساۋ)، شاش ئات	
ئەغيار — يات	
مەلۇل — خاپا	
قەرىيە — يېزا	

تۈزگۈچى: زوردۇن سابىر

نەشرىياتتىن

نەشرىياتىمىز 1980 - يىلى 6 - ئايدىن باشلاپ، ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ مەجمۇئەسى — «بۇلاق» نى نەشر قىلىشنى قارار قىلدى. «بۇلاق» ھازىرچە ئۈچ ئايدا بىر قېتىم چىقىدۇ. «بۇلاق» نى نەشر قىلىشتىكى مەقسەت — پارتىيىنىڭ مىللى ئەدەبىي مىراسلارنى توپلاش، رەتلەش، تەتقىق قىلىش توغرىسىدىكى فاھجىن - سىياسەتلىرىنى ئىزچىللاشتۇرۇش، خەلقىمىزنىڭ ئۇزۇن تارىخقا ئىگە مەل قەدىمقى ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ قەدىمكى ئېسىل ئەنئەنىلىرىگە ۋارىسلىق قىلىش ھەم ئۇنى راۋاجلاندۇرۇش، شۇنىڭ بىلەن ئۇنى سوتسىيالىستىك 4 نى زامانداشلاشتۇرۇشقا تېخىمۇ ئوبدان خىزمەت قىلدۇرۇشتىن ئىبارەت. قوبۇل قىلىنىدىغان ئەسەرلەر: ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىغا ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا مەنسۇپ بولغان ھەر خىل ژانىر شەكلىدە يېزىلغان ئەسەرلەر مەسىلەن، داستانلار، خاتىرىلەر، تەرجىمىھال، خەلق داستانلىرى، خەلق چۆچەكلىرى، رىۋايەتلەر، ماقالالار - تەمسىللەر، ھەزىل - چاچاقلار ۋە تارىخىي قىممىتى بولغان خەلق قوشاقلىرى. كىلاسسىك ئەدەبىيات ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى.

مىياتىغا دائىر ئىلمىي تەتقىقات ماقالىلىرى، ئىلمىي مۇلاھىزىلەر ۋە شۇ خىلدىكى ماقالىلار.

تەلەپ: ئەسەر ئەۋەتكەندە ئەسلىگە سادىق بولۇش، بىر-قەدەر مۇكەممەلەك نۇسخىسى بولۇشقا دىققەت قىلىش، ئېنىق، پاكىز كۆچۈرۈلگەن بولۇش كېرەك. يېڭى تېپىلغان ئەسەرنىڭ ئەسلى نۇسخىسى كۆرسىتىلىشى لازىم.

«بۇلاق» نا ئۇلان قىلىنغان ئەسەرلەرگە بەلگىلىمە بويىچە قەلەم ھەققى بېرىلىدۇ، ئەسلى ئارگىنال قايتۇرۇلمايدۇ.

ئادرېس: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمى
«بۇلاق» تەھرىر گۇرۇپپىسىغا دىيىلسە بولىدۇ.

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمى.

“源 泉” (1)

(维吾尔古典文学丛刊)

(维吾尔文)

新疆人民出版社编辑出版

新疆新华书店发行

新疆新华印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 11 $\frac{1}{2}$ 印张

1980年8月第1版 1981年1月第1次印刷

印数：1—20,000

统一书号：M10098·376 定价：0.66元